

การประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
The Project Development Evaluation of Associate Network to solve the problem
of the dispute of students at Kanchanaphisek Samut Prakan Technical College

รังสรรค์ ยั่งยืน

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

การประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
The Project Development Evaluation of Associate Network to solve the problem
of the dispute of students at Kanchanaphisek Samut Prakan Technical College

รังสรรค์ ยั่งยืน

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

คำนิยม

สถานศึกษาที่จัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษา เป็นสถาบันการศึกษาที่สำคัญมีภารกิจหน้าที่ในการผลิตและพัฒนากำลังคน รองรับการพัฒนาประเทศ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการทำให้ผู้สำเร็จการศึกษานั้น เป็นทั้งคนเก่ง คนดี และสามารถอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างปกติสุข ถือได้ว่าเป็นภารกิจที่ยิ่งใหญ่ เพราะการสร้างคนให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญานั้น ต้องทำด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจ และยังคงอาศัยประสบการณ์การทำงานที่สั่งสมมาอย่างต่อเนื่องและยาวนาน

จากประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการของ ผอ. รังสรรค์ ยังน้อย ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ซึ่งเป็นผู้ให้ความสำคัญต่อการแก้ไขปัญหาที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนนักศึกษาด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจมาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการป้องกันและแก้ปัญหาค่าการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา จึงรู้สึกชื่นชมผลงาน “การประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ” อีกทั้งผลงานดังกล่าว สามารถนำมาใช้เป็นต้นแบบในการป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา สนองตอบนโยบายของภาครัฐ และส่วนราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา รวมทั้งยังสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในยุทธศาสตร์ที่ 4 สร้างการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายการศึกษา และพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

(ดร. อรรถพล สังขวาสี)

เลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

คำนิยม

คำนิยมความรักสถาบันเป็นสิ่งที่พึงปรารถนาสำหรับนักเรียนและนักศึกษา สายอาชีวศึกษาจากรุ่นสู่รุ่น อย่างไรก็ตามการป้องกันรักษาศักดิ์ศรีของตนเอง และสถาบัน อาจเกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ นำไปสู่ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา อาชีวศึกษาระหว่างสถาบันการศึกษา จากความขัดแย้งนำไปสู่การใช้ความรุนแรง ส่งผลกระทบต่อสังคม โดยเฉพาะในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่คณะผู้บริหาร ครูผู้สอน บุคลากรทางการศึกษา และชุมชน รวมถึงหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง จะต้องให้ความสำคัญ และร่วมมือกันในลักษณะของภาคีเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อระดมทรัพยากรที่มีอยู่ มาใช้ในการแก้ปัญหาอย่างเร่งด่วน จริงใจ และต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ด้วยแนวทางสันติวิธี

การที่วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ นำโดยการบริหารงานของท่าน ผู้อำนวยการ รั้งสรรค์ ยิ่งน้อย คณะครู ผู้บริหาร และบุคลากรทางการศึกษา ได้จัดตั้งและพัฒนา คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทนักเรียนนักศึกษา จึงถือได้ว่าเป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาของเยาวชน ซึ่งเป็นอนาคตของชาติ ผมขอให้กำลังใจกับ คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย คณะผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา ในสังกัดวิทยาลัย เทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ประสบผลสำเร็จในการแก้ปัญหาดังกล่าว เพื่อพัฒนา เยาวชนของประเทศชาติต่อไป

(ศุภณัฐ เพิ่มพูนวิวัฒน์)

ผู้อำนวยการสำนักสันติวิธีและธรรมาภิบาล

สถาบันพระปกเกล้า

ชื่อเรื่อง	การประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
ชื่อผู้ประเมิน	นายรังสรรค์ ยั่งยืน
ปีที่ประเมิน	ปีการศึกษา 2562-2563

บทคัดย่อ

การประเมินครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ประเมินด้านบริบทของโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ 2) ประเมินด้านปัจจัยนำเข้าที่ใช้ในการดำเนินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ 3) ประเมินด้านกระบวนการดำเนินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ และ 4) เพื่อประเมินด้านผลผลิตโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ที่มีประเด็น และตัวชี้วัด ได้แก่ สถิติการเกิดเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา จำนวนนักเรียนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนต่อที่วิทยาลัย และความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินแบบชิปโมเดล (CIPP Model) ของ สตีฟเฟิลบีม ประชากร ได้แก่ 1) บุคลากรวิทยาลัย จำนวน 73 คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษา 2) คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย จำนวน 23 คน 3) นักเรียนนักศึกษา (กลุ่มเสี่ยงปัญหาการทะเลาะวิวาท) ของวิทยาลัย จำนวน 87 คน และ 4) ผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษา (กลุ่มเสี่ยงด้านปัญหาการทะเลาะวิวาท) ของวิทยาลัย จำนวน 87 คน และกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ 1) ข้าราชการตำรวจ ผู้อำนวยการสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และพนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา รวมจำนวน 30 คน และ 2) ผู้อำนวยการ และครูแนะแนวโรงเรียนเครือข่ายความร่วมมือของวิทยาลัย จำนวน 33 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบบันทึกข้อมูลปัญหาการทะเลาะวิวาทจำนวน 1 ฉบับ แบบบันทึกข้อมูลจำนวนนักเรียนนักศึกษา จำนวน 1 ฉบับ และแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 8 ฉบับ รวมจำนวน 10 ฉบับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สรุปผลการประเมิน พบว่า

1. ผลการประเมินโครงการด้านบริบท โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ทุกข้อ

2. ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ทุกข้อ

3. ผลการประเมินด้านกระบวนการ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ทุกข้อ

4. ผลการประเมินด้านผลผลิต

ผลการประเมินจำนวนการเกิดเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัย พบว่า ในปีการศึกษา 2563 มีจำนวนลดลง คิดเป็นร้อยละ 83 ผ่านเกณฑ์การประเมิน

ผลการประเมินจำนวนนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัย พบว่า ในปีการศึกษา 2564 มีจำนวนนักเรียนนักศึกษาเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 35.80 ผ่านเกณฑ์การประเมิน

ผลผลิตด้านความพึงพอใจ ของบุคลากรวิทยาลัย ที่มีต่อโครงการ พบว่า โดยภาพรวม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ทุกข้อ

ผลผลิตด้านความพึงพอใจ ของนักเรียนนักศึกษา (กลุ่มเสี่ยงปัญหาการทะเลาะวิวาท) ของวิทยาลัย ที่มีต่อกิจกรรมหลัก จำนวน 3 กิจกรรม ภายใต้โครงการ โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ทุกกิจกรรม

ผลผลิตด้านความพึงพอใจ ของผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษา (กลุ่มเสี่ยงปัญหาการทะเลาะวิวาท) ของวิทยาลัยที่มีต่อโครงการ โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ทุกข้อ

ผลผลิตด้านความพึงพอใจ ของผู้อำนวยการ และครูแนะแนวโรงเรียนเครือข่ายความร่วมมือของวิทยาลัย ที่มีต่อโครงการ โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ทุกข้อ

ผลผลิตด้านความพึงพอใจ ของคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย ที่มีต่อโครงการ โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ทุกข้อ

คำสำคัญ การประเมินโครงการ กลุ่มภาคีเครือข่าย ปัญหาการทะเลาะวิวาท วิทยาลัยเทคนิค
กาญจนภิเษก สมุทรปราการ

Title The Project Development Evaluation of Associate Network to solve the problem of the dispute of students at Kanchanaphisek Samutprakan Technical College

Researcher Mr. Rungsan Yungnoi

Research Year Academic year 2019-2020

Abstract

The objectives of this evaluation were to 1) evaluate the context of the project development evaluation of associate network to solve the problem of the dispute of students at Kanchanaphisek Samutprakan Technical College 2) evaluate input factors used in the operation of the project development evaluation of associate network to solve the problem of the dispute of students at Kanchanaphisek Samutprakan Technical College 3) evaluate the operation process of the project development evaluation of associate network to solve the problem of the dispute of students at Kanchanaphisek Samutprakan Technical College and 4) To evaluate the outcome of the Project Development Evaluation of Associate Network to solve the problem of the dispute of students at Kanchanaphisek Samutprakan Technical College with issues and indicators including statistics on conflicts among students. Number of students registered study at college and satisfaction of those involved this Evaluation by adapting the CIPP Model of Stufflebeam. The population were such as 1) 73 college employees that consisted of management personnel, teacher, and academic employees 2) 23 associate network committees 3) 87 students (high risk group for dispute problem) and 4) 87 parents of the students (high risk group for dispute problem) at the college. The sample group were such as 1) police civil servants, directors, office of vocational education committee, and student behavior extension officer for the total number of 30 people and 2) 33 directors and counseling teachers of the associate network of the college. Tools used in collecting the information included 1 dispute problem Record form, 1 student information record form, and 8 scale questionnaires with 5 level of evaluation, total number of 10 documents. Statistics used for data analysis were such as percentage, mean, and standard deviation. The summary of the evaluation found out that:

1. The context project evaluation outcomes, overall, were appropriate and at the high level, passed all the predetermined evaluation criteria.

2. The input factor evaluation outcomes, overall, were appropriate and at the high level, passed all the predetermined evaluation criteria.

3. The process evaluation outcomes, overall, were appropriate and at the high level, passed all the predetermined evaluation criteria.

4. The outcome evaluation:

The evaluation result on the numbers of disputes of students at the college revealed that in 2020 academic year, the case decreased at 83% which passed the evaluation criteria.

The evaluation result of the number of the students at the college showed that in 2020 academic year, the number of the students increased by 35.80% which passed the evaluation criteria.

The outcome regarding the satisfaction of the college employees towards the project showed that, overall, the satisfaction was at the highest level which passed the predetermined evaluation criteria.

The outcome regarding the satisfaction of the college students (high risk group for dispute problem) towards the 3 main activities under the project, overall, the satisfaction was at the highest level which passed the predetermined evaluation criteria in every activity.

The outcome regarding the satisfaction of parents of the students (high risk group for dispute problem) of the college towards the project, overall, was at the highest level which passed the predetermined evaluation criteria.

The outcome regarding the satisfaction of directors and counseling teachers of associate network at the college towards the project, overall, was at the highest level which passed the predetermined evaluation criteria.

The outcome regarding the satisfaction of the associate network committees towards the project, overall, was at the highest level which passed the predetermined evaluation criteria.

Keywords: Project Development Evaluation, Associate Network, problem of the dispute,
Kanchanaphisek Samutprakan Technical College

กิตติกรรมประกาศ

การประเมินโครงการฉบับนี้สำเร็จได้ เพราะผู้ประเมินได้รับความอนุเคราะห์จาก รองศาสตราจารย์ ดร.สมคิด พรหมจ้อย วิทยากรผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมินแผนงานและโครงการ ที่คอยให้คำแนะนำ ให้ข้อเสนอแนะ และติดตามความก้าวหน้าในการทำการประเมินโครงการ อย่างต่อเนื่อง ทำให้ผู้ประเมินได้แนวคิดและวิธีการในการทำการประเมินโครงการฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และผู้อำนวยการสำนักสันติวิธีและธรรมาภิบาล สถาบันพระปกเกล้า พลเอก เอกชัย ศรีวิลาศ และนักวิชาการผู้ชำนาญการด้านการแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง ด้วยสันติวิธี ดร. ชลัท ประเทืองรัตนนา ที่กรุณาให้ความรู้และคำแนะนำเพิ่มเติม จนกระทั่งการประเมินโครงการมีความถูกต้อง สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ขอกราบขอบพระคุณท่านไว้ ณ โอกาสนี้

ขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบและ ประเมินเครื่องมือการประเมินโครงการ และผู้ให้ข้อมูลตอบแบบสอบถามทุกท่าน ที่กรุณาเสียสละ เวลาเพื่อให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์กับผู้ประเมินในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอบพระคุณคณะกรรมการประเมินผลงานทางวิชาการ (การประเมินโครงการ) เพื่อขอเลื่อนวิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ ที่ท่านได้ให้ความอนุเคราะห์เสียสละเวลาอันมีค่า ในการประเมินครั้งนี้ ผู้จัดทำผลงานทางวิชาการ ขอกราบขอบพระคุณท่านไว้ ณ โอกาสนี้

กราบขอบพระคุณ คุณแม่ และขอบคุณครอบครัวที่เป็นแรงใจ ผลักดันให้ผู้ประเมิน มีความมุ่งมั่นตั้งใจในการทำการประเมินโครงการจนสำเร็จ รวมทั้งข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ และเพื่อนๆ ผู้บริหารหน่วยงาน ด้านการศึกษา และที่สำคัญหัวหน้าหน่วยงานที่เข้าร่วมเป็นคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย ที่ได้ให้ ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมและโครงการตามขั้นตอนการประเมินด้วยดี ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประเมินโครงการทุกท่านที่ไม่อาจกล่าวถึงได้

ประโยชน์และคุณค่าของการประเมินโครงการฉบับนี้ ผู้ประเมินขอขอบคุณงาม ความดีแต่บุพการี และครูบาอาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่าน ที่ทำให้ผู้ประเมินสามารถจัดทำกรประเมินโครงการฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การประเมิน	6
ขอบเขตการประเมินโครงการ	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	12
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการประเมิน	15
บทที่ 2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน	16
กฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้อง	16
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินโครงการ	21
การประเมินผลโครงการรูปแบบ CIPP (CIPP Model)	48
แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาภาคีเครือข่าย	59
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัญหาการทะเลาะวิวาท	76
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ	97
โครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ	105
บริบทของวิทยาลัยที่เกี่ยวข้อง	112
งานวิจัยและการประเมินที่เกี่ยวข้อง	124
กรอบแนวคิดการประเมินโครงการ	138
บทที่ 3 วิธีดำเนินการประเมิน	139
ขั้นตอนการดำเนินโครงการ	139
เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการและเก็บรวบรวมข้อมูล	151

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการ	156
การหาคุณภาพของเครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูล	158
การวิเคราะห์ข้อมูล	158
สถิติที่ใช้ในการประเมินโครงการ	159
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	162
ระยะที่ 1 ผลการประเมินด้านบริบท โครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไข ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิค กาญจนภิเษก สมุทรปราการ	164
ระยะที่ 2 ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า โครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่าย เพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิค กาญจนภิเษก สมุทรปราการ	169
ระยะที่ 3 ผลการประเมินด้านกระบวนการ โครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่าย เพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิค กาญจนภิเษก สมุทรปราการ	172
ระยะที่ 4 ผลการประเมินด้านผลผลิต โครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไข ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิค กาญจนภิเษก สมุทรปราการ	177
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	198
สรุป	200
อภิปรายผล	204
ข้อเสนอแนะ	211
บรรณานุกรม	213
ภาคผนวก	227
ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ หนังสือราชการ และแบบตอบรับ	228

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ข ตารางแสดงค่าสถิติ คุณภาพของเครื่องมือเก็บข้อมูล เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 10 ฉบับ ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) และหนังสือขอทดลองเครื่องมือ และแบบตอบรับ.....	240
ค ประกาศ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา รายนามคณะทำงานกลุ่มภาคี เครือข่าย หนังสือราชการ และแบบตอบรับ.....	288
ง เล่มมาตรฐานการแก้ไขปัญหาคณะกรรมการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ.....	340
จ กิจกรรม/โครงการ และภาพการดำเนินกิจกรรม 3 กิจกรรม.....	397
ฉ ประมวลภาพขบวนการดำเนินงานของโครงการ 3 ด้าน.....	415
ช ภาพประกาศนียบัตร วุฒิบัตร และเกียรติบัตรที่เกี่ยวข้อง โล่เชิดชูเกียรติคณะทำงาน กลุ่มภาคีเครือข่าย.....	419
ประวัติผู้ประเมิน.....	443

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 การประเมินเพื่อการตัดสินใจในการบริหาร และการวางแผน.....	54
ตารางที่ 2.2 สรุปสาเหตุการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา.....	79
ตารางที่ 2.3 แสดงรูปแบบพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา ระดับอาชีวศึกษา.....	82
ตารางที่ 2.4 แสดงความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ....	106
ตารางที่ 2.5 นโยบายหลัก 12 ด้าน และนโยบายเร่งด่วน.....	106
ตารางที่ 2.6 แสดงขั้นตอนและระยะเวลาการดำเนินโครงการ.....	110
ตารางที่ 2.7 แสดงงบประมาณ/ทรัพยากร และแหล่งที่มา.....	111
ตารางที่ 2.8 แสดงข้อมูลจำนวนนักเรียนนักศึกษา ประจำปีการศึกษา 2563.....	116
ตารางที่ 2.9 แสดงจำนวนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จำแนกตาม สถานภาพ/เพศ/วุฒิการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2563.....	117
ตารางที่ 2.10 แสดงข้อมูลจำนวนนักเรียนนักศึกษา (กลุ่มเสี่ยงเกี่ยวกับปัญหาการ ทะเลาะวิวาท)	121
ตารางที่ 2.11 แสดงข้อมูลจำนวนการเกิดปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา.....	122
ตารางที่ 3.1 กรอบการประเมินด้านบริบทของโครงการ.....	141
ตารางที่ 3.2 กรอบการประเมินด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ.....	142
ตารางที่ 3.3 กรอบการประเมินด้านกระบวนการของโครงการ.....	144
ตารางที่ 3.4 กรอบการประเมินด้านผลผลิตของโครงการ.....	148
ตารางที่ 3.5 เกณฑ์การประเมินที่ใช้ในการแปลผลข้อมูล.....	150
ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามด้านบริบท	164
ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษา ด้านบริบทของ โครงการ	165

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.3	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ ข้าราชการตำรวจ ผู้อำนวยการสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และพนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษาด้านบริบท ของโครงการ	167
ตารางที่ 4.4	แสดงจำนวนและร้อยละสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามด้านปัจจัยนำเข้า และด้านกระบวนการ	169
ตารางที่ 4.5	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ.....	170
ตารางที่ 4.6	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านกระบวนการของโครงการ	173
ตารางที่ 4.7	แสดงร้อยละของปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา ปีการศึกษา 2562 และปีการศึกษา 2563 ของวิทยาลัย	178
ตารางที่ 4.8	แสดงผลการเปรียบเทียบจำนวนนักเรียนนักศึกษาที่ได้รับการขึ้นทะเบียน เป็นนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัย ปีการศึกษา 2563 กับ ปีการศึกษา 2564 ..	179
ตารางที่ 4.9	แสดงจำนวนและร้อยละสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ และปฏิบัติหน้าที่	180
ตารางที่ 4.10	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของบุคลากร วิทยาลัย ที่มีต่อการประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหา การทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ	181
ตารางที่ 4.11	แสดงจำนวนและร้อยละสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ และวุฒิการศึกษา	183
ตารางที่ 4.12	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักเรียน นักศึกษา (กลุ่มเสี่ยงปัญหาการทะเลาะวิวาท) ของวิทยาลัย ที่มีต่อกิจกรรมหลัก จำนวน 3 กิจกรรม ภายใต้โครงการ	184
ตารางที่ 4.13	แสดงจำนวนและร้อยละสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ และอาชีพ	187

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้ปกครอง นักเรียนนักศึกษา (กลุ่มเสียง) ของวิทยาลัยที่มีต่อโครงการ.....	188
ตารางที่ 4.15 แสดงจำนวนและร้อยละสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ และสถานภาพ	190
ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้อำนวยการ และครูแนะแนวโรงเรียนเครือข่ายความร่วมมือของวิทยาลัย ที่มีต่อการประเมิน โครงการ	191
ตารางที่ 4.17 แสดงจำนวนและร้อยละสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ และสถานภาพ	193
ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของคณะทำงาน กลุ่มภาคีเครือข่าย ที่มีต่อโครงการ	193
ตารางที่ 4.19 แสดงสรุปผลการประเมินโครงการโดยภาพรวมทั้งโครงการ	195

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 แสดงความสัมพันธ์ของการประเมินกับการตัดสินใจในรูปแบบการประเมินแบบซิป	51
ภาพที่ 2.2 ความเชื่อมโยงระหว่างสามเหลี่ยมความขัดแย้งของ Johan Galtung.....	84
ภาพที่ 2.3 แสดงการจำแนกประเภทของความขัดแย้ง 5 ประเภท.....	85
ภาพที่ 2.4 สภาพปัจจุบันของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ (2563).....	113
ภาพที่ 2.5 ประกาศวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ (ประกาศเลขที่ 8/2560).....	119
ภาพที่ 2.6 แผ่นประชาสัมพันธ์ ประกาศวาระแห่งวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ (2560).....	120
ภาพที่ 2.7 นักเรียนของวิทยาลัยเตรียมการก่อเหตุทะเลาะวิวาทกับนักเรียนสถาบันการศึกษาคู่อริ	123
ภาพที่ 2.8 การประชุมผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท.....	123
ภาพที่ 2.9 แสดงกรอบแนวคิดการประเมินโครงการ.....	138

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ มีความสำคัญต่อการยกระดับคุณภาพ การจัดการศึกษา และการป้องกันแก้ไขปัญหาคriminalที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัย ดังนั้นการประเมินโครงการดังกล่าวข้างต้น จะทำให้ทราบว่าการดำเนินโครงการมีความก้าวหน้า มีปัญหาอุปสรรคอย่างไร เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาโครงการให้มีประสิทธิภาพ มากขึ้น นอกจากนี้การประเมินโครงการยังช่วยสร้างแรงจูงใจในการดำเนินงานให้แก่ผู้ปฏิบัติ โครงการได้ตื่นตัวในการปฏิบัติโครงการอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งการดำเนินโครงการดังกล่าว ข้างต้น มีการดำเนินการสร้างหรือพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่าย ซึ่งเปรียบเสมือนการสร้างทีมงาน ที่มีเพื่อนร่วมงานเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อมมาประสาน ความร่วมมือกัน และพร้อมที่จะช่วยเหลือเกื้อกูลกัน สนับสนุนซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยน องค์ความรู้ต่อกัน ทำให้เกิดการเรียนรู้และการพัฒนาบุคลากรของภาคีเครือข่ายความร่วมมือ อย่างเป็นระบบ และมีความต่อเนื่อง เกิดการประสานการทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน ในการป้องกันแก้ไขปัญหาคriminalทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการกับสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษาต่างสถาบัน ในเขตพื้นที่เฝ้าระวังของวิทยาลัย ที่เคยมีปัญหาคriminalทะเลาะวิวาทระหว่างกันทั้งในอดีตและปัจจุบัน

ปัญหาคriminalทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาสายอาชีวศึกษา ที่ศึกษาต่างสถาบันกัน ทั้งในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ขยายวงกว้างต่อเนื่องไปถึงจังหวัดใกล้เคียงที่มีพื้นที่ เขตรอยต่อติดกัน ถือเป็นปัญหาที่เรื้อรังของสังคมไทยที่ปรากฏให้เห็นมาอย่างต่อเนื่องยาวนาน สังคมจนกลายเป็นค่านิยมปฏิบัติสืบทอดกันมาจากรุ่นสู่รุ่น เกิดเป็นภาพข่าวและคลิปภาพ เคลื่อนไหวปรากฏให้เห็นในสื่อต่าง ๆ รวมทั้งสื่อสังคมออนไลน์อย่างต่อเนื่อง สร้างมุมมองด้านลบ แก่ผู้เรียนสายอาชีวศึกษา แต่ปัญหาก็ยังคงทวีความรุนแรงมากขึ้นทั้งจำนวนครั้ง รูปแบบวิธีการ ก่อเหตุก็มีความแตกต่างไปมากกว่าในอดีต โดยไม่เลือกวิธีการ ชั่วเวลา สถานที่ และมีการใช้อาวุธที่ร้ายแรงในการก่อเหตุ เช่น มีด อาวุธปืน วัตถุระเบิด เข้าทำร้ายกันโดยขาดการยั้งคิด

ไม่คำนึงถึงผลเสียที่จะตามมา บางรายถึงแก่ชีวิต พิกการ และยังทำให้สถาบันการศึกษาเสื่อมเสีย ชื่อเสียง เกิดเป็นคดีความทำให้เสียโอกาสด้านการศึกษา และการพัฒนาตนเองไปสู่การประกอบอาชีพที่ดีในอนาคต เพื่อเป็นกำลังสำคัญของครอบครัวและประเทศชาติ ซึ่งไม่เพียงแต่สร้างความสูญเสียให้แก่ตนเองและคู่กรณีเท่านั้น แต่ปัญหาดังกล่าวยังส่งผลกระทบต่อประชาชนผู้บริโภคที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องต้องตกเป็นเหยื่อความรุนแรง ได้รับผลกระทบทั้งทางร่างกายและจิตใจ บางรายได้รับบาดเจ็บ บางรายเสียชีวิต สร้างความตื่นตระหนกหวาดกลัว เป็นภัยคุกคามต่อชีวิต และทรัพย์สินที่ไม่อาจประเมินค่าความเสียหายได้ และบ่อนทำลายความสงบสุขของสังคม

สอดคล้องตามเจตนารมณ์ของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช (2560, น. 14) กำหนดให้ หมวด 5 หน้าที่ของรัฐ มาตรา 54 วรรค 4 การศึกษาทั้งปวงต้องมุ่งพัฒนา ผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ เชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบ ต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ รวมทั้งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช (2542, น. 3) กำหนดให้ หมวดที่ 1 บททั่วไป ความมุ่งหมายและหลักการ มาตรา 6 การจัดการ ศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่าง มีความสุข รวมทั้ง พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พุทธศักราช (2546, น. 25) กำหนดให้สถานศึกษา ต้องดำเนินการในการดูแลนักเรียนและนักศึกษาตาม หมวด 7 การส่งเสริมความประพฤตินักเรียน และนักศึกษา ตามมาตรา 63 โรงเรียนและสถานศึกษาต้องจัดให้มีระบบงานและกิจกรรมในการ แนะแนวให้คำปรึกษาและฝึกอบรมแก่นักเรียนนักศึกษา และผู้ปกครอง เพื่อส่งเสริมความประพฤติ ที่เหมาะสม ความรับผิดชอบต่อสังคม และความปลอดภัยแก่นักเรียนและนักศึกษา ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มติคณะรัฐมนตรี (ครม.) เมื่อวันที่ 7 กันยายน 2553 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เห็นชอบมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา “มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา” ครม. เห็นชอบมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา ตามที่ กระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) เสนอ และให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติตามมาตรการดังกล่าว และให้มีคณะกรรมการทำงานร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา โดยให้มีการบูรณาการการทำงานร่วมกันของกระทรวง กรม และหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ที่เกี่ยวข้อง โดยมีกระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยงานหลักในการประสาน และจัดทำแผนปฏิบัติการ เพื่อให้การขับเคลื่อนเป็นไปในทิศทางเดียวกัน สำคัญของเรื่อง ตามที่นักเรียนนักศึกษา

มีการก่อเหตุทะเลาะวิวาทและทำร้ายร่างกายกัน บางกรณีมีผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บถึงขั้นทุพพลภาพ และถึงแก่ชีวิต นักเรียนนักศึกษาบางรายเป็นผู้เกี่ยวข้องโดยตรงหรืออยู่ในเหตุการณ์ ก่อให้เกิดการเสียหายและเป็นที่วิตกกังวลของผู้ปกครองและสังคมทั่วไปนั้น กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักในปัญหาดังกล่าว จึงได้กำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา ประกอบด้วย มาตรการเชิงรุกข้อที่ 4 ให้สถานศึกษาจัดตั้งภาคีเครือข่าย เพื่อส่งเสริมและช่วยเหลือในการพัฒนานักเรียนนักศึกษา ประกอบด้วย 1) ภาคีเครือข่ายระดับนักเรียน เช่น เพื่อนช่วยเพื่อน สภานักเรียน สภาเยาวชน เพื่อให้มีการแนะนำและช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการแก้ไขปัญหาและทำกิจกรรมในเชิงสร้างสรรค์ร่วมกัน 2) ภาคีเครือข่ายระดับผู้ปกครอง เพื่อให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมของสถานศึกษา โดยเฉพาะนอกเวลาเรียน เช่น การจัดกิจกรรมหลังเลิกเรียน (After School Program) กิจกรรมยุวตำรวจ 3) ภาคีเครือข่ายระดับสถานศึกษา เพื่อให้สถานศึกษาจัดกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ และเกิดความสมานฉันท์ระหว่างสถานศึกษา เช่น เครือข่ายจตุรมิตร เครือข่ายกลุ่มสถานศึกษาอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน เครือข่ายกลุ่มโรงเรียนมัธยม 4) ภาคีเครือข่ายภาคประชาสังคม เพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและชุมชน เช่น กลุ่มอาสาสมัครชุมชน อาสาสมัครครูตำรวจ อปพร. กลุ่มจักรยานยนต์รับจ้าง กลุ่มสื่อสารวิทยุชุมชน กลุ่มชุมชนในพื้นที่ ชสมก. สมาชิกสภาเขต สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร มัสยิด ประธานชุมชน ประธานหมู่บ้าน ผู้บริหารสถานประกอบการ ห้างสรรพสินค้า กลุ่มประชาชนทั่วไป 5) ภาคีเครือข่ายระดับกระทรวง เพื่อบูรณาการความร่วมมือของกระทรวง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของเยาวชน

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยศูนย์พัฒนา ส่งเสริม ประสานงาน กิจกรรมนักศึกษาและกิจการพิเศษ (2562, น. 6-10) ได้แต่งตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจเฝ้าระวังการก่อเหตุทะเลาะวิวาท การมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมของนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษาที่เป็นสถานศึกษากลุ่มเสี่ยงในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล รวมทั้งสิ้น 30 สถานศึกษากลุ่มเสี่ยง แบ่งเป็นสถานศึกษาภาครัฐ จำนวน 21 แห่ง และสถานศึกษาภาคเอกชน จำนวน 9 แห่ง ตามคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ 47/2562 โดยจำแนกสถานศึกษากลุ่มเสี่ยงออกเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มมีนบุรี กลุ่มดอนเมือง กลุ่มกรุงเก่า กลุ่มชัยสมรภูมิ กลุ่มสวนหลวง ร.9 และกลุ่มธนบุรี พร้อมทั้งแยกนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มสีขาวย กลุ่มสีเทา และกลุ่มสีดำ โดยกลุ่มสีเทาและกลุ่มสีดำจะมีครูที่ปรึกษาเฝ้าระวังเป็นพิเศษพร้อมจัดกิจกรรมละลายพฤติกรรม ความรุนแรง แต่การดำเนินการดังกล่าวข้างต้น ยังไม่ครอบคลุมสถานศึกษากลุ่มเสี่ยงที่มีการก่อเหตุ

ทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาอย่างทั่วถึง อาทิเช่น เขตพื้นที่เชื่อมต่อของจังหวัดสมุทรปราการ ชลบุรี และฉะเชิงเทรา

ผู้ประเมินมีความเข้าใจถึงปัญหาดังกล่าวข้างต้น เนื่องด้วยสำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษาสายอาชีวศึกษา จึงมีประสบการณ์ตรงต่อปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษาสายอาชีวศึกษา โดยที่นักเรียนนักศึกษาต่างฝ่ายต่างไม่เคยมีเหตุความขัดแย้งโกรธเคืองกันมาก่อน ซึ่งในอดีตการเดินทางไปเรียนตลอดระยะเวลาการศึกษาของผู้ประเมินนั้น ต้องใช้ความระมัดระวังอย่างสูง เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาการทะเลาะวิวาทกับนักเรียนนักศึกษาต่างสถาบัน จนกระทั่งสำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ต่อเนื่องในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับปริญญาตรี ต่อมาได้ทุนจากกรมอาชีวศึกษาบรรจุเข้ารับราชการในตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 3 ณ วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา กรมอาชีวศึกษา ปี พ.ศ. 2537 และในปี พ.ศ. 2540 ได้ย้ายมาปฏิบัติราชการ ณ วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชาราม กรุงเทพมหานคร ซึ่งประสบปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาอย่างรุนแรง ผู้ประเมินนั้นให้ความสำคัญกับปัญหาดังกล่าวตั้งแต่ออนเป็นนักเรียนนักศึกษาสายอาชีวศึกษาอยู่แล้ว จึงมีความตั้งใจปฏิบัติหน้าที่มอบหมายพิเศษในตำแหน่งครูปกครอง ผู้ประเมินได้ทุ่มเทกำลังความสามารถทั้งร่างกาย แรงใจ สติปัญญา ปฏิบัติหน้าที่ออกตรวจจุดเสี่ยงเพื่อป้องกันแก้ไขปัญหา และเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการป้องกันแก้ไขปัญหาคารทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาด้วยความมุ่งมั่น ตั้งใจตลอดระยะเวลา 14 ปี ของการปฏิบัติหน้าที่ครูปกครอง ต่อมาในปี พ.ศ. 2554 ผู้ประเมินได้รับการบรรจุแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการวิทยาลัย และได้รับมอบหมายจากท่านผู้อำนวยการให้ทำหน้าที่ดูแลฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา ผู้ประเมินให้ความสำคัญในการดำเนินโครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนนักศึกษา และโครงการอื่น ๆ ที่จะช่วยลดปัญหาดังกล่าวของนักเรียนนักศึกษา ต่อมาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ผู้ประเมินได้รับการบรรจุแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกสมุทรปราการ พบว่า สถานศึกษาแห่งนี้มีปัญหาค่าสำคัญที่ต้องแก้ไขเร่งด่วน คือ ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา จากการเข้าร่วมประชุมกับหัวหน้าหน่วยงานราชการในเขตอำเภอบางบ่อ และจังหวัดสมุทรปราการ รับทราบข้อมูลจากผู้อำนวยการสถานศึกษาชั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา และระดับประถมศึกษา (ขยายโอกาส) มักพบคำถามตามมาเสมอว่าลูกศิษย์ของผู้ประเมินยังทะเลาะวิวาทกันอยู่หรือไม่ เพราะทางโรงเรียนไม่กล้าส่งลูกศิษย์มาเรียนต่อสายอาชีวศึกษาที่วิทยาลัย ทำให้ผู้ประเมินยิ่งมีความมุ่งมั่นที่จะบริหารจัดการให้วิทยาลัยแห่งนี้กลับมาเป็นที่ยอมรับ และเป็นที่ไว้วางใจของผู้ปกครองและชุมชนในการส่งบุตรหลานมาเรียนต่อที่

วิทยาลัย ประกอบกับการประชุมกรรมการวิทยาลัย ครั้งที่ 1/2560 ผู้ประเมินทำหน้าที่เป็นกรรมการ และเลขานุการ จึงได้นำปัญหาดังกล่าวบรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุม เพื่อนำเสนอขอความคิดเห็นจากกรรมการวิทยาลัย โดยในที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบร่วมกันให้วิทยาลัยประกาศให้การป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา เป็น “วาระแห่งวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ประจำปีการศึกษา 2560-2563” เพื่อให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของวิทยาลัย และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีความตระหนักและให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างจริงจัง ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์เป็นรูปธรรมเพื่อพัฒนานักเรียนนักศึกษาให้เป็นคนดี คนเก่ง สามารถอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างมีความสุข

ผู้ประเมินนั้นมีความตระหนักถึงสวัสดิภาพของนักเรียนนักศึกษา ที่อนาคตจะกลายเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ ซึ่งเป็นภารกิจหลักของวิทยาลัยในการผลิตและพัฒนากำลังคนสายอาชีวศึกษา เพื่อตอบสนองการพัฒนาประเทศไทยได้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ซึ่งนักเรียนนักศึกษายสายอาชีวศึกษาถือเป็นทรัพยากรบุคคลที่เสริมสร้างเสถียรภาพด้านกำลังคนแรงงานระดับกลาง ที่ตลาดแรงงานภายในประเทศมีความต้องการสูง ทั้งในด้านคุณภาพ และปริมาณ ดังนั้นการป้องกันเหตุที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนนักศึกษาและการปรับแก้ภาพลักษณ์ของนักเรียนนักศึกษายสายอาชีวศึกษาให้เป็นที่ยอมรับของสังคม โดยการป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา จึงมีความสำคัญและจำเป็นเร่งด่วน วิทยาลัยจึงได้จัดทำ “โครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ” บรรจุไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2563 โดยได้รับมติความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา ในการประชุมเพื่อพิจารณาอนุมัติแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2563 โครงการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพเกิดผลสัมฤทธิ์เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น ส่งผลดีต่ออนาคตของนักเรียนนักศึกษาและภาพลักษณ์ของวิทยาลัย สร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ปกครองและชุมชนในการส่งบุตรหลานเข้ามาเรียนต่อที่วิทยาลัยจึงได้ดำเนินการประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ เพื่อนำผลการประเมินมาใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศ ในการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินโครงการให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลเกิดความยั่งยืนส่งผลให้มีการดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง

2. วัตถุประสงค์การประเมิน

2.1 เพื่อประเมินด้านบริบท โครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

2.2 เพื่อประเมินด้านปัจจัยนำเข้า โครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

2.3 เพื่อประเมินด้านกระบวนการ โครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

2.4 เพื่อประเมินด้านผลผลิต โครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ที่มีประเด็นและตัวชี้วัด ได้แก่ สถิติการเกิดเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา จำนวนนักเรียนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนต่อที่วิทยาลัย และความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

3. ขอบเขตการประเมินโครงการ

การประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ผู้ประเมินได้ประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินแบบชิป (CIPP Model) ของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam, 1983, p. 123) ซึ่งมีรูปแบบการประเมินใน 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) การประเมินด้านบริบท (Context Evaluation) 2) การประเมินด้านปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) 3) การประเมินด้านกระบวนการ (Process Evaluation) และ 4) การประเมินด้านผลผลิต (Product Evaluation) ดังนี้

3.1 การประเมินด้านบริบท (Context Evaluation)

3.1.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เป็นการประเมินก่อนที่จะลงมือดำเนินงานตามโครงการ เพื่อศึกษาความจำเป็นในการดำเนินโครงการ การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของโครงการ ความสอดคล้องของหลักการและเหตุผลของโครงการ ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของโครงการ รวมทั้งเป้าหมายของโครงการ วิธีดำเนินงานของโครงการ ระยะเวลาของการดำเนินงานโครงการ และความเป็นไปได้ของการดำเนินงานโครงการ

3.1.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การประเมินด้านบริบท มีการใช้ทั้งประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1) ประชากร ได้แก่ บุคลากรวิทยาลัย รวมจำนวน 69 คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 2 คน ครูผู้สอน จำนวน 47 คน และบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 20 คน รวมจำนวน 69 คน (ยกเว้นนักการภารโรง และผู้ประเมิน)

2) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องต่อปัญหาการทะเลาะวิวาทของ นักเรียนนักศึกษา โดยตรง รวมจำนวน 30 คน ได้แก่ ข้าราชการตำรวจ จำนวน 10 คน ผู้อำนวยการสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 10 คน และพนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา (พสน.) จำนวน 10 คน จากประชากรที่สังกัดหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ชลบุรี และกรุงเทพมหานคร โดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling)

3.1.3 ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่จะศึกษา ได้แก่ 1) ความจำเป็นในการดำเนินโครงการ 2) การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการ 3) ความสอดคล้องของหลักการและเหตุผล 4) ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของโครงการ 5) ความเหมาะสมของการเตรียมการภายในโครงการ และ 6) ความเป็นไปได้ของโครงการ

3.1.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ประเมินก่อนการดำเนินโครงการ ในช่วงภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

3.2 การประเมินด้านปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation)

3.2.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เป็นการประเมินก่อนที่จะลงมือดำเนินงานตามโครงการ เพื่อศึกษาความจำเป็นของโครงการ และการพิจารณาความเหมาะสมเกี่ยวกับการจัดบุคลากรวิทยาลัยในการดำเนินงานตามโครงการ ความเหมาะสมของผู้เข้าร่วมเป็นคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย การใช้งบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ รวมทั้งการได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง และชุมชน

3.2.2 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร ได้แก่ บุคลากรวิทยาลัย จำนวน 69 คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 2 คน ครูผู้สอน จำนวน 47 คน และบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 20 คน และ คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย จำนวน 23 คน รวมจำนวน 92 คน (ยกเว้นนักการภารโรง และผู้ประเมิน)

3.2.3 ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่จะศึกษา ได้แก่ ความเหมาะสมเกี่ยวกับ 1) การจัดบุคลากร วิทยาลัย 2) คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย 3) งบประมาณ 4) วัสดุอุปกรณ์ และ 5) การสนับสนุน จากผู้ปกครอง และชุมชน

3.2.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ประเมินก่อนการดำเนินโครงการ ในช่วงภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

3.3 การประเมินด้านกระบวนการ (Process Evaluation)

3.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เป็นการประเมินระหว่างการดำเนินโครงการ เพื่อศึกษากระบวนการ ปฏิบัติงานตามโครงการในทุก ๆ ขั้นตอนของกิจกรรมภายใต้โครงการ ว่ามีการปฏิบัติกิจกรรมอย่างเป็นระบบ ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ และวิธีการดำเนินโครงการ รวมทั้งสามารถตรวจสอบได้หรือไม่ เพื่อหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจสั่งการในการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินกิจกรรมย่อย ในทุก ๆ ขั้นตอน ของกิจกรรมภายใต้โครงการ

3.3.2 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร ได้แก่ บุคลากรวิทยาลัย รวมจำนวน 69 คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 2 คน ครูผู้สอน จำนวน 47 คน และบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 20 คน และ คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย จำนวน 23 คน (ยกเว้นนักการภารโรง และผู้ประเมิน)

3.3.3 ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่จะศึกษา ได้แก่ กระบวนการปฏิบัติงานตามกิจกรรมทุก ๆ กิจกรรม ที่ดำเนินการภายใต้โครงการที่มีการปฏิบัติอย่างเป็นระบบ ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และสามารถตรวจสอบ และประเมินผลได้

3.3.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ประเมินระหว่างการดำเนินกิจกรรมภายใต้โครงการ ในช่วงภาคเรียนที่ 1-2 ปีการศึกษา 2563

3.4 การประเมินด้านผลผลิต (Product Evaluation)

การประเมินด้านผลผลิตของโครงการ เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบว่า ผลที่เกิดขึ้น เมื่อสิ้นสุดการดำเนินโครงการเกิดผลลัพธ์ตามวัตถุประสงค์ของโครงการหรือไม่ คุณภาพของผลลัพธ์เป็นอย่างไรและเกิดผลกระทบอื่นใดหรือไม่ จึงกำหนดให้มีการประเมินเพื่อให้ครอบคลุมประเด็นดังกล่าว ดังนี้

3.4.1 จำนวนการเกิดเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาลดลง ในปีการศึกษา 2563 หลังจากการดำเนินการตามโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา

1) **ขอบเขตด้านเนื้อหา**

เป็นการประเมินผลจำนวนการเกิดเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2562 เปรียบเทียบกับ ปีการศึกษา 2563 หลังจากการดำเนินการตามโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

2) **ขอบเขตด้านระยะเวลา**

ประเมินเมื่อสิ้นสุดการดำเนินโครงการ

3.4.2 จำนวนผู้เรียนของวิทยาลัยเพิ่มขึ้นในปีการศึกษา 2564 หลังจากการดำเนินการตามโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

1) **ขอบเขตด้านเนื้อหา**

เป็นการประเมินผลจำนวนผู้เรียนของวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2563 เปรียบเทียบกับปีการศึกษา 2564 หลังจากการดำเนินการตามโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

2) **ขอบเขตด้านระยะเวลา**

ประเมินเมื่อสิ้นสุดการดำเนินโครงการ

3.4.3 ความพึงพอใจของบุคลากรวิทยาลัย ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

1) **ขอบเขตด้านเนื้อหา**

เป็นการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรวิทยาลัยที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

2) **ขอบเขตด้านประชากร**

ประชากร ได้แก่ บุคลากรวิทยาลัย จำนวน 73 คน (ยกเว้นผู้ประเมิน)

3) ขอบเขตด้านระยะเวลา

ประเมินเมื่อสิ้นสุดการดำเนินโครงการ

3.4.4 ความพึงพอใจของนักเรียนนักศึกษา (กลุ่มเสี่ยงปัญหาการทะเลาะวิวาท) ของวิทยาลัย ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

1) ขอบเขตด้านเนื้อหา

เป็นการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนนักศึกษา (กลุ่มเสี่ยงปัญหาการทะเลาะวิวาท) ของวิทยาลัยที่มีต่อกิจกรรมภายใต้โครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

2) ขอบเขตด้านประชากร

กลุ่มประชากร ได้แก่ นักเรียนนักศึกษา (กลุ่มเสี่ยงปัญหาการทะเลาะวิวาท) ของวิทยาลัย รวมจำนวน 87 คน ประกอบด้วย นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 75 คน และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 12 คน (งานปกครองและงานครูที่ปรึกษา, 2562, น. 1-5)

3) ขอบเขตด้านระยะเวลา

ประเมินเมื่อสิ้นสุดการดำเนินกิจกรรมภายใต้โครงการ

3.4.5 ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษา (กลุ่มเสี่ยงปัญหาการทะเลาะวิวาท) ของวิทยาลัย ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

1) ขอบเขตด้านเนื้อหา

เป็นการประเมินความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษา (กลุ่มเสี่ยงปัญหาการทะเลาะวิวาท) ของวิทยาลัย ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

2) ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษา (กลุ่มเสี่ยงปัญหาการทะเลาะวิวาท) ของวิทยาลัย รวมจำนวน 87 คน (งานปกครองและงานครูที่ปรึกษา, 2562, น. 1-5)

3) ขอบเขตด้านระยะเวลา

ประเมินเมื่อสิ้นสุดการดำเนินโครงการ

3.4.6 ความพึงพอใจของผู้อำนวยการ และครูแนะแนวโรงเรียนที่เป็นเครือข่ายความร่วมมือของวิทยาลัย ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

1) **ขอบเขตด้านเนื้อหา**

เป็นการประเมินความพึงพอใจของผู้อำนวยการ และครูแนะแนวโรงเรียนเครือข่ายความร่วมมือของวิทยาลัย ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

2) **ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่าง**

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้อำนวยการ จำนวน 17 คน และครูแนะแนว จำนวน 16 คน รวมจำนวน 33 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling)

3) **ขอบเขตด้านระยะเวลา**

ประเมินเมื่อสิ้นสุดการดำเนินโครงการ

3.4.7 ความพึงพอใจของคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

1) **ขอบเขตด้านเนื้อหา**

เป็นการประเมินความพึงพอใจของคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่ายที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

2) **ขอบเขตด้านประชากร**

ประชากร ได้แก่ คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย จำนวน 23 คน (ยกเว้นผู้ประเมิน)

3) **ขอบเขตด้านระยะเวลา**

ประเมินเมื่อสิ้นสุดการดำเนินโครงการ

3.5 ขอบเขตด้านระยะเวลาดำเนินการประเมินโครงการ

ประเมินก่อนการดำเนินโครงการในช่วงภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ประเมินระหว่างการดำเนินโครงการ ในช่วงภาคเรียนที่ 1 - 2 ปีการศึกษา 2563 และประเมินด้านผลผลิตเมื่อสิ้นสุดการดำเนินโครงการในช่วงภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

4.1 การประเมินโครงการ หมายถึง กิจกรรมการตรวจสอบของผู้ประเมิน ซึ่งดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูล ด้วยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด แปลความหมายของข้อมูลที่รวบรวมได้ และอภิปรายผล เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงโครงการ หรือเพื่อนำไปใช้ปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่าง

4.2 การพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา หมายถึง การดำเนินการของวิทยาลัยกับบุคคลที่เป็นหัวหน้า ผู้บริหาร และบุคลากรของหน่วยงานในเขตพื้นที่การเกิดเหตุปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา สายอาชีวศึกษา ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรงและเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อรวมตัวกันเป็นคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท

4.3 การแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา หมายถึง การประสานความร่วมมือกันของบุคคล/หน่วยงานที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกของกลุ่มภาคีเครือข่าย มีการระดมสมองร่วมกัน มีการพึ่งพาอาศัยกัน การใช้ทรัพยากรร่วมกัน การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ และปฏิบัติงานร่วมกันเพื่อสนับสนุนการป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาสายอาชีวศึกษา ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ

4.4 การประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ หมายถึง การตรวจสอบที่มุ่งแสวงหาคำตอบว่า โครงการดำเนินการได้ตามแผน และบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่เพียงใด ด้วยการนำผลที่ได้จากการวัดมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จำนวน 4 ด้าน โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบชิปปี้ (CIPP Model) ของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam, 1983, p. 123) ได้แก่

4.4.1 การประเมินด้านบริบท (Context Evaluation) หมายถึง เป็นการประเมินก่อนที่จะลงมือดำเนินงานตามโครงการ เพื่อศึกษาความจำเป็น ความต้องการในการดำเนินโครงการ ความสอดคล้องของหลักการและเหตุผล เป้าหมายของโครงการ วิธีดำเนินงาน ระยะเวลา และความเป็นไปได้ของโครงการ

4.4.2 การประเมินด้านปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) หมายถึง เป็นการประเมินก่อนที่จะลงมือดำเนินงานตามโครงการ เพื่อศึกษาความจำเป็น ความเหมาะสมเกี่ยวกับการจัดบุคลากรวิทยาลัย ผู้เข้าร่วมเป็นคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ การสนับสนุนจากผู้ปกครอง และชุมชน

4.4.3 การประเมินด้านกระบวนการ (Process Evaluation) หมายถึง การตรวจสอบความเหมาะสมของกระบวนการปฏิบัติงานตามกิจกรรมด้านการพัฒนาหลักสูตร ฝึกอบรม ด้านบุคลากรวิทยาลัย ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัย และดำเนินการให้รางวัลตอบแทน

4.4.4 การประเมินด้านผลผลิต (Product Evaluation) หมายถึง การประเมิน เพื่อเปรียบเทียบผลผลิตที่เกิดขึ้นกับวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของโครงการที่กำหนดไว้ และเกิดผลกระทบอื่นใดหรือไม่เมื่อสิ้นสุดการดำเนินโครงการ รวมทั้งความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการ

4.5 ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา หมายถึง นักเรียนนักศึกษา สายอาชีพศึกษา ตั้งแต่ 2 คน ศึกษาต่างสถาบันการศึกษาและที่มีที่ตั้งของสถาบันเชื่อมต่อกับถนน หมายเลข 34 บางนา-ตราด และถนนทางหลวงแผ่นดิน 314-ลาดกระบัง ฉะเชิงเทรา เกิดการใช้ วาจาข่มขู่ ดุหมิ่น ได้เถียงด่าทอกันซึ่งหน้า หรือผ่านช่องสื่อสังคมออนไลน์ การใช้กำลังและอาวุธ เข้าทำร้ายกัน อันส่งผลให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายได้รับอันตราย ทรัพย์สินเสียหาย บาดเจ็บ เล็กน้อยทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ พิกุล เสียชีวิต และส่งผลกระทบต่อประชาชนที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง

4.6 ความพึงพอใจ หมายถึง ความชอบ ความชื่นชม ความรู้สึกทางบวกต่อผลการ ดำเนินโครงการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

4.7 ครอบคลุม หมายถึง ครูที่อบรมสั่งสอนและดูแลนักเรียนนักศึกษาให้อยู่ใน ระเบียบวินัย และดูแลป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิค กาจจนาภิเษก สมุทรปราการ และวิทยาลัยที่ผู้อำนวยการเข้าร่วมคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย

4.8 สายอาชีพศึกษา หมายถึง กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียน ให้มีความสามารถในการประกอบสัมมาชีพ ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ และวิทยาลัยอื่นที่จัดการเรียนการสอน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

4.9 วิทยาลัย หมายถึง วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ สังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

4.10 ชุมชน หมายถึง ประชาชน กลุ่มคนที่อาศัยอยู่ในบริเวณโดยรอบของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ หรือเป็นประชาชนที่อาจส่งบุตรหลานมาเรียนต่อสายอาชีวศึกษาและบุคคล หรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในเขตพื้นที่โดยรอบของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

4.11 โรงเรียนเครือข่ายความร่วมมือ หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษา และโรงเรียนประถมศึกษา (ขยายโอกาส) ที่ผู้อำนวยการ ครูแนะแนว และนักเรียน ที่มีการทำกิจกรรมด้านการศึกษาร่วมกับวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

4.12 คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย หมายถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงาน หรือผู้บริหารหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวข้อง มารวมตัวกันเป็นคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย โดยมีความสัมพันธ์แนวราบ มีความเสมอภาค เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ และวิทยาลัยอื่น ๆ ในเขตพื้นที่เชื่อมต่อของถนนหมายเลข 34 บางนา-ตราด และถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 314-ลาดกระบัง-ฉะเชิงเทรา

4.13 พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา หมายถึง ผู้บริหาร ครูปกครองของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ และวิทยาลัยอื่นที่ผ่านการอบรมหลักสูตรพนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา (พสน.) ของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

4.14 กรรมการวิทยาลัย หมายถึง บุคคลคณะหนึ่งมีหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุน ให้คำปรึกษา และข้อเสนอแนะในการจัดอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ เพื่อพัฒนาแนวทางการดำเนินงานของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551

4.15 บุคลากรวิทยาลัย หมายถึง ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สังกัดวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

4.16 ผู้ปกครอง หมายถึง ผู้เป็นบิดา มารดา หรือบุคคลอื่นที่ให้การอบรมเลี้ยงดู ให้การศึกษาแก่เยาวชน ที่เป็นนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

4.17 นักเรียนนักศึกษา หมายถึง ผู้ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นนักเรียนนักศึกษาในสังกัดของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ และนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยที่ผู้อำนวยการเข้าร่วมคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย

4.18 **นักเรียนนักศึกษากลุ่มเสี่ยงปัญหาการทะเลาะวิวาท** หมายถึง นักเรียน นักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ที่มีแนวโน้มจะเข้าไปเกี่ยวข้อง หรือมีความเสี่ยงที่อาจจะก่อเหตุ และเข้าร่วมการทะเลาะวิวาททั้งภายใน และภายนอกวิทยาลัย

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการประเมิน

5.1 ผลการประเมินโครงการด้านบริบท ทำให้ทราบถึงความต้องการ หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินงาน ระยะเวลา และความเป็นไปได้ของโครงการ

5.2 ผลการประเมินโครงการด้านปัจจัยนำเข้า ทำให้ทราบถึงความเหมาะสมในการจัดสรรบุคลากรวิทยาลัย ผู้ที่จะเข้าร่วมคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย ฯ งบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ของโครงการ

5.3 ผลการประเมินโครงการด้านกระบวนการ สามารถนำข้อมูลมากำหนดแนวทางในการพัฒนาแก้ไขปรับปรุงให้การดำเนินการโครงการในช่วงต่อไปมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

5.4 ผลการประเมินโครงการด้านผลผลิต ทำให้ทราบถึงข้อมูลผลการเกิดเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา จำนวนนักเรียนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเข้าศึกษาต่อของวิทยาลัย ปีการศึกษา 2564 และระดับความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณา ยุบ เลิก ขยาย หรือปรับเปลี่ยนโครงการ

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน

การประเมินโครงการพัฒนามากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน ดังนี้

1. กฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้อง
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินโครงการ
3. การประเมินผลโครงการรูปแบบ CIPP (CIPP Model)
4. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนามากลุ่มภาคีเครือข่าย
5. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัญหาการทะเลาะวิวาท
6. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
7. โครงการพัฒนามากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
8. บริบทของวิทยาลัยที่เกี่ยวข้อง
9. งานวิจัยและการประเมินที่เกี่ยวข้อง
10. กรอบแนวคิดการประเมินโครงการ

1. กฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้อง

1.1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 (2560, น. 14) กำหนดไว้ในหมวด 5 หน้าที่ของรัฐ มาตรา 54 วรรค 3 รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และจัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์ประกอบของส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน ในการจัดการศึกษาทุกระดับ โดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการกำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนให้การจัดการศึกษาดังกล่าว มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งอย่างน้อยต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดทำ

แผนการศึกษาแห่งชาติ การดำเนินการและตรวจสอบการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติด้วย

วรรค 4 การศึกษาทั้งปวงต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

1.2 คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 30/2559

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2557 กำหนดไว้ใน มาตรา 44 เรื่องมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันและการทะเลาะวิวาทของนักเรียนและนักศึกษา โดยที่ปัญหาคอร์รัปชันและการทะเลาะวิวาทของนักเรียนและนักศึกษา ก่อให้เกิดความสูญเสียต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สิน รวมทั้งเป็นการสร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนและสังคม แต่เนื่องจากมาตรการทางกฎหมายที่มีอยู่ ไม่สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันและการทะเลาะวิวาทของนักเรียนและนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอ จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรการทางกฎหมายเพิ่มเติม อันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิรูปและจัดระเบียบในสังคม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 44 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2557 ได้กำหนดให้ หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ โดยความเห็นชอบของคณะรักษาความสงบแห่งชาติจึงมีคำสั่ง ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามหมวด 7 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มีอำนาจกักกันตัวนักเรียนและนักศึกษาที่ก่อเหตุทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายผู้อื่น หรือเตรียมการเพื่อก่อเหตุดังกล่าวเป็นการชั่วคราวไม่เกินหกชั่วโมง เพื่อนำส่งเจ้าพนักงานตำรวจ ผู้บริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษา บิดา มารดาหรือผู้ปกครองแล้วแต่กรณี

ข้อ 2 บิดามารดา หรือผู้ปกครอง ต้องให้การอุปการะเลี้ยงดู อบรม สั่งสอน และยับยั้งพฤติกรรมที่ไม่ดีของเด็กและเยาวชน ที่เป็นนักเรียนนักศึกษาที่อยู่ในความปกครองดูแลของตน รวมทั้งต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก ตลอดจนต้องไม่สนับสนุนหรือปล่อยปละละเลย ให้เด็กและเยาวชนที่เป็นนักเรียนและนักศึกษาในปกครองรวมกลุ่มเพื่อก่อเหตุทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายผู้อื่น หรือเตรียมการเพื่อก่อเหตุดังกล่าว และให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ติดตาม และสอดส่องให้มีการดำเนินการอย่างเคร่งครัด

ในกรณีที่พบเด็กและเยาวชนที่เป็นนักเรียนและนักศึกษารวมกลุ่มเพื่อกระทำการตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเป็นความรับผิดชอบของบิดามารดา หรือผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนที่เป็นนักเรียนและนักศึกษาแล้วแต่กรณี และให้เป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องที่จะแจ้งให้บิดามารดา หรือผู้ปกครองเข้ามารับทราบการกระทำของเด็กและเยาวชนที่เป็นนักเรียนและนักศึกษาดังกล่าว เพื่อให้คำแนะนำ ตักเตือน ทำทัณฑ์บน หรือวางข้อกำหนด เพื่อป้องกันมิให้กระทำความผิดอีก หรืออาจให้วางประกันเป็นจำนวนเงินตามสมควร แก่ฐานานุกรม แต่จะเรียกเงินประกันไว้ได้ไม่เกินระยะเวลาสองปี หากเด็กและเยาวชนที่เป็นนักเรียนและนักศึกษาได้กระทำความผิดดังกล่าวซ้ำอีก ให้ริบเงินประกันเป็นของกองทุนคุ้มครองเด็กตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก

ข้อ 3 ผู้ใดกระทำการอันเป็นการยุยง ส่งเสริม ช่วยเหลือ หรือสนับสนุนให้นักเรียนหรือนักศึกษาฝ่าฝืนบทบัญญัติตาม มาตรา 64 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หากการกระทำตามวรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้นักเรียนหรือนักศึกษาไปก่อเหตุทะเลาะวิวาทหรือทำร้ายร่างกายผู้อื่น ผู้ต้องหาต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และหากเป็นเหตุให้มีผู้เสียชีวิต เพราะการทะเลาะวิวาทหรือทำร้ายร่างกายนั้น ผู้ต้องหาต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ 4 ให้โรงเรียนและสถานศึกษา มีหน้าที่จัดให้มีกิจกรรมในการแนะแนว เพื่อตอบสนองต่อการแก้ไขปัญหาให้นักเรียนและนักศึกษาทะเลาะวิวาท โดยร่วมมือกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งกวดขันและเร่งรัดจัดทำมาตรการเพื่อป้องกัน และแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนและนักศึกษาให้เป็นรูปธรรม เพื่อเป็นการลดปัญหาสังคมโดยเร่งด่วน

1.3 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 กำหนดไว้ใน หมวด 6 การส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา มาตรา 63 โรงเรียนและสถานศึกษาต้องจัดให้มีระบบงานและกิจกรรมในการแนะแนว ให้คำปรึกษาและฝึกอบรมแก่นักเรียนนักศึกษา และผู้ปกครอง เพื่อส่งเสริมความประพฤติที่เหมาะสม ความรับผิดชอบต่อสังคม และความปลอดภัยแก่นักเรียนและนักศึกษา ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และมาตรา 64 นักเรียนและนักศึกษาต้องแต่งกายตามระเบียบของโรงเรียนหรือสถานศึกษา และต้องประพฤติตนตามระเบียบของโรงเรียนหรือสถานศึกษา และตามที่กำหนดในกฎกระทรวง กฎหมายที่ใช้ดำเนินการกับนักเรียนที่ก่อเหตุทะเลาะวิวาท แยกเป็นกฎหมายเชิงป้องกันเหตุ ได้แก่ พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก

พ.ศ. 2546 หมวด 7 การส่งเสริมความประพฤตินักเรียนนักศึกษา มาตรา 63 ถึงมาตรา 67 ซึ่งภารกิจของศูนย์เสมารักษ์ กระทรวงศึกษาธิการ

1.4 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (2542, น. 3) ได้กำหนดให้หมวดที่ 1 บททั่วไป ความมุ่งหมายและหลักการ มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

1.5 นโยบายกระทรวงศึกษาธิการ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2556, น. 7-10) ได้กำหนดนโยบายและมาตรการป้องกันนักเรียนนักศึกษา ก่อเหตุทะเลาะวิวาท และทำร้ายร่างกายกันโดยประกาศฉบับดังกล่าวจะใช้กับสถานศึกษาทุกระดับครอบคลุมตั้งแต่การศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษา อุดมศึกษา เพื่อป้องกันและปราบปรามแก้ปัญหาเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทให้เกิดขึ้นน้อยที่สุด สำหรับนโยบายและมาตรการป้องกันการก่อเหตุทะเลาะวิวาท และทำร้ายร่างกายกันของนักเรียน เพื่อให้สถาบัน สถานศึกษา หน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง ถือเป็นแนวปฏิบัติ 10 ข้อ

1) สถาบัน สถานศึกษา หน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง ต้องดำเนินการบังคับใช้กฎหมาย ระเบียบ ประกาศ และข้อบังคับ อย่างเข้มงวดจริงจัง กรณีที่นักเรียนนักศึกษา บุคลากร อาจารย์ กระทำผิดร้ายแรง ให้ดำเนินการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด พร้อมทั้งให้ความร่วมมือกับพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจในการดำเนินการทางกฎหมาย

2) สถาบัน สถานศึกษา หน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง ต้องกำหนดแผนและวิธีการป้องกันการก่อเหตุ ตลอดจนการช่วยเหลือนักเรียนนักศึกษาที่ประสบเหตุ

3) ให้สถาบัน สถานศึกษา สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน ศิษย์เก่า ผู้ปกครอง และนักเรียนนักศึกษาปัจจุบัน เพื่อปรับเปลี่ยนวัฒนธรรม ความเชื่อ ค่านิยม ในเชิงสร้างสรรค์

4) สถาบัน สถานศึกษา ให้ความร่วมมือกับพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ตำรวจ เข้าไปนิเทศ ตรวจสอบกรณีจำเป็น ขอให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบหรือตรวจค้นอาวุธบุคคลบางส่วนสงสัยได้

5) ให้สถาบัน สถานศึกษา ตรวจสอบบุคคล และรถทุกชนิดที่เข้าออก เพื่อป้องกันเหตุ และขอความร่วมมือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเฝ้าระวัง

6) ให้มีการสำรวจพื้นที่ที่มักมีปัญหา จัดให้มีหน่วยเคลื่อนที่เร็วเพื่อเข้าระงับเหตุกรณีมีเหตุทะเลาะวิวาท โดยประสานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องถิ่น หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

7) สถาบัน สถานศึกษา จัดกิจกรรมร่วมกันด้วยกระบวนการเชิงสร้างสรรค์ กิจกรรมจิตอาสา การสร้างความสมานฉันท์และความสามัคคี เพื่อละลายพฤติกรรม และแก้ปัญหา ในระยะยาวอย่างต่อเนื่อง

8) ให้สถาบัน สถานศึกษา เฝ้าระวัง และติดตามนักเรียนนักศึกษาที่เสี่ยงต่อการ กระทำความผิด เพื่อจัดกิจกรรมในการพัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เป็นระบบอย่างต่อเนื่อง

9) องค์กรหลักของกระทรวงศึกษาธิการ สถาบัน สถานศึกษา จัดให้มีระบบ การติดตามดูแลความประพฤตินักเรียนนักศึกษา มีศูนย์รายงานและแก้ไขเหตุการณ์โดยเร่งด่วน

10) ให้ผู้บริหารสถาบัน สถานศึกษา หน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง ถือเป็น หน้าที่และความรับผิดชอบในการดำเนินการตามนโยบายและมาตรการข้างต้น

1.6 นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2561, น. 3) ได้กำหนดนโยบาย ในที่ประชุมเพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา โดยการจัดประชุม ร่วมกัน ระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชน ที่รับนโยบายมาจากนายกรัฐมนตรึเพื่อลดปัญหาเด็กอาชีวศึกษาตีกัน ได้กำหนด 16 แนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาของเด็กอาชีวศึกษา

1) สถาบันการศึกษาต้องรับผิดชอบต่อนักเรียนนักศึกษา สังกัดที่ก่อเหตุทะเลาะ วิวาท โดยให้ที่ประชุมพิจารณาตามกรณีไป

2) การแต่งเครื่องแบบนักเรียนและนักศึกษา ให้เหมือนกันทุกสถาบันทั่วประเทศ หรือยกเลิกเครื่องแบบ โดยที่ประชุมให้ยึดตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ

3) ส่งเสริมการจัดโครงการเตรียมอาชีวศึกษา เพื่อปลูกฝังด้านต่าง ๆ

4) จัดหลักสูตรการเรียนการสอนที่เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ความรัก ความสามัคคีในชาติและความตระหนัก และความภาคภูมิใจในอาชีวศึกษาสร้างชาติ

5) จัดหลักสูตรนักศึกษาวิชาทหารให้กับผู้เรียนอาชีวศึกษาร้อยเปอร์เซ็นต์

6) การจัดเวลาเรียนของแต่ละสถาบันในพื้นที่ให้เหลื่อม

7) ส่งเสริมให้เข้าเรียนระบบทวิภาคี เพื่อปลูกฝังความรับผิดชอบในหน้าที่

8) ส่งเสริมการจัดกิจกรรมเชิงบวก ด้านจิตอาสา ด้านกีฬา และด้านดนตรี

9) การดูแลความปลอดภัยให้กับนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา ระหว่างเจ้าหน้าที่ ตำรวจ ทหาร และสถาบันการศึกษาร่วมกัน

10) ทุกสถาบันต้องมีข้อมูลนักเรียนนักศึกษาที่สุ่มเสี่ยงที่กำลังศึกษา สำเร็จ การศึกษา และพันสภาพการเป็นนักเรียนนักศึกษาของแต่ละสถาบัน โดยต้องอัปเดตข้อมูลอยู่เสมอ

11) ทั้งในและนอกสถานศึกษาต้องปลอดภัย

12) ใช้หลักสูตรวิชาชีพเข้ามาช่วยในการดูแลนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา

13) เจ้าหน้าที่ตำรวจจัดชุดพิเศษ เพื่อป้องกันเหตุและเป็นหน่วยเคลื่อนที่เร็ว เมื่อเกิดเหตุทะเลาะวิวาท

14) สร้างความเข้มแข็งและสัมพันธภาพของสถานศึกษาที่อยู่ใกล้เคียง

15) มาตรการจำกัดเสรีกับศิษย์เก่าของแต่ละสถาบัน ทั้งที่สำเร็จการศึกษา และพันสภาพการเป็นนักศึกษา

16) ห้ามทำกิจกรรมที่ไม่เหมาะสมทั้งใน และนอกสถานศึกษา

จากการศึกษาเอกสาร “กฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้อง” สรุปได้ว่าการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา ให้ประสบผลสำเร็จ เห็นผลเป็นรูปธรรมได้นั้น มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกภาคส่วนที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ต้องประสานความร่วมมือกันและมีความจริงจังต่อการป้องกันแก้ไขปัญหาดังกล่าว ต้องบังคับใช้กฎหมายอย่างตรงไปตรงมา และนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ โดยเฉพาะสิ่งที่สำคัญที่สุด คือ หน่วยงานและผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงต้องประสานงานร่วมกันระดมสมอง และมีการปฏิบัติงานร่วมกันในลักษณะของเครือข่ายความร่วมมือ หรือในรูปแบบกลุ่มภาคีเครือข่าย เพื่อการป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษาอย่างเต็มกำลังความสามารถ และต้องได้รับการสนับสนุนจากทุกภาคส่วน รวมทั้งผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษา ชุมชน และสังคม

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินโครงการ

เพื่อให้การประเมิน เรื่อง “การประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ” สะท้อนถึงการขับเคลื่อนเชิงปฏิบัติการ จากตัวชี้วัดเชิงปริมาณ เกณฑ์ที่กำหนด รวมถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินโครงการ นอกจากนี้ เพื่อให้การดำเนินโครงการสอดคล้องกับรูปแบบการประเมิน และวัตถุประสงค์ของโครงการที่กำหนดไว้ จึงได้มีการศึกษาองค์ความรู้ เกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินโครงการ ดังนี้

2.1 ความหมายของการประเมินโครงการ

จิวรรณ์ สำเภาทอง (2555, น. 31) กล่าวว่า การประเมินเป็นกระบวนการสร้างข้อมูลสารสนเทศ ที่ได้จากการตรวจสอบความสอดคล้องของการดำเนินโครงการ กับวัตถุประสงค์ของโครงการนั้น ๆ ว่ามีปัญหาอุปสรรคหรือมีความเหมาะสมในการจัดทำโครงการอย่างไร เพื่อนำสารสนเทศที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจ ในการปรับปรุงพัฒนา ในการดำเนินโครงการให้มีประสิทธิภาพหรือนำผลการประเมินที่ได้ มาสรุปประโยชน์ของโครงการได้ผลดีหรือไม่ สอดคล้องกับพิชิต ฤทธิ์จรูญ (2555, น. 71) ได้กล่าวไว้ว่า ความหมายของการประเมินโครงการ หมายถึง กระบวนการเชิงระบบ เพื่อการตรวจสอบหรือบ่งชี้ถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโครงการ ซึ่งจะช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศ ที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ปรับปรุงและพัฒนาโครงการ และวีชรากร ศุภกาญจนรุจิ (2558, น. 12) กล่าวว่า การประเมินโครงการ หมายถึง กระบวนการในการดำเนินการอย่างเป็นระบบในการค้นหา เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และการตรวจสอบ เพื่อให้ได้สารสนเทศ เพื่อประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการของผู้บริหารโครงการ พร้อมทั้งหาแนวทาง หรือวิธีในการปรับปรุงและพัฒนาโครงการ ส่วนเชาว์ อินโย (2555, น. 4) กล่าวว่า การประเมิน หมายถึง กระบวนการพิจารณาตัดสินคุณค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่งว่ามีความเหมาะสมหรือไม่เพียงใด โดยนำสารสนเทศหรือผลจากการวัดมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อช่วยในการตัดสินใจ ตีค่าผลการดำเนินการนั้น ส่วนคำว่าโครงการ หมายถึง ส่วนย่อยส่วนหนึ่งของแผนงาน ซึ่งประกอบด้วย ชุดของกิจกรรมที่จัดขึ้นอย่างมีระบบ มีการกำหนดทรัพยากรในการดำเนินงาน ระยะเวลาดำเนินงานไว้อย่างชัดเจน โดยออกแบบมาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามต้องการ

หากพิจารณาถึงความหมายของการประเมินโครงการ ที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า การประเมินโครงการมีลักษณะที่สำคัญ ดังนี้

- 1) การประเมินเป็นกระบวนการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศอย่างเป็นระบบในทุก ๆ ขั้นตอนของการดำเนินโครงการ
- 2) มีการเก็บรวบรวมข้อมูลมาเพื่อทำการวิเคราะห์ และการตรวจสอบ
- 3) นำสารสนเทศหรือผลที่ได้จากการวัดมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้
- 4) การนำข้อมูลมาใช้ในการพิจารณาตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินโครงการ
- 5) การนำสารสนเทศที่ได้มาใช้ในการปรับปรุง หรือแก้ไขการดำเนินโครงการให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลดียิ่งขึ้นต่อไป

ฉวีวรรณ พันวัน (2552, น. 42) กล่าวว่า การประเมินโครงการ หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลของการดำเนินโครงการ เพื่อพิจารณาบ่งชี้ให้ทราบจุดเด่นและจุดด้อยของโครงการนั้นอย่างเป็นระบบ แล้วตัดสินใจว่าจะปรับปรุงแก้ไขโครงการนั้นเพื่อการดำเนินต่อไป หรือปรับปรุงแก้ไขโครงการให้ดีขึ้น หรือล้มเลิกการดำเนินโครงการนั้น สอดคล้องกับ สุภาพร พิศาลบุตร (2555, น. 222) ได้ให้ความหมาย การประเมินโครงการว่า หมายถึง กระบวนการในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลของการดำเนินโครงการ และพิจารณาบ่งชี้ให้ทราบถึงจุดเด่นจุดด้อยของโครงการนั้นอย่างมีระบบ แล้วตัดสินใจว่าจะปรับปรุงแก้ไขโครงการนั้น เพื่อการดำเนินงานต่อไป หรือจะยุติการดำเนินงานโครงการนั้นเสีย

นอกจากนี้ พศิน แสงจวง (2554, น. 26) ได้สรุปความหมาย การประเมินไว้ว่า การประเมินเป็นการสร้างสารสนเทศที่ถูกต้องชัดเจนและเพียงพอแก่ผู้ใช้ เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจ เป็นการดำเนินงานที่ต้องทำควบคู่ไปกับการดำเนินแผนงาน หรือโครงสร้าง ทั้งนี้ เพื่อให้ได้สารสนเทศที่ทันเวลาต่อการแก้ไขปรับปรุงโครงการ อีกทั้งเป็นการกำกับให้มีการดำเนินโครงการตามแผนหรือโครงการที่วางไว้ สอดคล้องกับ เยาวดี รวงชัยกุล วิบูลย์ศรี (2556, น. 305) กล่าวว่า การประเมินโครงการ เป็นกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศที่จำเป็น อันจะนำไปสู่การตัดสินใจความสำเร็จ รวมทั้งการแก้ปัญหา การปรับปรุง การพัฒนา ตลอดจนการกำหนดทางเลือกใหม่ในการดำเนินโครงการ

นอกจากนี้ Stufflebeam (2015, pp. 8-10) ให้ความหมาย การประเมิน เป็นกระบวนการของการบรรยาย การเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสาร เพื่อนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสม ซึ่งในการประเมินเพื่อให้ได้สารสนเทศที่สำคัญมุ่งประเมิน 4 ด้าน คือ การประเมินสภาพแวดล้อม (Context Evaluation) การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) และการประเมินผลผลิต (Product Evaluation) สอดคล้องกับ Stufflebeam & Shinkfield (2014, p. 3-6) ให้ความหมายการประเมินโครงการว่า เป็นกระบวนการบรรยาย เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเป้าหมาย การวางแผน การดำเนินการ และผลกระทบเพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจ เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือ และเพื่อส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจในสถานการณ์ของโครงการ

จากการศึกษาเอกสาร “ความหมายของประเมินโครงการ” ดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การประเมินโครงการ หมายถึง กระบวนการในการเก็บรวบรวม วิเคราะห์ข้อมูลของการดำเนินโครงการ การตรวจสอบ และการกำกับให้มีการดำเนินโครงการตามแผน หรือแนวทางที่วางไว้ รวมทั้งนำผลที่ได้จากการวัด มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อช่วยในการตัดสินใจ

พิจารณาบ้างชี้ให้ทราบถึงจุดเด่น หรือจุดด้อยของโครงการนั้นอย่างมีระบบ แล้วตัดสินใจว่าจะแก้ปัญหา ปรับปรุงและพัฒนาโครงการนั้นเพื่อการดำเนินงานต่อไป หรือจะยุติการดำเนินงานโครงการนั้นเสีย ตลอดจนการกำหนดทางเลือกใหม่ในการดำเนินโครงการ

2.2 ลักษณะโครงการที่ดี

พิชิต ฤทธิ์จัญญ (2555, น. 10) กล่าวว่า โครงการที่ดีควรมีลักษณะ ดังนี้

- 1) สามารถแก้ปัญหาขององค์กรหรือหน่วยงานได้
 - 2) มีรายละเอียดวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่ชัดเจน สามารถดำเนินงานได้ หรือมีความเป็นไปได้สูง
 - 3) รายละเอียดของโครงการต้องเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน กล่าวคือ วัตถุประสงค์ต้องสอดคล้องกับปัญหาหรือหลักการและเหตุผล วิธีดำเนินการต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เป็นต้น
 - 4) สามารถสนองความต้องการของสังคม ของกลุ่มชนส่วนใหญ่ และหน่วยงานของประเทศชาติ
 - 5) เป็นโครงการที่สามารถนำไปปฏิบัติให้สอดคล้องกับแผนงานหลักขององค์กร
 - 6) โครงการที่ดีต้องยืดหยุ่นได้ คือ สามารถเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ต่อโครงการนั้นอยู่เสมอ
 - 7) โครงการที่ดีจะต้องมีการประเมินผล ได้กำหนดออกแบบโครงการ (Program Design) การประเมินผลโครงการ (Program Evaluation) ดำเนินงานตามโครงการ (Program Implementation)
 - 8) โครงการต้องกำหนดขึ้นจากข้อมูลที่เป็นจริง และเป็นข้อมูลที่ได้รับการวิเคราะห์อย่างรอบคอบ
 - 9) โครงการต้องได้รับการสนับสนุนทางด้านทรัพยากรอย่างเหมาะสม และทางด้านบริหารอย่างแท้จริง
 - 10) โครงการจะต้องมีระยะเวลาดำเนินงาน กล่าวคือ จะต้องระบุถึงวันเวลาที่เริ่มต้นและวันเวลาที่แล้วเสร็จอย่างแน่ชัด
- ลักษณะของโครงการที่ดีมีลักษณะ ดังนี้ (benba555, 2562, pp. 1-2)
- 1) สามารถแก้ปัญหาขององค์กรหรือหน่วยงานนั้น ๆ ได้
 - 2) มีรายละเอียดวัตถุประสงค์เป้าหมายต่าง ๆ ชัดเจน สามารถดำเนินงานได้
 - 3) รายละเอียดของโครงการต้องสอดคล้องสัมพันธ์กัน

- 4) ตอบสนองความต้องการของกลุ่มชน สังคม และประเทศชาติ
- 5) ปฏิบัติแล้วสอดคล้องกับแผนงานหลักขององค์กร
- 6) กำหนดขึ้นอย่างมีข้อมูลความจริง และเป็นข้อมูลที่ได้รับการวิเคราะห์

อย่างรอบคอบ

- 7) ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารทุกด้าน โดยเฉพาะด้านทรัพยากรที่จำเป็น
- 8) มีระยะเวลาในการดำเนินงานแน่นอน ระบุวันเวลาเริ่มต้น และสิ้นสุด
- 9) สามารถติดตามประเมินผลได้

จากการศึกษาเอกสาร “ลักษณะโครงการที่ดี” สรุปได้ว่า ลักษณะโครงการที่ดี ต้องสามารถแก้ปัญหาขององค์กรหรือหน่วยงานได้ มีวัตถุประสงค์ชัดเจน และสอดคล้องกับปัญหาสนองความต้องการของชุมชน สอดคล้องกับแผนงานหลักขององค์กร กำหนดขึ้นโดยมีข้อมูลความจริง และครบถ้วน ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารทุกด้าน ต้องมีการประเมินผล และมีระยะเวลาในการดำเนินงานอย่างแน่ชัด

2.3 ความสำคัญของการประเมินโครงการ

เชาวิ อินโย (2555, น. 12) กล่าวว่า การประเมินโครงการเป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย เป็นกระบวนการที่มีระบบเพื่อค้นหาข้อเท็จจริง หรือกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เป็นกระบวนการที่มีระบบเพื่อตัดสินความสำเร็จของโครงการ การประเมินโครงการเป็นการดำเนินงานที่ไม่ใช่ความพยายามในการสร้างทฤษฎี หรือพัฒนาองค์ความรู้ทางสังคมศาสตร์ การประเมินโครงการที่นำมาใช้ในทางสังคมศาสตร์ เป็นการเตรียมสารสนเทศเพื่อใช้ในการปรับปรุงโครงสร้างทางสังคม เหตุผลประการสำคัญที่จำเป็นต้องประเมินโครงการก็คือ มีทางเลือกในการดำเนินโครงการได้มากมาย ที่จะทำให้การดำเนินงานโครงการมีประสิทธิภาพ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องประเมินโครงการว่าประสบผลสำเร็จหรือไม่ในการปรับปรุงโครงการ โดยพิจารณาว่ามีประสิทธิผลและประสิทธิภาพหรือไม่นั้น มีส่วนเกี่ยวข้องกับระบบการให้บริการทางสังคม ลูกค้ำหรือผู้รับบริการจะทราบได้อย่างรวดเร็วว่าวิธีการของโครงการที่จัดขึ้นดีหรือไม่ดี สารสนเทศที่ได้จากการประเมินโครงการ จะทำให้ผู้ดำเนินโครงการปฏิบัติต่อลูกค้ำ หรือผู้ประกอบกรทำได้เหมาะสม ซึ่งจะทำให้การทำงานมีความสุขและเกิดปัญหาต่าง ๆ น้อย ประโยชน์ที่สำคัญที่สุดก็คือเกิดความคุ้มค่าแก่ประชาชนผู้จ่ายภาษีให้กับรัฐบาล

มณีรัตน์ รัตนวิชัย (2553, น. 51) ได้สรุปถึงความสำคัญ หรือคุณประโยชน์ของการประเมินผลโครงการไว้ ดังนี้

1) การประเมินจะช่วยให้การกำหนดวัตถุประสงค์ และมาตรฐานของงานดำเนินงานมีความชัดเจนขึ้น กล่าวคือ ก่อนที่โครงการจะได้รับการสนับสนุน ให้นำเข้าไปใช้ย่อมได้รับการตรวจสอบอย่างละเอียด จากผู้บริหารและผู้ประเมิน ส่วนใดที่ไม่ชัดเจน เช่น วัตถุประสงค์ หรือมาตรฐานในการดำเนินงาน หากขาดความแน่นอนชัดเจนจะต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้มีความถูกต้องชัดเจนเสียก่อน ฉะนั้น จึงกล่าวได้ว่า การประเมินโครงการมีส่วนช่วยให้โครงการมีความชัดเจนและสามารถที่จะนำไปปฏิบัติได้อย่างได้ผล มากกว่าโครงการที่ไม่ได้รับการประเมินผล

2) การประเมินโครงการช่วยให้การใช้ทรัพยากรเป็นไปอย่างคุ้มค่า หรือเกิดประโยชน์เต็มที่ ทั้งนี้ เพราะการประเมินโครงการจะต้องวิเคราะห์ทุกส่วนของโครงการ ข้อมูลใดหรือปัจจัยใดที่เป็นปัญหาจะได้รับการปรับปรุงแก้ไข เพื่อสามารถปฏิบัติงานหรือใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสมและคุ้มค่า ทรัพยากรทุกชนิดจะได้รับการจัดสรรให้อยู่ในจำนวน หรือปริมาณที่เหมาะสมเพียงพอแก่การดำเนินงาน ทรัพยากรที่มีมากเกินไปก็จะได้รับการตัดทอน และทรัพยากรใดที่ขาดก็จะได้รับการจัดหาเพิ่มเติม ฉะนั้น การประเมินโครงการจึงมีส่วนที่ทำให้การใช้ทรัพยากรของโครงการเป็นไปอย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ

3) การประเมินโครงการช่วยให้แผนงานบรรลุวัตถุประสงค์ ดังที่กล่าวแล้วว่าโครงการเป็นส่วนหนึ่งของแผน ดังนั้น เมื่อโครงการได้รับการตรวจสอบ วิเคราะห์ ปรับปรุง แก้ไขให้ดำเนินการไปด้วยดี ย่อมจะทำให้แผนงานดำเนินต่อไปด้วยดี และบรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ หากโครงการใดโครงการหนึ่งมีปัญหาในการนำไปปฏิบัติ ย่อมกระทบกระเทือนต่อแผนงานทั้งหมดโดยส่วนรวม ฉะนั้น อาจกล่าวได้ว่า การประเมินโครงการมีส่วนช่วยให้แผนงานบรรลุถึงวัตถุประสงค์และดำเนินงานไปด้วยดีเช่นกัน

4) การประเมินโครงการมีส่วนในการแก้ปัญหา อันเกิดจากผลกระทบ (Impact) ของโครงการ และทำให้โครงการมีข้อที่จะทำให้เกิดความเสียหายลดน้อยลง

5) การประเมินโครงการมีส่วนช่วยอย่างสำคัญ ในการควบคุมคุณภาพของงาน ดังที่กล่าวมาแล้ว การประเมินโครงการเป็นการตรวจสอบและควบคุมชนิดหนึ่ง ซึ่งการดำเนินการอย่างมีระบบ และมีความเป็นวิทยาศาสตร์อย่างมาก ทุกส่วนของโครงการและปัจจัยทุกชนิดที่ใช้ในการดำเนินงาน จะได้รับการวิเคราะห์อย่างละเอียด กล่าวคือ ข้อมูลนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลงาน (Output) จะได้รับการตรวจสอบประเมินทุกขั้นตอน ส่วนใดที่มีปัญหาหรือ

ไม่มีคุณภาพจะได้รับการพิจารณาย้อนหลัง (Feedback) เพื่อให้มีการดำเนินงานใหม่จนกว่าจะเป็นมาตรฐาน หรือตรงตามเป้าหมายที่ต้องการ ดังนั้น จึงถือว่าการประเมินผลเป็นการควบคุมคุณภาพโครงการ

6) การประเมินโครงการมีส่วนในการสร้างขวัญและกำลังใจผู้ปฏิบัติงานตามโครงการ เพราะการประเมินโครงการมิใช่เป็นการควบคุมบังคับบัญชาหรือสั่งการ แต่เป็นการศึกษาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงแก้ไข และเสนอแนะวิธีใหม่ ๆ เพื่อใช้ในการปฏิบัติโครงการ อันยอมจะนำมาซึ่งผลงานที่ดี เป็นที่ยอมรับของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งปวง โดยลักษณะเช่นนี้ย่อมทำให้ผู้ปฏิบัติมีกำลังใจ มีความพึงพอใจ และมีความตั้งใจกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติงานต่อไปและมากขึ้น ฉะนั้น จึงกล่าวได้ว่าการประเมินโครงการมีส่วนสำคัญในการสร้างขวัญกำลังใจ และความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

7) การประเมินโครงการช่วยในการตัดสินใจในการบริหารโครงการ กล่าวคือ การประเมินโครงการจะทำให้ผู้บริหารได้ทราบอุปสรรค ข้อดี ข้อเสีย ความเป็นไปได้ และแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินโครงการ โดยข้อมูลดังกล่าว จะช่วยให้ผู้บริหารตัดสินใจว่าจะดำเนินโครงการนั้นต่อไป หรือยุติโครงการนั้นเสีย นอกจากนั้น ผลของการประเมินโครงการอาจเป็นข้อมูลสำคัญในการวางแผนหรือการกำหนดนโยบายของผู้บริหารและฝ่ายการเมือง

รัตนะ บัวสนธ์ (2554, น. 18) ได้กล่าวไว้ว่า ความสำคัญของการประเมินโครงการ มี 7 ประการ

1) การประเมินโครงการเป็นกระบวนการมากกว่าวิธีการ ซึ่งเป็นกระบวนการใน 2 ลักษณะคือ

(1) เป็นกระบวนการของการตัดสินใจกระบวนการเกี่ยวกับโครงการ โดยใช้มาตรฐานหรือเกณฑ์ในการเปรียบเทียบ รวมทั้งการบรรยายผลที่เกิดขึ้นกับโครงการ

(2) เป็นกระบวนการใช้ข้อมูลประกอบการเปรียบเทียบหาแนวทางเลือกที่จะปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม

2) การประเมินโครงการเป็นการพิจารณาตรวจสอบดูว่าโครงการนั้นได้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้มากเพียงใด รวมทั้งเป็นการประเมินผลกระทบที่เกิดกับโครงการด้วย

3) การประเมินโครงการเป็นการประเมินความก้าวหน้า (Formative Evaluation) และการประเมินผลสรุป (Summative Evaluation)

4) การประเมินโครงการเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการประเมินองค์ประกอบต่าง ๆ ของการเรียนการสอนที่ดำเนินมาจนจบโครงการ ดังนั้น การประเมินผลการเรียนการสอนจึงเป็นส่วนหนึ่งของโครงการ

5) การประเมินโครงการเป็นกระบวนการที่มุ่งค้นหาคำตอบเฉพาะของโครงการ ไม่ได้มุ่งในเรื่องของการค้นหาทฤษฎี หรือหลักเกณฑ์ในการหาข้อสรุป แต่เป็นการรวบรวมข้อมูล เพื่อการใช้ประโยชน์

6) การประเมินโครงการเป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารซึ่งมีประโยชน์มากมาย

7) การประเมินโครงการเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่ปฏิบัติโครงการ

มีความสอดคล้องกับ ประลอง ครุฑน้อย และคณะ (2563, น. 103) กล่าวถึง ความสำคัญของการประเมินโครงการไว้ ดังนี้

1) การประเมินโครงการช่วยทำให้ทราบว่า โครงการที่จะดำเนินการนั้นมีความต้องการจำเป็นมากน้อยเพียงใด เป็นความต้องการของลูกค้ำหรือผู้รับบริการมากน้อยเพียงใด

2) การประเมินโครงการช่วยทำให้ทราบว่า โครงการที่จะดำเนินงานนั้นมีความเป็นไปได้ หรือมีความเหมาะสมที่จะนำไปดำเนินการมากน้อยเพียงใด

3) การประเมินช่วยทำให้การกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการมีความชัดเจน

4) การประเมินโครงการช่วยทำให้ได้ข้อมูลและสารสนเทศ เพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผนงานโครงการ ตรวจสอบความพร้อมของทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นในการดำเนินโครงการ

5) การประเมินโครงการช่วยในด้านการประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย การประเมินทำให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถควบคุมเวลา และค่าใช้จ่ายของโครงการได้

6) การประเมินโครงการทำให้ทราบข้อมูลสารสนเทศ เกี่ยวกับความก้าวหน้าของการดำเนินงานตามแผนที่กำหนดไว้ รวมทั้งทราบถึงปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงานตามแผนงานโครงการ

7) การประเมินโครงการช่วยทำให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จ และความล้มเหลวของโครงการ เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนา รวมทั้งใช้ประกอบการตัดสินใจขยายหรือยุติการดำเนินงานในช่วงต่อไป

8) การประเมินโครงการช่วยให้ได้ข้อมูล ที่บ่งบอกประสิทธิภาพของโครงการว่าเป็นอย่างไร คຸ້มคຸ້มกับการลงทุนหรือไม่

9) การประเมินโครงการช่วยทำให้ทราบถึงผลกระทบของการดำเนินงานว่ามีผลกระทบทางตรงและทางอ้อมในด้านใดบ้าง

10) การประเมินโครงการช่วยกระตุ้น จูงใจ และสร้างขวัญกำลังใจให้ผู้ปฏิบัติงาน การประเมิน ไม่ใช่การจับผิด แต่เป็นการแนะนำช่วยเหลือ ให้ผู้ปฏิบัติงานได้ทราบผลสำเร็จของการดำเนินงาน จุดเด่น และจุดด้อย รวมถึงนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาแผนงานโครงการ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับสำราญ มีแจ้ง (2558, น. 6) กล่าวว่า ความสำคัญของโครงการมี ดังนี้

- (1) ช่วยให้แผนมีความชัดเจน
- (2) ช่วยให้การปฏิบัติตามแผนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
- (3) ช่วยให้แผนมีความเป็นไปได้สูง
- (4) ช่วยให้ทราบทรัพยากรดำเนินงานในแผน
- (5) การควบคุมแผนงานทำได้ง่ายและไม่ซับซ้อน

ชลธิชา แพ่งบรรเทา (2557, น. 27) กล่าวว่า การดำเนินโครงการใด ๆ นั้น การประเมินโครงการมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะให้ข้อมูลหรือสารสนเทศที่จะบอกให้ทราบว่าวัตถุประสงค์ของโครงการนั้น ๆ ได้บรรลุผลมากน้อยเพียงใด นอกจากนี้ยังจะช่วยบอกถึงว่าวัตถุประสงค์ของโครงการที่ได้กำหนดไว้ นั้น มีความสอดคล้องและเหมาะสมเพียงใด ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการประเมินโครงการ จะช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินการของโครงการ เพื่อที่จะปรับปรุงโครงการให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับ อนันต์ นามทรงตัน (2557, น. 1-2) กล่าวว่า การประเมินมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการวางแผนและบริหารโครงการ ดังนั้น วัตถุประสงค์สำคัญของการประเมินโครงการก็คือ จะช่วยให้ผู้รับผิดชอบโครงการมีข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นมาตรฐานของโครงการ มีข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง ทั้งด้านความสำเร็จและความล้มเหลวของโครงการ มีข้อมูลเกี่ยวกับความก้าวหน้า ปัญหา และอุปสรรคของการดำเนินโครงการ ช่วยให้ผู้รับผิดชอบโครงการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการ หรืออนาคตของโครงการได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และมีโอกาสค้นพบแนวทางในการพัฒนาสู่ความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นแรงจูงใจกระตุ้นให้ผู้ปฏิบัติงานทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ให้ปฏิบัติหน้าที่ไปสู่ความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาเอกสาร “ความสำคัญของการประเมินโครงการ” สรุปได้ว่าการประเมินโครงการมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินโครงการ เป็นเครื่องมือที่ช่วยกำหนดวัตถุประสงค์ และมาตรฐานของการดำเนินงานให้มีความชัดเจนขึ้น ทราบถึงความเป็นไปได้ หรือมีความเหมาะสม ช่วยทำให้ได้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจในการปรับปรุงและพัฒนา ตลอดจนการควบคุมคุณภาพของงาน ช่วยให้การปฏิบัติตามแผนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

และคุ้มค่ากับการลงทุนหรือไม่ มีส่วนสำคัญในการควบคุมคุณภาพของงาน ช่วยให้ทราบถึงปัญหา อุปสรรค ข้อดีข้อเสีย รวมทั้งผลกระทบของการดำเนินงาน ว่ามีผลกระทบทางตรงและทางอ้อม ในด้านใดบ้างของโครงการ เพื่อสนับสนุนในการตัดสินใจในการพัฒนา ปรับปรุงโครงการให้มี ประสิทธิภาพและประสิทธิผลดียิ่งขึ้นต่อไป

2.4 ประเภทของการประเมิน

การแบ่งประเภทของการประเมินโครงการ แบ่งได้หลายประเภท ตามแต่ว่าจะใช้ เกณฑ์ใดเป็นหลักในการแบ่ง ซึ่งมีนักวิชาการได้แบ่งประเภทของการประเมินโครงการไว้ ดังนี้

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2553, น. 114-115) ได้แบ่งประเภทของการประเมินโครงการ ไว้ดังนี้

1) แบ่งตามหลักยึดในการประเมินค่า

(1) การประเมินค่าตามอุดมการณ์ของโครงการ (Goal Based Evaluation)

เป็นการประเมินผลที่ได้ ว่าบรรลุตามวัตถุประสงค์ของโครงการหรือไม่ โดยทราบก่อนการประเมิน ว่าโครงการนี้มีวัตถุประสงค์อะไรบ้าง

(2) การประเมินค่าซึ่งอิสระจากอุดมการณ์ของโครงการ (Goal Free Evaluation)

เป็นการประเมินผลที่เกิดขึ้นทั้งหมด โดยไม่ทราบว่าวัตถุประสงค์ของโครงการนี้มีอะไรบ้าง

2) แบ่งตามลำดับเวลาที่ประเมิน

(1) ประเมินก่อนนำโครงการไปปฏิบัติ

(2) การประเมินขณะโครงการดำเนินการอยู่

(3) การประเมินหลังจากกิจกรรมหรือโครงการสิ้นสุดลง

3) แบ่งตามจุดมุ่งหมายของการประเมิน

(1) การประเมินเพื่อปรับปรุงเรียกว่า การประเมินความก้าวหน้า (Formative Evaluation)

(2) การประเมินเพื่อสรุปผลเรียกว่า การประเมินรวมสรุป (Summative Evaluation)

4) แบ่งตามสิ่งที่ถูกประเมิน

(1) การประเมินสภาพแวดล้อม หรือการประเมินบริบท (Context Evaluation)

(2) การประเมินปัจจัย หรือตัวบ่อน (Input Evaluation)

(3) การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation)

(4) การประเมินผลผลิต (Product Evaluation)

เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี (2556, น. 105) กล่าวว่า การประเมินโครงการนั้นสามารถจำแนกประเภทของการประเมินโดยทั่วไปได้เป็น 4 ประเภท ดังนี้

- 1) การประเมินความต้องการจำเป็น
- 2) การประเมินกระบวนการ
- 3) การประเมินผลผลิต
- 4) การประเมินประสิทธิภาพ

พิสณู พงศ์ศรี (2553, น. 12-13) ได้แบ่งประเภทของการประเมินโครงการไว้ ดังนี้

- 1) แบ่งตามผู้ประเมิน แบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

(1) การประเมินโดยผู้ประเมินภายใน ผู้ประเมินเป็นบุคลากรที่เกี่ยวข้องหรือปฏิบัติงานกับสิ่งที่ประเมินนั้น หรือปฏิบัติงานในองค์การที่รับผิดชอบสิ่งที่ประเมิน ซึ่งมีข้อดีคือทราบรายละเอียดของสิ่งที่ประเมิน แต่ก็มีข้อเสียเรื่องความลำเอียงเข้าข้างตนเองเสมอ

(2) การประเมินโดยผู้ประเมินภายนอก ผู้ประเมินเป็นบุคคลภายนอกที่ไม่ได้เกี่ยวข้อง หรือไม่ได้ปฏิบัติงานกับสิ่งที่ประเมินโดยตรง อาจเป็นบุคลากรของหน่วยงานอื่นหรือหน่วยงานกลาง ซึ่งมีข้อดี คือ ความเป็นกลาง แต่มีข้อเสีย คือ มักจะทราบรายละเอียดของสิ่งที่ประเมินไม่ดีพอ และอาจไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะถ้าเห็นว่าเป็นการจับผิด

- 2) แบ่งตามวิธีการประเมิน แบ่งเป็น 4 ประเภท ดังนี้

(1) ตามวัตถุประสงค์ แบ่งได้เป็น การประเมินความก้าวหน้า ประเมินผลสรุปและประเมินเพื่อการพัฒนา

(2) ตามข้อมูล แบ่งได้เป็น ข้อมูลเชิงปริมาณ ข้อมูลเชิงคุณภาพ และแบบผสม

(3) ตามการประเมิน แบ่งได้เป็น เชิงธรรมชาติ และเชิงทดลองหรือเชิงระบบ

(4) ตามจุดเน้นที่ประเมิน แบ่งได้เป็น การประเมินกระบวนการ ผลลัพธ์ ผลกระทบ

การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายกับผลตอบแทน และการวิเคราะห์ต้นทุนกับประสิทธิผล

3) แบ่งตามช่วงระยะเวลาของการประเมิน โดยใช้รูปแบบการประเมิน CIPP ว่าแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ตามลำดับพัฒนาการของการดำเนินงาน 3 ระยะ ดังนี้

(1) การประเมินก่อนเริ่มดำเนินงาน การประเมินช่วงนี้เป็นการวางแผนอันเป็นการกำหนดวัตถุประสงค์ และวิธีการดำเนินงานจัดทำสิ่งต่าง ๆ อาจเป็นโครงการกิจกรรมหลักสูตร ซึ่งจะทำการประเมินใน 2 ส่วน คือ

ก. การประเมินบริบท (Context Evaluation) เป็นการประเมินความต้องการจำเป็น เพื่อกำหนดการดำเนินงาน สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ตลอดจนปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ

ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น รวมทั้งวิเคราะห์หาสาเหตุความไม่สอดคล้องระหว่างความเป็นจริง และสิ่งที่คาดหวังดังกล่าว

ข. การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) เป็นการตรวจสอบความพร้อมด้านทรัพยากร ที่จะใช้ในการดำเนินงานทั้งปริมาณและคุณภาพ ระบบบริหารจัดการที่วางแผนไว้ รวมถึงกลยุทธ์และกระบวนการดำเนินงาน ที่เป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

การประเมินในข้อ ก. และข้อ ข. นำไปสู่การวางแผน ซึ่งควรมีการวิเคราะห์ความเหมาะสมของสิ่งที่จะดำเนินการ โดยพิจารณาความสอดคล้อง ความสมบูรณ์ ประสิทธิภาพ ความเหมาะสมของการบริหาร ผลกระทบและความเป็นธรรม ความเป็นไปได้ทั้งด้านแผนงาน แผนเงิน และแผนกำลังคน

(2) การประเมินขณะดำเนินงาน (Process Evaluation) เป็นการประเมินกระบวนการ อันเป็นการศึกษาจุดอ่อนจุดแข็ง ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงาน เพื่อจัดหาสารสนเทศ เพื่อการปรับปรุงการดำเนินงานได้อย่างทันท่วงที การประเมินขั้นตอนนี้จึงมีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จของสิ่งที่จะดำเนินการ

(3) การประเมินหลังสิ้นสุดการดำเนินงาน (Product Evaluation) เป็นการประเมินผลผลิตของสิ่งที่ประเมิน เพื่อตอบคำถามให้ได้ว่า การดำเนินงานประสบความสำเร็จตามแผนที่วางไว้หรือไม่ ผลผลิตเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่ การประเมินหลังสิ้นสุดการดำเนินงาน จะพิจารณาผลลัพธ์ และการประเมินผลกระทบของการดำเนินงานทุก ๆ ด้าน ผลของการประเมินจะให้สารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับอนาคตของการดำเนินงาน

อุทุมพร จามรมาน และคณะ (2553, น. 85) ได้สรุป การแบ่งประเภทของการประเมินโครงการ โดยอาศัยวงจรของโครงการ (project life cycle) เป็นเกณฑ์ในการแบ่ง โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1) การประเมินก่อนการดำเนินงาน (pre-evaluation) เป็นการประเมินที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับการกำหนดและเลือกทำโครงการ ซึ่งมักจะใช้การพิจารณาในเรื่องต่อไปนี้ คือ

(1) ความเหมาะสมของการทำโครงการ ประกอบด้วย การศึกษาและวิเคราะห์ปัญหา และความจำเป็นของการทำโครงการ (need assessment) และการศึกษาความเป็นไปได้ (feasibility) โดยพิจารณาความเป็นไปได้ทางเทคนิควิชาการ ความพร้อมในด้านการบริหารโครงการ ความพร้อมในด้านงบประมาณสนับสนุน เป็นต้น

(2) การวิเคราะห์ผลตอบแทนของโครงการ (rate of return) ประกอบด้วย การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายและผล (cost/benefit analysis) หรือการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายกับอัตรประโยชน์

(cost/utility analysis) ซึ่งเป็นการพิจารณาว่าการจัดทำโครงการนั้น จะให้ผลคุ้มค่ากับการลงทุนหรือไม่ ซึ่งเป็นการพิจารณาโครงการในแง่เศรษฐกิจ สำหรับโครงการทางด้านการศึกษาจะเน้นเรื่องการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายกับประสิทธิผลมากกว่าค่าใช้จ่ายกับผลกำไร เพราะผลตอบแทนของโครงการทางการศึกษานั้น วัดออกมาในรูปของหน่วยเงินตราทำได้ยาก

2) การประเมินในระหว่างการดำเนินการ (implementation evaluation of process evaluation) เป็นการประเมินที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาของการปฏิบัติงานโครงการ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบว่าการดำเนินงาน เป็นไปตามแผนที่กำหนดหรือไม่ มีปัญหาและอุปสรรคอะไรบ้าง อันจะได้แก้ไขทันท่วงที เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นการประเมินโครงการในระหว่างดำเนินงาน จึงเป็นหน้าที่ของผู้รับผิดชอบโครงการนั่นเอง ที่จะต้อง หาข้อมูลต่าง ๆ เพื่อนำมาปรับปรุงการดำเนินงานโครงการ เรียกการประเมินนี้ว่า การประเมินเพื่อปรับปรุงหรือการประเมินผลย่อย

3) การประเมินหลังการดำเนินงาน (post-evaluation or end project evaluation) เป็นการประเมินที่จัดขึ้นเมื่อการปฏิบัติงานโครงการได้เสร็จสิ้นแล้ว การประเมินในลักษณะนี้จะเป็นการพิจารณาตอบคำถามในเรื่องต่อไปนี้ คือ

(1) เป็นการตรวจสอบดูว่าการดำเนินงานโครงการ สามารถบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้เพียงใด

(2) เป็นการตรวจสอบดูว่ามีผลพลอยได้อย่างอื่น นอกเหนือจากที่ได้ระบุไว้ในวัตถุประสงค์บ้างหรือไม่ ซึ่งเรียกว่าเป็นผลกระทบของโครงการ

ธีรศักดิ์ อุ่นอารมย์เลิศ (2556, น. 8) ได้สรุป จำแนกการประเมินโครงการ ออกเป็น 3 ประเภท คือ

1) การประเมินก่อนโครงการ (pre evaluation)

(1) การประเมินความจำเป็น (need assessment)

(2) การศึกษาความเป็นไปได้ (feasibility study)

2) การประเมินระหว่างโครงการ (on-going evaluation)

(1) การติดตามโครงการ (project monitoring)

(2) การประเมินผลงาน (performance evaluation)

(3) การประเมินการปฏิบัติงานตามโครงการ (implement evaluation)

3) การประเมินหลังโครงการ (ex-post evaluation)

(1) การประเมินผลระยะสั้น (intermediate evaluation)

(2) การประเมินผลกระทบ (impact evaluation)

(3) การประเมินผลตอบแทน (cost-benefit/cost effective evaluation)

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2554, น. 30) ได้แบ่งการประเมินโครงการ ออกเป็น 4 ประเภท คือ

1) การประเมินโครงการก่อนดำเนินการ (Primary Evaluation) เป็นการประเมินความเป็นไปได้ก่อนที่จะเริ่มโครงการใด ๆ หรืออาจศึกษาประสิทธิภาพของตัวบ่อน ความเหมาะสมของกระบวนการที่คาดว่าจะนำมาใช้ในการบริหารจัดการโครงการ ปัญหาอุปสรรค ความเสี่ยงของโครงการ ตลอดจนผลลัพธ์หรือประสิทธิผลที่คาดว่าจะได้รับ

2) การประเมินระหว่างการดำเนินการ (Formative Evaluation) เป็นการประเมินผลเพื่อการปรับปรุงเป็นสำคัญ ซึ่งเป็นการประเมินระหว่างการดำเนินการ ผลที่ได้จะช่วยตั้งวัตถุประสงค์ของโครงการให้เป็นไปตามเป้าหมายที่แท้จริง และตรวจสอบให้เป็นไปตามทิศทางที่ถูกต้อง โดยทั่วไปจะประเมิน เช่น

(1) เพื่อทบทวนโครงการ

(2) เพื่อเพิ่มเติมแผนของโครงการ

(3) เพื่อทบทวนแบบสอบถาม

(4) เพื่อคัดเลือกวิธีการที่เหมาะสม

(5) เพื่อกำหนดตารางให้สอดคล้องกับการดำเนินการ

(6) เพื่อเตรียมข้อมูลข่าวสารสำหรับรายงาน และเป็นข้อมูลสำหรับการตัดสินใจ

(7) เพื่อแนะนำปรับปรุง แก้ปัญหาและวิธีการปฏิบัติต่าง ๆ ของโครงการ

3) การประเมินเมื่อสิ้นสุดโครงการหรือการประเมินผลผลิต (Summative Evaluation) เป็นการประเมินผลรวมและสรุปการดำเนินงานของโครงการ ประเมินเมื่อดำเนินการเสร็จแล้ว สำหรับโครงการระยะยาวอาจใช้การประเมินแบบนี้ เป็นการสรุปย่อยในแต่ละช่วงเวลาต่าง ๆ ก็ได้

4) การประเมินประสิทธิภาพ เป็นการประเมินโดยทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ผ่านมายังจำกัดประเมินเฉพาะผลผลิต เพื่อให้ทราบความสำเร็จ หรือความล้มเหลวเท่านั้น เพื่อสนองตอบผู้ให้ทุน หรือผู้บริหาร แต่ปัจจุบันนักประเมินได้ให้ความสำคัญกับการประเมินประสิทธิภาพ ถือว่าเป็นการประเมินที่สำคัญ เพื่อให้โครงการนั้นดำเนินการไปสอดคล้องกับสภาพของสังคม

จากการศึกษาเอกสาร “ประเภทของการประเมิน” สรุปได้ว่า ประเภทของการประเมินมีหลายประเภท ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่ง เช่น แบ่งตามหลักยึดในการประเมินค่า

แบ่งตามลำดับเวลาที่ประเมิน แบ่งตามจุดมุ่งหมายของการประเมิน แบ่งตามสิ่งที่ถูกประเมิน และ การแบ่งตาม 1) การประเมินความต้องการจำเป็น 2) การประเมินกระบวนการ 3) การประเมินผลผลิต และ 4) การประเมินประสิทธิภาพ รวมทั้งการแบ่งตามประเภทของผู้ประเมิน แบ่งตามมิติการประเมิน และแบ่งตามช่วงระยะเวลาของการประเมิน แบ่งเป็นการประเมินโครงการก่อนเริ่มดำเนินงาน การประเมินขณะดำเนินโครงการ และการประเมินหลังสิ้นสุดการดำเนินโครงการ หากพิจารณาถึงประเภทของการประเมินโครงการตามที่ได้ศึกษามาข้างต้น จะเห็นได้ว่า ประเภทของการประเมินโครงการ ใช้เกณฑ์การแบ่งตามระยะเวลาและมีการดำเนินการที่สำคัญ 3 ระยะ เป็นการประเมินที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์ ครอบคลุมในทุกขั้นตอน ช่วยลดความเสี่ยง และสร้างความเชื่อมั่นในการดำเนินโครงการ โดยมีลำดับขั้นตอนสรุปได้ ดังนี้

1) การประเมินโครงการก่อนดำเนินการ เพื่อศึกษาความจำเป็นในการดำเนินโครงการ การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการ ความสอดคล้องของหลักการและเหตุผลของโครงการ และวัตถุประสงค์ของโครงการ ความเหมาะสมของเป้าหมาย วิธีดำเนินงาน ระยะเวลา และความเป็นไปได้ของโครงการ และพิจารณาความเหมาะสม เกี่ยวกับการจัดบุคลากรวิทยาลัย คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย งบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ การสนับสนุนจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

2) การประเมินระหว่างการดำเนินโครงการ เพื่อศึกษากระบวนการปฏิบัติงานตามโครงการในทุก ๆ กิจกรรม ว่ามีการปฏิบัติกิจกรรมอย่างเป็นระบบ ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ และวิธีการหรือไม่ การดำเนินงานเป็นไปตามแผนที่กำหนดหรือไม่ สามารถตรวจสอบได้หรือไม่ เพื่อหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจสั่งการในการพัฒนาการดำเนินโครงการ

3) การประเมินเมื่อสิ้นสุดโครงการหรือการประเมินผลผลิต เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบว่าผลที่เกิดขึ้น เมื่อสิ้นสุดการดำเนินโครงการเกิดผลลัพธ์ตามวัตถุประสงค์ของโครงการหรือไม่ คุณภาพของผลลัพธ์เป็นอย่างไรและเกิดผลกระทบอื่นใดหรือไม่ มีผลพลอยได้จากการดำเนินโครงการหรือไม่

2.5 ประโยชน์ของการประเมินโครงการ

พิชิต ฤทธิจรรยา (2555, น. 75-76) ได้สรุปถึง ความสำคัญ หรือคุณประโยชน์ของการประเมินโครงการไว้ ดังนี้

1) การประเมินจะช่วยให้การกำหนดวัตถุประสงค์ และมาตรการของการดำเนินงานมีความชัดเจนยิ่งขึ้น กล่าวคือ ก่อนที่โครงการจะได้รับการสนับสนุนให้นำเข้าไปใช้ ย่อมจะได้รับการตรวจสอบอย่างละเอียดจากผู้บริหารและผู้ประเมิน ส่วนใดที่ไม่ชัดเจน เช่น วัตถุประสงค์หรือมาตรการการดำเนินงาน หากขาดความแน่นอนชัดเจน จะต้องได้รับการปรับปรุง

แก้ไขให้มีความถูกต้องชัดเจนเสียก่อน ฉะนั้น จึงกล่าวได้ว่าการประเมินโครงการมีส่วนช่วยให้โครงการมีความชัดเจน และสามารถที่จะนำไปปฏิบัติได้อย่างได้ผล มากกว่าโครงการที่ไม่ได้รับการประเมินผล

2) การประเมินโครงการช่วยให้การใช้ทรัพยากรเป็นไปอย่างคุ้มค่า หรือเกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ ทั้งนี้ เพราะการประเมินโครงการจะต้องวิเคราะห์ทุกส่วนของโครงการ ข้อมูลใดหรือปัจจัยใดที่เป็นปัญหาจะได้รับการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้สามารถปฏิบัติงาน หรือใช้ในการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสมและคุ้มค่า ทรัพยากรทุกชนิดจะได้รับการจัดสรรให้อยู่ในจำนวนหรือปริมาณที่เหมาะสมเพียงพอต่อการดำเนินงาน ทรัพยากรที่มีมากเกินไปจะได้รับการตัดทอน และทรัพยากรใดที่ขาดก็จะได้มีการจัดหาเพิ่มเติม ฉะนั้น การประเมินโครงการจึงมีส่วนที่ทำให้การใช้ทรัพยากรของโครงการเป็นไปอย่างคุ้มค่า และมีประสิทธิภาพ

3) การประเมินโครงการช่วยให้แผนงานบรรลุวัตถุประสงค์ ดังที่กล่าวมาแล้วว่าโครงการเป็นส่วนหนึ่งของแผน ดังนั้น เมื่อโครงการได้รับการตรวจสอบ วิเคราะห์ ปรับปรุง แก้ไขให้ดำเนินการไปด้วยดี ย่อมจะทำให้แผนงานดำเนินการไปได้ด้วยดี และบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ หากโครงการใดโครงการหนึ่งมีปัญหาในการนำไปปฏิบัติ ย่อมกระทบกระเทือนต่อแผนงานทั้งหมดโดยส่วนรวม ฉะนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าการประเมินโครงการ มีส่วนช่วยให้แผนงานบรรลุวัตถุประสงค์ และการดำเนินงานไปได้ด้วยดีเช่นเดียวกัน

4) การประเมินโครงการมีส่วนช่วยในการแก้ไขปัญหา อันเกิดจากผลกระทบ (Impact) ของโครงการ และการทำให้โครงการมีข้อที่ก่อให้เกิดความเสียหายน้อยลง

5) การประเมินโครงการมีส่วนช่วยอย่างสำคัญ ในการควบคุมคุณภาพของงาน ดังที่กล่าวมาแล้ว การประเมินโครงการเป็นการตรวจสอบ และควบคุมชนิดหนึ่ง ซึ่งการดำเนินการอย่างมีระบบ และความเป็นวิทยาศาสตร์อย่างมากทุกชนิดของโครงการ และปัจจัยทุกชนิดที่ใช้ในการดำเนินงานจะได้รับการวิเคราะห์อย่างละเอียด กล่าวคือ ข้อมูลนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลงาน (Output) จะได้รับการตรวจสอบประเมินทุกขั้นตอน ส่วนใดที่ไม่มีปัญหาหรือไม่มีคุณภาพ จะได้รับการพิจารณาย้อนหลัง (Feedback) เพื่อให้มีการดำเนินการใหม่จนกว่าจะเป็นมาตรฐาน หรือตรงตามเป้าหมายที่ต้องการ จึงถือว่าการประเมินผลเป็นการควบคุมคุณภาพโครงการ

6) การประเมินโครงการมีส่วนในการสร้างขวัญและกำลังใจ ให้ผู้ปฏิบัติงานตามโครงการ การประเมินโครงการมิใช่การควบคุมบังคับบัญชาหรือสั่งการ แต่เป็นการศึกษาวิเคราะห์ด้านการปรับปรุงแก้ไขและเสนอวิธีการใหม่ ๆ เพื่อใช้ในการปฏิบัติโครงการ อันยอมนำมา

ซึ่งผลงานที่ดี เป็นที่ยอมรับของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งปวง โดยลักษณะเช่นนี้ย่อมทำให้ผู้ปฏิบัติมีกำลังใจ มีความพึงพอใจ และตั้งใจกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติงานต่อไปและมากขึ้น ฉะนั้น จึงกล่าวได้ว่าการประเมินโครงการมีส่วนสำคัญในการสร้างขวัญกำลังใจ และความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

7) การประเมินโครงการช่วยในการตัดสินใจในการบริหารโครงการ กล่าวคือ การประเมินโครงการ จะทำให้ผู้บริหารได้ทราบอุปสรรค ข้อดี ข้อเสีย ความเป็นไปได้ และแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงการดำเนินโครงการ โดยข้อมูลดังกล่าวจะช่วยให้ผู้บริหารตัดสินใจว่าจะดำเนินโครงการนั้นต่อไป หรือจะยุติโครงการนั้นเสีย นอกจากนั้นผลของการประเมินโครงการ อาจเป็นข้อมูลอย่างสำคัญในการวางแผน หรือการกำหนดนโยบายของผู้บริหาร และฝ่ายการเมือง

เชาวิ อินโย (2553, น. 12) กล่าวว่า ประโยชน์ของการประเมินโครงการ คือ กระบวนการที่มีระบบ เพื่อตัดสินใจความสำเร็จของโครงการ เป็นการเตรียมสารสนเทศเพื่อใช้ในการปรับปรุงโครงการทางสังคมศาสตร์ ช่วยให้มีความเลือกในการดำเนินโครงการได้มากมายที่จะทำให้การดำเนินโครงการมีประสิทธิภาพ ตลอดจนใช้ในการปรับปรุงโครงการให้เกิดประโยชน์ และความคุ้มค่ามากที่สุด

อนันต์ นามทองตัน (2557, น. 2-3) กล่าวว่า ประโยชน์ของการประเมินโครงการ มีดังนี้

- 1) ช่วยทำให้การกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น
- 2) ช่วยให้ได้ข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผนโครงการ และตรวจสอบความพร้อมของทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นในการดำเนินโครงการ
- 3) ช่วยให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จ และความล้มเหลวของโครงการ เพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจ วิจัยชัยในการดำเนินงาน และพัฒนาโครงการ
- 4) ช่วยให้ได้ข้อมูลการให้คำปรึกษา กำกับ ติดตามการปฏิบัติงานโครงการ อย่างมีประสิทธิภาพ คุ้มค่ากับการลงทุนหรือไม่
- 5) ช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานโครงการได้รับทราบผลการดำเนินงาน จุดเด่น จุดด้อย และนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุง และพัฒนาโครงการร่วมกันให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- 6) ช่วยให้เกิดการรับรู้และความเข้าใจในกระบวนการต่าง ๆ ในการดำเนินกิจกรรมของโครงการ และผลกระทบด้านต่าง ๆ ที่มีต่อโครงการเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนาโครงการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

Anderson & Bell (1978 อ้างถึงใน รัตนะ บัวสนธ์, 2555, น. 18-19) ได้อธิบายบทบาทและประโยชน์ของการประเมินโครงการ ในด้านวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ไว้ 6 ประการ คือ

- 1) เพื่อช่วยในการตัดสินใจนำโครงการไปใช้
- 2) เพื่อช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินโครงการ
- 3) เพื่อช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการปรับปรุงโครงการ
- 4) เพื่อจะได้รับทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการให้การสนับสนุนโครงการ
- 5) เพื่อได้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการขัดขวางต่อต้านโครงการจากแหล่งต่าง ๆ
- 6) เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจในกระบวนการพื้นฐานต่าง ๆ

จากการศึกษาเอกสาร “ประโยชน์ของการประเมินโครงการ” สรุปได้ว่า การประเมินโครงการช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศ ในการกำหนดวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานให้มีความชัดเจน ช่วยทำให้ตอบวัตถุประสงค์ของการประเมินที่กำหนดไว้ ทำให้เข้าใจรายละเอียดของงานในแต่ละช่วงเวลาของการดำเนินโครงการได้อย่างชัดเจน ช่วยให้ทราบความพร้อมของทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นในการดำเนินโครงการ ได้รับทราบปัญหา จุดเด่น จุดด้อย และนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานของโครงการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และนำไปใช้ในการตัดสินใจของผู้บริหารเกี่ยวกับการดำเนินโครงการ โดยอาศัยหลักฐานเชิงประจักษ์จากสภาพการณ์ที่เป็นจริง เพื่อนำข้อมูลไปพิจารณาว่า จะดำเนินโครงการต่อไปหรือยกเลิกโครงการ

2.6 ขั้นตอนการประเมินโครงการ

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2553, น. 64-76) ได้เสนอขั้นตอนในกระบวนการประเมินโครงการไว้ ดังนี้

- 1) ทำการศึกษาและวิเคราะห์โครงการที่จะทำการประเมิน มีความสำคัญมาก เพราะการเข้าใจถึงโครงการมากเท่าไร ก็จะทำให้การประเมินตรงกับวัตถุประสงค์ และเป้าหมายมากขึ้น
- 2) กำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการ
- 3) ออกแบบการประเมินโครงการ ซึ่งเป็นขั้นตอนที่สำคัญมากจะต้องสอดคล้องกับธรรมชาติของโครงการที่ต้องประเมิน
- 4) การสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ เป็นต้น
- 5) รวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการประเมิน
- 6) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการที่เหมาะสม โดยส่วนใหญ่จะใช้เป็นการคำนวณ ค่าร้อยละ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อเรื่อง (Content Analysis)

7) วางแผนเขียนสรุปการประเมินและนำเสนอผู้บริหาร หรือผู้เกี่ยวข้องกับโครงการ สอดคล้องกับ เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี (2556, น. 279-288) ได้เสนอขั้นตอนของการประเมินโครงการ ออกเป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้

1) การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับโครงการ ก่อนทำการประเมินโครงการ ผู้ประเมินจะต้องศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับโครงการ เช่น โครงการที่เสนอขออนุมัติ ถ้าเป็นโครงการนำร่อง ก็ควรศึกษาเอกสารรายงานความก้าวหน้าของโครงการ หรือถ้ามีรายงานผลการประเมินโครงการฉบับสมบูรณ์ก็นำมาศึกษา จะทำให้ผู้ประเมินได้เข้าใจความเป็นมาของโครงการ สภาพแวดล้อม วัตถุประสงค์ ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้ผู้ประเมินสามารถกำหนดประเด็นการประเมิน และตัวชี้วัดต่อไปได้

2) การกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมิน ในขั้นตอนนี้ ผู้ประเมินจะต้องตอบคำถามให้ได้ว่า จะประเมินโครงการอะไร ประเมินทำไม เพื่อใคร หรือใครเป็นผู้ใช้ผลการประเมิน ข้อมูลที่จะตอบคำถามเหล่านี้ได้มาจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับโครงการ สัมภาษณ์ ผู้รับผิดชอบ ผู้สนับสนุนโครงการ

3) การกำหนดขอบเขตของการประเมิน เป็นขั้นตอนที่สำคัญอีกขั้นตอนหนึ่งที่จะทำให้การประเมินโครงการสามารถดำเนินการได้ และบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ โดยพิจารณาจากพื้นที่ที่จะทำการประเมิน หน่วยงานที่ต้องการติดตาม บุคคลที่ผู้ประเมินต้องสัมภาษณ์ เป็นต้น

4) การพิจารณากำหนดตัวบ่งชี้และแหล่งข้อมูล การกำหนดตัวบ่งชี้ในการประเมิน สามารถกำหนดได้จากวัตถุประสงค์ของโครงการ หรือจากตัวแบบการประเมินเชิงทฤษฎี เช่น การกำหนดตัวบ่งชี้จากรูปแบบการประเมินแบบ CIPP Model หรืออาจจะพิจารณาจากความคาดหวังของผู้ใช้ผลการประเมินก็ได้ ตัวบ่งชี้มีทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ในเชิงปริมาณนั้น เช่น จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละของนักศึกษาที่มีบุตร อัตราส่วนจำนวนนักเรียนต่อครู เป็นต้น ส่วนในเชิงคุณภาพ เช่น ความเหมาะสม ความสอดคล้อง ประสิทธิภาพในการทำงาน เป็นต้น

5) การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลทำได้ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อมูลที่ผู้ประเมินเก็บรวบรวมมา เช่น ข้อมูลจำนวนผู้เข้าร่วมอบรม ใช้ค่าร้อยละ ความคิดเห็นต่อโครงการที่อยู่ในรูปมาตราส่วนประมาณค่า ใช้ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากเอกสาร การสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม ฯลฯ ใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา

6) การสรุปผลการประเมิน การสรุปผลการประเมินโครงการ ผู้ประเมินควรเน้นประเด็นที่สำคัญ ดังนี้ คือ ผลผลิตจากโครงการ ปัญหา และข้อจำกัดของการดำเนินโครงการ ข้อเสนอแนะ เพื่อการปรับปรุงโครงการ นอกจากนี้ ควรสรุปผลโครงการไปในด้านอื่น ๆ ด้วย

นอกจากนี้ พิชิต ฤทธิจรรย์ (2555, น. 14) ได้เสนอขั้นตอนของกระบวนการประเมินโครงการไว้ ดังนี้

1) การกำหนดวัตถุประสงค์สำหรับการประเมินผล ในการกำหนดวัตถุประสงค์สำหรับการประเมินผล มีปัจจัยที่ผู้ประเมินผลจะต้องให้ความตระหนัก คือ วัตถุประสงค์ของการประเมินผล ที่ไม่จำเป็นที่จะต้องเหมือนกับวัตถุประสงค์ของโครงการเสมอไป แต่ขึ้นอยู่กับความเหมาะสม

2) การเลือกวัตถุประสงค์ของโครงการที่ต้องการจะวัด ในการเลือกวัตถุประสงค์ของโครงการที่ต้องการจะวัดหรือประเมินผล ผู้ประเมินผลจะต้องตระหนักว่าวัตถุประสงค์ของโครงการบางวัตถุประสงค์ยังอาจวัดไม่ได้ในช่วงเวลาที่ทำการประเมินผล เนื่องจากเป็นวัตถุประสงค์ระยะยาว ใช้งบประมาณการประเมินที่สูงเกินไป หรือมีความซับซ้อนของวัตถุประสงค์ เป็นต้น

3) การเลือกอุปกรณ์เครื่องมือและกระบวนการ ผู้ประเมินผลโครงการจะต้องทำการตัดสินใจเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์เครื่องมือ และกระบวนการในการกำหนดเนื้อหาสาระของสิ่งที่ต้องการจะวัด เช่น แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การสุ่มตัวอย่าง เป็นต้น

4) การเลือกเทคนิควิเคราะห์ ในการเลือกเทคนิควิเคราะห์นี้ ผู้ประเมินผลจะทำการกำหนดสมมติฐานจากโครงการเพื่อการวัดขึ้นมาก่อน จากนั้นจึงทำการหาเทคนิค เช่น สถิติต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์ ที่มีความเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงของข้อมูลที่มีอยู่

5) การเลือกกลุ่มตัวอย่าง เป็นการกำหนดตัวแทนของประชากรเป้าหมายเพื่อการสุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา ผู้ประเมินผลจะต้องมั่นใจว่า กลุ่มที่ใช้ควบคุมหรือเปรียบเทียบนั้นมีความเหมาะสมแล้ว

6) การกำหนดการวัดและตารางเวลาการสังเกต เป็นการกำหนดการวัดผล ทั้งในช่วงก่อนดำเนินโครงการ เพื่อกำหนดเป็นเกณฑ์การประเมินเบื้องต้น และทำการวัดหลังจากที่ดำเนินโครงการแล้วเสร็จ เพื่อสามารถนำผลที่เกิดขึ้นมาเปรียบเทียบกัน สิ่งสำคัญที่ผู้ประเมินผลตระหนัก คือ การเลือกเวลาที่เหมาะสมในการวัดผล จำนวนครั้งในการวัดผล เป็นต้น

7) การหาข้อสรุปและเสนอแนะ ผู้ประเมินผลจะทำการสรุปและให้ข้อเสนอแนะ หลังจากการประเมินผลแล้ว ซึ่งผู้ประเมินควรสรุปและให้ข้อเสนอแนะที่ระมัดระวัง เพื่อป้องกัน

ความเข้าใจผิด ที่เกิดจากการที่ผู้อื่นตีความในทางที่เป็นประโยชน์ต่อเจ้าของโครงการ และอาจจะให้ข้อเสนอแนะ ให้มีการดำเนินโครงการที่ต้องใช้งบประมาณที่เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นการตีความที่แตกต่างออกไปจากการให้ข้อเสนอแนะของผู้ประเมิน

ประลอง ครูทน้อย และคณะ (2563, น. 103-113) กล่าวถึง ขั้นตอนการประเมินโครงการไว้ ดังนี้

1) การวิเคราะห์โครงการ: สิ่งที่น่าประเมินคืออะไร

การทำความเข้าใจแผนงานโครงการ ในส่วนนี้เป็นการบรรยายนโยบาย แผนงานโครงการ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่น่าสนใจ ก่อนที่จะตัดสินคุณค่าของโครงการ นักประเมินควรทำความเข้าใจหรือทำความเข้าใจสิ่งที่น่าสนใจ การวิเคราะห์จะช่วยให้นักประเมินรู้จักโครงการนั้นมากยิ่งขึ้น หรือรู้จักเป็นอย่างดีก่อนที่จะประเมิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการที่เป็นนักประเมินภายนอกจะช่วยให้สามารถกำหนดภาพความสำเร็จของโครงการได้อย่างชัดเจน รวมทั้งเป็นประโยชน์ต่อการบรรยายโครงการไว้ในรายงานการประเมินเพื่อให้ผู้ที่สนใจได้รับทราบเกี่ยวกับทรัพยากรและลักษณะของโครงการ ในการประเมินโครงการ ยิ่งผู้ประเมินมีความรู้เกี่ยวกับโครงการมากเท่าใด ก็ยิ่งจะสามารถประเมินได้อย่างถูกต้อง มีความน่าเชื่อถือได้มากยิ่งขึ้น และเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง การประเมินจะต้องพยายามตอบคำถามให้ได้ว่า

(1) โครงการมีความเป็นมาอย่างไร ใครเป็นผู้รับผิดชอบ ทำไมต้องทำ ทำแล้วได้อะไร ตลอดจนอธิบายหลักการและเหตุผลของโครงการได้

(2) ลักษณะของโครงการเป็นอย่างไร เช่น เป็นโครงการแบบต่อเนื่อง หรือเป็นโครงการพิเศษ เป็นต้น

(3) วัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของโครงการคืออะไร มีความชัดเจนสามารถปฏิบัติได้และประเมินได้หรือไม่

(4) รูปแบบของโครงการเป็นอย่างไร มีบุคลากรเกี่ยวข้องกับโครงการหรือไม่

(5) ทรัพยากรของโครงการมีอะไรบ้าง ใครหรือหน่วยงานใดเป็นผู้สนับสนุนโครงการ

(6) กิจกรรม เนื้อหาสาระ ขั้นตอนในการดำเนินโครงการเป็นอย่างไรบ้าง

(7) โครงการเริ่มต้น และสิ้นสุดเมื่อใด

(8) มีการกำหนดเกณฑ์ในการตัดสินความสำเร็จของโครงการหรือไม่ และถ้ามีเกณฑ์นั้นคืออะไร

(9) โครงการมีความเหมาะสมในเรื่องวัตถุประสงค์ เป้าหมาย วิธีการดำเนินงาน และความเป็นไปได้ของโครงการเพียงใด

2) ระบุหลักการและเหตุผลของการประเมินโครงการ: ทำไมต้องประเมิน

ในขั้นตอนนี้ จะเป็นการตอบคำถามว่าทำไมต้องประเมินโครงการ จะกล่าวถึงความจำเป็นของโครงการ ตลอดจนความสำคัญ และความจำเป็นของการประเมิน ผลดีของการประเมินหรือผลเสียที่อาจเกิดขึ้นหากไม่ดำเนินการประเมิน รวมทั้งต้องระบุจุดมุ่งหมายหลักของการประเมินให้ได้ว่า การประเมินครั้งนี้มุ่งเน้นการประเมินความก้าวหน้า ประเมินสรุปผลการดำเนินงาน หรือผลกระทบของการดำเนินงานตามโครงการ ใครเป็นผู้ที่ได้ประโยชน์ ผู้สนใจที่จะใช้ข้อมูลคือใคร ผู้ที่รับผิดชอบดำเนินงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการจะนำผลการประเมินไปใช้ในการประกอบการตัดสินใจในลักษณะใด เป็นต้น การระบุหลักการและเหตุผลของการประเมินโครงการที่ชัดเจน จะนำไปสู่การกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินที่ชัดเจน

3) กำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการ: ประเมินอะไรบ้าง

วัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการ เป็นกรอบหรือทิศทางที่ทำให้ทราบว่าการประเมินในครั้งนี่มุ่งประเมินในด้านใด ศึกษาตัวบ่งชี้ใดบ้าง การประเมินโครงการนั้น มุ่งให้ได้ข่าวสารหรือข้อมูลที่เชื่อถือได้ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการใช้ผลการประเมินของผู้บริหาร หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น การตั้งวัตถุประสงค์ของการประเมินจะต้องเขียนอย่างชัดเจน และชี้นำทิศทางของการประเมิน รวมถึงตรงต่อความต้องการใช้ผลการประเมินของผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้อง วัตถุประสงค์ของการประเมินต้องมีความเฉพาะเจาะจง วัดได้ ประเมินได้ เป็นปรนัย และเป็นที่ยอมรับของผู้ที่ถูกประเมิน การกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการกำหนดได้ 2 แนวทาง คือ กำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมิน ตามความต้องการใช้สารสนเทศของผู้บริหาร รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ และการกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการ โดยใช้แบบจำลองการประเมินเป็นกรอบในการกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมิน

4) กำหนดขอบเขตของการประเมิน

ในขั้นตอนนี้ผู้ประเมินควรมุ่งตอบคำถามว่าการประเมินครั้งนี้มีขอบเขตแค่ไหน ซึ่งระบุใน 3 เรื่อง

(1) การประเมินครั้งนี้มุ่งเน้นการประเมินโครงการใด

(2) ระบุแหล่งข้อมูลหลัก ส่วนใหญ่ประกอบด้วยรายงาน บันทึก เอกสารที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ได้แก่ ผู้บริหาร คณะกรรมการ คณะทำงาน ผู้รับผิดชอบ ผู้ปฏิบัติ ผู้รับบริการ ประชาชน และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

(3) ตัวชี้วัดและประเด็นที่ทำการศึกษา ระบุว่า การประเมินโครงการเน้น ประเมินความเหมาะสมของปัจจัยพื้นฐาน กระบวนการดำเนินงาน การบริหารจัดการผลผลิต หรือผลกระทบของโครงการ

5) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และแบบจำลองการประเมิน

ในขั้นตอนนี้เป็นการศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎี แนวทางการประเมิน แบบจำลองการประเมินรูปแบบต่าง ๆ ในการประเมินโครงการ ตลอดจนศึกษากฎวิธีตัวอย่าง งานประเมินโครงการ ที่ทำการประเมินในลักษณะใกล้เคียงกับลักษณะงานประเมินที่กำลังจะทำการประเมิน เพื่อให้เป็นกรอบแนวทางในการประเมิน ซึ่งจะทำให้นักประเมินเห็นแนวทางในการ ดำเนินงานโครงการที่ชัดเจนมากขึ้น รูปแบบการประเมิน (Evaluation Model) เป็นกรอบความคิด ในการประเมิน ซึ่งแต่ละรูปแบบจะบอกให้ทราบว่า ในการประเมินนั้นควรพิจารณาประเมิน ในเรื่องใด จะประเมินได้อย่างไร การประเมินโครงการสามารถนำรูปแบบการประเมินมา ประยุกต์ใช้ได้ มีนักวิชาการทางด้านประเมิน ได้เสนอกรอบความคิดให้นักประเมินได้เลือกใช้ อยู่หลายรูปแบบ โดยทั่วไปนิยมแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

(1) รูปแบบการประเมินที่เน้นจุดมุ่งหมาย (Objective based Model) เป็นรูปแบบ ที่เน้นการตรวจสอบผลที่คาดหวังได้เกิดขึ้นหรือไม่ หรือประเมินโดยตรวจสอบผลที่ระบุไว้ใน จุดมุ่งหมายเป็นหลัก โดยดูว่าผลที่เกิดจากการปฏิบัติงาน บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ ได้แก่ รูปแบบการประเมินของ ไทเลอร์ (Tyler, 1969, pp. 4-5) ครอนบาค (Cronbach, 1970, p. 7) และ เคริกแพตทริค (Kirkpatrick, 1975, pp. 3-4)

(2) รูปแบบการประเมินที่เน้นจุดมุ่งหมาย (Judgemental Evaluation Model) เป็นรูปแบบของการประเมินที่มีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลสารสนเทศสำหรับกำหนด และ วิวินิจฉัยคุณค่าของโครงการนั้น ได้แก่ รูปแบบการประเมินของ สเตค (Stake, 1967, pp. 523-524) สคริฟเวน (Scriven, 1967, pp. 339-340) และ โพรวัส (Provus, 1971, pp. 33-34)

(3) รูปแบบการประเมินที่เน้นการตัดสินใจ (Decision-Oriented Evaluation Model) เป็นรูปแบบการประเมินที่มีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เพื่อช่วย ผู้บริหารในการตัดสินใจหาทางเลือกต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง ได้แก่ รูปแบบการประเมินของ สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam, 1968, pp. 6-8) อัลคิน (Alkin, 1972, p. 107) และ เวลช์ (Welch, 1974, pp. 175-176)

6) การออกแบบการประเมินโครงการ

เป็นการกำหนดกรอบแนวทางในการประเมิน จะทำให้นักประเมินทราบว่า จะ ประเมินอย่างไร เป็นการวางแผนการดำเนินงานประเมิน โดยนักประเมินจะต้องวิเคราะห์รายละเอียด

ในแต่ละวัตถุประสงค์ ประเด็นที่มุ่งศึกษา หรือตัวชี้วัดคืออะไร แหล่งข้อมูลหรือผู้ให้ข้อมูลเป็นใครบ้าง จะเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งใด จะวัดตัวแปรด้วยเครื่องมือประเภทใด จะนำข้อมูลมาวิเคราะห์อย่างไร ตัดสินผลการประเมินด้วยเกณฑ์อะไร กล่าวโดยสรุป การออกแบบการประเมินจะออกแบบใน 3 เรื่องที่สำคัญ คือ การออกแบบการวัดตัวแปร การออกแบบสุ่มตัวอย่าง หรือผู้ให้ข้อมูลสำคัญ และการออกแบบการวิเคราะห์ข้อมูล ในการออกแบบการประเมิน นักประเมินจะต้องพิจารณาใน 3 เรื่องที่สำคัญ คือ

(1) ออกแบบในเรื่องแหล่งข้อมูล หรือผู้ให้ข้อมูลหลักคือใคร มีจำนวนเท่าไร การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้ให้ข้อมูลมักเลือกแบบเฉพาะเจาะจง ยกเว้นในกรณีการประเมินที่มีผู้ให้ข้อมูลจำนวนมาก จะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างเข้ามาช่วยในการออกแบบสุ่มตัวอย่าง

(2) การออกแบบการวัดตัวแปร นักประเมินจะต้องพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลตัวแปร หรือข้อมูลที่ต้องการศึกษาว่ามีเรื่องใดบ้าง จะใช้เครื่องมือชนิดใดวัด และจะพัฒนาเครื่องมืออย่างไรให้มีคุณภาพ

(3) การออกแบบการวิเคราะห์ข้อมูล นักประเมินจะต้องตอบคำถามที่ว่า จะใช้สถิติอะไรในการวิเคราะห์ข้อมูล เกณฑ์ในการตัดสินผลการประเมินเป็นอย่างไร จะพัฒนาเกณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับของผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างไรในการประเมินโครงการ ว่ามีความเหมาะสม คุ่มค่าเพียงพอหรือไม่เพียงใด นักประเมินจะต้องนำค่าที่ได้จากการวัดตัวแปร หรือตัวบ่งชี้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ โดยทั่วไปสามารถจำแนกเกณฑ์ในการประเมินได้ 2 ลักษณะ

ก. เกณฑ์สมบูรณ์ (Absolute Criteria) เป็นการประเมินโดยใช้หลักเหตุผล หรือจากการวิจัยเชิงประจักษ์ ก) กรณีที่หน่วยเป็นธรรมชาติ เช่น พิมพ์ดีดภาษาไทยได้ 45 คำต่อนาที ผิดไม่เกิน 3 คำ จะเห็นได้ว่าเกณฑ์นี้มีอำนาจในการทำนายสูงมาก ผู้ใดมีพฤติกรรมที่ผ่านเกณฑ์จะเป็นผู้ที่มีความรู้และทักษะในการพิมพ์สูงมาก ข) กรณีที่ไม่มีหน่วยธรรมชาติผู้ประเมินจะใช้ความเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องหรือผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้กำหนดขึ้น หรืออาจกำหนดโดยอาศัยเกณฑ์ หรือกำหนดเกณฑ์จากประสบการณ์ในการศึกษาวิจัย หรือกำหนดเป็นความรู้อันต่ำ เช่น การประเมินโครงการฝึกอบรม เรื่องการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ผู้เข้าอบรมต้องได้คะแนน ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม เป็นต้น

ข. เกณฑ์สัมพัทธ์ (Relative Criteria) เป็นการเปรียบเทียบคุณลักษณะ หรือพฤติกรรมต่าง ๆ ของกลุ่มในหลายลักษณะ เช่น ก) เปรียบเทียบกับปกติวิสัย ผู้สอบผ่านต้องได้คะแนนมาตรฐาน ไม่ต่ำกว่าคะแนนมาตรฐานของประเทศ หรือจังหวัด ข) การเปรียบเทียบ

กันเองภายในกลุ่ม เช่น ผู้เข้าร่วมโครงการมีความรู้ความเข้าใจในโครงการผ่านการประเมินต้องได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 เป็นต้น

ค. การเปรียบเทียบกับกลุ่มที่คล้ายคลึงกัน หรือเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม
ง. ใช้โมเดลความงอกงาม (Growth Model) เป็นการกำหนดเกณฑ์ในการประเมิน โดยพิจารณาจากความงอกงามหรือพัฒนาการ เช่น เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบหลังอบรมกับคะแนนทดสอบก่อนอบรม โดยตรวจสอบว่าคะแนนเฉลี่ยซึ่งมีผู้เข้ารับการอบรมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ เป็นการกำหนดเกณฑ์ที่ได้รับการยอมรับสูง แต่อาจมีปัญหาว่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้น มีนัยสำคัญทางสถิติ การไม่แตกต่างกันอย่างชัดเจนในเชิงพฤติกรรมหรือความรู้ที่ได้รับ จุดอ่อนอีกประการหนึ่งคือ เป็นการพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่ม มิได้เน้นเป็นรายบุคคล จึงควรจะต้องกำหนดเกณฑ์เป็นรายบุคคลด้วย โดยกำหนดเป็นช่วงคะแนนที่เพิ่มขึ้น เช่น ผู้เข้ารับการอบรมต้องได้คะแนนเพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 15 เป็นต้น

ในทางปฏิบัติอาจกำหนดเกณฑ์ในการประเมิน โดยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิช่วยในการพัฒนาเกณฑ์ หรือใช้เทคนิคเดลฟายในการพัฒนาเกณฑ์การประเมิน ซึ่งการนำเทคนิคเดลฟายมาใช้ในการพัฒนาเกณฑ์การประเมิน จะนำมาใช้ตรวจสอบความสอดคล้องของผู้ทรงคุณวุฒิว่ามีความเห็นสอดคล้องกับเกณฑ์ที่จะใช้ในการประเมินมากน้อยเพียงใด ถ้าผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นสอดคล้องกัน ก็สามารถนำไปใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินได้ โดยทั่วไปหลังจากจบขั้นตอนที่ 6 แล้ว นักประเมินจะจัดทำเป็นรายละเอียดโครงการประเมิน (Evaluation Proposal) ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการขอขออนุมัติสนับสนุนในการประเมิน รวมทั้งทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินและผู้ให้ทุนอุดหนุนการวิจัยมองเห็นกรอบ และแนวทางการดำเนินการประเมินที่เป็นรูปธรรมชัดเจนและเป็นที่ยอมรับร่วมกัน รวมทั้งเป็นการเพิ่มโอกาสความสำเร็จในการประเมินโครงการได้อีกทางหนึ่งด้วย

2.7 พัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินมีหลายประเภท เช่น แบบทดสอบ แบบสัมภาษณ์ แบบสำรวจ แบบสังเกต แบบบันทึก แบบตรวจสอบรายการ แบบเจนนับ เป็นต้น ในการประเมินโครงการ ผู้ประเมินจะต้องพิจารณาว่า เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินมีหรือยัง มีเครื่องมือที่มีคนอื่นได้พัฒนาใช้แล้วหรือจะต้องสร้างขึ้นใหม่ ถ้าผู้ประเมินจะต้องพัฒนาเครื่องมือขึ้นมาใช้เอง จะต้องพัฒนาเครื่องมือให้สอดคล้องกับตัวแปรที่ศึกษา ประเด็นที่ศึกษา ตัวชี้วัด เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จะต้องสร้างให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการประเมิน เหมาะสมกับผู้ที่

ให้ข้อมูล ข้อคำถามควรเฉพาะเจาะจง มีความเป็นปรนัย อ่านแล้วเข้าใจตรงกัน ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ มีการทดลองใช้ และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในด้านความตรง ความเที่ยง ความยาก ความง่าย อ่านาจำแนกก่อนที่จะนำไปใช้จริง การกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

2.8 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในเรื่องของการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ประเมินจะต้องมีการวางแผนอย่างดี เพื่อให้สามารถรวบรวมข้อมูลที่ได้ครบถ้วน ตอบคำถามของการประเมินได้เป็นอย่างดี จะต้องตอบคำถามให้ได้ว่าแหล่งข้อมูลอยู่ที่ไหน จะเก็บเมื่อไหร่ จากใคร เวลาใด และจะใช้เทคนิคใดบ้าง ในกรณีที่เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีหลายฉบับ และต้องเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวนมาก การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ควรจัดทำคู่มือการเก็บรวบรวมข้อมูล และถ้ามีผู้ช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวนมาก ผู้ประเมินควรมีการฝึกอบรมผู้ช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้มีความรู้ความเข้าใจในเทคนิควิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ที่จะใช้ก่อนที่จะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจริง และควรมีการประสานงานกับแหล่งข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความสมบูรณ์และตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ในทางปฏิบัติการเก็บรวบรวมข้อมูลการประเมิน ผู้ประเมินไม่จำเป็นต้องอาศัยวิธีการใดวิธีการหนึ่งเท่านั้น อาจจะใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลหลายวิธีประกอบกัน หรือพัฒนาวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลใหม่ ๆ ได้ตลอดเวลา เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วน ในการที่จะตอบคำถามของการประเมิน วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่น่าสนใจ และสอดคล้องกับธรรมชาติของการประเมินโครงการ ได้แก่ การประชุมสัมมนาผู้เกี่ยวข้อง การสังเกตแบบมีส่วนร่วม ภาพถ่ายวีดิทัศน์ การอภิปรายเป็นกลุ่ม การใช้สถานการณ์จำลอง การใช้เทคนิคเดลฟาย เป็นต้น

2.9 วิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการประเมินโครงการตามปกติ ไม่จำเป็นต้องใช้วิธีการทางสถิติที่ยุ่งยากซับซ้อน ควรเลือกใช้วิธีการทางสถิติตามความจำเป็น ง่ายต่อการสื่อความหมาย ผลการประเมิน แต่สามารถตอบคำถามผลการประเมินได้อย่างชัดเจน เช่น ถ้าข้อมูลที่รวบรวมเป็นเชิงปริมาณ สามารถนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติต่าง ๆ เช่น พิสัย การแจกแจงความถี่ การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ อัตราส่วน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ การทดสอบความแตกต่างด้วยการทดสอบค่าที (t-test) หรือการทดสอบค่าเอฟ (F-test) เป็นต้น ส่วนข้อมูลที่ไม่ใช่เชิงปริมาณ เช่น ข้อมูลจากคำถามปลายเปิด ข้อมูลจากเอกสารรายงานต่าง ๆ สามารถวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

การวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินส่วนใหญ่ จะเป็นการเปรียบเทียบข้อมูล ที่รวบรวมได้กับเกณฑ์การประเมิน หากผลการเปรียบเทียบสอดคล้องกัน หรือผ่านเกณฑ์หรือ มากกว่ากัน หรือแตกต่างกันอย่างชัดเจน การตัดสินคุณค่าของผลการประเมินอาจทำได้โดยตรงไปตรงมา แต่ถ้าผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่มีลักษณะก้ำกึ่งกัน การตัดสินคุณค่าจะยาก ในกรณี ดังกล่าว ผู้ประเมินอาจต้องดูข้อมูลสภาพแวดล้อมอื่น ๆ ประกอบด้วย

2.10 รายงานผลการประเมิน

การรายงานผลการประเมินโครงการ เป็นเป้าหมายปลายทางของการประเมิน เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ผลการประเมินมาสรุป และแปลความหมาย เพื่อนำผลการ ประเมินไปใช้ประกอบการวินิจฉัย หรือตัดสินใจในการปรับปรุง และพัฒนานโยบายแผนงาน และโครงการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้น ในขั้นตอนนี้นักประเมินจะต้องจัดทำรายงาน การประเมิน เพื่อนำเสนอให้ผู้บริหารได้นำผลการประเมินไปประกอบการตัดสินใจ รายงาน การประเมินที่นิยมทำใน 2 ลักษณะ คือ รายงานการประเมินสรุปสำหรับผู้บริหาร และรายงาน การประเมินฉบับสมบูรณ์ โดยรายงานสรุปสำหรับผู้บริหารเป็นรายงานการสรุปประเมินที่สั้น กะทัดรัด โดยปกติจะมีความยาวประมาณ 1-3 หน้า ได้สารสนเทศที่ใช้ประกอบการตัดสินใจของ ผู้บริหาร ประกอบด้วยสาระสำคัญ 3 เรื่อง คือ วัตถุประสงค์ของการประเมิน ผลการประเมิน และ ข้อเสนอแนะ สำหรับรายงานฉบับสมบูรณ์ โดยทั่วไปจะมีรายละเอียดที่ครอบคลุมในเรื่อง ความเป็นมาและความสำคัญของการประเมิน วัตถุประสงค์ของการประเมิน ขอบเขตของการ ประเมิน เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน วิธีดำเนินการประเมิน ผลการวิเคราะห์ ข้อมูล สรุปผลการประเมิน อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเอกสาร “ขั้นตอนการประเมินโครงการ” สรุปได้ว่า ขั้นตอนการประเมิน โครงการ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้ 1) ต้องเริ่มจากการศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน โครงการ เช่น ที่มาหลักการและเหตุผลของโครงการ เอกสารการประชุม แนวคิด ทฤษฎีรูปแบบ ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินโครงการ เพื่อนำมาปรับใช้ให้เหมาะสม 2) การกำหนดวัตถุประสงค์ และขอบเขตของการประเมินให้มีความชัดเจน เพื่อให้การประเมินเป็นไปตามเป้าหมาย ซึ่งขั้นตอนนี้ เป็นการนำโครงการที่จะประเมินมาวิเคราะห์ เพื่อให้การปฏิบัติงานมีความเป็นรูปธรรม และง่ายต่อการปฏิบัติ 3) การเข้าสู่ขั้นตอนการปฏิบัติ หรือการดำเนินโครงการ เช่น การสร้างและ พัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน การออกแบบเกณฑ์การประเมิน การเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นต้น และ 4) การสรุป และรายงานผลการประเมินให้กับผู้ที่ต้องการข้อมูลนำไปใช้ประโยชน์ ในการปรับปรุงพัฒนาโครงการ หรือการนำไปสู่การตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการ

3. การประเมินผลโครงการรูปแบบ CIPP (CIPP Model)

3.1 รูปแบบการประเมินแบบชิป โมเดล (CIPP Modal)

Stufflebeam (2007, pp. 245-249 อ้างถึงใน ทวี อุปสุชิน, 2554, น. 65-66) ได้พัฒนารูปแบบการประเมินที่ช่วยในการตัดสินใจ (CIPP Model) โดยใช้กระบวนการวิเคราะห์ สิ่งที่จะประเมินอย่างครอบคลุม เพื่อให้ได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ ในการตัดสินใจทางเลือก ต่าง ๆ ด้วยวิธีการเชิงระบบ โดยแบ่งการประเมินออกเป็น 4 ส่วน ตามลำดับพัฒนาการของการ ดำเนินงาน ตามโครงการ 3 ระยะ ดังนี้

1) การประเมินก่อนเริ่มดำเนินงาน การประเมินในช่วงนี้จะเป็นเพื่อวางแผน อันเป็นการกำหนดวัตถุประสงค์และวิธีการดำเนินงาน จัดทำสิ่งต่าง ๆ อาจเป็นโครงการ กิจกรรม หลักสูตร ซึ่งจะทำการประเมินใน 2 ส่วน คือ

(1) การประเมินบริบท (Context Evaluation) เป็นการประเมินความต้องการ ความจำเป็น เพื่อกำหนดการดำเนินงาน โดยประเมินสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ตลอดจน ปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น วิธีการประเมินจะทำการบรรยาย และเปรียบเทียบปัจจัย นำเข้า ที่ได้รับจริงกับสิ่งที่คาดหวัง รวมทั้งวิเคราะห์สาเหตุของความไม่สอดคล้องระหว่าง ความเป็นจริงและสิ่งที่คาดหวังดังกล่าว

(2) การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) เป็นการตรวจสอบความพร้อม ด้านทรัพยากร ที่จะใช้ในการดำเนินงานตามโครงการทั้งปริมาณและคุณภาพ ตลอดจนระบบ บริหารจัดการที่วางแผนไว้ เพื่อวิเคราะห์และกำหนดทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด ที่จะทำให้การ ดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่ วิธีการประเมินทำการบรรยายและวิเคราะห์ ทรัพยากรที่มีอยู่ รวมถึงกลยุทธ์และกระบวนการดำเนินงานที่เป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การประเมินในข้อ (1) และ (2) นำไปสู่การวางแผน ซึ่งควรมีการวิเคราะห์ ความเหมาะสมของสิ่งที่จะประเมิน โดยพิจารณาความสอดคล้อง ความสมบูรณ์ ประสิทธิภาพ ความเหมาะสมของการบริหารผลกระทบและความเป็นธรรม ความเป็นไปได้ทั้งด้านแผนงาน แผนเงิน และแผนกำลังคน ฯลฯ

2) การประเมินระหว่างดำเนินงานตามโครงการ (Process Evaluation) เป็นการ ประเมินกระบวนการ อันเป็นการศึกษาจุดอ่อน จุดแข็ง ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคของการ ดำเนินงานตามโครงการ สาเหตุที่ทำให้ไม่สามารถดำเนินงานโครงการตามแผนได้ เพื่อจัดหา

สารสนเทศ เพื่อการปรับปรุงการดำเนินงานตามโครงการได้อย่างทันท่วงที การประเมินขั้นตอนนี้จึงมีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จของโครงการ

3) การประเมินหลังสิ้นสุดโครงการ (Product Evaluation) เป็นการประเมินผลผลิตของโครงการ เพื่อจะตอบคำถามให้ได้ว่า การดำเนินงานตามโครงการประสบความสำเร็จตามแผนที่วางไว้หรือไม่ ผลผลิตเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่ คุ่มค่าหรือไม่ การประเมินหลังสิ้นสุดโครงการจะพิจารณาผลลัพธ์ ผลกระทบของโครงการทุก ๆ ด้าน ซึ่งมีการใช้เทคนิคการติดตามผล หรือประเมินผลด้วยการติดตามหลังโครงการเสร็จสิ้น หรือศึกษาัยอ่อนรอย (Follow up Study หรือ Tracer Study) ผลการประเมินจะให้สารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับอนาคตของโครงการว่าควรจะคง ปรับ ขยาย หยุดโครงการ หรือควรยกฐานะเป็นโครงการประจำ เป็นต้น

นอกจากนี้ได้อี้นักวิชาการ ได้กล่าวถึง รูปแบบการประเมินแบบชิป โมเดล (CIPP Modal) พอสรุปได้ ดังนี้

ศุภามณ จันทรสกุล (2557, น. 73) กล่าวถึง แนวคิดทางการประเมิน CIPP Model ของ Daniel L. Stufflebeam ว่าในแนวคิดการประเมิน CIPP Model การประเมินเป็นกระบวนการที่เป็นระบบเกี่ยวข้องกับคุณภาพ คุณค่า (Merit/Worth) และความสำคัญ (Significance) ของสิ่งที่มีประเมินเพื่อใช้ในการตัดสินใจ (Decision Making) โดยมาตรฐานของการประเมินอยู่บนหลักของประโยชน์ (Utility), ความเป็นไปได้ (Feasibility), ความชอบธรรม (Propriety), ความถูกต้อง (Accuracy) ในการประเมิน CIPP Model นักประเมิน (Evaluation) ต้องร่วมมือกับผู้ใช้งานประเมิน (Client/Stakeholder) ในสิ่งที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้ได้รับผลประโยชน์ (Beneficiaries) ความต้องการจำเป็นของผู้ใช้งานประเมินในทุกขั้นตอนของ CIPP ซึ่งประกอบด้วย

Context Evaluation เป็นการประเมินบริบท ซึ่งเกี่ยวข้องกับความต้องการจำเป็นของผู้ได้รับผลประโยชน์ (Beneficiaries needs) สินทรัพย์ (Assets) ที่มี และปัญหา (Problems) ภายใต้บริบทสิ่งแวดล้อมในการประเมิน ซึ่งรวมถึงการเมืองในการประเมิน (Political Dynamics) ด้วยการประเมินบริบทจะเกี่ยวข้องกับ Core Values ในการกำหนดเป้าหมาย (Goal-setting tasks)

Input Evaluation เป็นการประเมินสิ่งนำเข้าเพื่อการวางแผน (Plans) การเลือกกลยุทธ์ (Strategies) ที่ตอบสนองต่อ Needs และมีความเป็นไปได้ ตลอดจนงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับแผนงาน (Budgets of the Selected Approach)

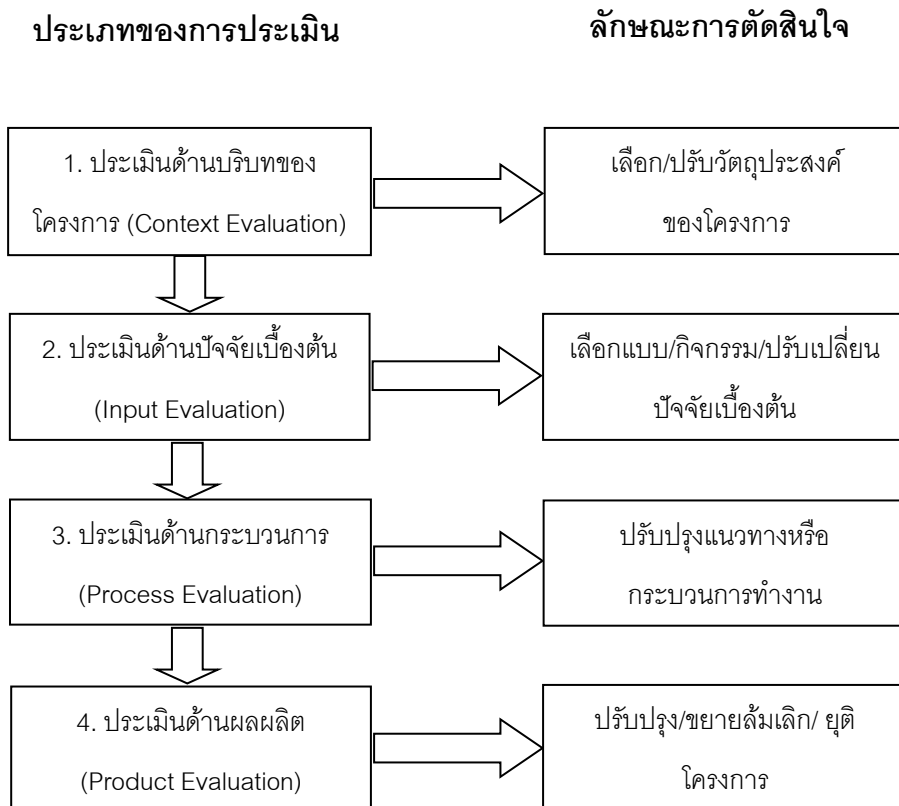
Process เป็นการประเมินกระบวนการในการดำเนินงานของโครงการ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการติดตาม (Monitor) รวมถึงเอกสาร (Document) และกิจกรรมต่าง ๆ (Activities)

Product เป็นการประเมินผลผลิตและผลที่ได้จากโครงการ ซึ่งเกี่ยวข้องกับ การประเมิน ดังนี้ การประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation) การประเมินประสิทธิผล คุณภาพ และความสำคัญของผลลัพธ์ที่ได้ (Effectiveness Evaluation) การประเมินความสำเร็จ และความต่อเนื่อง (Sustainability Evaluation) การประเมินเพื่อขยายความสำเร็จของโครงการ นำไป ประยุกต์ใช้กับโครงการอื่น (Transportability Evaluation)

การประเมิน CIPP Model บทบาทของการประเมินในเชิงการประเมินความ ก้าวหน้า (Formative Evaluation) และการประเมินผลสรุป (Summative evaluation) ดังนี้

- 1) บทบาทของการประเมินผลสรุป: การใช้ข้อมูลของ CIPP Model ในการตัดสินใจคุณภาพ ความ คุ่มค่าและความสำคัญของโครงการ สอดคล้องกับนิศา ชูโต (2558, น. 9) กล่าวว่า ในการประเมิน แบบ CIPP MODEL เป็นการประเมิน Context และ Product คือ ผล (Ends) ที่เกิดจากโครงการ ส่วนการประเมิน Input และ Process คือ แนวทาง (Means) ในการจัดทำกรปฏิบัติโครงการ ผู้ประเมินโครงการจะต้องประเมินทั้งผลและแนวทาง คือ ทั้ง 4 ประการ เพื่อนำข้อสรุปเข้ามา เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของผู้บริหาร และจะต้องรู้ก่อนว่าผู้บริหารจะตัดสินใจเลือกแนวทาง เปลี่ยนแปลง ทางใดใน 4 แนวทาง คือ การตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผน เพื่อวางวัตถุประสงค์ ตัดสินใจเกี่ยวกับโครงสร้าง เพื่อวางกระบวนการ ตัดสินใจเกี่ยวกับการปฏิบัติ เพื่อการควบคุม ดัดแปลงกระบวนการ และตัดสินใจ เพื่อปรับการตัดสินใจจากผลของโครงการ

ประเภทของการประเมินและลักษณะการตัดสินใจ ตามกรอบความคิดของ รูปแบบการประเมินชิป โมเดล (CIPP Modal) แสดงได้ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 แสดงความสัมพันธ์ของการประเมินกับการตัดสินใจในรูปแบบการประเมินแบบชิป
ที่มา: การประเมินของ (Stufflebeam, 1971 อ้างถึงใน จักรภพ เนะมาตย์, 2559, น. 5-6)

จากภาพที่ 2.1 แสดงว่าแบบจำลองการประเมินรูปแบบชิป โมเดล (CIPP Model) มี
ลักษณะการประเมินเป็นวงจรต่อเนื่องกันทั้งระบบ คือ มุ่งการประเมินใน 4 ส่วนที่สำคัญ และ
เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาโครงการ ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 3 ระยะ คือ

1) การประเมินก่อนเริ่มโครงการ ซึ่งเป็นการประเมินเพื่อวางแผนโครงการซึ่งเป็นการ
กำหนดวัตถุประสงค์และวิธีการของโครงการในรูปแบบชิป การประเมินก่อนเริ่มโครงการ ประกอบด้วย

(1) การประเมินสภาพแวดล้อม (Context Evaluation) เป็นการประเมินความต้องการ
และความจำเป็นทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง และการศึกษาตลอดจนศึกษา
ปัญหา อุปสรรค ทั้งในและนอกระบบสังคมปัจจุบัน อันจะนำไปสู่การกำหนดทิศทาง และวัตถุประสงค์
ของโครงการ การประเมินเกี่ยวกับคุณค่าของสิ่งที่คาดหวัง หรือปรัชญาที่อยู่นอกระบบความเชื่อ
เดิม อาจจะนำไปสู่การค้นพบสิ่งใหม่หรือปรัชญาแนวทางใหม่ได้

(2) การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) เป็นการตรวจสอบความพร้อมของปัจจัยต่าง ๆ ทั้งในด้านกำลังคน วัสดุอุปกรณ์ งบประมาณ ตลอดจนระบบการบริหารระบบการจัดการ เพื่อวิเคราะห์ทางเลือกที่เหมาะสมที่สุดกับทรัพยากรที่มีอยู่ และเป็นทางเลือกที่ทำให้มีโอกาสบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการได้มากที่สุด

โดยสรุปจากการประเมิน ข้อ (1) และ (2) นำไปสู่การเตรียมวางโครงการและการเขียนโครงการในการนำเสนอโครงการเพื่อขออนุมัติ จำเป็นต้องมีการวิเคราะห์ความเหมาะสมของโครงการ (Project Appraisal or Analysis) โดยพิจารณาจากหลักความสอดคล้องและความสมบูรณ์ของโครงการ หลักประสิทธิภาพโดยพิจารณาจาก Cost Benefit หรือ Cost Effectiveness หลักความเหมาะสมในการบริหารโครงการ ผลกระทบของโครงการและความเป็นธรรมชาติของโครงการ และหลักความเป็นไปได้ทั้งในด้านแผนงาน แผนเงิน และแผนคน

2) การประเมินขณะดำเนินโครงการ ซึ่งในรูปแบบชิป โมเดล (CIPP Model) คือ การประเมินกระบวนการ (Process) นั่นเอง การประเมินกระบวนการเป็นการประเมินการดำเนินงาน เมื่อนำโครงการที่วางแผนไว้ไปปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อศึกษาถึงจุดเด่น จุดด้อย ข้อเสนอแนะปัญหาหรืออุปสรรคของการดำเนินโครงการ อะไรเป็นมูลเหตุที่ทำให้สามารถหรือไม่สามารถดำเนินโครงการตามที่วางแผนไว้ การประเมินกระบวนการดำเนินงานโครงการ เป็นการประเมินเพื่อปรับปรุงดำเนินโครงการ ได้อย่างทันทั่วทั้ง การประเมินในขั้นตอนนี้ จึงมีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จของการดำเนินโครงการ ในการบริหารโครงการผู้บริหารมักจะเสริมระบบการประเมินเพื่อการปรับปรุงโครงการ (Formative Evaluation) ด้วยการจัดระบบการกำกับงาน (Monitoring System) เพื่อติดตามความก้าวหน้า และเร่งรัดการดำเนินโครงการให้บรรลุวัตถุประสงค์ ภายในทรัพยากรและเวลาที่กำหนด

3) การประเมินหลังสิ้นสุดโครงการ ซึ่งในรูปแบบการประเมินชิป (CIPP Model) เรียกว่าการประเมินผลผลิตของโครงการ เป็นการประเมินที่มุ่งตอบคำถามว่า โครงการประสบผลสำเร็จตามที่วางแผนไว้หรือไม่ ผลผลิตของโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ผลการดำเนินงานโครงการคุ้มค่าเพียงใด การประเมินหลังสิ้นสุดโครงการ โดยแบ่งการประเมินผลงานออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ

(1) ประเมินทันทีที่สิ้นสุดโครงการ ซึ่งเป็นผลลัพธ์

(2) การประเมินผลกระทบของโครงการทั้งในทางบวกและทางลบ ซึ่งนิยมทำการประเมินด้วยเทคนิคการติดตามผล (Follow up Study or Tracer Study) ผลการประเมินหลังสิ้นสุดโครงการ จะให้สารสนเทศเพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับอนาคตของโครงการว่า ควรจะดำเนินการ

ต่อไปอย่างไร ควรจะมีการปรับขยายแล้วดำเนินการต่อไปอีกกระยะหนึ่ง หรือควรที่จะสิ้นสุดโครงการไปตามเวลาที่กำหนดไว้ หรือควรที่จะได้รับการเลื่อนฐานะให้เป็นงานประจำ

กาญจนา วัฒนสุนทร (2551, น. 52) ประเภทของการประเมิน ลักษณะของการประเมิน คำถามเชิงประเมินและประเภทของการตัดสินใจ เมื่อผู้ที่รับผิดชอบใช้ CIPP Model ของสตีฟเฟิลดิม ในการบริหารจัดการโครงการ จะเห็นว่าการประเมินโครงการด้วย CIPP Model นั้น เป็นการดำเนินงานตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการทำโครงการ เพื่อให้โครงการที่จัดทำขึ้นนั้น เป็นโครงการที่ตรงกับความต้องการจำเป็น หรือปัญหาขององค์กรอย่างแท้จริง เป็นแนวคิดในการใช้ทรัพยากรให้คุ้มค่า แก้ปัญหาให้ตรงจุด สิ่งที่ได้จากโครงการเป็นสิ่งที่มีความหมาย มีคุณค่าสมกับที่ได้ลงทุนลงแรงไป การเริ่มด้วยการประเมินบริบท จะทำให้โครงการมีเป้าหมาย เพื่อให้เกิดผลลัพธ์เดียวกัน แต่เริ่มในบริบทที่ต่างกัน มีวัตถุประสงค์ของโครงการต่างกัน มีกิจกรรมและปัจจัยที่ต้องการในโครงการต่างกัน ตัวอย่าง เช่น โรงเรียนที่มีนักเรียนที่มีพฤติกรรม ที่เป็นไปในทางที่พึงประสงค์แล้วเป็นส่วนใหญ่ เมื่อจะทำโครงการโรงเรียนสีขาวตามที่ได้รับนโยบายมาจากหน่วยเหนือ ก็จะมีกิจกรรมที่ต่างจากโรงเรียนที่นักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมที่ไม่เป็นไปตามที่พึงประสงค์และการใช้ทรัพยากร รวมทั้งผลที่ได้จากการดำเนินงานโครงการก็จะต่างกันไป เนื่องด้วยมีจุดตั้งต้นต่างกัน การรายงานผลการประเมินก็จะเป็นการรายงานผลที่แสดงถึงการดำเนินงานโครงการตั้งแต่เริ่มจนจบโครงการ ต่างจากการประเมินโครงการที่ทำไปจนเสร็จแล้ว จึงมาประเมิน ซึ่งไม่สามารถประยุกต์ใช้ CIPP Model ได้เนื่องจากสิ่งที่มุ่งประเมินแท้จริง คือ ผลลัพธ์ของโครงการเท่านั้น การเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนโครงการ หรือการดำเนินงานนั้นแท้จริง คือ การมองถึงตัวแปรหรือองค์ประกอบที่เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ หรือการมองความพร้อมและการปฏิบัติงานในโครงการที่ผ่านมาแล้ว เพื่อนำมาอธิบายความสำเร็จหรือไม่สำเร็จของโครงการเท่านั้น การประเมินโครงการที่ทำเสร็จสิ้นไปแล้วนั้น สามารถประเมินได้เพียงผลลัพธ์ของโครงการ ไม่สามารถประเมินปัจจัยเบื้องต้น หรือกระบวนการตามแนวคิดของสตีฟเฟิลดิมได้ แต่อาจเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความพร้อมด้านปัจจัย และกิจกรรมที่ดำเนินงานไปแล้วย้อนหลัง เพื่อใช้เป็นสารสนเทศในการอธิบายผลของโครงการที่พบจากการประเมินผลลัพธ์ การประเมินในลักษณะนี้ไม่ใช่การประเมินบริบท ปัจจัยเบื้องต้น หรือกระบวนการ แต่ควรใช้คำว่าประเมินความพร้อมด้านต่าง ๆ ในการดำเนินงาน และการดำเนินกิจกรรมในโครงการ เป็นการประเมินแบบย้อนรอย เพื่ออธิบายผลที่พบจากการประเมินผลโครงการในลักษณะเดียวกับการวิจัยย้อนรอย การประเมินในลักษณะหลังนี้ เป็นการ

ประเมินในเชิงคุณค่าที่ไม่ใช่ลักษณะของการใช้การประเมินเพื่อบริหารจัดการโครงการที่ประยุกต์ CIPP Model มาใช้

ในการประเมินผลการปฏิบัติที่เกิดขึ้น นอกเหนือจากวัตถุประสงค์ที่กำหนดนั้น นักประเมินจำเป็นต้องศึกษาค้นหาผลลัพธ์ที่มีได้คาดหมายด้วย ทั้งผลลัพธ์ในเชิงบวกและเชิงลบ โดยการรับฟังความคิดเห็น หรือสัมภาษณ์กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับสิ่งที่ได้รับ เป็นการประเมินเพื่อที่จะทำการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับผลลัพธ์ให้ครอบคลุมทุก ๆ ด้าน และสืบหาข้อเท็จจริงอย่างรอบคอบ สำหรับยืนยันหรือไม่ยืนยันสมมติฐานเกี่ยวกับผลลัพธ์ดังกล่าว ประเด็นสำคัญที่ต้องพึงระวังในการจัดทำรายงานการประเมินผลลัพธ์ ก็คือ นักประเมินไม่ควรเร่งรีบประเมินผลผลิตและจัดทำรายงานสู่สาธารณชนอย่างทันทีทันใด เพราะเหตุว่าการดำเนินโครงการต้องการระยะเวลาพอสมควร ที่จะทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์บรรลุตามความรับผิดชอบที่ระบุไว้ การจัดทำรายงานการประเมินผลผลิตที่ยังไม่มีวุฒิภาวะสุกงอม (Premature) อย่างเพียงพอ อาจนำไปสู่ความไม่สามารถตัดสินใจได้เกี่ยวกับความต่อเนื่องของโครงการ เพราะเหตุว่าทำให้ไม่พบผลลัพธ์ใด ๆ เกิดขึ้นเลย ทั้งนี้ เนื่องจากผลลัพธ์ของโครงการต้องใช้ระยะเวลายาวพอสมควรในการศึกษาติดตาม ดังนั้น ถ้าหากการจัดทำรายงานการประเมินผลผลิตสู่สาธารณชน ได้มีการหน่วงเวลาอย่างสมเหตุสมผลแล้ว นักประเมินอาจจะพบผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นภายหลัง และมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับใช้สนับสนุนการดำเนินงานโครงการอย่างต่อเนื่องต่อไป

ตารางที่ 2.1 การประเมินเพื่อการตัดสินใจในการบริหาร และการวางแผน

ประเภทประเมิน	ลักษณะของการประเมิน	คำถามเชิงประเมิน	ประเภทของการตัดสินใจ	ผลที่ได้จากการตัดสินใจ
การประเมินบริบท (Context Evaluation)	- ประเมินเกี่ยวกับนโยบาย เป้าหมาย สภาพเศรษฐกิจและสังคม ปัญหาและความต้องการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ - สารสนเทศที่ได้นำมาใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ โครงการ	- เป็นโครงการที่สนองปัญหาหรือความต้องการจำเป็นที่แท้จริงหรือไม่ - วัตถุประสงค์ของโครงการชัดเจนเหมาะสม สอดคล้องกับนโยบายขององค์กร หรือนโยบายของหน่วยงานหรือไม่ - เป็นโครงการที่เป็นไปได้หรือไม่	- ตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผนในการกำหนดวัตถุประสงค์ (Planning Decisions)	- เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของแผนโครงการที่สอดคล้องกับการแก้ปัญหาหรือความต้องการจำเป็น - ร่างโครงการที่ประกอบด้วยองค์ประกอบต่างๆ ของโครงการ

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ประเภทประเมิน	ลักษณะของการประเมิน	คำถามเชิงประเมิน	ประเภทของการตัดสินใจ	ผลที่ได้จากการตัดสินใจ
การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation)	- ประเมินความพร้อมของทรัพยากรต่างๆ ก่อนเริ่มโครงการ ว่ามีทรัพยากรพร้อมที่จะดำเนินการหรือไม่ - สารสนเทศที่ได้นำมาใช้ตัดสินใจเกี่ยวกับวิธีการของการใช้ทรัพยากร	- ปัจจัยที่กำหนดไว้ในโครงการเหมาะสมพอเพียงหรือไม่ - กิจกรรม ยุทธวิธี ทางเลือกที่กำหนดไว้มีความเป็นไปได้ หรือเหมาะสมเพียงใด - การปฏิบัติงานเป็นตามแผนหรือไม่	- ตัดสินใจเกี่ยวกับโครงสร้างเพื่อเลือกตามแผนการจัดโครงการที่เหมาะสมที่สุด ตัดสินใจนำโครงการที่วางไว้ไปปฏิบัติพร้อมกับการปรับปรุง	- โครงการที่มีการปรับปรุงองค์ประกอบต่างๆ ตามแผนการประเมินด้านปัจจัยและความพร้อมของทรัพยากรที่มีอยู่ที่ต้องการ - แผนการกำกับติดตามงาน
การประเมินผลลัพธ์ (Product Evaluation)	- ประเมินหลังจากดำเนินโครงการสิ้นสุดแล้วประเมิน Output ประเมิน Impact - สารสนเทศที่ได้มาใช้ในการตัดสินใจควรจะคงไว้รับขยาย หรือล้มเลิกโครงการ	- เกิดผล/ได้ผลลัพธ์ตามวัตถุประสงค์ของโครงการหรือไม่ - คุณภาพของผลลัพธ์ เป็นอย่างไรเกิดผลกระทบอื่นใด	- ตัดสินใจ ปรับปรุงปรับขยายหรือควรถ่วงเลิกโครงการ (Recycling Decisions)	- ผลการประเมินผลที่ได้จากโครงการตามตัวชี้วัดที่กำหนด - รายงานผลการดำเนินงานโครงการ - แผนการประเมินผลที่คาดว่าจะได้รับและผลกระทบอื่นๆ

ที่มา: กาญจนา วัฒนสุนทร (2551, น. 81)

กาญจนา วัฒนสุนทร (2551, น. 83) กล่าวว่า สำหรับผู้บริหารองค์กร เช่น ผู้บริหารสถานศึกษา โมเดลการประเมินโครงการที่เหมาะสมที่สุด และวิธีการบริหารจัดการโครงการที่มีคุณค่าและความหมาย รวมทั้งประโยชน์ต่อการบริหารจัดการ แบบองค์รวมที่เหมาะสมที่สุด คือ การประยุกต์ CIPP Model มาใช้การรายงานผลการประเมิน มีรายละเอียดเช่นเดียวกับรายงานการดำเนินงานโครงการ เพื่อให้เห็นภาพของการดำเนินงาน และการตัดสินใจที่นำการประเมินทั้ง 4 ประเภทอย่างไรก็ตาม บทสรุปสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน คือ การเขียนรู้หลักการ ทฤษฎี และโมเดลต่าง ๆ นั้น ทำให้เกิดแนวคิดที่กว้างขวางในการตัดสินใจ เกี่ยวกับสิ่งที่มุ่งประเมินการตัดสินใจเกี่ยวกับประเด็นการประเมินขึ้นอยู่กับความต้องการใช้ผลการประเมิน ในกรณีที่ไม่เลือกมาใช้มีความถูกต้องตามหลักการ สอดคล้องกับธรรมชาติของโครงการ และความต้องการ

ในการใช้สารสนเทศ รวมทั้งสามารถตอบคำถามเชิงประเมินได้สมบูรณ์ มากกว่าการใช้การประเมินด้วยรูปแบบอื่น

จากการศึกษาเอกสาร “รูปแบบการประเมินแบบชิปโมเดล (CIPP Modal)” สรุปได้ว่าตามแนวคิดของสตีฟเฟิลปิม มีลักษณะการให้ข้อมูลเป็นไปอย่างต่อเนื่องครอบคลุมทุกขั้นตอน ประกอบด้วย การประเมิน 4 ด้าน ได้แก่ 1) การประเมินด้านบริบท (Context Evaluation) 2) การประเมินด้านปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) 3) การประเมินด้านกระบวนการ (Process Evaluation) และ 4) การประเมินด้านผลผลิต (Product Evaluation) เป็นรูปแบบที่มีความนิยมใช้กันมาก ผู้ประเมินได้นำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบการประเมิน เพราะเป็นรูปแบบที่มีประสิทธิภาพ มีความรัดกุมในทุกขั้นตอน ทำให้เห็นการประเมินทั้งระบบ และครอบคลุมทุกด้านทุกขั้นตอน มีความเหมาะสมกับบริบทของ “โครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ” ตลอดจนรูปแบบการประเมินมีการตรวจสอบการดำเนินงานในทุก ๆ ขั้นตอน คือ ก่อนการดำเนินโครงการ ระหว่างดำเนินโครงการ และเมื่อสิ้นสุดการดำเนินโครงการมีการทวนเวลาอย่างสมเหตุสมผล รวมทั้งการตรวจสอบผลกระทบที่เกิดขึ้นเมื่อการดำเนินโครงการเสร็จสิ้นไป จะเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจของผู้ประเมินโครงการ ดังนั้น จึงได้นำมาประยุกต์ใช้ใน “การประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ” เพื่อสะท้อนภาพการดำเนินงาน ตามความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการดำเนินโครงการ

3.2 ตัวชี้วัดตามแบบ CIPP Model

วัชรกร ศุภกาญจนรุจิ (2558, น. 28-31) กล่าวว่า หลักการสร้างตัวชี้วัดที่ดีที่ใช้ในการประเมินผลตามแบบ CIPP Model การประเมินผลเป็นการเปรียบเทียบระหว่างผลการปฏิบัติงานจริง (Actual results) กับผลที่คาดว่าจะได้รับ (Expected results) โดยชี้ให้เห็นว่าปฏิบัติงานจริงเกิดขึ้นตรงกับเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยทั่วไปตัวชี้วัดจะต้องมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ คือ 1) ตัวชี้วัดอาจจะมีทั้งตัวชี้วัดเชิงปริมาณหรือคุณภาพ แต่อย่างไรก็ตามจะต้องสามารถให้ค่าหรือบ่งบอกลักษณะที่ชัดเจน ของสิ่งที่จะทำการวัดว่ามีปริมาณหรือคุณลักษณะอย่างไร 2) การกำหนดเกณฑ์มาตรฐานในการประเมิน เปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวในตัวชี้วัดนั้น ๆ ถึงแม้ตัวชี้วัดจะมีความชัดเจนในการกำหนดค่า แต่ยังไม่สามารถนำไปวิเคราะห์หาข้อสรุปในการประเมินได้ จนกว่าจะได้มีการเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน หรือเป้าหมายการดำเนินงานที่กำหนดไว้ และ 3) เงื่อนไขด้านเวลาและสถานที่ในการประเมินค่าของ

ตัวชี้วัด นอกจากขึ้นอยู่กับเกณฑ์มาตรฐานเพื่อการเปรียบเทียบแล้ว ยังขึ้นอยู่กับเงื่อนไขทั้งในด้านเวลาและสถานที่ กล่าวคือ ตัวชี้วัดจะบ่งบอกสถานะภาพของสิ่งที่จะวัดเฉพาะในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง หรือในขอบเขตบริเวณ สถานที่หรือพื้นที่ ที่ได้ระบุไว้ในการประเมินหรือตรวจสอบเท่านั้น การสร้างตัวชี้วัดที่ดี จำเป็นจะต้องมีหลักการที่ใช้เป็นเป้าหมายในการดำเนินการ ดังนี้ 1) เลือกใช้หรือสร้างตัวชี้วัดที่เป็นตัวแทนที่สำคัญเท่านั้น 2) คำอธิบาย หรือการกำหนดตัวชี้วัดควรเป็นวลีที่มีความชัดเจน 3) ตัวชี้วัดอาจจะกำหนดได้ทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพก็ได้ 4) ควรนำจุดประสงค์ของโครงการ หรือประเด็นการประเมินมากำหนดตัวชี้วัด และ 5) การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวชี้วัดควรรวบรวมข้อมูล ทั้งจากแหล่งปฐมภูมิและทุติยภูมิ ประเภทของตัวชี้วัดตามลักษณะของสิ่งที่ได้รับการประเมิน ตามแบบจำลองการประเมินผลตาม CIPP Model คือ ตัวชี้วัดด้านบริบท (Context) สามารถพิจารณาได้จากสิ่งต่าง ๆ เช่น สภาวะแวดล้อมก่อนมีโครงการ (ปัญหาวิกฤต) ความจำเป็น หรือความต้องการขณะนั้นและอนาคต และความเข้าใจร่วมกันของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับโครงการ ตัวชี้วัดด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ตัวชี้วัดสามารถพิจารณาได้จากสิ่งต่าง ๆ เช่น ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ของโครงการ ความพร้อมของทรัพยากร เช่น งบประมาณ คน วัสดุ อุปกรณ์ เวลา และกฎระเบียบ ความเหมาะสมของขั้นตอนระหว่างปัญหา สาเหตุของปัญหา และกิจกรรม ตัวชี้วัดด้านกระบวนการ (Process) ตัวชี้วัดสามารถพิจารณาได้จากสิ่งต่าง ๆ เช่น การตรวจสอบกิจกรรม เวลา และทรัพยากรของโครงการ ความยอมรับของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการในพื้นที่ การมีส่วนร่วมของประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ และภาวะผู้นำในโครงการ ตัวชี้วัดด้านผลผลิต (Product) ตัวชี้วัดสามารถพิจารณาได้จากสิ่งต่าง ๆ เช่น อัตราการมีงานทำของประชาชนที่ยากจน รายได้ของประชาชนที่เข้าร่วมโครงการ และความพึงพอใจของประชาชนที่เข้าร่วมโครงการ ตัวชี้วัดด้านผลลัพธ์ (Outcome) ตัวชี้วัดสามารถพิจารณาได้จากสิ่งต่าง ๆ เช่น คุณภาพชีวิตของตนเอง และครอบครัวตามเกณฑ์มาตรฐาน การไม่อพยพย้ายถิ่น การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ตัวชี้วัดด้านผลกระทบ (Impact) ตัวชี้วัดสามารถพิจารณาได้จากสิ่งต่าง ๆ เช่น ผลกระทบทางบวก/เป็นผลที่คาดหวังจากการมีโครงการ ผลกระทบทางลบ/เป็นผลที่ไม่คาดหวังจากโครงการ เกณฑ์และตัวชี้วัดดังกล่าวนี้สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินผลโครงการได้ดี ซึ่งจะครอบคลุมมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม ด้านบริหารจัดการด้านทรัพยากร และด้านสิ่งแวดล้อม เป็นต้น นอกจากนี้ยังสามารถวัดถึงความสำเร็จ และความล้มเหลวของโครงการพัฒนาต่าง ๆ ของรัฐได้ ซึ่งในทางปฏิบัติ นักประเมินผลจะต้องนำหลักเกณฑ์และตัวชี้วัดดังกล่าว มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับลักษณะและบริบทของโครงการด้วย

หลักการสร้างตัวชี้วัดที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ต้องบ่งชี้ได้ถึงตัวชี้วัดผลงาน หมายถึง วัตถุประสงค์ สิ่งของ คุณลักษณะที่สามารถสังเกตเห็น วัดได้ในเชิงปริมาณและผลงาน หรือสิ่งที่เกิดขึ้นจากการนำเอาทรัพยากร (Input) มาใช้ในการดำเนินกิจกรรม (Process) KPI (Key Performance Indicator) หรือ OVI (Objectively Verifiable Indicator) หมายถึง สิ่ง que แสดงภาพให้เข้าใจถึงความสำเร็จ ซึ่งสามารถตรวจสอบได้ สังเกตได้หรือสอบวัดได้ ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง โดยอาจเป็นลักษณะเฉพาะ หรือภาพรวมก็ได้ในเชิงปริมาณ และ/หรือคุณภาพที่จะสามารถอธิบายถึงความสำเร็จได้ครบถ้วนบริบูรณ์ หรืออย่างน้อยจะต้องอธิบายได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ในรูปของข้อความ อัตราส่วน สัดส่วน ร้อยละ หรือความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลในลักษณะต่าง ๆ นอกจากนี้ ยังจะต้องมีลักษณะเป็นหลักฐานที่มีร่องรอยแสดงว่ามีการดำเนินงานจริง และมีใช้ความคิดเห็น หรือคำบอกกล่าว และตัวชี้วัดทางสังคม (Social Indicators) หมายถึง สิ่ง que แสดงออกเป็นตัวเลขที่ใช้วัดแง่มุมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทางสังคม ซึ่งเป็นเชิงนามธรรมให้เป็นตัวแปรเชิงรูปธรรมที่สามารถจัดได้ ภายใต้ระบบสารสนเทศอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อประกอบการตัดสินใจของผู้บริหาร

ตัวชี้วัดตามแบบ CIPP Model โดยทั่วไป ค่าของตัวชี้วัดจะแสดงออกในรูปของตัวเลข เช่น จำนวน (Number) คือ ตัวเลขที่แสดงถึงจำนวนสิ่งของหนึ่ง เช่น จำนวนศูนย์พัฒนาเทคโนโลยี ประจำตำบล จำนวนสวนสาธารณะในกรุงเทพฯ และอื่น ๆ ร้อยละ (Percentage) คือ จำนวนของเลขกลุ่มหนึ่ง ซึ่งนำมาเปรียบเทียบกับเลขอีกกลุ่มหนึ่งโดยปรับให้เลขกลุ่มหลังมีค่าเท่ากับ 100 เช่น รายได้จากภาษีเป็นร้อยละ 35 ของรายจ่ายประจำ อัตราส่วน (Ratio) คือ ข้อมูลที่แสดงความสัมพันธ์ เปรียบเทียบระหว่างจำนวนของเลขกลุ่มหนึ่งกับจำนวนของเลขอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งอยู่ในเหตุการณ์เดียวกันหรือเกี่ยวข้องกัน เช่น อัตราส่วนของครูต่อนักเรียน เท่ากับ 1:25 สัดส่วน (Proportion) คือ ข้อมูลที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนของเลขกลุ่มหนึ่งกับจำนวนของเลขอีกกลุ่มหนึ่ง โดยที่จำนวนเลขในกลุ่มแรกนั้น เป็นส่วนหนึ่งหรือรวมอยู่ในจำนวนของเลขกลุ่มหนึ่งด้วย เช่น เจ้าหน้าที่การเกษตรที่มีความรู้ด้านเทคโนโลยีการเกษตร เท่ากับ 3 ใน 5 ของเจ้าหน้าที่ทั้งหมด อัตรา (Rate) คือ อัตราส่วนระหว่างเลขจำนวนหนึ่งกับเลขอีกจำนวนหนึ่งภายในระยะเวลาหนึ่ง เช่น จำนวนผู้เข้ารับการบำบัดการติดยาเสพติดทุก 500 คน จะมีผู้เข้ารับการบำบัดซ้ำ 10 คน และค่าเฉลี่ย (Average Mean) คือ ตัวเลขหนึ่งซึ่งเฉลี่ยจากกลุ่มตัวเลขจำนวนหนึ่งที่เป็นประเภทเดียวกัน (รวมค่าของจำนวนตัวเลขกลุ่มตัวอย่างหนึ่งแล้วหารด้วยจำนวนตัวอย่างนั้นทั้งหมด)

จากการศึกษาเอกสาร “ตัวชี้วัดตามแบบ CIPP Model” สรุปได้ว่า ตัวชี้วัดที่ดีที่ใช้ในการประเมินผลตามแบบ CIPP Model เพื่อให้เปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานจริง (Actual results) กับผลที่คาดว่าจะได้รับ (Expected results) โดยตัวชี้วัดต้องมียุทธศาสตร์ประกอบสำคัญ 3 ประการ คือ 1) ตัวชี้วัดอาจจะมีทั้งตัวชี้วัดเชิงปริมาณหรือคุณภาพ 2) การกำหนดเกณฑ์มาตรฐานในการประเมินเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลง และ 3) เงื่อนไขด้านเวลาและสถานที่ในการประเมิน “ตัวชี้วัดที่ดี” ต้องมีหลักการที่ใช้เป็นเป้าหมายในการดำเนินการ ดังนี้ 1) เลือกใช้หรือสร้างตัวชี้วัดที่เป็นตัวแทนที่สำคัญเท่านั้น 2) คำอธิบาย หรือการกำหนดตัวชี้วัดควรเป็นวลีที่มีความชัดเจน 3) ตัวชี้วัดอาจกำหนดได้ทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ 4) ควรนำจุดประสงค์ของโครงการ มากำหนดตัวชี้วัด และ 5) การเก็บข้อมูลเกี่ยวกับตัวชี้วัดควรเก็บข้อมูล ทั้งจากแหล่งปฐมภูมิและทุติยภูมิ โดยทั่วไปค่าของตัวชี้วัดจะแสดงออกในรูปของตัวเลข โดยตัวชี้วัดตามการประเมินผลตาม CIPP Model ต้องครอบคลุมตัวชี้วัดด้านบริบท ตัวชี้วัดด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ตัวชี้วัดด้านกระบวนการ (Process) และตัวชี้วัดด้านผลลัพธ์ (Outcome)

4. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาภาคีเครือข่าย

การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา เป็นการร่วมมือกันของฝ่ายต่าง ๆ ในการจัดการศึกษา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีนักวิชาการได้ให้แนวคิดและทฤษฎีในการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา ดังนี้

4.1 ความหมายของภาคีเครือข่าย

ภาคีเครือข่าย ประกอบด้วยบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และองค์กรอื่น วัตถุประสงค์ หรือข้อตกลงอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งได้นักวิชาการได้ให้ความหมายของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาไว้หลายแนวคิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีส่วนร่วมด้านการศึกษา ดังนี้

ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์ (2556, น. 434) กล่าวว่า “เครือข่าย” โดยทั่วไปหมายถึง โครงสร้างของสายสัมพันธ์ (ties) ระหว่างบุคคลหรือหน่วยงาน (actor) ในระบบสังคม โดยบุคคลหรือหน่วยงานดังกล่าวอาจหมายถึงรวมทั้งบาท ปัจเจบุคคล องค์กร การ อดุสสาหกรรม หรือกระทั่งรัฐ สายสัมพันธ์ดังกล่าวจะมีพื้นฐานจากการสนทนา มิตรภาพ ความรัก ความเป็นเครือญาติ อำนาจหน้าที่ การแลกเปลี่ยนทางเศรษฐกิจ การแลกเปลี่ยนสารสนเทศ และสิ่งอื่นในรูปแบบของความสัมพันธภาพ ดังนั้น ในความหมายกว้าง เครือข่าย จึงเป็นโครงสร้างขององค์การทางสังคม

อย่างไรก็ตาม ความหมายของเครือข่ายที่แพร่หลายในปัจจุบันมีขอบเขตที่แคบกว่าความหมายดังกล่าวข้างต้น โดยความหมายหนึ่ง หมายถึง องค์การในอุดมคติ ซึ่งมีความแตกต่างจากองค์การรูปแบบราชการ (Weberian bureaucracy) อย่างสิ้นเชิง โดยมีลักษณะของความสัมพันธ์ ซึ่งไม่ได้อยู่บนพื้นฐานของโครงสร้างสายการบังคับบัญชา หรือการแลกเปลี่ยนทางการตลาด การเกิดขึ้นขององค์การเครือข่ายเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มอย่างไม่แน่นอนสูงขึ้น และเพิ่มความต้องการการประมวลผลสารสนเทศมากขึ้น

จิววิทย์ มั่นคงวัฒนะ (2555, น. 1) ได้ให้ความหมายของภาคีเครือข่าย คือ กลุ่มบุคคล องค์การที่มีเป้าหมายร่วมกันมารวมตัวกันด้วยความสมัครใจ เพื่อทำกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมาย (ร่วมคิด/วางแผน ร่วมทำ ร่วมประเมินผล) โดยมีความสัมพันธ์แนบแน่น มีความเสมอภาค และเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง

ดวงสมร บุญผดุง (2560, น. 3 และ 7) ได้ให้ความหมายของเครือข่าย คือ การที่รวบรวมเอาความพยายาม และการทำงานของทุกฝ่ายมารวมกัน เพื่อปฏิบัติภารกิจที่มีเป้าหมายร่วมกัน โดยแต่ละคนยังทำหน้าที่เหมือนเดิม ไม่สูญเสียเอกลักษณ์ของตนเอง ดังนี้

1) กลุ่มของคน หรือองค์การที่สมัครใจแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลระหว่างกัน หรือทำกิจกรรมร่วมกัน

2) บุคคล หรือองค์การสมาชิกยังคงมีความเป็นอิสระในการดำเนินกิจกรรมของตน

3) บุคคลและองค์การที่กระจัดกระจายได้ติดต่อ และแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร

4) การร่วมมือกันด้วยความสมัครใจ อีกทั้งให้สมาชิกในเครือข่ายมีความสัมพันธ์กัน ฉันทน์เพื่อนที่ต่างก็มีความเป็นอิสระ มากกว่าสร้างการคบค้าสมาคมแบบพึ่งพิง

Hanson (2003, p. 523 อ้างถึงใน ภัทรวรรณ นิลแก้ววรวิชัย, 2559, น. 27) ได้ให้ความหมายของเครือข่าย (Network) ว่าหมายถึง รูปแบบหนึ่งของการประสานงานของบุคคล กลุ่มองค์กร หรือหลายองค์การที่มีทรัพยากรของตัวเอง ซึ่งเข้ามาประสานงานกันอย่างมีระยะเวลาพอสมควร จะมีกิจกรรมร่วมกันอย่างสม่ำเสมอหรือไม่ก็ตาม แต่จะมีการวางรากฐานเอาไว้เมื่อฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดมีความต้องการจะขอความช่วยเหลือ หรือขอความร่วมมือจากกลุ่มอื่น ๆ เพื่อแก้ปัญหาและสามารถติดต่อกันต่อไปได้ และการที่ปัจเจกบุคคล หรือสถาบันมารวมกันเป็นกลุ่มนั้น จะต้องมีความสนใจในเรื่องหนึ่งเรื่องใดร่วมกัน แต่อย่างไรก็ตาม เพียงการรวมกลุ่มเท่านั้นยังไม่อาจเป็นเครือข่ายงานได้ เพราะจะมีลักษณะเพียงการทำงานร่วมกัน คือ มีบุคคลร่วมสนทนากัน หากจะให้เป็นเครือข่ายที่ดีได้ ต้องมีปัจจัยความร่วมมือกันที่จะติดต่อสื่อสาร เต็มใจ

ที่จะประสานงานกัน และที่สำคัญสมาชิกต้องยอมรับที่จะทำกิจกรรมร่วมกัน ไม่ใช่เพียงแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเท่านั้น

Smith & Wohlstetter (2006, p. 250) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแสดงต่าง ๆ ภายในเครือข่าย มีลักษณะของความสมัครใจ (voluntary) โดยไม่มีองค์กรใด องค์กรหนึ่ง บังคับหรือสั่งการองค์กรอื่น ๆ ในเครือข่ายได้ ทั้งนี้ ความสัมพันธ์ดังกล่าว จะอยู่ในระดับที่สามารถนำไปสู่การแลกเปลี่ยนทรัพยากร ในการดำเนินงานหรือการตัดสินใจร่วมกันระหว่างตัวแสดงต่าง ๆ ภายในเครือข่าย

จากการศึกษาเอกสาร “ความหมายของภาคีเครือข่าย” สรุปได้ว่า ภาคีเครือข่าย หมายถึง บุคคล กลุ่ม หรือองค์กร หรือหน่วยงาน รวมตัวกันด้วยความสมัครใจภายใต้ความต้องการในวัตถุประสงค์ร่วมกัน หรือทำงานในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน หรืองานอย่างเดียวกันประเภทเดียวกัน โดยมีเป้าหมายเดียวกัน มีความต้องการร่วมกัน ดำเนินกิจกรรมที่เป็นประเด็น ปัญหาร่วม หรือเป็นขีดจำกัดของหน่วยงาน/บุคคล โดยเข้าร่วมมือกันเพื่อดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมระดมสมอง ร่วมตัดสินใจ ร่วมวางแผน ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ ร่วมติดตามประเมินผล และร่วมรับผลประโยชน์ ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างพลัง และความแข็งแกร่งในการผลักดันให้เกิดผลในการแก้ปัญหาร่วมกันในอนาคตต่อไป

4.2 ความสำคัญของภาคีเครือข่าย

จิรวิทย์ มั่นคงวัฒนะ (2557, น. 1) กล่าวว่า ในการทำงานร่วมกันกับหน่วยงานหรือองค์กรอื่นในลักษณะของเครือข่าย ย่อมขึ้นอยู่กับระดับของความร่วมมือ คือ

1) การประสานงาน (Coordination) หมายถึง วิธีซึ่งคนจำนวนมาก มาร่วมกันทำงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ได้ตกลงกันได้ โดยกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ออกเป็นหมวดหมู่ เพื่อมอบหมายให้ผู้รับผิดชอบปฏิบัติด้วยความสามัคคี สม่ำเสมอ และมีประสิทธิภาพที่สุด หรืออาจกล่าวได้ว่า การประสานงาน หมายถึง การจัดระเบียบวิธีการทำงาน เพื่อให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ร่วมมือปฏิบัติงานเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เพื่อให้งานหรือกิจกรรมดำเนินไปอย่างราบรื่นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และนโยบายขององค์กรนั้นอย่างสม่ำเสมอ

2) ความร่วมมือ (Cooperation) หมายถึง ความเต็มใจของแต่ละคนในการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อไปสู่เป้าหมายใดเป้าหมายหนึ่ง ตามเป้าหมายขององค์การหรือหน่วยงาน ความร่วมมือจะเป็นการที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็น “เจ้าของหรือเจ้าภาพ” งานหรือกิจกรรมนั้น ๆ แล้วขอให้ฝ่ายอื่นเข้ามาร่วม มีลักษณะเกิดขึ้นเป็นครั้ง ๆ ไป ไม่มุ่งความต่อเนื่องและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เข้าร่วมกิจกรรม แต่มุ่งจะให้กิจกรรมนั้น ๆ แล้วเสร็จตามความต้องการ

ของฝ่ายเจ้าของงาน ความร่วมมือเป็นการช่วยเหลือด้วยความสมัครใจ แม้จะไม่มีหน้าที่โดยตรง อาจจะทำเรื่องเดียวกันในเวลาเดียวกันหรือต่างเวลาก็ได้ แม้กระทั่งอาจให้ความร่วมมือทำบางเรื่องบางเวลา

3) การทำงานร่วมกัน (Collaboration) หมายถึง การที่บุคคล ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป หรือองค์กรตั้งแต่ 2 องค์กรขึ้นไปมาทำงานร่วมกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกลุ่ม และรับรู้ว่าคุณเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มตามโครงสร้างที่มีอยู่ในองค์กร รวมทั้งเข้าใจวัตถุประสงค์ของการทำงานร่วมกัน เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ และผู้ปฏิบัติงานต่างก็เกิดความพอใจในการทำงานนั้น

4) การมีส่วนร่วม (Participation) หมายถึง การที่สมาชิกทุกคนของหน่วยงาน หรือองค์กรร่วมกันดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยมีลักษณะของกระบวนการ (Process) มีขั้นตอนที่มุ่งหมายจะให้เกิดการเรียนรู้ (Learning) อย่างต่อเนื่อง มีพลวัต (Dynamic) กล่าวคือ มีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ มีการแก้ปัญหา การร่วมกันกำหนดแผนงานใหม่ ๆ เพื่อสร้างความยั่งยืนในความสัมพันธ์ของทุกฝ่ายที่เข้าร่วมดำเนินการ การมีส่วนร่วมก่อให้เกิดผลดีต่อการขับเคลื่อนองค์กรหรือเครือข่าย ผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมย่อมเกิดความภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของการบริหาร และที่สำคัญผู้ที่มีส่วนร่วมจะมีความรู้สึกเป็นเจ้าของเครือข่าย ความรู้สึกเป็นเจ้าของจะเป็นพลังในการขับเคลื่อนเครือข่ายที่ดีที่สุด

จากการศึกษาเอกสาร “ความสำคัญของภาคีเครือข่าย” สรุปได้ว่า คือ การเข้ามามีส่วนร่วมในการประสานงาน เกิดความร่วมมือ โดยการที่บุคคล ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป หรือองค์กรตั้งแต่ 2 องค์กรขึ้นไปมาทำงานร่วมกันด้วยความเต็มใจ มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการจัดระเบียบวิธีการทำงาน มีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายได้เป้าหมายหนึ่งของกลุ่มภาคีเครือข่าย โดยการมีส่วนร่วมของสมาชิกในกลุ่มภาคีเครือข่าย และหน่วยงานต้นสังกัดของสมาชิก มีลักษณะของกระบวนการที่มีขั้นตอนการดำเนินงานอย่างชัดเจน และมุ่งหมายจะให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ และมีความรู้สึกเป็นเจ้าของของกลุ่มภาคีเครือข่ายร่วมกัน

4.3 องค์ประกอบของภาคีเครือข่าย

องค์ประกอบของภาคีเครือข่ายความร่วมมือ มีองค์ประกอบหลายอย่างที่สำคัญ ซึ่งได้มีนักการศึกษา และนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึง องค์ประกอบของเครือข่ายความร่วมมือไว้ดังนี้

สุดา มงคลสิทธิ (2562, น. 5843) กล่าวว่า องค์ประกอบของเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษา มี 6 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการของเครือข่าย 2) ภาระหน้าที่ในการพัฒนาการจัดการศึกษา 3) แนวทางการปฏิบัติงานเครือข่าย 4) กระบวนการเสริมสร้างซึ่งกันและกัน 5) คุณลักษณะที่ดีของผู้นำเครือข่าย และ 6) เทคนิควิธีการพัฒนาสมาชิกเครือข่ายครู

ธีระชัย ช่างบุญศรี (2558, น. 33-34) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ประกอบด้วย 1) การกำหนดวัตถุประสงค์ 2) การมีวิสัยทัศน์ร่วม 3) การติดตามการประเมินผล 4) การสร้างความร่วมมือของสมาชิกเครือข่าย 5) การมีทักษะภาวะผู้นำ 6) การประสานงานของเครือข่าย 7) การปรับปรุงงาน 8) การพัฒนาสมาชิกเครือข่าย 9) การปฏิบัติงานของเครือข่าย

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2553, น. 33) กล่าวถึง องค์ประกอบของการสร้างเครือข่ายและการมีส่วนร่วม ว่าควรมีองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ คือ

- 1) วัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย
- 2) สมาชิก
- 3) ผู้ประสานงานและคณะกรรมการ
- 4) กิจกรรม
- 5) ทรัพยากร เพื่อการดำเนินการให้เกิดประสิทธิภาพของเครือข่ายสถานศึกษา

เกียรติพงษ์ อุดมธนะธีระ (2563ข, น. 1-3) กล่าวถึง องค์ประกอบของเครือข่ายเครือข่ายเทียม (Pseudo network) หมายถึง เครือข่ายชนิดที่เราหลงผิดคิดว่าเป็นเครือข่าย แต่แท้จริงแล้วเป็นแค่การชุมนุมพบปะสังสรรค์ระหว่างสมาชิก โดยที่ต่างคนต่างก็ไม่ได้มีเป้าหมายร่วมกัน และไม่ได้ตั้งใจที่จะทำกิจกรรมร่วมกัน เป็นการรวมกลุ่มแบบเฮโลสภาวะพา หรือรวมกันตามกระแสนิยมที่ไม่มีวัตถุประสงค์ชัดเจน ดังนั้น การทำความเข้าใจกับองค์ประกอบของเครือข่ายจึงมีความ สำคัญ เพื่อช่วยให้สมาชิกสามารถสร้างเครือข่ายแทนการสร้างเครือข่ายเทียมเครือข่าย (แท้) มีองค์ประกอบสำคัญอยู่อย่างน้อย 7 อย่างด้วยกัน คือ

- 1) มีการรับรู้และมุมมองที่เหมือนกัน (common perception)

ต้องมีความรู้สึกนึกคิดและการรับรู้เหมือนกันถึงเหตุผลในการเข้ามาร่วมกันเป็นเครือข่าย เช่น มีความเข้าใจในตัวปัญหาและมีจิตสำนึกในการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน ประสบกับปัญหาอย่างเดียวกันหรือต้องการความช่วยเหลือในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งจะส่งผลให้สมาชิกของเครือข่ายเกิดความรู้สึกผูกพันในการดำเนินกิจกรรมร่วมกัน เพื่อแก้ปัญหาหรือลดความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น การรับรู้ร่วมกันถือเป็นหัวใจของเครือข่ายที่ทำให้เครือข่ายดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง เพราะถ้าเริ่มต้นด้วยการรับรู้ที่ต่างกัน มีมุมมองหรือแนวคิดที่ไม่เหมือนกันแล้ว

จะประสานงานและขอความร่วมมือยาก เพราะแต่ละคนจะติดอยู่ในกรอบความคิดของตัวเอง มองปัญหาหรือความต้องการไปคนละทิศละทาง แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่า สมาชิกของเครือข่าย จะมีความเห็นที่ต่างกันไม่ได้ เพราะมุมมองที่แตกต่างช่วยให้เกิดการสร้างสรรค์ในการทำงาน แต่ความแตกต่างนั้นต้องอยู่ในส่วนของกระบวนการ (process) ภายใต้การรับรู้ถึงปัญหาที่สมาชิกทุกคนยอมรับแล้ว มิฉะนั้นความเห็นที่ต่างกันจะนำไปสู่ความแตกแยกและแตกหักในที่สุด

2) การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน (common vision)

วิสัยทัศน์ร่วมกัน หมายถึง การที่สมาชิกมองเห็นจุดมุ่งหมายในอนาคตที่เป็นภาพเดียวกัน มีการรับรู้และเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน และมีเป้าหมายที่จะเดินทางไปด้วยกัน การมีวิสัยทัศน์ร่วมกันจะทำให้กระบวนการขับเคลื่อนเกิดพลัง มีความเป็นเอกภาพ และช่วยผ่อนคลายความขัดแย้ง อันเนื่องมาจากความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ในทางตรงกันข้าม ถ้าวิสัยทัศน์หรือเป้าหมายของสมาชิกบางกลุ่มขัดแย้งกับวิสัยทัศน์หรือเป้าหมายของเครือข่าย พฤติกรรมของสมาชิกกลุ่มนั้นก็จะเริ่มแตกต่างจากแนวปฏิบัติที่สมาชิกเครือข่ายกระทำร่วมกัน ดังนั้น แม้ว่า จะต้องเสียเวลามากกับความพยายามในการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน แต่ก็จำเป็นจะต้องทำให้เกิดขึ้น หรือถ้าสมาชิกมีวิสัยทัศน์ส่วนตัวอยู่แล้ว ก็ต้องปรับให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของเครือข่ายให้มากที่สุด แม้จะไม่ซ้นทับกันแนบสนิทจนเป็นภาพเดียวกัน แต่อย่างน้อยก็ควรสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

3) มีความสนใจหรือผลประโยชน์ร่วมกัน (Mutual interests/benefits)

คำว่าผลประโยชน์ในที่นี้ครอบคลุมทั้งผลประโยชน์ที่เป็นตัวเงิน และผลประโยชน์ที่ไม่ใช่ตัวเงิน ถ้าการเข้าร่วมในเครือข่ายสามารถตอบสนองต่อความต้องการของเขา หรือมีผลประโยชน์ร่วมกัน ก็จะเป็นแรงจูงใจให้เข้ามามีส่วนร่วมในเครือข่ายมากขึ้น ดังนั้น ในการที่จะดึงใครสักคนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของเครือข่าย จำเป็นต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ที่เขาจะได้รับจากการเข้าร่วม ถ้าจะให้ดีต้องพิจารณาล่วงหน้าก่อนที่เขาจะร้องขอ ลักษณะของผลประโยชน์ที่สมาชิกแต่ละคนจะได้รับอาจแตกต่างกัน แต่ควรต้องให้ทุกคนและต้องเพียงพอที่จะเป็นแรงจูงใจให้เขาเข้ามีส่วนร่วมในทางปฏิบัติได้จริง ไม่ใช่เข้ามาเป็นเพียงไม้ประดับเนื่องจากมีตำแหน่งในเครือข่าย แต่ไม่ได้ร่วมปฏิบัติภารกิจ เมื่อใดก็ตามที่สมาชิกเห็นว่าเขาเสียประโยชน์มากกว่าได้ หรือเมื่อเขาได้ในสิ่งที่ต้องการเพียงพอแล้ว สมาชิกเหล่านั้นก็จะออกจากเครือข่ายไปในที่สุด

4) การมีส่วนร่วมของสมาชิกทุกคนในเครือข่าย (Stakeholder participation)

การมีส่วนร่วมของสมาชิกในเครือข่าย เป็นกระบวนการที่สำคัญมากในการพัฒนาความเข้มแข็งของเครือข่าย เป็นเงื่อนไขที่ทำให้เกิดการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ และร่วมลงมือกระทำอย่างเข้มแข็ง ดังนั้น สถานะของสมาชิกในเครือข่ายควรมีความเท่าเทียมกัน ทุกคนอยู่ในฐานะ “หุ้นส่วน (partner)” ของเครือข่าย เป็นความสัมพันธ์ในแนวราบ (horizontal relationship) คือ ความสัมพันธ์ฉันท์เพื่อนมากกว่าความสัมพันธ์ในแนวตั้ง (vertical relationship) ในลักษณะเจ้านายลูกน้อง ซึ่งบางครั้งก็ทำได้ยากในทางปฏิบัติ เพราะต้องเปลี่ยนกรอบความคิดของสมาชิกในเครือข่าย โดยการสร้างบริบทแวดล้อมอื่น ๆ เข้ามาประกอบ แต่ถ้าทำได้จะสร้างความเข้มแข็งให้กับเครือข่ายมาก

5) มีการเสริมสร้างซึ่งกันและกัน (Complementary relationship)

องค์ประกอบที่จะทำให้เครือข่ายดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง คือ การที่สมาชิกของเครือข่ายต่างก็สร้างความเข้มแข็งให้กันและกัน โดยนำจุดแข็งของฝ่ายหนึ่งไปช่วยแก้ไขจุดอ่อนของอีกฝ่ายหนึ่ง แล้วทำให้ได้ผลลัพธ์เพิ่มขึ้นในลักษณะพลังทวีคูณ ($1+1 > 2$) มากกว่าผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นเมื่อต่างคนต่างอยู่

6) การเกี่ยวพันพึ่งพากัน (Interdependence)

เป็นองค์ประกอบที่ทำให้เครือข่ายดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่อง เช่นเดียวกันการที่สมาชิกเครือข่ายตกอยู่ในสภาวะจำกัด ทั้งด้านทรัพยากร ความรู้ เงินทุน กำลังคน ฯลฯ ไม่สามารถทำงานให้บรรลุเป้าหมายอย่างสมบูรณ์ได้ด้วยตนเองโดยปราศจากเครือข่าย จำเป็นต้องพึ่งพาซึ่งกันและกันระหว่างสมาชิกในเครือข่าย การทำให้หุ้นส่วนของเครือข่ายยึดโยงกันอย่างเหนียวแน่น จำเป็นต้องทำให้หุ้นส่วนแต่ละคนรู้สึก ว่า หากเอาหุ้นส่วนคนใดคนหนึ่งออกไปจะทำให้เครือข่ายล้มลงได้ การดำรงอยู่ของหุ้นส่วนแต่ละคนจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำรงอยู่ของเครือข่าย การเกี่ยวพันพึ่งพากันในลักษณะนี้ จะส่งผลให้สมาชิกมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันโดยอัตโนมัติ

7) มีปฏิสัมพันธ์ในเชิงแลกเปลี่ยน (Interaction)

หากสมาชิกในเครือข่ายไม่มีการปฏิสัมพันธ์กันแล้ว ก็ไม่ต่างอะไรกับก้อนหินแต่ละก้อนที่รวมกันอยู่ในถุง แต่ละก้อนก็อยู่ในถุงอย่างเป็นอิสระ ดังนั้น สมาชิกในเครือข่ายต้องทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อก่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน เช่น มีการติดต่อกันผ่านทาง การเขียน การพบปะพูดคุย การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน หรือมีกิจกรรมประชุมสัมมนาร่วมกัน โดยที่ผลของการปฏิสัมพันธ์นี้ ต้องก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเครือข่ายตามมาด้วย ลักษณะของปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกควรเป็นการแลกเปลี่ยนกัน (reciprocal exchange) มากกว่าที่จะเป็น

ผู้ให้หรือเป็นผู้รับฝ่ายเดียว (unilateral exchange) ยิ่งสมาชิกมีปฏิสัมพันธ์กันมากเท่าใด ก็จะทำให้เกิดความผูกพันระหว่างกันมากขึ้นเท่านั้น ทำให้การเชื่อมโยงแน่นแฟ้นมากขึ้น มีการเรียนรู้ระหว่างกันมากขึ้น สร้างความเข้มแข็งให้กับเครือข่าย

องค์ประกอบข้างต้น ไม่เพียงแต่จะเป็นประโยชน์ในการนำไปช่วยจำแนกระหว่างเครือข่ายแท้กับเครือข่ายเทียม แต่ยังแสดงให้เห็นถึงปัจจัยที่จะมีผลต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายด้วย สอดคล้องกับ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2555, น. 197) ได้นำเสนอองค์ประกอบสำคัญของเครือข่ายไว้ 7 องค์ประกอบ คือ

- 1) การรับรู้มุมมองร่วมกัน (Common perception)
- 2) การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน (Common Vision)
- 3) การมีผลประโยชน์ และความสนใจร่วมกัน (Mutual Interests/ Benefits)
- 4) การมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่ายอย่างกว้างขวาง (All stakeholder participation)
- 5) การเสริมสร้างซึ่งกันและกัน (Complementary relationship)
- 6) การเกี่ยวพันพึ่งพากัน (Interdependence)
- 7) การปฏิสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยน (Interaction)

จากการศึกษาเอกสาร “องค์ประกอบของภาคีเครือข่าย” สรุปได้ว่า องค์ประกอบหลักที่สำคัญของเครือข่ายความร่วมมือ ได้แก่ การที่สมาชิกของเครือข่าย มีการรับรู้และมุมมองที่เหมือนกัน มีวิสัยทัศน์ร่วมกัน มีความสนใจหรือผลประโยชน์ร่วมกัน มีส่วนร่วมของสมาชิกทุกคนในเครือข่าย มีการเสริมสร้างซึ่งกันและกัน การเกี่ยวพันพึ่งพากัน และมีปฏิสัมพันธ์ในเชิงแลกเปลี่ยนในการร่วมกันดำเนินกิจกรรมของสมาชิกกลุ่มเครือข่ายความร่วมมือ โดยต้องทำให้เกิดการเรียนรู้และการพัฒนาบุคลากรเครือข่ายความร่วมมืออย่างเป็นระบบและมีความต่อเนื่อง

4.4 การพัฒนาเครือข่าย

การสร้างหรือพัฒนาเครือข่าย เปรียบเสมือนการสร้างทีมงานที่มีเพื่อนร่วมงานเพิ่มมากขึ้น พร้อมทั้งจะช่วยเหลือเกื้อกูลกัน สนับสนุนซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ต่อกัน และประสานการทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน

เกียรติพงษ์ อุดมธนะธีระ (2563ข, น. 2) กล่าวว่า การก่อเกิดของเครือข่าย (Networking Building) เครือข่ายแต่ละเครือข่ายต่างมีจุดเริ่มต้น หรือถูกสร้างมาด้วยวิธีการต่าง ๆ กัน แบ่งชนิดของเครือข่ายออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

1) เครือข่ายที่เกิดโดยธรรมชาติ

เครือข่ายชนิดนี้มักเกิดจากการที่ผู้คนมีใจตรงกัน ทำงานคล้ายคลึงกัน หรือประสบกับสภาพปัญหาเดียวกันมาก่อน เข้ามารวมตัวกันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และประสบการณ์ ร่วมกันแสวงหาทางเลือกใหม่ที่ดีกว่า การดำรงอยู่ของกลุ่มสมาชิกในเครือข่าย เป็นแรงกระตุ้นที่เกิดขึ้นภายในตัวสมาชิก เครือข่ายเช่นนี้มักเกิดขึ้นในพื้นที่อาศัยความเป็นเครือญาติเป็นคนในชุมชนหรือมาจากภูมิลำเนาเดียวกัน ที่มีวัฒนธรรมความเป็นอยู่คล้ายคลึงกันมาอยู่รวมกัน เป็นกลุ่ม โดยจัดตั้งเป็นชมรมที่มีกิจกรรมร่วมกันก่อน เมื่อมีสมาชิกเพิ่มขึ้นจึงขยายพื้นที่ดำเนินการออกไป หรือมีการขยายเป้าหมาย/วัตถุประสงค์ของกลุ่มมากขึ้น ในที่สุดก็พัฒนาขึ้นเป็นเครือข่าย เพื่อให้ครอบคลุมต่อความต้องการของสมาชิกได้กว้างขวางขึ้น เครือข่ายประเภทนี้ มักใช้เวลาก่อร่างสร้างตัวที่ยาวนาน แต่เมื่อเกิดขึ้นแล้ว มักจะเข้มแข็ง ยั่งยืน และมีแนวโน้มที่จะขยายตัวเพิ่มขึ้น

2) เครือข่ายจัดตั้ง

เครือข่ายจัดตั้งมักจะมีความเกี่ยวพันกับนโยบายหรือการดำเนินงานของภาครัฐเป็นส่วนใหญ่ การจัดตั้งอยู่ในกรอบความคิดเดิมที่ใช้กลไกของรัฐ ผลักดันให้เกิดงานที่เป็นรูปธรรมโดยเร็ว ส่วนมากภาคีหรือสมาชิกที่เข้าร่วมเครือข่ายมักจะได้ไม่มีความต้องการ ความคิด ความเข้าใจ หรือมุมมอง ในการจัดตั้งเครือข่ายที่ตรงกันมาก่อนที่จะเข้ามารวมตัวกัน เป็นการทำงานเฉพาะกิจชั่วคราว ที่ไม่มีความต่อเนื่องและมักจะจางหายไปในที่สุด เว้นแต่ว่าเครือข่ายจะได้รับการชี้แนะที่ดีดำเนินงานเป็นขั้นตอน จนสามารถสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง เกิดเป็นความผูกพันระหว่างสมาชิกจนนำไปสู่การพัฒนาเป็นเครือข่ายที่แท้จริง อย่างไรก็ตาม แม้ว่ากลุ่มสมาชิกจะยังคงรักษาสถานภาพของเครือข่ายไว้ได้ แต่มีแนวโน้มที่จะลดขนาดของเครือข่ายลง เมื่อเปรียบเทียบกับระยะก่อตั้ง

3) เครือข่ายวิวัฒนาการ

เป็นการถือกำเนิดโดยไม่ได้เป็นไปตามธรรมชาติตั้งแต่แรก และไม่ได้เกิดจากการจัดตั้งโดยตรง แต่มีกระบวนการพัฒนาผสมผสานอยู่ โดยเริ่มที่กลุ่มบุคคล/องค์กรมารวมกัน ด้วยวัตถุประสงค์กว้าง ๆ ในการสนับสนุนกันและเรียนรู้ไปด้วยกัน โดยยังไม่ได้สร้างเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์เฉพาะที่ชัดเจนนัก หรืออีกลักษณะหนึ่งคือถูกจุดประกายความคิดจากภายนอก ไม่ว่าจะเป็นการได้รับฟัง หรือการไปได้เห็นการดำเนินงานของเครือข่ายอื่น ๆ มา แล้วเกิดความคิดที่จะรวมตัวกันสร้างพันธสัญญาเป็นเครือข่ายช่วยเหลือและพัฒนาตนเอง เครือข่ายที่วุ่นวายนี้แม้จะไม่ได้เกิดจากแรงกระตุ้นภายในโดยตรงตั้งแต่แรก แต่ถ้าสมาชิกมีความตั้งใจจริงที่เกิดจาก

จิตสำนึกที่ดีเมื่อได้รับการกระตุ้นและสนับสนุน ก็จะสามารถพัฒนาต่อไป จนกลายเป็นเครือข่ายที่เข้มแข็งทำนองเดียวกันกับเครือข่ายที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ เครือข่ายในลักษณะนี้พบเห็นอยู่มากมาย เช่น เครือข่ายผู้สูงอายุ เครือข่ายโรงเรียนสร้างเสริมสุขภาพ เป็นต้น

ดวงสมร บุญผดุง (2560, น. 22) กล่าวว่า ปรัชญาในการสร้างเครือข่าย ต้องคำนึงถึงเสมอว่า “เครือข่าย” เป็นกระบวนการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ การนำเครือข่ายต้องมี LINK หมายถึง “การเชื่อมโยง”

L – Learning การเรียนรู้

I – Investment การลงทุน

N – Nature การฟูมฟักบำรุง

G (K) – Give การรักษาสัมพันธภาพ ซึ่งรวมกันเป็นคำว่า LINK หมายถึง การเชื่อมโยง

เกียรติพงษ์ อุดมธนะธีระ (2563ก, น. 1-2) การสร้างเครือข่าย หมายถึง การทำให้ มีการติดต่อสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และการร่วมมือกันด้วยความสมัครใจ การสร้างเครือข่ายควรสนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้สมาชิกในเครือข่าย มีความสัมพันธ์กันฉันท์เพื่อน ที่ต่างก็มีความเป็นอิสระมากกว่าสร้างการคบค้าสมาคมแบบพึ่งพิง นอกจากนี้ การสร้างเครือข่ายต้องไม่ใช่การสร้างระบบติดต่อ ด้วยการเผยแพร่ข่าวสารแบบทางเดียว เช่น การส่ง จดหมายข่าวไปให้สมาชิกตามรายชื่อ แต่จะต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างกันด้วย

ความจำเป็นที่ต้องมีเครือข่าย การพัฒนางานหรือการแก้ปัญหาใด ๆ ที่ใช้วิธีดำเนินงานในรูปแบบที่สืบทอดกันเป็นวัฒนธรรมภายในในกลุ่มคน หน่วยงาน หรือองค์กรเดียวกัน จะมีลักษณะไม่ต่างจากการปิดประเทศ ที่ไม่มีการติดต่อสื่อสารกับภายนอก การดำเนินงานภายใต้กรอบความคิดเดิม อาศัยข้อมูลข่าวสารที่ไหลเวียนอยู่ภายใน ใช้ทรัพยากรหรือสิ่งอำนวยความสะดวกที่พอจะหาได้ใกล้มือ หรือถ้าจะออกแบบใหม่ก็ต้องใช้เวลานานมาก จะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนางานอย่างยิ่ง และไม่อาจแก้ปัญหาที่ซับซ้อนได้

การสร้างเครือข่าย สามารถช่วยแก้ปัญหาข้างต้น ได้ด้วยการเปิดโอกาสให้บุคคล และองค์กร ได้แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งบทเรียนและประสบการณ์กับบุคคลหรือองค์กรที่อยู่นอกหน่วยงานของตน ลดความซ้ำซ้อนในการทำงาน ให้ความร่วมมือและทำงานในลักษณะที่เอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน เสมือนการเปิดประตูโลกภายนอก

จากการศึกษาเอกสาร “การพัฒนาเครือข่าย” สรุปได้ว่า การพัฒนาหรือการสร้างเครือข่ายแต่ละเครือข่าย ต่างมีจุดเริ่มต้น หรือถูกสร้างมาด้วยวิธีการต่างกัน ตามบริบทของชุมชน วัฒนธรรม นโยบายของหน่วยงาน และความสัมพันธ์ส่วนบุคคล หรือหน่วยงานที่มีความต้องการเหมือนกัน และรวมตัวกันด้วยความสมัครใจ โดยเครือข่ายออกเป็น 3 ลักษณะ คือ เครือข่ายที่เกิดโดยธรรมชาติ เครือข่ายจัดตั้ง และเครือข่ายวิวัฒนาการ แต่ในการสร้างเครือข่ายหรือพัฒนาเครือข่าย ต้องคำนึงถึงการเชื่อมโยงของปัจจัยที่สำคัญ คือ การเรียนรู้ร่วมกัน การลงทุน การพุ่มพักบำรุง และการรักษาสัมพันธ์ภาพฉันท์เพื่อนของสมาชิกเครือข่าย

4.5 ลักษณะบ่งชี้ความเข้มแข็งของเครือข่าย

สมบุญ บุรศิริรักษ์ (2553, น. 11-12) ในการดำเนินงานเครือข่ายการศึกษาได้อย่างต่อเนื่องยาวนาน การบริหารเครือข่ายการศึกษาเพื่อให้เกิดความเข้มแข็งสามารถดำรงอยู่ได้จึงเป็นสิ่งสำคัญ ให้เกิดผลดีต่อหน่วยงานที่ทำงานร่วมกันเป็นเครือข่าย มีตัวชี้วัดสำคัญที่แสดงถึงความเข้มแข็งของเครือข่ายการศึกษา คือ

- 1) ต้องมีเป้าหมายร่วมกัน
- 2) มีระบบบริหารจัดการที่ดี
- 3) มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน
- 4) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร
- 5) การมีส่วนร่วมในการทำงาน
- 6) ความต่อเนื่องของกิจกรรม
- 7) การสนับสนุนทรัพยากร
- 8) การติดต่อสื่อสาร
- 9) ผลประโยชน์ร่วมกันในลักษณะ win-win
- 10) การไหลเวียนของข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่อง
- 11) มีนวัตกรรมที่เกิดจากการทำงานเครือข่าย
- 12) มีการสรุปทบทวนร่วมกันอย่างชัดเจน

ธนา ประมุขกุล (2547, น. 40) กล่าวว่า ลักษณะบ่งชี้เชิงคุณภาพเครือข่ายความเข้มแข็ง ดังนี้

- 1) มีสัมพันธ์ภาพ คือ ความใกล้ชิดสนิทสนมกลมเกลียว เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน และมีความอะลุ้มอล่วย ยืดหยุ่นที่เป็นไปตามธรรมชาติของกลุ่มที่มีความเข้าใจ และความจริงใจเป็นพื้นฐาน

2) มีความชัดเจนของเป้าหมาย ซึ่งมาจากความคิดเห็นของสมาชิก เป็นเสมือนเข็มทิศนำทางให้สมาชิกในเครือข่ายได้ เข้าใจตรงกันและเดินทางไปในทิศทางเดียวกัน โดยไม่หลงใช้เวลาและทรัพยากรกับภารกิจ ที่ไม่สอดคล้องกับแบบสอบถามเป้าหมายของเครือข่าย

3) กระบวนการเสนอความคิดเห็นและตัดสินใจ เครือข่ายต้องมีความเป็นประชาธิปไตยให้สมาชิกเสนอความคิดเห็น ให้สิทธิ์ในการตัดสินใจอย่างเป็นอิสระเต็มที่ ย่อมบ่งบอกถึงความเข้มแข็งของเครือข่าย

4) ลักษณะกิจกรรมและความต่อเนื่อง ดำเนินกิจกรรมด้วยสมาชิกในเครือข่ายเอง ไม่ใช่การพึ่งพิงจากภายนอก นอกจากนี้ ความสม่ำเสมอต่อเนื่องของกิจกรรมก็เป็นสิ่งช่วยบอกถึงความเข้มแข็งของเครือข่ายด้วยเช่นกัน

5) แหล่งของทรัพยากร/ศักยภาพ การที่เครือข่ายสามารถแสวงหา และดึงศักยภาพทรัพยากรที่มีอยู่ภายในเครือข่ายมาใช้ เป็นความเข้มแข็งของเครือข่ายที่สามารถพึ่งตนเอง แต่มิได้หมายความว่าเครือข่ายจะปฏิเสธการสนับสนุนจากภายนอกโดยสิ้นเชิง

6) การเรียนรู้และนวัตกรรม ความหลากหลายที่มารวมกันของสมาชิกควรก่อให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ สามารถนำไปสู่การพัฒนา จนเกิดการสร้างสรรค์นวัตกรรมตามมาคุณภาพใหม่ที่เกิดขึ้นนี้ จึงอาจเป็นสิ่งที่เหล่าสมาชิกเกิดการเรียนรู้ขึ้นในตนเอง อันเป็นผลจากการมีปฏิสัมพันธ์ในกลุ่ม หรืออาจเป็นผลปรากฏกฎปรธรรมชาติในกิจกรรมที่มีการพัฒนาการไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งถึงการเป็นนวัตกรรมต้นแบบให้กับผู้อื่นต่อไป

จากการศึกษาเอกสาร “ลักษณะบ่งชี้เชิงคุณภาพความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือ” สรุปได้ว่า ความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือ โดยเฉพาะทางด้านการศึกษา ผู้วิจัยได้สรุป การใช้หลักเกณฑ์ในการประเมินความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือ จำนวน 15 ข้อ ประกอบด้วย 1) สมาชิกมีสัมพันธภาพที่ดี และเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน 2) สมาชิกมีเป้าหมายอย่างชัดเจนร่วมกัน 3) มีระบบการบริหารจัดการที่ดี 4) มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันของสมาชิก 5) สมาชิกมีอิสระในการแสดงความคิดเห็น 6) ภาวะผู้นำของสมาชิกเครือข่ายความร่วมมือ 7) การมีส่วนร่วมในการทำงานของสมาชิก 8) ความต่อเนื่องของกิจกรรม 9) มีการสนับสนุนทรัพยากรอย่างเพียงพอ 10) มีการติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ 11) สมาชิกมีผลประโยชน์ร่วมกัน 12) มีการไหลเวียนของข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่อง 13) มีนวัตกรรมที่เกิดจากการทำงานเครือข่าย 14) มีการสรุปบทเรียนร่วมกันอย่างชัดเจน และ 15) สมาชิกดำรงตำแหน่งจากหน่วยงานที่มีความหลากหลายและเกี่ยวข้อง

4.6 การพัฒนาเครือข่ายสู่ความยั่งยืน

ดวงสมร บุญผดุง (2560, น. 23) กล่าวว่า การพัฒนาเครือข่ายสู่ความยั่งยืนต้องประกอบด้วย

- 1) สมาชิกมีเป้าหมายเดียวกัน และสมัครใจ
- 2) สร้างการยอมรับในวัฒนธรรมที่แตกต่างของสมาชิก เปิดใจกว้าง
- 3) มีกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ และมีกิจกรรมที่แสดงความสำเร็จ
- 4) มีการสื่อสารที่ทั่วถึงทั้งเครือข่าย
- 5) สร้างสัมพันธภาพและการสนับสนุนซึ่งกันและกัน
- 6) สนับสนุนให้สมาชิกได้ปฏิบัติงานตามศักยภาพของตนเอง หรือตามความ

ชำนาญ

- 7) มีเวทีแลกเปลี่ยนผลงาน

เกียรติพงษ์ อุดมธนะธีระ (2560ก, น. 1-3) การดูแลกลุ่มเครือข่าย (Networking Administration) トラバิดที่ภารกิจเครือข่ายยังไม่สำเร็จ ย่อมมีความจำเป็นที่จะต้องรักษาเครือข่ายไว้ งบประมาณที่พอควร ให้เครือข่ายสามารถดำเนินการต่อไปได้ และบางกรณีหลังจากเครือข่ายได้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายแล้ว ก็จำเป็นต้องรักษาความสำเร็จของเครือข่ายไว้ หลักการรักษาความสำเร็จของเครือข่าย มีดังนี้

- 1) การจัดกิจกรรมร่วมที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

เครือข่ายจะก้าวไปสู่ช่วงชีวิตที่ถดถอยหากไม่มีกิจกรรมใด ๆ ที่สมาชิกของเครือข่ายสามารถกระทำร่วมกัน ทั้งนี้ เนื่องจากเมื่อไม่มีกิจกรรมก็ไม่มีกลไกที่จะดึงสมาชิกเข้าหากัน สมาชิกของเครือข่ายก็จะไม่มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กัน เมื่อการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกลดลง ก็ส่งผลให้เครือข่ายเริ่มอ่อนแอ สมาชิกจะเริ่มสงสัยในการคงอยู่ของเครือข่าย บางคนอาจพาลคิดไปว่าเครือข่ายล้มเลิกไปแล้ว ความยั่งยืนของเครือข่ายจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อ ได้มีการจัดกิจกรรมที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งกิจกรรมดังกล่าวกลายเป็นแบบแผน (pattern) ของการกระทำที่สมาชิกของเครือข่ายยอมรับโดยทั่วกัน ด้วยเหตุนี้ การที่จะรักษาเครือข่ายไว้ได้ต้องมีการกำหนดโครงสร้าง และตารางกิจกรรมไว้ให้ชัดเจน ทั้งในแง่ของเวลา ความถี่ และต้องเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจเพียงพอที่จะดึงดูดสมาชิกให้เข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว ไม่จำเป็นต้องเป็นกิจกรรมเดียวที่ใช้สำหรับสมาชิกทุกคน ในการสำรวจดูความต้องการเฉพาะของสมาชิกในระดับย่อยลงไปในแต่ละคนและแต่ละกลุ่ม กล่าวคือ ควรจะมีกิจกรรมย่อยที่หลากหลายเพียงพอที่จะตอบสนองความสนใจของสมาชิกกลุ่มย่อยในเครือข่ายด้วย โดยที่กิจกรรมเหล่านี้ก็ยังต้องอยู่ในทิศทางที่จะ

ทำให้บรรลุเป้าหมายของเครือข่าย กิจกรรมเหล่านี้อาจจัดในรูปแบบที่เป็นทางการ เช่น การวางแผนงานร่วมกัน การพบปะเพื่อประเมินผลร่วมกันประจำทุกเดือน ฯลฯ หรือจัดในรูปแบบที่ไม่เป็นทางการ เช่น จัดกีฬาสนทนาระหว่างสมาชิก จัดงานประเพณีท้องถิ่นร่วมกัน เป็นต้น ในกรณีที่เครือข่ายครอบคลุมพื้นที่ที่กว้างขวางมาก กิจกรรมไม่ควรรวมศูนย์อยู่เฉพาะส่วนกลาง ควรกระจายจุดพบปะสังสรรค์หมุนเวียนกันไปเพื่อให้สมาชิกเข้าร่วมได้โดยสะดวก

2) การรักษาสัมพันธภาพที่ดีระหว่างสมาชิกเครือข่าย

สัมพันธภาพที่ดีเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่ง ในการรักษาเครือข่ายให้ยั่งยืนต่อไป ความสัมพันธ์ที่ดีเป็นเสมือนน้ำมันที่คอยหล่อเลี้ยงการทำงานร่วมกัน ให้ดำเนินไปอย่างราบรื่น เมื่อใดที่สมาชิกของเครือข่ายเกิดความรู้สึกบาดหมางไม่เข้าใจกัน หรือเกิดความขัดแย้งระหว่างกันโดยหาข้อตกลงไม่ได้ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกก็จะเริ่มแตกร้าง ซึ่งหากไม่มีการแก้ไขอย่างทันท่วงที ก็จะนำไปสู่ความเสื่อมถอยและความสิ้นสุดลงของเครือข่ายได้ ดังนั้น ควรมีการจัดกิจกรรมที่มีจุดประสงค์เพื่อกระชับความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกโดยเฉพาะ และควรจัดอย่างสม่ำเสมอไม่ใช่จัดในช่วงที่มีปัญหาเกิดขึ้นเท่านั้น นอกจากนี้สมาชิกของเครือข่ายพึงตระหนักถึงความสำคัญของการรักษาสัมพันธภาพ เพื่อหลีกเลี่ยงความขัดแย้งหรือความไม่เข้าใจกันที่อาจเกิดขึ้น สมาชิกควรแสดงความเป็นมิตรต่อกัน เมื่อเกิดความขัดแย้งต้องรีบแก้ไขและดำเนินการไกล่เกลี่ยให้เกิดความเข้าใจกันใหม่ นอกจากนี้ควรมีมาตรการป้องกันปัญหา ก่อนที่จะเกิดความขัดแย้งระหว่างกัน เช่น ในการจัดโครงสร้างองค์กรควรแบ่งอำนาจหน้าที่ให้ชัดเจน และไม่ซ้ำซ้อน การกำหนดเป้าหมายการทำงานที่สมาชิกยอมรับร่วมกัน การจัดสรรทรัพยากรอย่างเพียงพอ การกำหนดผู้นำที่เหมาะสม การกำหนดกติกาอันเป็นที่ยอมรับร่วมกัน เป็นต้น

3) การกำหนดกลไกสร้างระบบจูงใจ

สมาชิกจะยังเข้าร่วมกิจกรรมของเครือข่าย ตราบเท่าที่ยังมีสิ่งจูงใจเพียงพอที่จะดึงดูดให้เข้าไปมีส่วนร่วม ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดกลไกบางประการที่จะช่วยจูงใจให้สมาชิกเกิดความสนใจอยากเข้ามีส่วนร่วม ซึ่งตามทฤษฎีแรงจูงใจแล้ว ปัจเจกต่างก็มีสิ่งจูงใจที่ต่างกัน ดังนั้น ควรทำการวิเคราะห์เพื่อบ่งชี้ถึงแรงจูงใจที่แตกต่างหลากหลายในแต่ละบุคคล แล้วทำการจัดกลุ่มของสิ่งจูงใจที่ใกล้เคียงกันออกเป็นกลุ่ม ๆ อาทิ ค่าตอบแทน เกียรติยศ ชื่อเสียง การยอมรับ ฯลฯ อันจะนำไปสู่มาตรการในการสร้างแรงจูงใจ สำหรับบุคคลในแต่ละกลุ่มอย่างเฉพาะเจาะจง ถ้าจำเป็นจะต้องให้ค่าตอบแทนเพื่อเป็นสิ่งจูงใจ ควรเป็นการแลกเปลี่ยนกับผลงานมากกว่าการให้ผลตอบแทนในลักษณะเหมาจ่าย กล่าวคือ ผู้ที่รับค่าตอบแทนต้องสร้างผลงานเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยน โดยผลงานที่ได้ต้องสนับสนุน และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของ

การพัฒนาเครือข่าย และควรมีการทำสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษรให้ชัดเจน เพื่อสร้างทักษะผูกพันระหว่างผู้รับทุนและผู้ให้ทุน การให้ค่าตอบแทนก็ไม่ควรให้ทั้งหมดในงวดเดียว ทั้งนี้ เพื่อให้มีการปรับลดค่าตอบแทนได้หากผู้รับทุนไม่ดำเนินการตามสัญญา ในกรณีที่ต้องการให้เกียรติยศและชื่อเสียงเป็นสิ่งจูงใจ โดยเฉพาะในงานพัฒนาสังคมที่มักจะไม่มียearsค่าตอบแทน การดำเนินงานจำเป็นต้องหาสิ่งจูงใจอื่นมาชดเชยสิ่งตอบแทนที่เป็นตัวเงิน ตามทฤษฎีของ Maslow ความต้องการการยกย่องจากผู้อื่น (esteem needs) ที่อยู่ในรูปของอำนาจเกียรติยศชื่อเสียง หรือสถานะทางสังคมเป็นสิ่งที่นำมาใช้จูงใจได้ อาจทำเป็นรูป “สัญลักษณ์” บางอย่าง ที่สื่อถึงการได้รับเกียรติยศ การยกย่องและมีคุณค่าทางสังคม เช่น การประกาศเกียรติยศ เข็มเชิดชูเกียรติ โล่เกียรติยศ เป็นต้น โดยสัญลักษณ์เหล่านี้ต้องมีคุณค่าเพียงพอให้เขาปรารถนาอยากที่จะได้ และควรมีเกียรติยศหลายระดับที่จูงใจสมาชิกเครือข่ายให้ร่วมมือลงแรงเพื่อไต่เต้าไปสู่ระดับที่สูงขึ้นไป ซึ่งจะช่วยให้เกิดความต่อเนื่อง และควรมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่รายชื่อคนกลุ่มนี้อย่างกว้างขวาง

4) การจัดหาทรัพยากรสนับสนุนอย่างเพียงพอ

หลายเครือข่ายต้องหยุดดำเนินการไป เนื่องจากขาดแคลนทรัพยากรสนับสนุนการดำเนินงานที่เพียงพอ ทั้งด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ และบุคลากรที่สำคัญคือเงินทุนในการดำเนินงาน ซึ่งเปรียบเสมือนเลือดที่ไหลเวียนหล่อเลี้ยงเครือข่ายให้สามารถดำเนินการต่อไปได้ เมื่อขาดเงินทุนเพียงพอที่จะจุนเจือเครือข่ายอาจต้องปิดตัวลงในที่สุด หากได้รับการสนับสนุนจะต้องมีระบบตรวจสอบการใช้จ่ายอย่างรัดกุม และมีการรายงานผลเป็นระยะ หากการดำเนินงานไม่คืบหน้าอาจให้ระงับทุนได้

5) การให้ความช่วยเหลือและช่วยแก้ไขปัญหา

เครือข่ายอาจเกิดปัญหาระหว่างการดำเนินงานได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเครือข่ายที่เพิ่งเริ่มดำเนินการใหม่ ๆ การมีที่ปรึกษาที่ดีคอยให้คำแนะนำและคอยช่วยเหลือ จะช่วยให้เครือข่ายสามารถดำเนินการต่อไปได้ และช่วยหนุนเสริมให้เครือข่ายเกิดความเข้มแข็งยิ่งขึ้น ควรมีที่ปรึกษาเพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือให้คำแนะนำ เป็นแหล่งข้อมูลให้ศึกษาค้นคว้า และช่วยอบรมภาวะการเป็นผู้นำให้กับสมาชิกเครือข่าย

6) การสร้างผู้นำรุ่นใหม่อย่างต่อเนื่อง

องค์กรหรือเครือข่ายที่เคยประสบความสำเร็จ กลับต้องประสบกับความล้มเหลวอย่างรุนแรงเมื่อเวลาผ่านไป เพราะไม่ได้ “สร้างคน” ขึ้นมารับไม้ผลัดต่อจากคนรุ่นก่อน เพื่อสานต่อภารกิจของเครือข่าย จำเป็นต้องสร้างผู้นำรุ่นใหม่อย่างต่อเนื่อง เครือข่ายต้องคัดเลือกคนที่มีคุณสมบัติเหมาะสม ทั้งด้านความรู้ความสามารถ การมีประสบการณ์ร่วมกับเครือข่าย

และที่สำคัญ คือ เป็นที่ยอมรับนับถือและสามารถเป็นศูนย์รวมใจของคนในเครือข่ายได้ ดำเนินการให้คนเหล่านี้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อเพิ่มประสบการณ์ในการทำหน้าที่เป็นสมาชิกแกนหลักเพื่อสืบสานหน้าที่ต่อไป เมื่อสมาชิกแกนหลักต้องหมดวาระไป

จากการศึกษาเอกสาร “การพัฒนาเครือข่ายสู่ความยั่งยืน” สรุปได้ว่า การพัฒนาเครือข่ายสู่ความยั่งยืน ควรดำเนินการ ดังนี้ 1) การจัดกิจกรรมร่วมที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง 2) การรักษาสัมพันธภาพที่ดีระหว่างสมาชิกเครือข่าย 3) การกำหนดกลไกสร้างระบบจูงใจ 4) การจัดหาทรัพยากรสนับสนุนอย่างเพียงพอ 5) การให้ความช่วยเหลือและช่วยแก้ไขปัญหา 6) การสร้างผู้นำรุ่นใหม่อย่างต่อเนื่อง 7) สมาชิกมีเป้าหมายเดียวกันและสมัครใจ 8) สร้างการยอมรับในวัฒนธรรมที่แตกต่างของสมาชิก เปิดใจกว้าง 9) มีการสื่อสารที่ทั่วถึงทั้งเครือข่าย และ 10) สนับสนุนให้สมาชิกได้ปฏิบัติงานตามศักยภาพของตนเอง หรือตามความชำนาญ และมีเวทีแลกเปลี่ยนผลงาน

4.7 บทบาทหน้าที่ของผู้จัดการเครือข่าย

ดวงสมร บุญผดุง (2560, น. 24) กล่าวว่า ผู้จัดการเครือข่ายต้องเป็นบุคคลที่มีบุคลิก และคุณสมบัติ ดังนี้

1) สร้างแรงจูงใจและกระตุ้นให้ทีมอยากทำงานร่วมกัน สร้างบรรยากาศวางแผน และแก้ไขปัญหา

2) สร้างระบบการสื่อสารทุกรูปแบบ เพื่อให้สมาชิกเข้าถึง

3) สร้างความรัก ความผูกพันระหว่างสมาชิกในเครือข่าย

4) ประสานงานกับสมาชิก และเชื่อมโยงกับเครือข่ายอื่น ๆ

5) เป็นตัวอย่างที่ดีของสมาชิก

เกียรติพงษ์ อุดมธนะธีระ (2563ก, น. 1-2) ผู้จัดการเครือข่าย (Network Manager) มีหน้าที่ ในการดูแลรักษาเครือข่าย ดังต่อไปนี้

1) ช่วยสร้างแรงจูงใจและกระตุ้นสมาชิกรวมตัวกันทำงาน โดยมีกิจกรรมเป็นสื่อ เช่น การประชุมประจำปี การจัดเวทีแลกเปลี่ยนข้อมูล การแก้ปัญหาร่วมกัน การวางแผนและดำเนินการจัดกิจกรรมใหม่

2) สมาชิกแกนนำต้องเปิดโอกาสให้มีการสื่อสารระหว่างกัน ส่งข่าวผ่านจดหมายข่าวของเครือข่าย มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน เก็บรวบรวมข้อมูลและตั้งเป็นศูนย์ข้อมูลของเครือข่ายเพื่อให้สมาชิกเข้าถึง

3) สร้างความรักความผูกพันและความไว้น้ำใจระหว่างคนในกลุ่มสมาชิก เริ่มจัดกิจกรรมง่าย ๆ ที่มีโอกาสประสบความสำเร็จร่วมกันก่อน มีกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในกลุ่มสมาชิกเป็นประจำ จัดเวทีให้มีการพูดคุยกันอย่างตรงไปตรงมา เมื่อเกิดปัญหาขัดแย้งระหว่างกลุ่มสมาชิก จัดกิจกรรมส่งต่องานที่เกี่ยวข้อง

4) จัดให้มีกระบวนการตัดสินใจโดยให้สมาชิกทุกกลุ่มมีส่วนร่วม พยายามสร้างสภาพแวดล้อมให้มีการเสนอความคิดเห็นอย่างเป็นอิสระ ไม่รวบอำนาจ ควรแบ่งกันเป็นผู้นำตามความถนัด ทำการรวบรวมข้อมูลจากสมาชิกทุกกลุ่มก่อนการตัดสินใจเพื่อทำให้เกิดการยอมรับและเต็มใจที่จะนำผลการตัดสินใจของเครือข่ายไปปฏิบัติ

5) วางแผนในการประสานงานระหว่างสมาชิก และเชื่อมต่อกับเครือข่ายอื่น ๆ จัดระบบการประสานงานให้คล่องตัวและทั่วถึง การประสานงานถือเป็นหน้าที่หลักของสมาชิกแกนนำ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสนับสนุนทุกระดับให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

“คุณสมบัติของกลุ่มสมาชิกแกนนำ” การพัฒนาสมาชิกแกนนำที่มีประสิทธิภาพจะเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่กลุ่มสมาชิกเครือข่ายอื่น ๆ เป็นที่ยอมรับและเชื่อถือจากคนภายนอก เป็นสิ่งจูงใจที่ทำให้คนภายนอก อยากเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของเครือข่ายมากขึ้น สมาชิกแกนนำจะต้องมีการพัฒนากลุ่มเพื่อให้ความเข้มแข็ง มีคุณภาพสูง มีความเป็นทีมประสิทธิภาพสูง มีการรวมตัวของสมาชิกในกลุ่มสูง มีการสื่อสารทั่วถึงและโปร่งใส มีความไว้น้ำใจระหว่างสมาชิก ใช้กระบวนการตัดสินใจแบบให้ทุกคนมีส่วนร่วม เคารพความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีการประสานงานระหว่างสมาชิกให้ครบถ้วนไม่ตกหล่นและเป็นเอกภาพ ประสานงานกับองค์กรภายนอกเครือข่ายได้เป็นอย่างดี

จากการศึกษาเอกสาร “บทบาทหน้าที่ของผู้จัดการเครือข่าย” สรุปได้ว่า ผู้จัดการเครือข่ายหรือผู้นำเครือข่าย ต้องเป็นผู้ที่มีคุณภาพสูง เป็นบุคคลที่สมาชิกเครือข่ายยอมรับ มีความน่าเชื่อถือ เป็นนักประสานงานและเปิดโอกาสให้สมาชิกได้แสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระไม่รวบอำนาจ โดยให้สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมเคารพความคิดเห็นของสมาชิก สามารถสร้างแรงจูงใจกระตุ้นสมาชิกให้รวมตัวกันทำงาน และที่สำคัญต้องมีทักษะด้านการบริหาร โดยจะต้องเป็นหลักในการจัดกิจกรรมของเครือข่าย สามารถส่งต่องานที่เกี่ยวข้องให้สมาชิกได้มีส่วนร่วมรับผิดชอบกิจกรรมของเครือข่ายได้อย่างเหมาะสม

5. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัญหาการทะเลาะวิวาท

5.1 ความหมายของพฤติกรรมทะเลาะวิวาท

ฐิติพร ศักดิ์ณรงค์ (2554, น. 118) กล่าวว่า ปัญหาการทะเลาะวิวาทและทำร้ายร่างกายกันในกลุ่มนักเรียนนักศึกษา ได้สร้างความเสียหายเป็นอย่างมาก บางครั้งสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สินเป็นการก่อความไม่สงบขึ้น ซึ่งอาจจะทั้งในและนอกสถานศึกษา โดยส่วนใหญ่จะก่อเหตุกันนอกสถานศึกษา มีการปะทะกันเป็นกลุ่มย่อยหรือกลุ่มใหญ่ ในบางครั้งมีการเตรียมการล่วงหน้ามาก่อนทำให้มีการพกพาอาวุธ เช่น มีด ระเบิด ปืน ฯลฯ บางรายมีการดัดแปลงอุปกรณ์การศึกษามาใช้เป็นอาวุธโดยจัดเตรียมไว้ทำร้ายร่างกายซึ่งกันและกัน จนได้รับบาดเจ็บ บางรายถึงแก่ชีวิต สอดคล้องกับ สุภาพร อาจเดช (2555, น. 1) กล่าวว่า การทะเลาะวิวาท หมายถึง พฤติการณ์ ยกพวกตีกันตามสถานที่ต่าง ๆ หรือตามงานแสดงดนตรี รวมถึงการไปเจอกันโดยบังเอิญและพวกที่มีน้อยกว่า หรือไม่รู้เรื่องโดนรุมทำร้าย โดยมีสาเหตุหลายประการผสมผสานกันได้ทั้งนั้น และพระครูปฐมสมภาณ (2557, น. 159) กล่าวว่า ความหมายของพฤติกรรมทะเลาะวิวาท หมายถึง การที่นักเรียนมีการทุ่มเถียงทะเลาะกันด้วยวาจา ทำร้ายร่างกายกันด้วยแรงกาย และหรือกำลังอาวุธก่อให้เกิดความบาดเจ็บ และหรือทรัพย์สินเสียหาย พฤติกรรมของนักเรียนนักศึกษาที่นำไปสู่การโต้เถียงด้วยวาจา และได้ใช้กำลังหรืออาวุธ ตลอดจนวัตถุสิ่งของต่าง ๆ ที่นำมาใช้แทนอาวุธเข้าทำร้ายซึ่งกันและกันจนได้รับความเสียหาย การที่นักศึกษาใช้วาจาดูหมิ่น ทุ่มเถียงทะเลาะกัน การใช้แรงกาย อาวุธทำร้ายร่างกายกับนักศึกษาในสถาบันเดียวกัน หรือต่างสถาบัน รวมทั้งทำลายสิ่งของผู้อื่น

จากการศึกษาเอกสาร “ความหมายของพฤติกรรมทะเลาะวิวาท” สรุปได้ว่า หมายถึง การที่นักเรียนนักศึกษา ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ใช้วาจาข่มขู่ ดูหมิ่น ด่าทอ ประชดประชันโต้เถียง การใช้แรงกาย หรือกำลังอาวุธเข้าทำร้ายกันกับนักเรียนนักศึกษาทั้งในสถาบันเดียวกัน และต่างสถาบัน อันเป็นเหตุให้ฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายได้รับความเสียหาย ทั้งทางร่างกาย จิตใจ ชีวิตและทรัพย์สิน รวมถึงการสร้างผลกระทบต่อผู้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ตลอดจนการทำลายทรัพย์สินของผู้อื่นด้วย

5.2 สาเหตุของพฤติกรรมทะเลาะวิวาทนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา

นวรรตน์ ทรงเกียรติกุล (2560, น. 63) กล่าวว่า ในส่วนสาเหตุที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมทะเลาะวิวาทมี 4 แนวคิด 1) การทะเลาะวิวาททางจิตวิทยา จากตัวนักเรียนหรือปัจเจกภายในตนเองเป็นความผิดปกติทางบุคลิกภาพ (Personality Disorders) Lahey (2007, p. 563) แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ (1) Schizoid P.D. เป็นความผิดปกติทางจิตใจ และ (2) Antisocial P.D. เป็นพวกที่

ขาดความรู้สึกผิดชอบชั่วดีในการใช้ความรุนแรง 2) ครอบครัว 3) กลุ่มเพื่อน ส่วนโสภา ชูพิกุลชัย
ชปีลมันน์ (2548, น. 200) ได้กล่าวถึง ชวงวัยรุ่นว่ามีการเจริญเติบโตและเกิดการเปลี่ยนแปลง
อย่างมากมาทุกด้าน ให้ความสนใจและความสำคัญกับเพื่อน ต้องการมีเพื่อน และการยอมรับ
และ 4) สื่อและสิ่งแวดล้อม

นวรรตน์ ทรงเกียรติกุล (2560, น. 64) กล่าวว่า สาเหตุการทะเลาะวิวาทของนักเรียน
อาชีวศึกษาสามารถแบ่งเป็น 2 สาเหตุหลัก คือ ปัจจัยส่วนบุคคลหรือปัจจัยภายใน และปัจจัย
สภาพแวดล้อมหรือปัจจัยภายนอก มีรายละเอียด ดังนี้

1) สาเหตุของปัญหาการทะเลาะวิวาทที่เกิดจากปัจจัยส่วนบุคคลหรือปัจจัยภายใน
ประกอบด้วย

- (1) การขาดวุฒิภาวะทางอารมณ์
- (2) การมีบุคลิกภาพแบบต่อต้านสังคม
- (3) การขาดวินัยในตนเอง
- (4) การมีความคิดความเชื่อและค่านิยมในทางผิด เกี่ยวกับเรื่องศักดิ์ศรีสถาบัน
- (5) ความต้องการได้รับการยอมรับจากกลุ่มอ้างอิง (เพื่อน รุ่นพี่ และครู)
- (6) การรู้เท่าไม่ถึงการณ์
- (7) การมีประสบการณ์การทะเลาะวิวาทในอดีตที่ต้องการแก้แค้น
- (8) การขาดเป้าหมายในชีวิต
- (9) การขาดความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง
- (10) การใช้สารเสพติดและแอลกอฮอล์
- (11) สาเหตุอื่น เช่น การเห็นแก่ตัว การหึงหวงเรื่องขู้สาว และการถูกทำให้เสียหน้า

2) สาเหตุของปัญหาการทะเลาะวิวาทที่เกิดจากปัจจัยสภาพแวดล้อมหรือปัจจัย
ภายนอก แยกสาเหตุเป็น 6 กลุ่ม คือ

- (1) สาเหตุที่เกิดจากครอบครัว ประกอบด้วย 5 สาเหตุ คือ
 - ก. การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยของบุคคลในครอบครัว
 - ข. การขาดความรู้ความเข้าใจในพัฒนาการของช่วงวัย
 - ค. การแตกสลายของสถาบันครอบครัว
 - ง. การเห็นแบบอย่างที่ไม่เหมาะสมของคนในครอบครัว
 - จ. การถูกตีตราจากบุคคลในครอบครัว

(2) สาเหตุที่เกิดจากกลุ่มอ้างอิง (เพื่อน รุ่นพี่ และครู) ประกอบด้วย 3 สาเหตุ คือ
 ก. การได้รับการปลูกฝังความเชื่อ ศรัทธา และค่านิยมผิด ๆ ทางลบจากรุ่นพี่ และครูในสถาบัน

ข. การยุยงส่งเสริมในทางที่ผิดของรุ่นพี่ และเพื่อน

ค. อิทธิพลของรุ่นพี่และกลุ่มเพื่อนที่คุกคามและข่มขู่ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

(3) สาเหตุที่เกิดจากสถานศึกษา ประกอบด้วย 4 สาเหตุ คือ

ก. การขาดความต่อเนื่องและเอาจริงเอาจัง ในการแก้ไขปัญหาของผู้บริหาร

ข. ข้อจำกัดในประสิทธิภาพการทำงานหน้าที่ของครู

ค. การขาดระบบคัดกรองความประพฤติของผู้เข้าเรียนอาชีวศึกษา

ง. ช่วงเวลาเข้าเรียนเล็กเรียนตรงกัน ทำให้เกิดโอกาสการเผชิญหน้ากัน

(4) สาเหตุที่เกิดจากสภาพแวดล้อมทางชุมชนและสังคม ประกอบด้วย 2 สาเหตุ คือ

ก. การเห็นแบบอย่างการทะเลาะวิวาทในวิทยาลัยและชุมชน

ข. การขาดโอกาสและการสนับสนุนกิจกรรมสร้างสรรค์ในสังคม

(5) สาเหตุจากสื่อและเทคโนโลยีการสื่อสารต่าง ๆ ประกอบด้วย 2 สาเหตุ คือ
 ก. การปลูกฝังความรุนแรง และการเลียนแบบพฤติกรรมทางลบจากสื่อต่าง ๆ
 ข. เทคโนโลยีการสื่อสารที่รวดเร็วเร่งเร้าให้สถานการณ์เลวร้าย และขยายวงกว้างขึ้น

(6) สาเหตุที่เกิดจากกระบวนการยุติธรรม และกฎหมาย ประกอบด้วย 2 สาเหตุ คือ

ก. ข้อจำกัดด้านประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ข. กฎหมายมีบทลงโทษเรื่องการพกพาอาวุธเป็นชนิดลหุโทษ เนื่องจากความอะลุ่มอล่วย และการย่อหย่อนในการเอาใจใส่ดูแล ของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ประกอบกับภาระหน้าที่มากมายของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ตารางที่ 2.2 สาเหตุการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา

สาเหตุการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษาที่เกิดจากปัจจัยส่วนบุคคลหรือปัจจัยภายใน 11 ปัจจัย	สาเหตุการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษาที่เกิดจากสภาพแวดล้อมหรือปัจจัยภายนอก 6 ปัจจัย
<ol style="list-style-type: none"> 1. การขาดวุฒิภาวะทางอารมณ์ 2. การมีบุคลิกภาพแบบต่อต้านสังคม 3. การขาดวินัยในตนเอง 4. การมีความคิด ความเชื่อ ค่านิยมในทางผิดเกี่ยวกับเรื่องศักดิ์ศรีสถาบัน 5. ความต้องการได้รับการยอมรับจากกลุ่มอ้างอิง (เพื่อน รุ่นพี่ และครู) 6. การรู้เท่าไม่ถึงการณ์ 7. การมีประสบการณ์การทะเลาะวิวาทในอดีต ต้องการแก้แค้น 8. การขาดเป้าหมายในชีวิต 9. การขาดความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง 10. การใช้สารเสพติด และแอลกอฮอล์ 11. สาเหตุอื่น ๆ การเห็นแก่ตัว การหึงหวงเรื่องผู้ชาย การถูกทำให้เสียหน้า 	<ol style="list-style-type: none"> 1. สาเหตุของปัญหาการทะเลาะวิวาทที่เกิดจากครอบครัว 2. สาเหตุของปัญหาการทะเลาะวิวาทที่เกิดจากกลุ่มอ้างอิง (เพื่อน รุ่นพี่ และครู) 3. สาเหตุของปัญหาการทะเลาะวิวาทที่เกิดจากสถานศึกษา 4. สาเหตุของปัญหาการทะเลาะวิวาทที่เกิดจากสภาพแวดล้อมทางชุมชน/สังคม 5. สาเหตุจากสื่อและเทคโนโลยีการสื่อสารต่าง ๆ 6. สาเหตุของปัญหาการทะเลาะวิวาทที่เกิดจากกระบวนการยุติธรรม และกฎหมาย

สังคม สุภรัตน์กุล และประจัญ กิ่งมิ่งแย (2556, น. 151) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของเด็กวัยรุ่น มี 10 องค์ประกอบ ได้แก่

- 1) การให้คุณค่าและความหมายของทะเลาะวิวาท
- 2) ประสบการณ์การทะเลาะวิวาท
- 3) การรับรู้การทะเลาะวิวาทภายในครอบครัว
- 4) ความมุ่งมั่นที่จะเป็นที่พึ่งของครอบครัว
- 5) ความไม่คาดหวังอนาคตตนเอง
- 6) พฤติกรรมส่วนบุคคล
- 7) พฤติกรรมการเล่นแบบ
- 8) การขัดเกลาทางสังคมโดยตรง
- 9) การขัดเกลาทางสังคมโดยอ้อม
- 10) บุคคลที่จะลดการทะเลาะวิวาท

สังคม ศุภรัตน์กุล และประจัญ กิ่งมิ่งแฮ (2556, น. 152) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์การทะเลาะวิวาทของเด็กวัยรุ่น ประกอบด้วย

- 1) ทักษะต่อการทะเลาะวิวาท
- 2) การทะเลาะวิวาทของคนภายในครอบครัว
- 3) ความไม่คาดหวังอนาคต
- 4) พฤติกรรมส่วนบุคคล
- 5) พฤติกรรมการเล่นแบบ
- 6) การขัดเถลาทางสังคมโดยตรง

สังคม ศุภรัตน์กุล และประจัญ กิ่งมิ่งแฮ (2556, น. 153) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสบการณ์การทะเลาะวิวาท ประกอบด้วย

- 1) การขัดเถลาทางสังคมโดยตรง
- 2) พฤติกรรมส่วนบุคคล
- 3) การทะเลาะวิวาทของครอบครัว
- 4) ความไม่คาดหวังอนาคต
- 5) ความคาดหวังจะเป็นที่พึ่งของครอบครัว

คณะกรรมาธิการการศึกษา สภาผู้แทนราษฎร (2555, น. 32) ได้สรุปสาเหตุปัญหาของการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาของอาชีวศึกษา สรุปได้หลัก ๆ ดังนี้

- 1) ปัญหาด้านครอบครัว เศรษฐกิจและสังคม
- 2) ปัญหาด้านศิษย์เก่า รวมทั้งเกิดจากปมด้อยต่าง ๆ เช่น เรียนไม่เก่ง สังคม

ไม่ยอมรับ เป็นต้น

- 3) การปลุกฝังค่านิยมในทางที่ผิดเกี่ยวกับสถาบันของรุ่นพี่ และศิษย์เก่า
- 4) ปัญหาส่วนตัวของนักเรียนนักศึกษา และปัญหายาเสพติด ฯลฯ
- 5) เกิดจากธรรมเนียมปฏิบัติ การปลุกฝังค่านิยมเรื่องศักดิ์ศรีสถาบันจากรุ่นพี่
- 6) เกิดจากวัยที่คึกคะนอง หรือเกิดจากความแค้นส่วนตัวมาตั้งแต่สถาบันเดิม

จากการศึกษาเอกสาร “สาเหตุของพฤติกรรมทะเลาะวิวาทนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา” สรุปได้ว่า สาเหตุมี 2 ปัจจัยหลัก คือ จากปัจจัยส่วนบุคคล และเกิดจากสภาพแวดล้อม โดยเฉพาะสาเหตุหลัก หรือสาเหตุที่สำคัญตามลำดับ ได้แก่ 1) การปลุกฝังค่านิยมในทางที่ผิดเกี่ยวกับสถาบันของรุ่นพี่และศิษย์เก่า 2) เกิดจากธรรมเนียมปฏิบัติกรปลุกฝังค่านิยมเรื่องศักดิ์ศรีสถาบันจากรุ่นพี่ 3) เกิดจากวัยที่คึกคะนองหรือเกิดจากความแค้นส่วนตัวมาตั้งแต่สถาบันเดิม

4) ความต้องการได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนและรุ่นพี่ 5) ความอ่อนแอของสถาบันครอบครัว
6) สาเหตุจากสื่อและเทคโนโลยีการสื่อสารต่าง ๆ และ 7) การบังคับใช้กฎหมายที่ไม่เด็ดขาดและ
ตรงไปตรงมา

5.3 รูปแบบการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา

อุดม บุตตะ (2558, น. 10) ได้อธิบาย “ลักษณะของพฤติกรรมทะเลาะวิวาท”
ดังนี้

1) การทะเลาะวิวาทที่ไม่รุนแรง ได้แก่ การทะเลาะวิวาทด้านคำพูด หมายถึง
การพูดให้ผู้อื่นเกิดความเสียหาย อับอาย น้อยใจ ไม่พอใจ หวาดระแวง ตัวอย่างพฤติกรรม ได้แก่

- (1) พูดข่มขู่ว่าจะทำอันตรายต่อร่างกายผู้อื่น
- (2) ใช้คำพูดด่าผู้อื่นอย่างรุนแรง
- (3) ต่อว่าบุคคลที่ทำให้ตนไม่พอใจ
- (4) พูดสบประมาทหรือโจมตีผู้อื่น
- (5) โต้แย้งกันเพื่อเอาชนะผู้อื่นที่มีเหตุผลดีกว่าตนเอง
- (6) พูดตำหนิติเตียนผู้อื่นมากเกินไป
- (7) พูดจาประชดประชัน

2) การทะเลาะวิวาทที่รุนแรง ได้แก่ การทะเลาะวิวาทด้านการกระทำ หมายถึง
การแสดงออกหรือการกระทำในลักษณะที่รุนแรงกว่าปกติ ก่อให้เกิดความเสียหายทั้งต่อตนเอง
ผู้อื่น หรือทรัพย์สิน ตัวอย่างของพฤติกรรม ได้แก่

- (1) ใช้กำลังชกต่อย ตบตี หรือทุบตีผู้อื่น
- (2) การกลั่นแกล้งให้ผู้อื่นเกิดความโกรธหรือความไม่พอใจ
- (3) การกลั่นแกล้งให้ผู้อื่นเจ็บตัว โดยใช้และไม่ใช้อาวุธ
- (4) การขว้างปาสิ่งของไปยังร่างกายของผู้อื่นที่ทำให้ตนเกิดความไม่พอใจ
- (5) การทำลายสิ่งของเครื่องใช้ทั้งที่เป็นของตนเองและผู้อื่น
- (6) การใช้อาวุธหรือเครื่องทุ่นแรงทำอันตรายต่อสิ่งของหรือร่างกายผู้อื่น

ธนภัทรรัตน์ ไชยอัศวกรัลป์ (2559, น. 16) พบว่า พฤติกรรมทะเลาะวิวาทของ
นักเรียนนักศึกษา ระดับอาชีวศึกษามีรูปแบบ ดังแสดงตามตารางที่ 2.3

ตารางที่ 2.3 แสดงรูปแบบพฤติกรรมกรรมการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา ระดับอาชีวศึกษา

ลักษณะการเกิดเหตุ	พฤติกรรมกรรมการทะเลาะวิวาท	สถานที่เกิดเหตุ	ระดับความรุนแรงของกรรมการทะเลาะวิวาท
เกิดขึ้นโดยบังเอิญ	การทะเลาะวิวาทเกิดขึ้นโดยบังเอิญ เป็นเหตุที่เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ส่วนใหญ่จะเป็นระหว่างสถาบัน	ทุกสถานที่ เช่น ขณะมาโรงเรียน บนรถโดยสาร ประจำทาง	ส่วนใหญ่จะเป็นระดับเล็กน้อย กล่าวคือ มีการกระทบกระทั่งกันเพียงเล็กน้อย แคฟก้ำถลอก เท่านั้น
แบบตั้งใจหรือจงใจ	เกิดขึ้นเฉพาะวันพิเศษ เช่น วันไหว้ครู วันกีฬาสี เนื่องจากรู้สึกคึกคะนอง มีการเตรียมคนเตรียมอาวุธ เตรียมเส้นทางหลบหนีไว้ล่วงหน้า มักเป็นการทะเลาะระหว่างสถาบัน	หน้าสถาบันการศึกษา	ระดับกลาง นั่นคือ มีระดับความบาดเจ็บถึงขั้นเลือดออกหรืออาจต้องเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล ถึงระดับมาก นั่นคือ อาจทำให้เกิดความพิการทางร่างกาย หรือจิตใจ และเสียชีวิตได้

จากตารางที่ 2.3 จะเห็นได้ว่า การทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา ระดับอาชีวศึกษา มีรูปแบบใหญ่ ๆ 2 รูปแบบ นั่นคือ เกิดขึ้นโดยบังเอิญ และแบบตั้งใจ หรือจงใจ ซึ่งจะเห็นได้ว่าพฤติกรรมกรรมการทะเลาะวิวาทก็จะแตกต่างกันไป ทั้งสาเหตุและสถานที่ โดยมีระดับความรุนแรงตั้งแต่ระดับน้อย ไปจนถึงระดับมาก ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายจนถึงแก่ชีวิต แสดงให้เห็นว่า การทะเลาะวิวาทนำไปสู่ความรุนแรงได้ ดังนั้น จึงควรมีการค้นหาแนวทางในการป้องกันการก่อเหตุการทะเลาะวิวาทไม่ให้เกิดขึ้น รวมทั้งควรมีการป้องกันความรุนแรงที่จะเกิดขึ้นได้

จากการศึกษาเอกสาร “รูปแบบการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา” สรุปได้ว่า รูปแบบพฤติกรรมกรรมการทะเลาะวิวาท สามารถแยกตามพฤติกรรมกรรมการทะเลาะวิวาท สถานที่ในการเกิดเหตุ/ก่อเหตุ และระดับของความรุนแรง มีทั้งระดับเล็กน้อย ระดับกลาง ไปจนถึงระดับมาก โดยในการประเมิน “โครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ” ครั้งนี้ ผู้ประเมินได้แบ่งระดับความรุนแรงของปัญหาการทะเลาะวิวาทที่ใช้ในการประเมินครั้งนี้ ได้แก่ (งานปกครองวิทยาลัยและคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย, 2563, น. 1-2)

- 1) ยั่วยุทำร้ายกันทางสื่อสังคมออนไลน์
- 2) ตะโกนด่าทอทำร้ายกันด้วยคำหยาบ

- 3) การขว้างปาสิ่งของเข้าใส่กัน
- 4) เตรียมการก่อเหตุทะเลาะวิวาท
- 5) วิ่งไล่กวาดเพื่อจะทำร้ายกัน
- 6) ถูกกรรโชกทรัพย์สิ้น (ตบทรัพย์)
- 7) ทรัพย์สิ้นผู้ร่วมก่อเหตุเสียหาย
- 8) สร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนและสังคม
- 9) ทรัพย์สิ้นผู้ไม่เกี่ยวข้องเสียหาย
- 10) ถูกทำร้ายบาดเจ็บเล็กน้อย
- 11) ได้รับผลกระทบต่อสภาพจิตใจ
- 12) ตกเป็นคดีความตามกฎหมาย
- 13) ถูกทำร้ายบาดเจ็บสาหัส
- 14) ถูกทำร้ายสูญเสียอวัยวะ/พิการ
- 15) ถูกทำร้ายสูญเสียชีวิต

5.4 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความขัดแย้ง

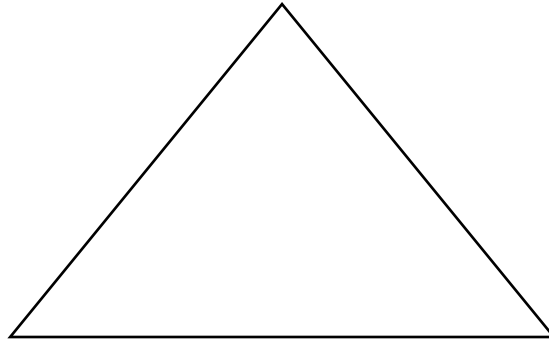
เอกพันธุ์ ปิณฑวณิช (2561, น. 2-3) กล่าวว่า แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความขัดแย้งนั้น เราจำเป็นต้องเชื่อมโยงแนวคิดเรื่องสันติภาพ ความรุนแรงและความขัดแย้งเข้าด้วยกัน ความเชื่อมโยงของทฤษฎีต่าง ๆ จะทำให้เราเข้าใจหลักการ และพื้นฐานในการเข้าใจธรรมชาติของความขัดแย้ง ซึ่งจะนำไปสู่การป้องกันเหตุปัจจัยของความขัดแย้งที่เป็นความรุนแรงได้ และเราจำเป็นต้องให้ความสำคัญในการยกระดับ และลดระดับของความขัดแย้ง นอกจากนี้กระบวนการสันติภาพ ความรุนแรง และความขัดแย้งจะนำไปวิเคราะห์หรือนำไปปฏิบัติได้ ก็ต่อเมื่อเราเข้าใจสภาวะการณ์ของความขัดแย้งในแต่ละระดับ และพลวัตของความขัดแย้งขึ้นอยู่กับ 1) ผู้มีส่วนร่วม 2) ความสมดุลของอำนาจ และ 3) กลยุทธ์ต่าง ๆ ที่นำมาใช้ระหว่างภาคีความขัดแย้ง ได้แสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงระหว่างสามเหลี่ยมความขัดแย้งของ Johan Galtung ในมิติของความรุนแรง ความขัดแย้งและสันติภาพ แสดงได้ดังภาพที่ 2.2

มิติของความรุนแรง : ความรุนแรงทางวัฒนธรรม (Cultural violence)

มิติของความขัดแย้ง : การแปลงเปลี่ยนความขัดแย้ง (Conflict transformation)

มิติของสันติภาพ : การสร้างสันติภาพ (Peace building)

A = Attitude → **ทัศนคติ**

B = Behavior → **พฤติกรรม**

มิติของความรุนแรง : ความรุนแรงทางตรง (Direct violence)

มิติของความขัดแย้ง : การแก้ไขความขัดแย้งโดยกำจัดความขัดแย้ง
(Conflict resolution/Conflict containment)

มิติของสันติภาพ : การรักษาสันติภาพ (Peace keeping)

C = Contradiction → **ข้อขัดแย้ง**

มิติของความรุนแรง : ความรุนแรงเชิงโครงสร้าง
(Structural violence)

มิติของความขัดแย้ง : การจัดการหาข้อยุติ
(Management and settlement)

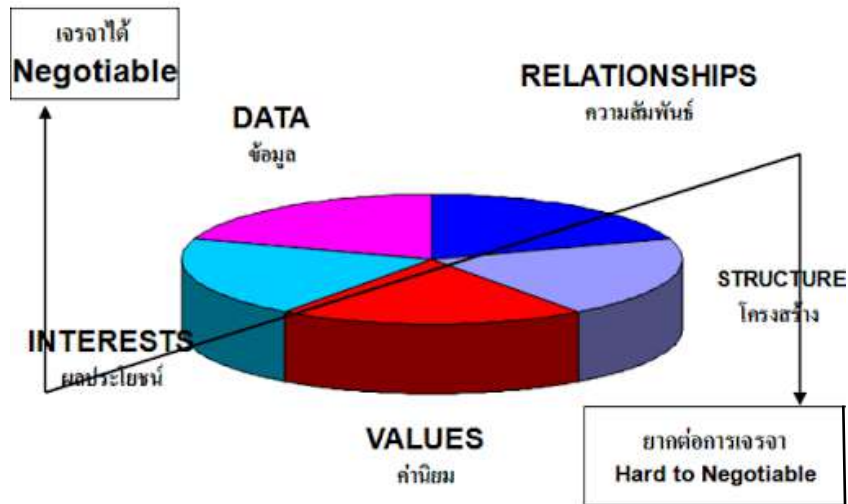
มิติของสันติภาพ : การทำให้เกิดสันติภาพ
(Peace making)

ภาพที่ 2.2 ความเชื่อมโยงระหว่างสามเหลี่ยมความขัดแย้งของ Johan Galtung

จากการศึกษา “แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความขัดแย้ง” สรุปได้ว่า ต้องทำความเข้าใจ การเชื่อมโยง 3 แนวคิดเข้าด้วยกัน ในลักษณะสามเหลี่ยมความขัดแย้งของ Johan Galtung ได้แก่ 1) มิติสันติภาพ 2) มิติความรุนแรง และ 3) มิติความขัดแย้ง ทำให้เข้าใจธรรมชาติของความขัดแย้ง ซึ่งจะนำไปสู่การป้องกันเหตุปัจจัยของความขัดแย้งที่เป็นความรุนแรงได้ โดยพลวัตของความขัดแย้งขึ้นอยู่กับ 1) ผู้มีส่วนร่วม 2) ความสมดุลของอำนาจ และ 3) กลยุทธ์ต่าง ๆ ที่นำมาใช้ระหว่างภาคีความขัดแย้ง โดยสามารถนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาสายอาชีวศึกษาได้

คริสโตเฟอร์ มัวร์ (อ้างถึงใน นพพร โพธิ์รังสียากร, 2561, น. 40) ประเภทหรือชนิดของความขัดแย้ง พบว่า ได้แบ่งความขัดแย้งออกเป็น 5 ประเภท คือ 1) ความขัดแย้งด้านโครงสร้าง 2) ความขัดแย้งด้านความสัมพันธ์ 3) ความขัดแย้งด้านข้อมูลข่าวสาร 4) ความขัดแย้งด้าน

ผลประโยชน์ และ 5) ความขัดแย้งด้านค่านิยม และมีข้อสรุปว่า ความขัดแย้งด้านโครงสร้าง และด้านค่านิยม มีแนวโน้มจัดการความขัดแย้งได้ยากกว่า แสดงได้ดังภาพที่ 2.3

ภาพที่ 2.3 แสดงการจำแนกประเภทของความขัดแย้ง 5 ประเภท

จากการศึกษา “ประเภทของความขัดแย้ง 5 ประเภท” สรุปได้ว่า ความขัดแย้งด้านความสัมพันธ์ ด้านข้อมูล และด้านผลประโยชน์ มีโอกาสจัดการความขัดแย้งด้วยการเจรจาสำเร็จได้ง่ายกว่าตามลำดับ ซึ่งตรงกันข้ามกับการจัดการความขัดแย้งด้านโครงสร้าง และด้านค่านิยม มีแนวโน้มจัดการความขัดแย้งด้วยการเจรจาได้ยากกว่าตามลำดับ โดยเฉพาะด้านค่านิยมอาจจัดการเจรจาแก้ไขได้ยากมาก หรือเจรจาแก้ไขไม่ได้ เช่น ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาสายอาชีพศึกษาที่มักถูกปลุกฝังค่านิยมในทางที่ผิด ๆ จากรุ่นสู่รุ่น การแก้ไขปัญหาจึงมีความสลับซับซ้อนต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน และมีกลยุทธ์ที่หลากหลาย

5.5 วิธีจัดการความขัดแย้งด้วยสันติวิธี

Bohm (1996, p. 8) กล่าวว่า “วิธีสันติสนทนา” โดยให้ความหมายของ สันติสนทนาว่าเป็นการสนทนาที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ ๆ โดยสร้างบรรยากาศให้รู้สึกถึงความว่างและอิสระเพื่อให้บทสนทนาดำเนินไปอย่างไหลลื่น ไม่จำเป็นต้องมีผู้นำการสนทนา และไม่จำเป็นต้องมีวาระในการสนทนา กล่าวคือ จะคุยหรือไม่คุยเรื่องใดก็ได้ และเมื่อสนทนากันแล้วก็ไม่จำเป็นต้องไปพยายามเปลี่ยนความคิดเห็นของผู้ใด ถือเป็นเพียงการเปิดวงสนทนาให้รู้ว่าใครคิดอะไรอย่างไรโดยไม่ต้องไปสรุปหรือตัดสินความคิดของบุคคลเหล่านั้น ซึ่งในท้ายที่สุด กลุ่มผู้เข้าสนทนาจึงเกิดการเรียนรู้ใหม่ร่วมกัน ในทางใดทางหนึ่งอย่างเป็นธรรมชาติ สอดคล้องกับ Schirch & Camp (2007, p. 68) กล่าวว่า ต้องทำความเข้าใจกับผู้เข้าร่วมด้วยว่า สันติสนทนา ไม่จำเป็นต้องมี

ข้อผูกมัดว่าผู้เข้าร่วมจะต้องมีข้อตกลงใจอะไรบางอย่างร่วมกัน ทั้งนี้เพื่อให้รู้สึกผ่อนคลายและไม่ถูกกดดันว่าต้องทำอะไรบางอย่างร่วมกัน

นอกจากนี้ Kelman (2009, p. 389) กล่าวว่า กระบวนการสันติสนทนานี้ว่าเป็น “การแก้ปัญหา ด้วยการสื่อสารระหว่างกัน” (interactive problem-solving) โดยเป็นการจัดการพูดคุยในลักษณะของการประชุม เพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางการเมือง และสังคม สอดคล้องกับ Rosenberg (2005, p. 197) กล่าวว่า สันติสนทนา ว่าเป็น “การสื่อสารอย่างสันติ” (Nonviolent Communication) ได้เน้นถึงการนำไปใช้ในความขัดแย้งระดับปัจเจกบุคคล โดยเป็นการสื่อสารที่พยายามกรองอคติออกจากคำพูด ที่อาจจะเต็มไปด้วยอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ สะท้อนและรับฟังความต้องการเบื้องต้นของกันและกัน พูดคุยกันอย่างเสมอภาค โดยไม่มีใครมีอำนาจเหนือกัน เป็นการพูดคุยในฐานะมนุษย์ที่มีความรู้สึกนึกคิดไม่แตกต่างกัน เพื่อให้เกิดความเข้าใจกัน และนำไปสู่ความพึงพอใจของทุกฝ่ายในที่สุด

นอกจากนี้ Berghof Foundation (2012, p. 14) กล่าวว่า “สันติสนทนา” ถือเป็นองค์ประกอบ สำคัญในการติดต่อสัมพันธ์กับฝ่ายตรงข้าม ด้วยท่าทีที่ไม่เผชิญหน้ากัน หากแต่ทำให้การปฏิสัมพันธ์กันนั้น เป็นเรื่องของมนุษย์ต่อมนุษย์ที่มีชีวิตจิตใจ เพื่อค้นหาแนวทางที่จะป้องกันจัดการ หรือแก้ไขความขัดแย้งระหว่างกัน

Kahane (2009, p. 200) กล่าวว่า กระบวนการสันติสนทนา นอกจากจะสามารถใช้ได้ ทั้งในช่วงเริ่มต้นของการแก้ไขความขัดแย้ง ระหว่างความขัดแย้ง และหลังความขัดแย้งรุนแรงสิ้นสุดลงแล้ว ยังสามารถใช้เยียวยาฟื้นฟูความสัมพันธ์ที่เคยบาดหมางกันมาได้ด้วย หากมีการ “สร้างพื้นที่ที่สะอาดและปลอดภัย บาดแผลก็จะสมานเข้าด้วยตัวเอง”

Rosenberg (2005, p. 198) กล่าวว่า ต้องมีการทำความเข้าใจกับผู้เข้าร่วมตั้งแต่นั้นกระบวนการถึงขอบเขตของ สันติสนทนา คือ ให้ลองตอบคำถามสองข้อว่า 1) มีอะไรที่อยู่ข้างในเรา เราารู้สึกอย่างไร และต้องการอะไร ขอให้สื่อสารออกมา และ 2) เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อให้สถานการณ์ดีขึ้นโดยผู้เข้าร่วมต้องรับรู้ร่วมกันว่าเราต้องมาฟังกันให้มาก และไม่ด่วนตัดสินผิดถูกกัน โดยการสื่อสารในทั้งสองประเด็นนี้ ไม่ควรใช้คำพูดที่ทำให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งรู้สึกว่ากำลังถูกดูต่ำว่ากล่าว ถูกตัดสินว่าผิดและถูกดูหมิ่นเหยียดหยาม เนื่องจากการใช้คำพูดลักษณะดังกล่าว มีแต่จะสร้างวงจรการสื่อสาร ที่มีนัยของความรุนแรงต่อกันซึ่งไม่ได้ทำให้สถานการณ์ดีขึ้นในทางกลับกันหากคนเรารู้สึกว่ามีคนเข้าใจ มีคนรับรู้ความรู้สึกและความต้องการของตน ก็มีแนวโน้มที่จะเปิดใจรับสิ่งใหม่เข้ามามากขึ้น

Schirch & Campt (2007, pp.69-70) กล่าวว่า เนื่องจากสิ่งที่สำคัญกว่าการหาข้อตกลง คือ การสร้างความเข้าใจระหว่างกัน ซึ่งต้องเน้นย้ำว่าเป็นกระบวนการระยะยาวที่ต้องอาศัยเวลา และความอดทนจากทุกฝ่าย

จากการศึกษาเอกสาร “วิธีจัดการความขัดแย้งด้วยสันติวิธี” สรุปได้ว่า สันติสนทนา ถือเป็นรูปแบบการสื่อสารชนิดหนึ่ง (mode of communication) ที่ผู้เกี่ยวข้องในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ได้สะท้อนมุมมองความรู้สึกของตน และรับฟังมุมมองความรู้สึกของผู้อื่น โดยไม่ด่วนตัดสินกัน ตั้งใจฟังว่าอีกฝ่ายคิดและรู้สึกอย่างไร และที่คิดและรู้สึกเช่นนั้นเป็นเพราะสาเหตุอะไร ภายใต้บรรยากาศที่ทุกฝ่ายรู้สึกสะดวกใจที่จะพูดคุยกัน เพื่อให้เกิดความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน ทั้งนี้การสนทนากันดังกล่าว จะต้องเป็นไปอย่างลึกซึ้งเพียงพอ ในระดับที่ส่งผลให้ผู้เข้าร่วมพูดคุยได้เรียนรู้กันและกัน จนเกิดมุมมองและทัศนคติใหม่ต่อประเด็นและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในระดับปัจเจกบุคคล ตลอดจนความสัมพันธ์และพฤติกรรมระหว่างบุคคล อันจะเป็นรากฐานสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงในวงกว้างต่อไปไม่ว่าจะเป็นระบบความสัมพันธ์ของผู้คนโดยรวมในสังคม หรือการค้นพบทางออกต่าง ๆ ของปัญหาความขัดแย้งที่กำลังเผชิญอยู่ ซึ่งสามารถนำ “วิธีจัดการความขัดแย้งด้วยสันติวิธี” มาใช้ในการดำเนินกิจกรรมร่วมกันของนักเรียนนักศึกษาต่างสถาบันการศึกษา ที่มีปัญหาการทะเลาะวิวาท

5.6 การป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา

5.6.1 แนวคิดการป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท

ได้มีนักวิชาการและนักการศึกษา ได้กล่าวถึง แนวคิดการป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท ไว้หลากหลายวิธีการ ดังนี้

นworรัตน์ ทรงเกียรติกุล (2560, น. 64-65) กล่าวว่า แนวทางป้องกันปัญหา มี 5 แนวทาง โดย 1) สถาบันอาชีวศึกษา 2) ครอบครัว 3) กระบวนการยุติธรรมและกฎหมาย 4) ภาคสังคมอื่น ๆ และ 5) แนวทางการแก้ไขและบำบัดฟื้นฟู

ในด้านการป้องกันปัญหาพฤติกรรมทะเลาะวิวาท (Swanson, 2010, pp. 409-410) ได้กล่าวถึง ผลงานวิจัยหลายชิ้นทางด้านอาชญาวิทยา จิตวิทยา และสังคมวิทยา ที่ได้พยายามหาแนวทางป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาททำได้โดย 1) พ่อ แม่ และครอบครัว ต้องใส่ใจสังเกตพฤติกรรมครอบครัวและร่วมพูดคุย เพื่อลดหรือกำจัดความรุนแรงอย่างสม่ำเสมอ ต้องเป็นตัวอย่างในการรับมือกับปัญหาต่าง ๆ โดยไม่ใช้ความรุนแรง สอนให้รู้ผลกระทบหรือโทษของการใช้ความรุนแรง และห้ามพกพาอาวุธอย่างเด็ดขาด 2) การสังเกตและคัดกรองนักเรียนที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดการทะเลาะวิวาทโดย พ่อ แม่ ครู และเพื่อน 3) โครงการสร้างเสริมความภาคภูมิใจของตนเอง (Self Esteem) ก่อให้เกิดการตระหนักรู้คุณค่า และเชื่อมั่นในตนเอง

(Self Confidence) แต่ถ้าหากยังเกิดเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทขึ้นอีก จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องหาทางแก้ไขให้เกิดผลกระทบในวงแคบที่สุด มีแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหา คือ ยุติธรรมทางเลือก 2 วิธีการ คือ 1) ยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ (Restorative Justice) และ 2) ยุติธรรมชุมชน (Community Justice) หรือยุติธรรมชุมชนของอาชีวศึกษา (Vocational Community Justice) ส่วนแนวคิดเกี่ยวกับการบำบัดฟื้นฟู ควรใช้การบำบัดฟื้นฟูนักเรียนผู้กระทำผิดเหยื่อหรือผู้ถูกกระทำรวมทั้งผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์นั้น ๆ ประกอบด้วย 2 แนวคิด คือ 1) แนวคิดเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแนะนำเป็นรายกลุ่ม และรายบุคคล และ 2) การให้คำปรึกษาแนะนำเป็นรายบุคคล โดยใช้วิธีจิตบำบัดชนิด Satir Model ที่เน้นการปรับเปลี่ยนแก้ไขพฤติกรรมด้วยตนเอง

นอกจากนี้ สุภษา พรหมศร (2554, น. 124) กล่าวว่า โครงการคาราวานความดีอาชีวศึกษา เพื่อพัฒนาสังคมผ่านกิจกรรมกลุ่ม เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนา การบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ต่อชุมชน ค่ายพัฒนาสังคมซ่อมแซมสร้างห้องสมุดของวิทยาลัย หรือชุมชนในต่างจังหวัด และกิจกรรมด้านกีฬา ที่เน้นการวางแผนลงมือปฏิบัติการ ประเมินผลวิธีการ และการพูดคุยให้ข้อเสนอแนะ เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นร่วมกัน จะเกิดการปรับเปลี่ยนอัตมโนทัศน์ (Self Concept) มองตนเองในด้านบวก มีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง (Self Esteem) สอดคล้องกับ ยิ่งภัสสร พิมพิสัย (2555, น. 61) พบว่า การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันปลูกฝังจิตสำนึกในการมองอนาคตอย่างมีเป้าหมาย สร้างวัฒนธรรมใหม่ ให้ความสำคัญเรื่องระเบียบวินัยและผลการเรียน จัดกิจกรรมนอกหลักสูตร สร้างบรรยากาศทางวิชาการ และสภาพแวดล้อมที่น่าเรียนรู้ ผู้บริหาร ครูและเจ้าหน้าที่ร่วมมือกันในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเมื่อนักเรียนทำผิดให้ว่ากล่าวตักเตือนหรือคาดโทษ ด้วยวิธีสร้างสรรค์เป็นกัลยาณมิตร นักเรียนมีปัญหาสามารถเปิดใจปรึกษาปัญหากับครูฝ่ายปกครองให้ช่วยเหลือแก้ไขด้วยความเป็นธรรม โดยมีเครือข่ายนักเรียนนักศึกษารุ่นปัจจุบัน และรุ่นพี่ที่มีความจริงใจต่อกัน จะสามารถช่วยป้องกันแก้ไขเหตุการณ์ได้

จากการศึกษาเอกสาร “แนวคิดการป้องกันแก้ไขปัญหาคารทะเลาะวิวาท” สรุปได้ว่าแนวทางและมาตรการป้องกันแก้ไขปัญหาคารทะเลาะวิวาท มีหลากหลายวิธีการ อาทิเช่น 1) การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ 2) สถานศึกษาอาชีวศึกษา 3) สถาบันครอบครัว 4) กระบวนการยุติธรรมและกฎหมาย 5) หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้อง 6) ผู้บริหาร ครูปกครอง และครูที่ปรึกษา 7) การแก้ไขและบำบัดฟื้นฟู ภายหลังจากเกิดการทะเลาะวิวาท และ 8) กิจกรรมนอกหลักสูตรหรือการจัดกิจกรรมกลุ่ม เพื่อสร้างเสริมความภาคภูมิใจ กิจกรรมจิตอาสาพัฒนาและการบำเพ็ญต่อสาธารณชน กิจกรรมด้านกีฬา และกิจกรรมด้านอื่น ๆ

5.6.2 มาตรการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาท

นวรรัตน์ ทรงเกียรติกุล (2560, น. 70) มาตรการป้องกันการทะเลาะวิวาท มี 9 มาตรการ ได้แก่ 1) การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ 2) พ่อแม่ผู้ปกครอง 3) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา 4) สถาบันอาชีวศึกษาต่าง ๆ 5) ผู้บริหารสถาบัน 6) บุคลากรในกระบวนการยุติธรรมและกฎหมาย 7) การจัดสภาพแวดล้อม 8) กระบวนการคัดเลือกและพัฒนาครูฝ่ายปกครอง และครูที่ปรึกษา และ 9) มาตรการแก้ไขปัญหา และบำบัดฟื้นฟูภายหลังจากเกิดการทะเลาะวิวาท

มติคณะรัฐมนตรี (2553, น. 44-48) กำหนดไว้ เมื่อวันที่ 7 กันยายน 2553 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เห็นชอบมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา “มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา” ครม.เห็นชอบมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา ตามที่กระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) เสนอ และให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติตามมาตรการดังกล่าว และให้มีคณะกรรมการทำงานร่วมกัน เพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา โดยให้มีการบูรณาการการทำงานร่วมกันของกระทรวง กรม และหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้อง โดยมี ศธ. เป็นหน่วยงานหลัก ในการประสานและจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อให้การขับเคลื่อนเป็นไปในทิศทางเดียวกัน สาระสำคัญของเรื่อง ตามที่นักเรียนนักศึกษามีการก่อเหตุทะเลาะวิวาทและทำร้ายร่างกายกัน บางกรณีมีผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บถึงขั้นทุพพลภาพและถึงแก่ชีวิต นักเรียน นักศึกษาบางรายเป็นผู้เกี่ยวข้องโดยตรงหรืออยู่ในเหตุการณ์ ก่อให้เกิดการเสียชีวิตและเป็นที่วิตกกังวลของผู้ปกครองและสังคมทั่วไปนั้น ศธ.ได้ตระหนักในปัญหาดังกล่าว จึงได้กำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา ประกอบด้วย

มาตรการเชิงรุก

1) ให้สถานศึกษาจัดทำข้อมูลประวัติของนักเรียนนักศึกษาทุกคนเป็นรายบุคคล โดยเฉพาะนักเรียนนักศึกษากลุ่มเสี่ยงที่จะกระทำความผิดต้องมีข้อมูลเชิงลึกพร้อมภาพถ่ายและประวัติผู้ปกครอง จัดส่งให้สถานีตำรวจในพื้นที่ ศูนย์เสมารักษ์ กระทรวงศึกษาธิการ รวมทั้งแจ้งให้ผู้ปกครองได้รับทราบและร่วมกันแก้ไขปัญหามา รวมทั้งเป็นการป้องปราม โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 7 วัน

2) จัดให้มีการติดตามเฝ้าระวังจุดเสี่ยง หรือพื้นที่เสี่ยง ที่นักเรียนนักศึกษาจะกระทำความผิด ทั้งนี้ให้ตำรวจท้องที่ เจ้าหน้าที่ศูนย์เสมารักษ์ กระทรวงศึกษาธิการ เจ้าหน้าที่เทศกิจพิทักษ์ นักเรียนของกรุงเทพมหานครประสานงานร่วมกันในการสุ่มตรวจจุดเสี่ยงหรือ

พื้นที่เสี่ยง หากปรากฏพบว่า มีนักเรียนนักศึกษาที่กระทำความผิด ให้ดำเนินการตามกฎหมาย โดยเคร่งครัด

3) ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้รับใบอนุญาต ครู อาจารย์ จะต้องกำกับดูแลความประพฤติของนักเรียนนักศึกษา ตามมาตรฐานกระทรวงศึกษาธิการกำหนด หากสถานศึกษาได้ปล่อยปละละเลยไม่ดำเนินการแก้ไขปัญหานักเรียนนักศึกษา ก่อเหตุทะเลาะวิวาทและเกิดปัญหาบ่อยครั้ง ให้ผู้บริหารต้นสังกัดของสถานศึกษาพิจารณาแก้ไขปัญหามาตรการก่อกำหนดเหตุทะเลาะวิวาทดังกล่าวโดยเร็ว สำหรับสถานศึกษาเอกชน ให้ผู้อนุญาตดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน เพื่อพิจารณาถอนใบอนุญาตต่อไป

4) ให้สถานศึกษาจัดตั้งภาคีเครือข่าย เพื่อส่งเสริมและช่วยเหลือในการพัฒนานักเรียนนักศึกษา ประกอบด้วย 1) ภาคีเครือข่ายระดับนักเรียน เช่น เพื่อนช่วยเพื่อน สภานักเรียน สภาเยาวชน เพื่อให้มีการแนะนำและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในการแก้ไขปัญหาและทำกิจกรรมในเชิงสร้างสรรค์ร่วมกัน 2) ภาคีเครือข่ายระดับผู้ปกครอง เพื่อให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการสนับสนุน และส่งเสริมกิจกรรมของสถานศึกษา โดยเฉพาะนอกเวลาเรียน เช่น การจัดกิจกรรมหลังเลิกเรียน (After School Program) กิจกรรมยุวตำรวจ 3) ภาคีเครือข่ายระดับสถานศึกษา เพื่อให้สถานศึกษาจัดกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ และเกิดความสมานฉันท์ระหว่างสถานศึกษา เช่น เครือข่ายจตุรมิตร เครือข่ายกลุ่มสถานศึกษาอาชีวศึกษา ทั้งภาครัฐและเอกชน เครือข่ายกลุ่มโรงเรียนมัธยม 4) ภาคีเครือข่ายภาคประชาสังคม เพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา และชุมชน เช่น กลุ่มอาสาสมัครชุมชน อาสาสมัครครูตำรวจ อปพร. กลุ่มจักรยานยนต์รับจ้าง กลุ่มสื่อสารวิทยุชุมชน กลุ่มชุมชนในพื้นที่ ชสมก. สมาชิกสภาเขต สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร มัสยิด ประธานชุมชน ประธานหมู่บ้าน ผู้บริหารสถานประกอบการ ห้างสรรพสินค้า กลุ่มประชาชนทั่วไป 5) ภาคีเครือข่ายระดับกระทรวง เพื่อบูรณาการความร่วมมือของกระทรวง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของเยาวชน

5) จัดให้มีช่องทางการสื่อสารระหว่างสถานศึกษา ผู้ปกครอง ภาคีเครือข่าย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสามารถแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาได้ทันต่อสถานการณ์ เช่น สายด่วน 1579 ข้อความทางโทรศัพท์ (SMS) และเว็บไซต์ แจ้งข่าวกรณีนักเรียนนักศึกษาขาดเรียน กิจกรรมของสถานศึกษา เป็นต้น

6) แต่งตั้งคณะกรรมการติดตาม และตรวจสอบการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศของนักเรียนนักศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการอย่างทั่วถึง รวมทั้งการสอบสวนสถานศึกษาที่ปล่อยมลพิษละเลยให้นักเรียนนักศึกษาก่อเหตุมลพิษทางอากาศ พร้อมรายงานผลต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นประจำทุกวัน

มาตรการต่อเนื่อง

1) ศธ. และต้นสังกัดจัดทำคู่มือระบบบริหารจัดการเชิงคุณภาพ เพื่อเป็นคู่มือสำหรับการบริหารจัดการในสถานศึกษา เช่น ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระบบการจัดกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ที่เหมาะสมกับวัย รวมทั้ง สร้างมาตรการตรวจสอบ การดำเนินการ และระบบตรวจติดตาม ประเมิน และรายงานผลการดำเนินการเกี่ยวกับความประพฤติของนักเรียนนักศึกษา

2) สถานศึกษาจัดอบรม แนะนำ เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพของนักเรียน นักศึกษาแก่ผู้ปกครอง สำหรับนักเรียนนักศึกษาที่เป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการกระทำผิด ต้องจัดให้มีระบบการดูแล คัดกรองความประพฤติ ติดตามและประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองอย่างใกล้ชิด

3) ให้สถานศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน จัดให้มีผู้รับผิดชอบอย่างเป็นระบบ ในการแก้ไขปัญหาให้นักเรียนนักศึกษาก่อเหตุมลพิษทางอากาศ และให้ต้นสังกัดสนับสนุนงบประมาณ อัตรากำลังคน เครื่องมือและอุปกรณ์ ให้สถานศึกษาอย่างเหมาะสมเพียงพอ

4) ให้สถานศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน ร่วมกันจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียน และกิจกรรม อันเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ เช่น กิจกรรมกีฬา กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด และผู้บำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมทางศาสนา กิจกรรมนักศึกษาวิชาทหาร กิจกรรมอาสาพัฒนาสังคมในชุมชนและพื้นที่ทุรกันดาร กิจกรรมเยี่ยมชมทัณฑสถาน สถานพินิจและคุ้มครองเด็ก

5) ให้มีการประชุมร่วมกันระหว่างแกนนำนักเรียนนักศึกษา และครูฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาเป็นประจำทุกเดือน โดยหมุนเวียนไปในสถานศึกษาของแต่ละพื้นที่ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดี รวมทั้งร่วมปรึกษาและทำกิจกรรมร่วมกันในเชิงสร้างสรรค์

6) ในกรณีที่เกิดเหตุหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา ให้สถานศึกษารายงานต่อต้นสังกัดทันที ทั้งนี้ เพื่อจะได้ดำเนินการแก้ไข ป้องกัน และระงับเหตุได้อย่างทันการณ์

7) ให้มีการบูรณาการและพัฒนาหลักสูตรทุกระดับการศึกษา เพื่อสร้างความเป็นพลเมืองดี มีความภาคภูมิใจในตนเอง เคารพในสิทธิของตนเองและผู้อื่น มีความอดทน และมีวินัย มีความรับผิดชอบ มีจิตอาสา มีความคิดสร้างสรรค์ ความคิดเชิงบวกและรู้จักการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้วยสันติวิธี รวมทั้งมีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย

8) ส่งเสริมให้มีการจัดทำวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ และศึกษาองค์ความรู้จากผลการวิจัยของต่างประเทศและในประเทศ ในการแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษาอย่างจริงจัง เพื่อให้การแก้ไขปัญหาดังกล่าวมีความยั่งยืน

มาตรการทางสังคม

1) รัฐต้องส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน และทุกภาคส่วนในสังคมตระหนักและเห็นความสำคัญ ในการแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา โดยผนึกกำลังให้เกิดความร่วมมืออย่างจริงจัง ในการสร้างความเข้าใจ สร้างเจตคติ และค่านิยม ที่ถูกต้องเพื่อให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติ

2) ผู้ปกครอง บุคคลในสังคมทุกสาขาอาชีพ หน่วยงานของรัฐและเอกชน และสถาบันครอบครัวต้องเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน นักศึกษา และเยาวชน

3) สื่อมวลชนทุกแขนงต้องส่งเสริมข่าวสารข้อมูลนักเรียน นักศึกษา ที่ทำความดีให้มากและต่อเนื่อง ลดการเสนอข่าวสารข้อมูลที่ยั่วแฉและส่งเสริมค่านิยมในความรุนแรงเนื่องจากปัจจุบันค่านิยมของวัยรุ่นชอบเลียนแบบค่านิยมที่ไม่เหมาะสม

มาตรการทางกฎหมาย

1) ให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ซึ่งเกี่ยวข้องกับความประพฤติ และพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน นักศึกษา และเยาวชน มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดและจริงจัง

2) กรณีพบทัณฑ์บัญญัติในกฎหมายใดไม่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหา หรือเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานดังกล่าว ให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ ที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายเสนอปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมต่อไป

คณะกรรมการการศึกษา สภาผู้แทนราษฎร (2556, น. 32-33) จากการประชุมคณะกรรมการการศึกษา และหน่วยงานที่เข้าร่วม ได้สรุปนโยบายในการป้องกันและแก้ไขปัญหาทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา จากข้อเสนอของหน่วยงานที่เข้าร่วมประชุม และมีส่วนเกี่ยวข้องสรุปได้หลัก ๆ ดังนี้

1) ให้นำนักเรียนนักศึกษาไปพัฒนาจิตใจ คุณธรรม จริยธรรมในศาสนสถาน (วัด โบสถ์ มัสยิด)

2) ให้จำแนกกลุ่มนักศึกษาให้ชัดเจน เช่น นักศึกษากลุ่มเสี่ยง นักศึกษาปกติ เพื่อความสะดวกในการดูแลพฤติกรรม

3) ให้ทุกวิทยาลัยประสานงานกับทางตำรวจ ที่อยู่ในที่ตั้งของวิทยาลัย เจ้าหน้าที่กรมการขนส่งทางบก (ขสมก.) ประชาชน มอเตอร์ไซค์รับจ้าง ตลอดจนผู้มีจิตอาสา ฯลฯ ที่จะช่วยแจ้งข่าวในการดูแลนักเรียนนักศึกษา

4) มาตรการระยะสั้น คือ หลังจากเกิดเหตุทะเลาะวิวาท โรงเรียนต้องหยุดทำการเรียนการสอนชั่วคราว เพื่อระงับไม่ให้เกิดการลุกลามต่อเนื่อง

5) มาตรการระยะยาว

(1) การพัฒนาเครือข่ายสารวัตรนักเรียน

(2) การส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับนักเรียน

(3) การจัดทำหลักสูตรพิเศษ เน้นในเรื่องคุณธรรมจริยธรรม

6) ให้สถานศึกษาสร้างเครือข่ายนักเรียนนักศึกษา ทั้งรุ่นปัจจุบันและรุ่นพี่ ตลอดจน ผู้ปกครองและชุมชนในการเฝ้าระวังการก่อเหตุ และแจ้งเหตุให้สถานศึกษาทราบทันที

7) ประสานงานสถานศึกษาคู่กรณี และวางแนวทางปฏิบัติงานร่วมกัน เพื่อป้องปรามการทะเลาะวิวาท

8) ประชุมผู้ปกครองขอความร่วมมือเครือข่ายชุมชน ในการเฝ้าระวังการก่อเหตุ เพื่อป้องปราม สามารถติดต่อได้ตลอด 24 ชั่วโมง

9) สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่นักเรียน

10) บูรณาการแก้ปัญหาาร่วมกันของทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน

ในส่วนของคุณะกรมการศึกษาศาสนา สภาผู้แทนราษฎร ได้แสดงความคิดเห็น และให้ข้อเสนอแนะโดยสรุปได้ ดังนี้

1) กรณีเด็กนักเรียนทะเลาะวิวาท หรือนักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร เป็นเรื่องที่สร้างความเสียหายต่อการศึกษา และภาพลักษณ์ของประเทศชาติ หน่วยงานทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ต้องหามาตรการและแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยพิจารณาจากบริบททั้งหมดที่เป็นต้นเหตุ และวัฒนธรรมของสังคมไทย เป็นองค์ประกอบในการแก้ปัญหา

2) ครูและสถานศึกษา เป็นกลไกสำคัญ ที่จะแก้ปัญหาสำคัญในเรื่องนี้ได้ โดยโรงเรียนอาจกำหนดนโยบาย ให้มีครูดูแลเด็กนักเรียนทั้งในและนอกโรงเรียนอย่างเต็มที่ อีกทั้งต้องมีการเพิ่มหลักสูตรด้านศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม เพื่อใช้ในการสอนและอบรมแก่เด็กนักเรียนเหล่านั้น รวมทั้งโครงการอบรมด้านศีลธรรมควบคู่กันด้วย

3) ต้องมีการสร้างความเข้าใจอันดีและถูกต้อง ให้เด็กนักเรียนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงที่จะทะเลาะวิวาท ให้มีทัศนคติเกี่ยวกับสถาบันทั้งของตนเอง และต่างสถาบันในทางที่ดี โดยอาจอยู่ในรูปกิจกรรมร่วมระหว่างสถาบัน ซึ่งอยู่ในการดูแลเป็นพิเศษจากครูผู้สอน เจ้าหน้าที่จากส่วนราชการอื่น รวมทั้งผู้ปกครองของนักเรียน เพื่อให้เด็กสร้างความคุ้นเคย และมีความรู้สึกที่ดีระหว่างเพื่อนในสถาบันและต่างสถาบัน อีกทั้งเด็กยังได้รับความเอาใจใส่จากผู้ใหญ่ด้วย ในขณะเดียวกัน จะเป็นการยกระดับจิตใจ และขัดเกลาจิตใจของเด็กในทางที่ดี

กระทรวงศึกษาธิการ (2547 อ้างถึงใน ปุณยภรณ์ แสงเทศ, 2559, น. 24) ได้นำมาตรการในการป้องกันการทะเลาะวิวาทใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษา ได้มีมาตรการแก้ไขปัญหานี้ มาเป็นแนวทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนอาชีวศึกษา ที่ก่อเหตุทะเลาะวิวาท ให้รับผิดชอบนำไปเป็นแนวทางในการป้องกันแก้ไขโดยให้หน่วยงานอื่น เข้าร่วมรับผิดชอบ ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) เชิญผู้ปกครองและประชาชน เข้าร่วมแจ้งเหตุพฤติกรรมของกลุ่มนักเรียน นักศึกษา ในเหตุทะเลาะวิวาท ทางโทรศัพท์ ภาพถ่าย หรือวีดีโอ โดยเป็นนโยบายระดับกระทรวง ซึ่งสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จะรับผิดชอบสถานศึกษาของเอกชน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จะรับผิดชอบสถานศึกษาของรัฐบาล

2) แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจกลุ่มนักศึกษา ตามสถานที่ล่อแหลม หรือในรถโดยสารที่มีกลุ่มนักเรียนนักศึกษาส่งพฤติกรรมไปในทางที่จะก่อเหตุทะเลาะวิวาท

3) ให้ทุกสถานศึกษาทั้งรัฐบาล และเอกชนตรวจสอบนักเรียนนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง ที่มีประวัติก่อเหตุทะเลาะวิวาท ส่งรายชื่อให้หน่วยงานต้นสังกัด และกระทรวงศึกษาธิการทราบ

4) นำนักเรียนนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยงเข้าค่ายทหารปรับเปลี่ยนพฤติกรรม (โครงการสุภาพบุรุษอาชีวศึกษา)

5) นักเรียนนักศึกษาที่ไม่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้ออกจากสถานศึกษา และหากจะศึกษาใหม่ต้องมีการเข้าค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมก่อน จึงจะเข้าศึกษาใหม่ได้

6) นักเรียนนักศึกษาที่ทำให้ผู้อื่นได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิต นอกจากต้องออกจากสถานศึกษาแล้ว ยังต้องรับโทษตามกฎหมาย และผู้ปกครองต้องชดใช้ความเสียหาย

7) กรณีให้นักเรียนนักศึกษาออกแล้ว ไม่มีสถานศึกษาใดรับเข้าศึกษาต่อ ให้ติดต่อกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการจะรับและจัดให้เข้าศึกษาในหลักสูตรพิเศษในค่ายทหาร

8) สถานศึกษาใดมีปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนบ่อยครั้ง กระทรวงศึกษาธิการจะพิจารณาการดำเนินการป้องกัน และแก้ไข้ปัญหาของสถานศึกษา เพียงพอหรือไม่ จะมีการลงโทษตามขั้นตอนจนถึงขั้นสั่งปิดสถานศึกษา

9) ส่งเสริมให้นักศึกษาทำประโยชน์ และช่วยเหลือชุมชนและสังคมร่วมกัน ตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ ศธ. 0611/6845 ได้กำหนดเรื่อง มาตรการการแก้ไข้ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2560 ด้วยในช่วงเปิดภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ซึ่งที่ผ่านมาเกิดปัญหาการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษาบ่อยครั้ง สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้มอบนโยบายและกำหนดมาตรการการแก้ไข้ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา โดยให้สถานศึกษาทุกแห่งใช้ปฏิบัติและกำหนดเป็นมาตรการสำหรับสถานศึกษาแต่ละแห่ง สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาขอความร่วมมือสถานศึกษาทุกแห่งปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไข้ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2558, น. 1-3) ดังนี้

1) ให้สถานศึกษาประสานงานกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันเฝ้าระวังตระเวนตามจุดเสี่ยงต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ มีการติดตั้งตู้แดงภายในสถานศึกษา และมีเจ้าหน้าที่ตำรวจเฝ้าระวังหน้าประตูสถานศึกษาในช่วงเช้าและช่วงเลิกเรียน

2) ให้มีการจัดประชุมเป็นประจำร่วมกับสถานศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ ทหาร ภาควิชาการ และงานปกครองของสถานศึกษา

3) การบังคับใช้กฎหมาย ประสานให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ ใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด หากกระทำผิดให้ดำเนินการตามกฎหมายขั้นสูงสุด

4) ให้สถานศึกษาจัดการประชุมผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษา เพื่อสร้างความเข้าใจ และให้ช่วยกันสอดส่องดูแลบุตรหลาน โดยเฉพาะเวลาหลังเลิกเรียนและยังไม่กลับบ้าน ให้สอบถามไปยังสถานศึกษา และติดตามบุตรหลานให้กลับบ้าน เพื่อป้องกันเหตุร้ายที่จะเกิดขึ้นได้ และสร้างความรู้ความเข้าใจกับนักเรียนนักศึกษาและผู้ปกครองตามประกาศคำสั่งหัวหน้าคณะ

รักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 30/2559 เรื่องมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนและนักศึกษาถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

5) อบรมนักศึกษาให้อยู่ในระเบียบวินัยของสถานศึกษาและถือปฏิบัติตามกฎหมายบ้านเมือง

6) ให้สถานศึกษาจัดทำแผนและปฏิทิน กำหนดแผนงานและวิธีการป้องกันการทะเลาะวิวาทของแต่ละสถานศึกษาตามความเหมาะสม

7) ให้สถานศึกษาสำรวจ เฝ้าระวัง และติดตาม ดูแลพฤติกรรมนักเรียนนักศึกษาที่เสี่ยงต่อการกระทำผิดอย่างใกล้ชิด พร้อมจัดกิจกรรมปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอย่างต่อเนื่อง

8) ให้สถานศึกษาจัดทำแฟ้มประวัติกลุ่มเสี่ยง และตรวจเยี่ยมบ้านนักเรียนนักศึกษา พร้อมสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้ปกครองของนักเรียนนักศึกษา

จึงเรียนมาเพื่อทราบและแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด รวมทั้งให้สถานศึกษาแจ้งมาตรการดังกล่าวให้นักเรียน นักศึกษา และผู้ปกครองทราบ

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2561, น. 1-3) ได้กำหนด 9 มาตรการป้องกันปัญหาทะเลาะวิวาท เน้นเฝ้าระวัง ประจําจุดเสี่ยง สร้างความเข้าใจผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษา คำสั่ง คสช. และปฏิบัติอย่างเคร่งครัด สถานศึกษาทำแฟ้มประวัติกลุ่มเสี่ยง ดร.สุเทพ ชิตยวงษ์ เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (กอศ.) เปิดเผยถึงมาตรการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2561 ว่าขณะนี้สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา (กอศ.) ได้ส่งหนังสือเกี่ยวกับมาตรการดังกล่าวไปให้สถานศึกษาในสังกัด กอศ. แล้ว โดยมีสาระดังนี้

1) ให้สถานศึกษาประสานงานกับเจ้าหน้าที่หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันเฝ้าระวัง ตรวจสอบจุดเสี่ยงสม่ำเสมอ และมีเจ้าหน้าที่ตำรวจเฝ้าระวังหน้าประตูสถานศึกษา ในช่วงเช้าและช่วงเลิกเรียน

2) จัดประชุมภาคีเครือข่ายเป็นประจำทุกเดือน โดยสถานศึกษาร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทหาร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3) การบังคับใช้กฎหมาย โดยการประสานให้เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้กฎหมายเข้มงวด หากพบผู้กระทำผิดให้ดำเนินการตามกฎหมายขั้นสูงสุด

4) ให้สถานศึกษาจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษา เพื่อสร้างความเข้าใจ และให้ช่วยกันสอดส่องดูแลบุตรหลาน โดยเฉพาะเวลาเดินทางไป-กลับ เพื่อป้องกันเหตุร้าย ที่อาจจะเกิดได้

5) สร้างความรู้ ความเข้าใจกับนักเรียนนักศึกษา และผู้ปกครองตามประกาศ คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ที่ 30/2559 เรื่อง มาตรการในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท ของนักเรียนนักศึกษา โดยถือปฏิบัติเคร่งครัด

6) อบรมนักเรียนนักศึกษา ให้อยู่ในระเบียบวินัยของสถานศึกษา และปฏิบัติตามตามกฎหมายบ้านเมือง

7) ให้สถานศึกษาจัดทำแผนและปฏิทิน กำหนดแผนงาน และวิธีการป้องกันการทะเลาะวิวาทของสถานศึกษาให้ชัดเจน

8) ให้สถานศึกษาสำรวจ เฝ้าระวัง และติดตาม ดูแลพฤติกรรมของนักเรียนนักศึกษา ที่เสี่ยงต่อการกระทำผิดอย่างใกล้ชิด พร้อมจัดกิจกรรมปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอย่างต่อเนื่อง

9) ให้สถานศึกษาจัดทำแฟ้มประวัตินักเรียนนักศึกษากลุ่มเสี่ยง และครู ที่ปรึกษาออกตรวจเยี่ยมบ้านนักเรียนนักศึกษาอย่างทั่วถึง

จากการศึกษาเอกสาร “มาตรการป้องกันการทะเลาะวิวาท” สรุปได้ว่า มาตรการป้องกันการทะเลาะวิวาทใช้ความรุนแรงของนักเรียนนักศึกษาสายอาชีพศึกษานั้น ประกอบด้วยแนวคิดในการป้องกันเยาวชนก่ออาชญากรรมทางอาชญาวิทยา การขอความร่วมมือผู้ปกครอง และนักเรียนนักศึกษาเพื่อลดปัญหาการทะเลาะวิวาท รวมทั้งจัดโครงการเยี่ยมเพื่อนต่างสถานศึกษา โครงการอาชีพชีวิตอาสา โครงการเตรียมความพร้อมผู้เรียนสายอาชีพศึกษา โดยส่วนใหญ่ใช้ทฤษฎี การป้องกัน และทฤษฎีการลงโทษเพื่อป้องกันไม่ให้บุคคลกระทำผิดได้ หากมีกฎหมายที่มี ประสิทธิภาพ และเหมาะสม ซึ่งหมายความว่าถึงอัตราโทษที่รุนแรง แต่แนวคิดในการป้องกัน โดยวิธีการเพื่อความปลอดภัย โดยคำนึงถึงสิทธิความเป็นมนุษย์จึงได้มีแนวคิดในการใช้วิธีการ เพื่อความปลอดภัยมาใช้ในการป้องกันการทะเลาะวิวาทใช้ความรุนแรงของนักเรียน นักศึกษา สายอาชีพศึกษา เนื่องจากนักเรียนนักศึกษาสายอาชีพศึกษาเหล่านี้ยังเป็นเยาวชน ไม่สมควรได้รับการลงโทษหรือโทษทางอาญานั้นเอง

6. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

6.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจของ Maslow (1970, pp. 122-123) ได้เสนอ ลำดับขั้นตอนของความต้องการ ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานที่ว่ามนุษย์เรามีความต้องการอยู่เสมอไม่มี ที่สิ้นสุด เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองหรือพึงพอใจอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว ความต้องการ

สิ่งอื่น ๆ ก็เกิดขึ้นมาอีกความต้องการของคนเราอาจเกิดขึ้นซ้ำซ้อนกัน ความต้องการอย่างหนึ่งอาจยังไม่หมดความต้องการอีกอย่างหนึ่งอาจเกิดขึ้นได้ ความต้องการของมนุษย์มี 5 ระดับ ดังนี้

1) ความต้องการทางด้านร่างกาย เป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ เน้นสิ่งที่จำเป็นในการดำรงชีวิต ได้แก่ อาหาร อากาศ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ความต้องการพักผ่อน และความต้องการทางเพศ

2) ความต้องการความปลอดภัยความมั่นคงในชีวิต ทั้งที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และอนาคต ความเจริญก้าวหน้า ความอบอุ่นใจ

3) ความต้องการทางสังคม เป็นสิ่งสูงที่สำคัญต่อการเกิดพฤติกรรม ต้องการให้สังคมยอมรับตนเองเข้าเป็นสมาชิก ต้องการความเป็นมิตร ความรักจากเพื่อนร่วมงาน

4) ความต้องการมีฐานะ มีความอยากเด่นในสังคม มีชื่อเสียง อยากให้บุคคลยกย่องสรรเสริญตนเอง อยากมีความอิสระเสรีภาพ

5) ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต เป็นความต้องการในระดับสูง อยากให้ตนเองประสบผลสำเร็จสักอย่างในชีวิต ส่วนมากจะเป็นการอยากจะได้ตามความคิดของตน

ได้รับการสนับสนุนแนวคิดจาก สุนันทา เลานันท์ (2553, น. 86-87) กล่าวว่า ทฤษฎีสำหรับการสร้างความพึงพอใจ มีหลายทฤษฎีแต่ทฤษฎีที่ได้รับการยอมรับ และมีชื่อเสียงคือ ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของ มาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs) ที่กล่าวว่า มนุษย์ทุกคนมีความต้องการเหมือนกัน แต่ความต้องการนั้นเป็นลำดับขั้น เขาได้ตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ไว้ ดังนี้

1) มนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอและไม่มีที่สิ้นสุด ขณะที่ความต้องการสิ่งใดได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการอย่างอื่นก็จะเกิดขึ้นอีกไม่มีวันจบสิ้น

2) ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้ว จะไม่เป็นสิ่งจูงใจสำหรับพฤติกรรมอื่นต่อไป ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองเท่านั้นที่เป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรม

3) ความต้องการของมนุษย์จะเรียงเป็นลำดับขั้นตามลำดับความสำคัญ กล่าวคือ เมื่อความต้องการในระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการระดับสูงก็จะเรียกร้องให้มีการตอบสนอง ซึ่งลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์มี 5 ขั้นตอน ตามลำดับจากต่ำไปสูง ดังนี้

(1) ความต้องการด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการในเบื้องต้น เพื่อความอยู่รอดของชีวิต เช่น ความต้องการเรื่องอาหาร น้ำ อากาศ เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัย และความต้องการทางเพศ ความต้องการทางด้านร่างกายจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคน ก็ต่อเมื่อความต้องการทั้งหมดของคนยังไม่ได้รับการตอบสนอง

(2) ความต้องการด้านความปลอดภัยหรือความมั่นคง (Security of Safety Needs) ถ้าความต้องการทางด้านร่างกายได้รับการตอบสนองตามสมควรแล้ว มนุษย์จะต้องการในขั้นสูงต่อไป คือ เป็นความรู้สึกที่ต้องการความปลอดภัยหรือความมั่นคงในปัจจุบัน และอนาคต ซึ่งรวมถึงความก้าวหน้า และความอบอุ่นใจ

(3) ความต้องการทางด้านสังคม (Social or Belonging Needs) หลังจากที่มนุษย์ได้รับการตอบสนองในสองขั้นดังกล่าวแล้ว ก็จะมีความต้องการสูงขึ้นอีก คือ ความต้องการทางสังคม เป็นความต้องการที่จะเข้าร่วม และได้รับการยอมรับในสังคม ความเป็นมิตร และความรักจากเพื่อน

(4) ความต้องการที่จะได้รับการยอมรับนับถือ (Esteem Needs) เป็นความต้องการให้คนอื่นยกย่อง ให้เกียรติ และเห็นความสำคัญของตนเอง อยากเด่นในสังคม รวมถึงความสำเร็จ ความรู้ ความสามารถ ความเป็นอิสระ และเสรีภาพ

(5) ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self-Actualization) เป็นความต้องการระดับสูงสุดของมนุษย์ ส่วนมากจะเป็นการอยากจะได้ตามความคิดของตน หรือต้องการจะเป็นมากกว่าที่ตัวเองเป็นอยู่ในขณะนั้น

จากการศึกษาเอกสาร “แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ” สรุปได้ว่า บุคคลพยายามที่สร้าง ความพึงพอใจ ให้กับความต้องการที่สำคัญที่สุดเป็นอันดับแรกก่อน เมื่อความต้องการนั้นได้รับความพึงพอใจ ความต้องการนั้นก็หมดลง และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลพยายามสร้าง ความพึงพอใจ ให้กับความต้องการที่สำคัญที่สุดลำดับต่อไป ความพึงพอใจสามารถเปลี่ยนแปลงได้อยู่ตลอดเวลาตามสภาพการณ์ และส่งผลผลกระทบต่อพฤติกรรมของมนุษย์อยู่ตลอดเวลา

6.2 ความหมายของความพึงพอใจ

กรรณิการ์ ชุมภู (2556, น. 39) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดี หรือทัศนคติ เจตคติที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางบวกหรือทางลบ สอดคล้องกับ บัณฑิตวัชร พัทธราวลัย (2558, น. 8) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติที่ดีของบุคคล ซึ่งเกิดจากการได้รับการตอบสนองตามที่ตนต้องการ ก็จะเกิดความรู้สึกที่ดีในสิ่งนั้น ตรงกันข้ามหาก

ความต้องการไม่ได้รับการตอบสนอง ความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น ความพึงพอใจที่มีต่อการใช้บริการจะเกิดขึ้นหรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาถึงลักษณะของการให้บริการขององค์กร ประกอบกับระดับความรู้สึกของผู้รับบริการในมิติต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล

จิตตินันท์ นันทไพบูลย์ (2555, น. 180) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจในการบริการที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของลูกค้าต่อการบริการ และความพึงพอใจในงานของพนักงาน ซึ่งนับว่าความพึงพอใจทั้ง 2 ลักษณะ มีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพของการ บริการ และการดำเนินงานบริการให้ประสบความสำเร็จ เพื่อสร้างและรักษาความรู้สึกที่ดีต่อบุคคล ทุกคนที่เกี่ยวข้องกับการบริการ สอดคล้องกับสมหมาย กลางหิน (2553, น. 8) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง แรงจูงใจและความรู้สึกเป็นสุขที่เกิดจากการปรับตัวของบุคคล จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับสิ่งที่ต้องการ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553, น. 126) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกร่วมของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวก เป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงานและได้รับผลตอบแทน คือ ผลที่เป็นความพึงพอใจที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญกำลังใจ จะมีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงาน สอดคล้องกับ คมสัน อินทเสน และคณะ (2560) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่ได้รับการตอบสนองจากการปฏิบัติงาน และได้รับผลตอบแทนจนทำให้เกิดความสุข ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน เกิดขวัญและกำลังใจส่งผลให้ งานมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จ

นอกจากนี้ รัตนภรณ์ ศรีหาพล และ รพีมิง มะระเาะ (2556, น. 64) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะคาดหวังกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างไร ถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากและได้รับการตอบสนองด้วยดี จะมีความพึงพอใจมาก แต่ในทางตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่ง เมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตนตั้งใจไว้ว่าจะมีมากหรือน้อย สอดคล้องกับ Kotler (2003, p. 7) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกของบุคคลว่ารู้สึกพอใจ ถูกใจ หรือผิดหวัง อันเป็นผลมาจากการเปรียบเทียบระหว่างผลงานที่ได้รับรู้จากสินค้า หรือบริการ กับความคาดหวังของบุคคลนั้น ๆ ดังนั้น ระดับความพึงพอใจจะสัมพันธ์กับความแตกต่างระหว่างผลงานที่ได้รับรู้ความคาดหวัง

สุจรรยา น้ำทองคำ (2558, น. 26) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด หรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งสามารถเป็นไปในทางที่ดีหรือไม่ดี หรือในด้านบวกและด้านลบ ซึ่งจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการแก่บุคคลนั้น

จากการศึกษาเอกสาร “ความหมายของความพึงพอใจ” สรุปได้ว่า ความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติ เจตคติที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางบวกหรือทางลบ ซึ่งเกิดจากการได้รับการตอบสนองตามที่ตนต้องการ หรือเป็นความรู้สึกที่พอใจต่อสิ่งที่ทำให้เกิดความชอบ ความสบายใจ และเป็นความรู้สึกที่บรรลุถึงความต้องการ ซึ่งความพึงพอใจของแต่ละคนจะแตกต่างกัน เพราะความต้องการของแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน และหากผลลัพธ์นั้นเป็นไปตามคาดหวัง ก็จะทำให้เกิดความพึงพอใจ ที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน ตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่ง เมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้

6.3 ความสำคัญของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจมีความสำคัญ องค์การบริการจำเป็นต้องคำนึงถึงความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ มีนักวิชาการได้ให้คำอธิบายถึงความสำคัญของความพึงพอใจ ดังนี้

สุกัญญา สีลาดเลา (2557, น. 12) กล่าวว่า ความสำคัญของความพึงพอใจ เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้งานประสบผลสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานเกี่ยวกับการให้บริการ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญประการแรก ที่เป็นตัวบ่งชี้ถึงความเจริญก้าวหน้าของงานบริการก็คือ จำนวนผู้มาใช้บริการ ความสำคัญของความพึงพอใจ เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้งานประสบผลสำเร็จ โดยเฉพาะเป็นงานเกี่ยวกับการให้บริการ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญประการแรก ที่เป็นตัวบ่งชี้ถึงความก้าวหน้าของงาน และเป็นปัจจัยในการพัฒนาคุณภาพของการบริการ และการดำเนินงานบริการให้ประสบผลสำเร็จ เพื่อสร้างและรักษาความรู้สึกที่ดีต่อบุคคลทุกคนที่เกี่ยวข้องกับการบริการ และเป็นตัวขับเคลื่อน ในการทำงาน เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานมีกำลังใจที่จะปฏิบัติงานต่อไป

จิตตินันท์ นันทไพบูลย์ (2555, น. 181) กล่าวว่า ความสำคัญของความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจในการบริการที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของลูกค้าต่อการบริการ และความพึงพอใจในงานของพนักงานซึ่งนับว่าความพึงพอใจทั้ง 2 ลักษณะ มีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพของการบริการ และการดำเนินงานบริการให้ประสบความสำเร็จ เพื่อสร้างและรักษาความรู้สึกที่ดีต่อบุคคลทุกคนที่เกี่ยวข้องกับการบริการ

จากการศึกษาเอกสาร “ความสำคัญของความพึงพอใจ” สรุปได้ว่า การกระทำหรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อตอบสนองความต้องการของบุคคล หรือองค์กรให้ได้รับความพึงพอใจทั้งพนักงานผู้ให้บริการ และผู้ที่มาใช้บริการ ซึ่งจะช่วยให้งานนั้น ๆ ประสบผลสำเร็จ

6.4 การวัดความพึงพอใจ

การวัดความพึงพอใจ เป็นการวัดความรู้สึกของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะหนึ่ง ลักษณะใด ซึ่งมีนักวิชาการ และนักการศึกษากล่าวไว้ ดังนี้

วิเชียร วิทยอุดม (2554, น. 37) กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจสามารถทำได้หลายวิธี ได้แก่

1) การสัมภาษณ์ เป็นอีกวิธีที่วัดระดับความพึงพอใจ ซึ่งเป็นวิธีการที่ต้องอาศัยเทคนิคและความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์ ที่จะจูงใจให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ตอบคำถามให้ตรงกับข้อเท็จจริง การสัมภาษณ์เป็นการวัดระดับความพึงพอใจ โดยวิธีการที่ประหยัดและมีประสิทธิภาพวิธีหนึ่ง

2) การใช้แบบสอบถาม ซึ่งเป็นวิธีการที่นิยมกันอย่างแพร่หลายวิธีหนึ่ง โดยการขอร้องหรือขอความร่วมมือ จากกลุ่มบุคคลที่ต้องการวัดแสดงความคิดเห็นลงในแบบฟอร์มที่กำหนดคำตอบไว้ให้เลือกตอบหรือเป็นคำตอบอิสระ โดยคำถามที่ถามถึงความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3) การสังเกต เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะทำให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจได้ โดยวิธีการสังเกตจากพฤติกรรม ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ขณะจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และหลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแล้ว เช่น การสังเกตกิริยา ท่าทาง การพูด สีหน้า การโต้ตอบ การร่วมกิจกรรม การวัดความพึงพอใจโดยวิธีนี้ ผู้วัดต้องทำอย่างจริงจัง และมีแบบแผนที่แน่นอนจึงจะสามารถประเมินไปถึงความพึงพอใจได้อย่างถูกต้อง

Powell (1983, p. 338 อ้างถึงใน วราวุธ แก้วประทุม, 2556, น. 61) กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจ สามารถวัดได้หลายวิธี เช่น การสังเกต สัมภาษณ์ และการใช้แบบสอบถาม การจะนำวิธีใดมาใช้ขึ้นอยู่กับผู้ทำไปใช้ ดังนี้

1) ใช้แบบวัดความพึงพอใจ ซึ่งจะประกอบด้วยข้อความชุดหนึ่งแสดงความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบต่อข้อความต่าง ๆ เหล่านั้น

2) ใช้แบบสอบถามปลายเปิดให้ผู้เรียนมีอิสระที่จะตอบคำถามต่าง ๆ ได้ตามความรู้สึกที่แท้จริงของตน

3) ใช้การสัมภาษณ์ ซึ่งผู้สัมภาษณ์สามารถสังเกตเห็นพฤติกรรมของผู้ถูกสัมภาษณ์ได้

ส่วนแนวทางการวัดความพึงพอใจ นวพรรษ จันทรค์คำ (2558, น. 71-79) กล่าวถึงแนวทางการวัดความพึงพอใจไว้ดังนี้

1) กำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจนว่าต้องการประเมินไปเพื่อประโยชน์อะไร เช่น หากต้องการเพียงเพื่อทราบความพึงพอใจในสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการตัดสินใจในประเด็นใดประเด็นหนึ่งโดยเฉพาะ ก็ไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงการวางกรอบการวัดอย่างต่อเนื่อง

2) กำหนดปัจจัยที่จะใช้วัดความพึงพอใจ โดยกำหนดว่าจะใช้ปัจจัยใดบ้าง มาเป็นตัวชี้วัด คะแนนความพึงพอใจโดยรวม และควรให้น้ำหนักแต่ละปัจจัยเท่าไร เช่น ในการวัดความพึงพอใจของนักเรียน ของครู ปัจจัยที่ใช้วัดก็แยกเป็น 3 กลุ่มหลัก ๆ คือ การเรียนของนักเรียน หรือการสอนของครู เป็นต้น การได้มาซึ่งปัจจัยที่จะใช้เป็นตัวชี้วัด เป็นขั้นตอนที่ต้องอาศัยความร่วมมือหรือระดมความเห็นจากหลายฝ่าย และควรทำการทดสอบปัจจัยเหล่านี้ก่อนนำมาทำการประเมินจริง เพื่อให้แน่ใจว่าปัจจัยที่กำหนดไม่ซ้ำซ้อนกันเกินไป หรือขาดปัจจัยสำคัญบางตัวไป รวมถึงควรทำการประเมินความสำคัญของปัจจัยแต่ละตัว เพื่อนำมาใช้ถ่วงน้ำหนักในการวัดความพึงพอใจรวมด้วย

3) กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการวัดปกติแล้วจะใช้ Likert Scale ด้วยการให้คะแนนความพึงพอใจ แต่ละปัจจัยจากระดับ 1 ถึงระดับ 5 ได้แก่ ระดับ 5 คือพอใจมากที่สุด ระดับ 4 คือพอใจมาก ระดับ 3 คือ พอใจปานกลาง ระดับ 2 คือพอใจน้อย และ ระดับ 1 คือพอใจน้อยที่สุด

4) กำหนดวิธีการวัดความพึงพอใจในขั้นนี้ก็คือ ขั้นตอนของการทำวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ที่ต้องกำหนดวิธีการสุ่มตัวอย่างในเชิงสถิติ เพื่อให้เกิดการกระจายตัวของลูกค้ำ ที่สุ่มมาทำการวัดความพึงพอใจ รวมถึงการกำหนดขนาดของตัวอย่างที่ใช้ในการวัดว่าควรมีจำนวนเท่าไร โดยอาศัยเทคนิคการวิจัยเป็นตัวกำหนดวิธีการวัด

ซึ่งสอดคล้องกับ (พงศ์เทพ จิระโร, 2559, น. 27) มีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

ระดับคะแนน 5 หมายถึง ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ระดับคะแนน 4 หมายถึง ความพึงพอใจในระดับมาก

ระดับคะแนน 3 หมายถึง ความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ระดับคะแนน 2 หมายถึง ความพึงพอใจในระดับน้อย

ระดับคะแนน 1 หมายถึง ความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

จากการศึกษาเอกสาร “การวัดความพึงพอใจ” สรุปได้ว่า เป็นการวัดความรู้สึกของบุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นการตอบสนองต่อสิ่งเร้าภายนอก การวัดจึงวัดจากบุคลิกภาพ แรงจูงใจการรับรู้ แต่มีข้อแตกต่างที่การวัดความพึงพอใจสามารถกระทำได้หลายวิธี เช่น การใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และสังเกต การจะนำวิธีใดมาใช้ขึ้นอยู่กับผู้ที่นำไปใช้

ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความสะดวก ตลอดจนจุดประสงค์ของการวัด จึงจะส่งผลให้การวัดมีประสิทธิภาพ และน่าเชื่อถือ ซึ่งในการประเมินเพื่อวัดความพึงพอใจในครั้งนี้ ใช้แบบสอบถาม และเกณฑ์ที่ใช้ในการวัดความพึงพอใจแต่ละระดับ จากระดับ 1 ถึง ระดับ 5 ได้แก่ ระดับ 5 เป็นความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ระดับ 4 เป็นความพึงพอใจในระดับมาก ระดับ 3 เป็นความพึงพอใจในระดับปานกลาง ระดับ 2 เป็นความพึงพอใจในระดับน้อย และ ระดับ 1 เป็นความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

6.5 แนวการสร้างและพัฒนาแบบสอบถามวัดความพึงพอใจ

แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือวิจัยที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย ในหมู่นักวิจัยทางสังคมศาสตร์ เพราะเป็นเครื่องมือที่ทำได้ง่ายไม่ยุ่งยากสลับซับซ้อนจนเกินไป ตลอดจนประหยัดแรงงาน เวลา ค่าใช้จ่ายและได้ข้อมูลเป็นจำนวนมากกว่าวิธีอื่น ๆ

ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการสหกรณ์ที่ 3 จังหวัดชลบุรี (2563, น. 3) หลักการสร้างแบบสอบถาม

- 1) สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย
- 2) ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เหมาะสมกับผู้ตอบ
- 3) ใช้ข้อความที่สั้น กระชับรัด ได้ใจความ
- 4) แต่ละคำถามควรมี้นัย เพียงประเด็นเดียว
- 5) หลีกเลี่ยงการใช้ประโยคปฏิเสธซ้อน
- 6) ไม่ควรใช้คำย่อ
- 7) หลีกเลี่ยงการใช้คำที่เป็นนามธรรมมาก
- 8) ไม่ชี้นำการตอบให้เป็นไปแนวทางใดแนวทางหนึ่ง
- 9) หลีกเลี่ยงคำถามที่ทำให้ผู้ตอบเกิดความลำบากใจในการตอบ
- 10) คำตอบที่มีให้เลือกต้องชัดเจนและครอบคลุมคำตอบที่เป็นไปได้
- 11) หลีกเลี่ยงคำที่สื่อความหมายหลายอย่าง
- 12) ไม่ควรเป็นแบบสอบถามที่มีจำนวนมากเกินไป ไม่ควรให้ผู้ตอบใช้เวลาในการตอบแบบสอบถามนานเกินไป
- 13) ข้อคำถามควรถามประเด็นที่เฉพาะเจาะจงตามเป้าหมายของการวิจัย การออกแบบสอบถามเพื่อการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ
- 14) คำถามต้องน่าสนใจสามารถกระตุ้นให้เกิดความอยากตอบ

สมชาย วรภิเษมสกุล (2554, น. 6) กล่าวว่า การสร้างเครื่องมือวัดทุกชนิด ควรมีการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ก่อนเป็นลำดับแรก เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาของเครื่องมือวัดกับโครงสร้างที่ต้องการวัด เนื้อหาของเครื่องมือ หมายถึง การใช้ภาษา รูปแบบ ตัวเลือก แนวคิดและข้อความในเครื่องมือ ซึ่งการตรวจสอบนี้เป็นสิ่งสำคัญในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ และต้องใช้วิจารณญาณของผู้เชี่ยวชาญในการตัดสินความตรงตามเนื้อหา ดังนั้น ควรต้องมีหลักเกณฑ์ในการตัดสินข้อความออกเป็นระดับคะแนนที่เป็นปรนัย

ชัชวาลย์ เรืองประพันธ์ (2558, น. 105) กล่าวว่า ความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในแบบอัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha: α) หมายถึง ความสอดคล้องกันระหว่างคะแนนรายข้อ หรือความเป็นเอกพันธ์ของเนื้อหา รายข้อ อันเป็นตัวแทนของคุณลักษณะเด่นอันเดียวกันที่ต้องการวัด ซึ่งจะใช้วิธีการประมาณค่า ค่าวนค่าสัมประสิทธิ์ความเป็นเอกพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อจากผลการวัดเพียงครั้งเดียว ซึ่งอาจใช้วิธีการคำนวณโดยการแบ่งครึ่งข้อสอบ หรือใช้สูตรคำนวณของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน หรือใช้สูตรการคำนวณสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค

จากการศึกษาเอกสาร “แนวการสร้างและพัฒนาแบบสอบถามวัดความพึงพอใจ” สรุปได้ว่า แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้นสำหรับใช้ในการรวบรวมข้อมูล เพื่อต้องการทราบความรู้สึกความคิดเห็นในสิ่งที่สนใจ การสร้างแบบสอบถามที่ดีจะต้องผ่านกระบวนการที่ดี และถูกต้อง ตั้งแต่การศึกษาหลักเกณฑ์ในการสร้างแบบสอบถาม การสร้างคำถาม การกำหนดรูปแบบ และการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาและความเที่ยง จึงจะได้แบบสอบถามที่มีคุณภาพ

7. โครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

7.1 ชื่อบุคคล/หน่วยงานรับผิดชอบ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

- 7.2 ลักษณะโครงการ
- โครงการตาม พ.ร.บ. งบประมาณ
 - โครงการตามภาระงานประจำ
 - โครงการพิเศษใช้งบเงินรายได้สถานศึกษา

7.3 ความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ภายใต้แผนยุทธศาสตร์ แสดงได้ดังตารางที่ 2.4

ตารางที่ 2.4 แสดงความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระเทศ

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนแม่บทภายใต้แผนยุทธศาสตร์ชาติ	แผนการปฏิรูปประเทศ	แผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษ
ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580) เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาประเทศในระยะ 20 ปี	ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ 1) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม 2) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย และ 3) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	กำหนดให้ทำการปฏิรูปประเทศเพื่อวางรากฐานการพัฒนาไปสู่ประเทศที่มีความสามัคคี ปรองดอง มีการพัฒนาอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและมีความสมดุล ประชาชนในสังคมมีโอกาสทัดเทียมกัน และมีคุณภาพชีวิตที่ดี รวมทั้งมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศและการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข	แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560-2579) ตามวัตถุประสงค์ ข้อ 2) เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นพลเมืองดี มีคุณลักษณะ ทักษะ และสมรรถนะ ที่สอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ของรัฐธรรมนุญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และยุทธศาสตร์ชาติ และ ข้อ 3) เพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และคุณธรรม จริยธรรม รู้รักสามัคคี และร่วมมือผนึกกำลังมุ่งสู่การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ตารางที่ 2.5 นโยบายหลัก 12 ด้าน และนโยบายเร่งด่วน

นโยบายหลัก 12 ด้าน	นโยบายเร่งด่วน
รัฐบาลได้กำหนดนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดิน โดยกำหนดนโยบายหลักทั้ง 12 ด้าน จะเป็นทิศทางการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลในช่วง 4 ปี ข้อที่ 8 การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ และการพัฒนาศักยภาพของคนไทยทุกช่วงวัย	ข้อที่ 7) การเตรียมคนไทยสู่ศตวรรษที่ 21 (สำนักคณะกรรมการการอาชีวศึกษา)

7.4 สภาพปัจจุบัน/หลักการเหตุผล

การทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาในระดับอาชีวศึกษา ถือเป็นปัญหาเรื้อรังของสังคมที่ปรากฏให้เห็นมาอย่างต่อเนื่องยาวนาน และสถานการณ์ยังคงทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งจำนวนครั้ง ระดับความรุนแรง และวิธีการที่แตกต่างไปจากเดิม โดยไม่เลือกเวลา และสถานที่ อีกทั้งมีการพัฒนาอาวุธที่ใช้ในการก่อเหตุ ทำให้เกิดความเสียหายทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น และขยายวงกว้างขวางมากขึ้น โดยที่ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา ทั้งที่มีการเผยแพร่และไม่ได้เผยแพร่ทางสื่อมวลชน ล้วนก่อให้เกิดความสูญเสียต่อชีวิต ร่างกายและทรัพย์สิน ซึ่งไม่เพียงแต่สร้างการบาดเจ็บและความสูญเสียให้แก่คู่กรณีเท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบต่อประชาชนที่ไม่เกี่ยวข้องที่สัญจรบนท้องถนน และในที่สาธารณะที่ต้องตกเป็นเหยื่อความรุนแรง ได้รับความสูญเสียทั้งทางร่างกายและจิตใจ สร้างความตื่นตระหนก หวาดกลัว คุกคาม ต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน บั่นทอนความสงบสุขในสังคม จนไม่อาจประเมินค่าความเสียหายได้จากข้อมูลดังที่กล่าวข้างต้น ผู้รับผิดชอบโครงการตระหนักรู้ถึงความเป็นจริงของปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา โดยในวัยเยาว์เมื่อครั้งตอนศึกษาในระดับประถมศึกษา ผู้รับผิดชอบโครงการได้ประสบเหตุการณ์ การทะเลาะวิวาทขว้างปาระเบิดใส่กัน ระหว่างนักเรียนโรงเรียนการช่างนนทบุรีและช่างกลนนทบุรี เป็นเหตุให้ผู้รับผิดชอบโครงการและเพื่อน ๆ นักเรียนทั้งหมดในโรงเรียนไม่สามารถเดินทางกลับบ้านตามช่วงเวลาปกติได้ เนื่องจากโรงเรียนประถมที่ผู้รับผิดชอบโครงการศึกษา มีที่ตั้งอยู่ฝั่งตรงข้ามกับโรงเรียนการช่างนนทบุรี ซึ่งเป็นสถานที่เกิดเหตุการณ์ทะเลาะวิวาท จึงต้องรอจนกว่าเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทสงบลงเข้าสู่สภาวะปกติ จากเหตุการณ์ดังกล่าวยังจำฝังใจผู้รับผิดชอบโครงการอยู่ ถึงแม้จะผ่านช่วงเวลาดังกล่าว มามากกว่า 40 ปี ต่อมาผู้รับผิดชอบโครงการ ได้เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพต่อเนื่อง ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับปริญญาตรี ในสถาบันการศึกษาที่จัดการเรียนการสอนด้านอาชีวศึกษาในเขตจังหวัดปริมณฑลและกรุงเทพมหานครตามลำดับ ผู้รับผิดชอบโครงการก็ยังประสบพบพานกับปัญหาการทะเลาะวิวาทด้วยตนเองมาอย่างต่อเนื่อง ตลอดระยะเวลาจนสำเร็จการศึกษาในปี พ.ศ. 2537 และได้รับทุนจากกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ บรรจุเข้ารับราชการในตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 3 ในสังกัดวิทยาลัยเทคนิคในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาที่มีปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษามาอย่างต่อเนื่องยาวนาน โดยผู้รับผิดชอบโครงการได้รับมอบหมายตามคำสั่งวิทยาลัย ให้ทำหน้าที่ครูปกครองดูแลด้านความปลอดภัยของนักเรียนนักศึกษา มีโอกาสได้ร่วมกับคณะทำงานเพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทในทุกมิติทั้งการตรวจจุดเฝ้าระวังเหตุ การประสานความร่วมมือกับผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบ

โดยตรงจากหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อป้องกันแก้ไขปัญหามาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลามากกว่า 10 ปี ต่อมาผู้รับผิดชอบโครงการได้ขึ้นดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา ซึ่งมีภาระหน้าที่รับผิดชอบสูงมากยิ่งขึ้น มีหน้าที่ช่วยผู้อำนวยการในการบริหารกิจการของสถานศึกษา รวมทั้งการดูแลด้านพฤติกรรมของนักเรียนนักศึกษา แต่ก็ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2559 ผู้รับผิดชอบโครงการได้รับการบรรจุแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ซึ่งสถานศึกษาแห่งนี้ ก็ประสบปัญหาดังกล่าวอยู่มากพอสมควร ผู้รับผิดชอบโครงการจึงมีความตระหนัก และให้ความสำคัญกับปัญหาด้านพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ของนักเรียนนักศึกษาในสังกัดวิทยาลัยที่ผู้รับผิดชอบโครงการรับผิดชอบ โดยเฉพาะปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาเป็นสำคัญ

ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของทางรัฐบาลในขณะนั้น ที่ให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา ที่ต้องการปฏิรูปและจัดระเบียบในสังคม พร้อมกันนี้กระทรวงศึกษาธิการยังได้เล็งเห็นความสำคัญในเรื่องการแก้ไขปัญหการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่กระทรวงศึกษาธิการได้ให้ความสำคัญอย่างต่อเนื่อง โดยมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน นำมาตรการต่าง ๆ รวมถึงแนวทางป้องกันแก้ไขปัญห ไปใช้ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาที่เคยก่อเหตุทะเลาะวิวาท เพื่อแก้ไขปัญหการทะเลาะวิวาท และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่อาจจะก่อให้เกิดการกระทบต่อภาพลักษณ์ของผู้เรียนอาชีวศึกษา โดยทางสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้กำหนดกรอบแนวคิดทิศทางการจัดการอาชีวศึกษา ประจำปีงบประมาณ 2562 ภายใต้ยุทธศาสตร์และจุดเน้น 3 ด้าน คือ ด้านผู้เรียน ในข้อที่ 4 ป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาท จากจุดเน้นด้านผู้เรียน 8 ข้อ (อาชีวะฝีมือชนคนสร้างชาติ สมุดบันทึกสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2562)

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น เพื่อป้องกันแก้ไขปัญหการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา ให้เกิดผลสัมฤทธิ์เป็นรูปธรรม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ซึ่งเป็นสถานศึกษาที่อยู่ในพื้นที่กลุ่มเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา ผู้รับผิดชอบโครงการและคณะกรรมการวิทยาลัย จึงมีแนวคิดที่จะดำเนินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่าย เพื่อแก้ไขปัญหการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการแก้ปัญหการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาอย่างจริงจัง ดำเนินงานด้วยความจริงใจและมีความต่อเนื่องในการประสานความร่วมมือ ซึ่งสอดคล้องกับนโยบาย จุดเน้น และทิศทางการขับเคลื่อนการจัดอาชีวศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563

ในส่วนของข้อบัญญัติสู่ความสำเร็จ ข้อ 10 เร่งรณรงค์สร้างเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อนักเรียนนักศึกษา ส่งผลดีต่อภาพลักษณ์ของผู้เรียนอาชีวศึกษา ทำให้ผู้ปกครองและชุมชนไว้วางใจ ในการส่งบุตรหลานเข้ามาเรียนต่อที่วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ เพื่อสนองนโยบายการผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษารองรับการพัฒนาประเทศในอนาคต

7.5 วัตถุประสงค์

- 7.5.1 เพื่อพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา
- 7.5.2 เพื่อสร้างสวัสดิภาพความปลอดภัยให้แก่นักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัย
- 7.5.3 เพื่อปรับภาพลักษณ์ของวิทยาลัยให้มีผู้สนใจมาสมัครเรียนต่อมากขึ้น
- 7.5.4 เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและความพึงพอใจให้แก่ ผู้ปกครอง และชุมชน
- 7.5.5 เพื่อสร้างความความพึงพอใจ ให้แก่ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

7.6 เป้าหมาย และตัวชี้วัดความสำเร็จ

7.6.1 เสิ่งปริมาณ

- 1) หัวหน้าหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อข้องกับปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่ายจำนวน 22 หน่วยงาน
- 2) สามารถป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท ของนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยมากกว่าร้อยละ 80

7.6.2 เสิ่งคุณภาพ

- 1) เกิดการประสานความร่วมมือ ของผู้มีหน้าที่รับผิดชอบต่อปัญหา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและมีส่วนได้ส่วนเสีย
- 2) วิทยาลัยมีภาพลักษณ์ที่ดีขึ้น ในด้านการลดปัญหาการทะเลาะวิวาท
- 3) มีผู้สนใจมาสมัครเรียนต่อที่วิทยาลัยมากขึ้น
- 4) นักเรียนนักศึกษามีคุณธรรมจริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์

7.7 กิจกรรมและหรือขั้นตอนดำเนินการ/ระยะเวลา/สถานที่

7.7.1 กิจกรรม

ดำเนินกิจกรรมโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ประกอบด้วย 1) ด้านการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่าย 2) ด้านบุคลากรวิทยาลัย 3) ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัย 4) ด้านการให้รางวัลตอบแทนคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย และบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในสังกัดหน่วยงานที่หัวหน้าหน่วยงานเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย และ 5) กิจกรรมย่อยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ภายใต้โครงการ

7.7.3 **สถานที่/พื้นที่ดำเนินการ** อาคารสถานที่ของวิทยาลัย และพื้นที่เป้าหมายที่เหมาะสมต่อการดำเนินกิจกรรม 4 ด้าน ภายใต้โครงการ

7.8 **งบประมาณ/ทรัพยากร และแหล่งที่มาการดำเนินโครงการ** แสดงได้ดังตารางที่ 2.7 ตารางที่ 2.7 แสดงงบประมาณ/ทรัพยากร และแหล่งที่มา

หมวดรายจ่าย รายการ	จำนวน หน่วย	จำนวนเงินงบประมาณ					หมายเหตุ
		งบประมาณ		อุดหนุน การศึกษา	รายได้ สถานศึกษา	อื่นๆ	
		ปวช.	ปวส.				
ค่าตอบแทน							
1. ค่าธุรการนอกเวลา					12,000		
2. ค่าวิทยากร					28,800		
3. ค่ารางวัลเชิดชูเกียรติ					5,000		
ค่าใช้จ่าย							
1. ค่าอาหารและเครื่องดื่ม					10,000		
2. ค่าจัดสถานที่					8,000		
3. ค่าจ้างทำของที่ระลึก					12,000		
ค่าวัสดุ							
1. ค่าวัสดุสำนักงาน					10,000		
2. ค่าอุปกรณ์ครุภัณฑ์					30,000		
3. ค่าวัสดุจัดกิจกรรม					20,000		
รวม		หนึ่งแสนสามหมื่นห้าพันแปดร้อยบาทถ้วน			135,800		

7.9 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- 7.9.1 ได้มาตรการ/แนวทางในการป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
- 7.9.2 ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยลดลง
- 7.9.3 ส่งผลดีต่อภาพลักษณ์ของนักเรียนนักศึกษาและวิทยาลัย

7.10 การติดตามและการประเมินผลโครงการ

- 7.10.1 การประเมินด้านบริบท ก่อนเริ่มดำเนินโครงการ
- 7.10.2 การประเมินด้านปัจจัยนำเข้า ก่อนเริ่มดำเนินโครงการและระหว่างดำเนินโครงการ
- 7.10.3 การประเมินด้านกระบวนการ ก่อนเริ่มดำเนินโครงการและระหว่างดำเนินโครงการ
- 7.10.4 การประเมินด้านผลผลิต หลังเสร็จสิ้นการดำเนินโครงการ

ที่มา: งานวางแผนและงบประมาณ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ (2563, น. 1-3)

8. บริบทของวิทยาลัยที่เกี่ยวข้อง

ปัจจุบันข้อมูลสารสนเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง สำหรับการบริหาร วิทยาลัย โดยเฉพาะข้อมูลที่ผ่านการตรวจสอบและผ่านการประเมินผลแล้ว ถือเป็นปัจจัย ที่จะเอื้อต่อการบริหารให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งผู้บริหารมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมี ข้อมูลดังกล่าวข้างต้นอย่างครบถ้วน มีความสมบูรณ์และถูกต้อง เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจ ในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาการจัดการศึกษาของวิทยาลัย ให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย ที่วางไว้

8.1 ประวัติความเป็นมา

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ เป็นสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จัดตั้งขึ้นเมื่อ วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2537 บนเนื้อที่ดิน 86 ไร่ 67 ตารางวา ในพื้นที่ธรณีสงฆ์กรรมสิทธิ์ของวัดสุคันธาวาส เพื่อเป็นอนุสรณ์ สถานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช เนื่องในวโรกาส ทรงเสด็จเถลิงถวัลย์ราชสมบัติครบ 50 ปี ได้รับพระราชทานนามในปีพุทธศักราช 2539 กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้ขอรับพระราชทานนามสถานศึกษา ทรงพระราชทานนาม “วิทยาลัยเทคนิค กาญจนาภิเษก สมุทรปราการ” ชื่อภาษาอังกฤษ: Kanchanapisek Samut prakan Technical College) สถานศึกษาหนึ่งใน 7 วิทยาลัยเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช มหาราช เนื่องในวโรกาสงานฉลองสิริราชสมบัติ ครบ 50 ปี ในวันที่ 9 มิถุนายน พ.ศ. 2539 จัดตั้งโดยสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

8.2 ที่ตั้งวิทยาลัย

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ เลขที่ 259 หมู่ 8 ถนนรัตนโกสินทร์ 200 ปี ตำบลบางบ่อ อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ รหัสไปรษณีย์ 10560 โทรศัพท์เคลื่อนที่ 099-0167200/02-1305383 Website (www.kpsp.ac.th) ความหมายของบ้านเลขที่ 259

2 หมายถึง วิทยาลัยเทคนิคแห่งที่ 2 สมุทรปราการ

5 หมายถึง พระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ 50 ปี

9 หมายถึง รัชกาลที่ 9

ภาพที่ 2.4 สภาพปัจจุบันของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ (2563)

8.3 สภาพเศรษฐกิจและสังคม

วิทยาลัยตั้งอยู่ในเขตเทศบาลตำบลบางบ่อ มีพื้นที่ทำการเกษตรเล็กน้อย เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่เปลี่ยนไปเป็นชุมชนเมือง เป็นที่อยู่อาศัยและอาคารพาณิชย์ มีความได้เปรียบในเชิงพื้นที่เพราะอยู่ใกล้สนามบินสุวรรณภูมิ ซึ่งเป็นศูนย์กลางของการคมนาคมถูกล้อมรอบด้วยนิคมอุตสาหกรรม อาทิเช่น นิคมอุตสาหกรรมบางพลี นิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์ และนิคมอุตสาหกรรมเอเชีย (สุวรรณภูมิ) ซึ่งมีที่ตั้งห่างจากวิทยาลัยประมาณ 3 ถึง 4 กิโลเมตร อีกทั้งยังเป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมหลากหลายประเภท ถือเป็นโอกาสของวิทยาลัยอย่างมากในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาให้แก่ประชาชนในวัยทำงาน ในการ Upskill และ Reskill อีกหนึ่งข้อได้เปรียบของวิทยาลัย คือ มีที่ตั้งอยู่ใกล้กับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จังหวัดฉะเชิงเทรา-สมุทรปราการ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สมุทรปราการ เขต 2 มีบทบาทหน้าที่ในการกำกับดูแลโรงเรียนมัธยมศึกษา และโรงเรียนประถมศึกษา (ขยายโอกาส) ตามลำดับ ถือได้ว่าเป็นโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายในการส่งเสริมการเรียนรู้ต่อสายอาชีวศึกษาของวิทยาลัย

8.4 วิสัยทัศน์

มุ่งมั่นขับเคลื่อนองค์กรสู่การเป็นสถานศึกษาอาชีวศึกษาขนาดกลาง ภายในปีการศึกษา 2566 จัดการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ดำเนินตามแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีคุณธรรม จริยธรรม ให้ตรงต่อความต้องการของตลาดแรงงาน

8.5 พันธกิจ

8.5.1 การเพิ่มปริมาณผู้เรียนและพัฒนาผู้เรียน ผู้สำเร็จการศึกษอาชีวศึกษา ให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน และตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน สถานประกอบการ และการประกอบอาชีพอิสระ

8.5.2 การบริหารจัดการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อประชาสัมพันธ์ และแนะแนวการศึกษาถึงกลุ่มเป้าหมาย รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

8.5.3 การจัดการอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561

8.5.4 การจัดการอาชีวศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา ที่มีสมรรถนะในการสร้างงานที่สอดคล้องกับความต้องการ ในการพัฒนาประเทศและเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

8.5.5 น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษา ให้เป็นสถานศึกษาตามรอยพระยุคลบาท

8.5.6 การจัดการอาชีวศึกษา เพื่อเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม คุณภาพชีวิตที่ดี และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

8.6 เป้าหมาย

8.6.1 ผู้สำเร็จการศึกษาคือคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม ตามอัตลักษณ์ของสถานศึกษาคุณธรรม มีความรู้ ความสามารถตามมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพของหลักสูตรเป็นที่พึงพอใจของตลาดแรงงาน

8.6.2 เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และพัฒนามาตรฐานการศึกษา

8.6.3 เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีความรู้ มีความสามารถทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีตามความต้องการของตลาดแรงงาน

8.6.4 เพื่อให้สถานศึกษาได้รับรางวัลสถานศึกษาพอเพียง

8.6.5 สถานศึกษามีคุณภาพตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และมีการพัฒนาคุณภาพการศึกษอย่างต่อเนื่อง

8.6.6 เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกและเสริมสร้างความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก

8.6.7 เพื่อให้สถานศึกษาได้มาตรฐานการอาชีวศึกษา เป็นที่ยอมรับของสังคม

8.7 ข้อมูลด้านหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอน

หลักสูตรการจัดการเรียนการสอน เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม และพาณิชยกรรม (ระบบปกติ) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม และบริหารธุรกิจ (ระบบปกติ) จัดในรูปแบบ อาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระบบปกติ

- 1) สาขาวิชาช่างยนต์
- 2) สาขาวิชาช่างกลโรงงาน
- 3) สาขาวิชาช่างเชื่อมโลหะ
- 4) สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง
- 5) สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์
- 6) สาขาวิชาช่างก่อสร้าง
- 7) สาขาวิชาการบัญชี
- 8) สาขาวิชาการตลาด
- 9) สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

- 1) สาขาวิชาเทคนิคเครื่องกล
- 2) สาขาวิชาเทคนิคการผลิต
- 3) สาขาวิชาไฟฟ้า
- 4) สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์
- 5) สาขาวิชาช่างก่อสร้าง
- 6) สาขาวิชาเมคคาทรอนิกส์และหุ่นยนต์
- 7) สาขาวิชาการบัญชี
- 8) สาขาวิชาการตลาด
- 9) สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล
- 10) สาขาวิชาการจัดการทั่วไป
- 11) สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน

หมายเหตุ สาขาวิชาช่างเชื่อมโลหะ หรือสาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ ในระดับ (ปวส.)

ไม่เปิดการจัดการเรียนการสอน ตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา

8.8 ข้อมูลจำนวนนักเรียนนักศึกษา ปีการศึกษา 2563 แสดงได้ดังตารางที่ 2.8

ตารางที่ 2.8 แสดงข้อมูลจำนวนนักเรียนนักศึกษา ประจำปีการศึกษา 2563

ประเภทวิชา/สาขาวิชา	ประจำปีการศึกษา 2563							รวมทั้งสิ้น
	ระดับ ปวช.				ระดับ ปวส.			
	ปี 1	ปี 2	ปี 3	รวม	ปี 1	ปี 2	รวม	
1. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม								
1.1 ช่างยนต์/เทคนิคยานยนต์	63	29	36	128	39	29	68	196
1.2 ช่างกลโรงงาน/เทคนิคการผลิต	66	37	25	128	77	72	149	277
1.3 ช่างเชื่อมโลหะ	18	0	1	19	0	0	0	19
1.4 ไฟฟ้ากำลัง	46	27	16	89	61	52	113	202
1.5 อิเล็กทรอนิกส์	19	17	6	42	0	0	0	42
1.6 ก่อสร้าง	26	13	8	47	87	93	180	227
1.7 เมตคานทรอนิกส์	0	0	0	0	7	1	8	8
รวม	238	123	92	453	271	247	518	971
2. ประเภทวิชาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ								
2.1 บัญชี	9	11	9	29	21	22	43	72
2.2 การตลาด	15	18	11	44	22	14	36	80
2.3 คอมพิวเตอร์/เทคโนโลยีดิจิทัล	20	15	12	47	18	25	43	90
2.4 การจัดการทั่วไป	0	0	0	0	15	15	30	30
2.5 โลจิสติกส์	0	0	0	0	29	0	29	29
รวม	44	44	32	120	105	76	181	301
รวมทั้งสิ้น	282	167	124	573	376	323	699	1272

ที่มา: งานทะเบียน วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ (2563, น. 1-5)

8.9 ข้อมูลจำนวนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา แสดงได้ดังตารางที่ 2.9

ตารางที่ 2.9 แสดงจำนวนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จำแนกตามสถานภาพ/เพศ/
วุฒิการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2563

ข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา	จำนวน (คน)	สถานภาพ			เพศ		วุฒิการศึกษา			
		ข้าราชการ	พนักงานฯ	อัตราจ้าง	ชาย	หญิง	ป. เอก	ป. โท	ป. ตรี	ต่ำกว่า
1. ผู้บริหารสถานศึกษา	3	3	-	-	3	-	-	3	-	-
2. ช่างยนต์	4	-	2	2	4	-	-	-	4	-
3. ช่างกลโรงงาน	4	1	2	1	4	-	-	1	3	-
4. ช่างเชื่อมโลหะ	2	-	1	1	2	-	-	2	-	-
5. ช่างไฟฟ้ากำลัง	5	2	2	1	5	-	-	2	3	-
6. ช่างอิเล็กทรอนิกส์	4	1	1	2	3	1	-	1	3	-
7. ช่างก่อสร้าง	5	2	2	1	4	1	-	2	3	-
8. บัญชี	2	-	1	1	-	2	-	-	2	-
9. การตลาด	5	1	1	3	-	5	-	-	5	-
10. คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	5	-	1	4	-	5	-	4	-	-
11. การจัดการทั่วไป	3	-	1	2	-	3	-	-	3	-
12. ช่างเทคนิคพื้นฐาน	1	1	-	-	1	-	-	-	1	-
13. สามัญฯ	7	4	2	1	3	4	-	1	6	-
14. บุคลากรทางการศึกษา	24	-	2	21	11	12	-	-	7	17
รวม	74	15	20	39	41	33	-	16	45	17
รวมทั้งหมด	74 คน									

ที่มา: งานบุคลากร วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ (2563, น. 1-5)

8.10 รายงานการประชุมกรรมการวิทยาลัย ครั้งที่ 1/2560

จากรายงานการประชุมกรรมการวิทยาลัย ครั้งที่ 1/2560 วันที่ 7 พฤษภาคม พ.ศ. 2560 ณ ห้องประชุมสำนักงานผู้อำนวยการ ประกอบด้วยกรรมการ จำนวน 18 คน โดยที่ นายวิชัย จันทรจำรูญ ประธานกรรมการวิทยาลัย เป็นประธานกรรมการในการประชุม และ

ข้าพเจ้าในฐานะผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ทำหน้าที่กรรมการ และเลขานุการ อ่างถึงระเบียบวาระการประชุม ครั้งที่ 5 เรื่องเสนอให้ที่ประชุมพิจารณา 3 ประเด็น ปัญหาที่สำคัญของวิทยาลัย ได้แก่ 1) จำนวนผู้เรียนต่อสายอาชีวศึกษาของวิทยาลัยมีแนวโน้ม ลดลงอย่างต่อเนื่องจากข้อมูลสถิติของงานทะเบียนย้อนหลัง 5 ปี ตั้งแต่ปีการศึกษา 2555-2559 2) ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา ของวิทยาลัยกับนักเรียนนักศึกษาของ สถาบันการศึกษาอื่น ๆ ที่นับวันจะทวีความรุนแรงสร้างความเสียหายต่อร่างกาย และทรัพย์สิน ทั้งของตนเอง และประชาชนที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง ทำให้ชื่อเสียงของวิทยาลัยในมุมมองของสังคม ตีตก ประเมินเป็นมูลค่าความเสียหายมิได้ และ 3) ปัญหาการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบ การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ของวิทยาลัย ที่ขัดต่อประกาศคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติในการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์รายวิชา ลงวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2560 ในที่ประชุมกรรมการวิทยาลัย จึงมีมติเป็นเอกฉันท์ให้วิทยาลัยดำเนินการดังนี้ ให้ยกเลิกการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ ทั้งที่จัดใน ศูนย์การเรียนภายนอกวิทยาลัย และภายในวิทยาลัย โดยจัดการเรียนการสอนนักเรียนนักศึกษา เป็นรุ่นสุดท้าย เพื่อมิให้นักเรียนนักศึกษาดังกล่าวเสียผลประโยชน์ และให้กำหนด “วาระแห่ง วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ปีการศึกษา 2560-2563” ออกเป็นหนังสือประกาศ วิทยาลัย ให้ทราบโดยทั่วกัน 3 ข้อ และระเบียบวาระการประชุม ครั้งที่ 6 เรื่องอื่น ๆ (ถ้ามี) ประธาน กรรมการเสนอให้วิทยาลัยเร่งสร้างภาพลักษณ์ (Rebranding) ให้เป็นที่ยอมรับของชุมชนและผู้ปกครอง โดยการประสานสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ในเขตพื้นที่กลุ่มเป้าหมายมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่ เพื่อแนะแนวการศึกษาและประชาสัมพันธ์ วิทยาลัยในการเพิ่มปริมาณผู้เรียนของวิทยาลัย

ประกาศวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
เรื่อง วาระแห่งวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ปีการศึกษา 2560-2563

ตามที่ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ได้ดำเนินการจัดประชุมคณะกรรมการวิทยาลัย ครั้งที่ 1/2560 เมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2560 ในที่ประชุมได้มีมติโดยได้กำหนด “วาระแห่งวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ประจำปีการศึกษา 2560-2563” จำนวน 3 ข้อ เพื่อให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ตระหนัก และเกิดการประสานความร่วมมือกันเพื่อดำเนินการเพิ่มปริมาณผู้เรียน ส่งเสริมมาตรการป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท และพฤติกรรมกำหนัดที่ไม่น่าพึงประสงค์ รวมทั้งช่วยลดปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษา ให้บรรลุตามเป้าหมาย

เพื่อให้การขับเคลื่อนประสบความสำเร็จบรรลุเป้าหมายดังกล่าว ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ วิทยาลัยจึงขอประกาศ วาระแห่งวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ 3 ข้อ ดังนี้

1. การเพิ่มปริมาณผู้เรียนทุกรูปแบบ
2. การป้องกันการทะเลาะวิวาทและการกำหนัด
3. การลดปัญหาการออกกลางคัน

ประกาศ ณ วันที่ 15 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2560

(นายวิชัย จันทร์จำรูญ)

ประธานกรรมการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ประกาศเลขที่ 8/2560

งานบริหารงานทั่วไป ฝ่ายบริหารทรัพยากร

สถานศึกษารางวัลพระราชทาน ปีการศึกษา 2559

ภาพที่ 2.5 ประกาศวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ (ประกาศเลขที่ 8/2560)

ภาพที่ 2.6 แผ่นประชาสัมพันธ์ ประกาศวาระแห่งวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ (2560)

จากรายงานการประชุมคณะกรรมการวิทยาลัย ครั้งที่ 1/2560 สรุปได้ว่า “วาระแห่งวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ปีการศึกษา 2560-2563 ข้อที่ 2 การป้องกันการทะเลาะวิวาทและการรับน้อง” พบว่าเป็นประเด็นปัญหาและอุปสรรค ที่สำคัญอีกหนึ่งประเด็นในการบริหารจัดการ ที่ต้องเร่งแก้ไขปัญหา โดยการให้ความร่วมมือจากบุคลากรวิทยาลัย และบุคคลหรือหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตลอดจนการสนับสนุนของผู้ปกครองและชุมชน เพื่อมุ่งแก้ไขการทะเลาะวิวาทและการรับน้องให้ประสบผลสำเร็จ หรือบรรเทาปัญหาดังกล่าวให้ลดลง สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับวิทยาลัย สนับสนุนวาระแห่งวิทยาลัยในข้อที่ 1 การเพิ่มยอดผู้เรียนทุกรูปแบบ ทางวิทยาลัยจึงได้ดำเนินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่าย เพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

8.11 ข้อมูลจำนวนนักเรียนนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยงด้านปัญหาการทะเลาะวิวาท แสดงได้ดังตารางที่ 2.10

ตารางที่ 2.10 แสดงข้อมูลจำนวนนักเรียนนักศึกษา (กลุ่มเสี่ยงปัญหาการทะเลาะวิวาท)

ที่	แผนกวิชา	ระดับ/ชั้นปี					รวม
		ปวช. 1	ปวช. 2	ปวช. 3	ปวส. 1	ปวส. 2	
1	ช่างยนต์/เทคนิคยานยนต์	5	7	5	5	-	22
2	ช่างกลโรงงาน/เครื่องมือกล	7	10	5	2	-	24
3	ช่างไฟฟ้ากำลัง	5	5	3	2	-	15
4	ช่างก่อสร้าง	4	4	2	3	-	13
5	ช่างอิเล็กทรอนิกส์	3	5	-	-	-	8
6	ช่างเชื่อมโลหะ	1	-	-	-	-	1
7	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	2	2	-	-	-	4
รวมทั้งสิ้น (คน)		27	33	15	12	-	87

ที่มา: งานปกครอง และงานครูที่ปรึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ (2562, น. 1-5)

8.12 ข้อมูลการเกิดปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา

ข้อมูลการเกิดปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัย กับสถาบันการศึกษาด้านอาชีวศึกษา ทั้งภาครัฐและเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 6 แห่ง จากสถิติย้อนหลังไป 3 ปีการศึกษา ก่อนการดำเนินโครงการ พัฒนากลุ่มภาคีเครือข่าย เพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ แสดงได้ดังตารางที่ 2.11

ตารางที่ 2.11 แสดงข้อมูลจำนวนการเกิดปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา

ระดับความรุนแรงของปัญหาการทะเลาะวิวาท	จำนวนปัญหาการทะเลาะวิวาท ของนักเรียนนักศึกษา		
	ปีการศึกษา 2560	ปีการศึกษา 2561	ปีการศึกษา 2562
1. ยั่วยุทำทายเป็นทางสื่อสังคมออนไลน์	88	80	75
2. ตะโกนด่าทอทำทายเป็นด้วยคำหยาบ	26	22	21
3. การขว้างปาสิ่งของเข้าใส่กัน	11	12	9
4. เตรียมการก่อเหตุทะเลาะวิวาท	18	16	15
5. วิ่งไล่กวดเพื่อจะทำร้ายกัน	11	8	8
6. ถูกกรรโชกทรัพย์สิน (ตบทรัพย์)	9	7	7
7. ทรัพย์สินผู้ร่วมก่อเหตุเสียหาย	6	6	5
8. สร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนและสังคม	4	4	2
9. ทรัพย์สินผู้ไม่เกี่ยวข้องเสียหาย	4	4	2
10. ถูกทำร้ายบาดเจ็บเล็กน้อย	7	8	5
11. ได้รับผลกระทบต่อสภาพจิตใจ	6	6	5
12. ตกเป็นคดีความตามกฎหมาย	5	6	3
13. ถูกทำร้ายบาดเจ็บสาหัส	3	2	2
14. ถูกทำร้ายสูญเสียอวัยวะ/พิการ	1	-	1
15. ถูกทำร้ายสูญเสียชีวิต	-	-	-
รวมจำนวน (ครั้ง)	199	181	160

ที่มา: งานปกครอง วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ (2562, น. 1-5)

ภาพที่ 2.7 นักเรียนของวิทยาลัยเตรียมการก่อเหตุทะเลาะวิวาทกับนักเรียนสถาบันการศึกษาคู่กรณี
ที่มา: งานปกครอง วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ (2562, น. 1-5)

ภาพที่ 2.8 การประชุมผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ที่มา: งานปกครอง วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ (2562, น. 1-5)

9. งานวิจัยและการประเมินที่เกี่ยวข้อง

ธนเดช อรรถสิงห์ (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย “การก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษา เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่มีอายุ 18-20 ปี การศึกษาระดับชั้น ปวช. และ ปวส. ระดับผลการเรียน 2.99-2.50 พักอาศัยอยู่กับบิดา-มารดา บิดามารดาอยู่ร่วมกัน บิดาเป็นผู้ทำหน้าที่อุปการะเลี้ยงดูและรับผิดชอบต่อการใช้จ่ายเพื่อการศึกษา บิดามารดามีการศึกษาระดับประถมศึกษา ชั้นปีที่ 6 ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มีรายได้ 10,000 บาท ขึ้นไป และได้รับค่าใช้จ่ายจากผู้ปกครอง 3,000-4,000 บาทต่อเดือน 2) เกี่ยวกับความคิดเห็นปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทของนักเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษาโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อสรุปรายงานพบว่า ด้านการรักลูกไม่เท่ากันของครอบครัว ความขัดแย้งอย่างต่อเนื่องของโรงเรียนคุณธรรม รุ่นพี่สนับสนุน ในทางที่ผิด และการแสดงกริยาไม่ถูกต้องเหมาะสม มีความเห็นอยู่ในระดับมาก ในด้านกลุ่มเพื่อน นักเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่ คบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนที่ถูกหลงใหลในเรื่องที่ผิดระเบียบวินัยอยู่เป็นประจำ และมีปัญหาด้านผลการเรียนต่ำ ในด้านสถานศึกษา ฝ่ายปกครองขาดอุปกรณ์และเครื่องมือในการออกตรวจป้องกันทะเลาะวิวาทของนักเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษา

ชลัท ประเทืองรัตนา (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย “แนวทางในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติระหว่างนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีปทุมวันกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตอุเทนถวาย” จากข้อเสนอแนะในการศึกษา แนวทางการอยู่ร่วมกันต่อไปในอนาคตต่ออย่างสันติของนักศึกษาจากทั้ง 2 สถาบัน สรุปได้ว่า การดำเนินการแก้ไขปัญหาคือ ความรุนแรงที่เกิดขึ้น ควรเน้นที่การป้องกันการเกิดปัญหา ด้วยการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมในการศึกษาทุกระดับ นอกจากนี้ ต้องเสนอให้เป็นวาระแห่งชาติที่ต้องร่วมกันแก้ไข ปัญหาร่วมกันมิใช่ภาระของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง โดยการแก้ไขปัญหาคือเริ่มจากผู้บริหารและคณาจารย์ ควรมีนโยบายที่ชัดเจนในการส่งเสริมสนับสนุนงานด้านสันติวิธี โดยเน้นผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงนักศึกษาได้พูดคุยกันสร้างความสัมพันธ์ ทำกิจกรรมร่วมกัน ทั้งการบำเพ็ญประโยชน์ กีฬา ดนตรี งานด้านวิชาการอย่างต่อเนื่อง และเมื่อเกิดปัญหาขึ้นมา ทั้งสองสถาบันควรมีช่องทางในการสื่อสารกันอย่างเร่งด่วนทันการณ์ ไม่ปล่อยให้ปัญหาดำรงอยู่ อันจะเป็นการขยายความขัดแย้งต่อไปในอนาคต โดยสื่อมวลชนควรนำเสนอข่าวด้านบวก เช่น การแข่งขันด้านวิชาการหรือกิจกรรมที่เป็นการบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคม สำหรับการถ่ายทอดแนวคิดที่ไม่พึงประสงค์ จากรุ่นพี่สู่น้องนั้น

ควรอยู่ในการควบคุมดูแลของคณาจารย์อย่างใกล้ชิด กล่าวโดยสรุปได้ว่า ความขัดแย้งและความรุนแรงระหว่างนักศึกษา 2 สถาบัน กระบวนการและแนวทางการจัดการความขัดแย้งที่ผ่านมา และข้อเสนอแนะในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติจากทั้ง 2 สถาบัน โดยมีข้อค้นพบว่า 1) ความรุนแรงที่เกิดขึ้นระหว่างนักศึกษาทั้ง 2 สถาบัน เกิดขึ้นด้วยการพยายามที่จะปกป้องศักดิ์ศรีของสถาบันผ่านกระบวนการทำให้รู้สึกว่าการใช้ความรุนแรงเป็นสิ่งปกติ ถ้าทำไปเพื่อปกป้องคุณค่าที่ให้ความเคารพ โดยทั้งสองมีส่วนในการถ่ายทอดหรือทำให้ความคิดแบบแข่งขัน แยกข้างเกิดขึ้นและดำรงอยู่ ความรุนแรงทางวัฒนธรรมจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญ ในการทำให้ความคิดแบบแบ่งขั้ว แยกข้างเกิดขึ้นและดำรงอยู่ ปัจจัยอื่น ๆ เช่น ทางด้านที่ตั้งของ 2 สถาบัน การแต่งกายที่มีสัญลักษณ์ การเดินทางกลับบ้านในเวลากลางคืน เป็นต้น จึงเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญของลงมา 2) ผู้บริหาร คณาจารย์และบุคลากรทั้ง 2 สถาบัน ได้พยายามหาแนวทางต่าง ๆ เพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งแต่ละกิจกรรมส่งผลต่อเหตุการณ์ความสงบที่แตกต่างกันไป สำหรับช่วงที่ถือว่าประสบความสำเร็จ ที่ทำให้สถานการณ์ความรุนแรงลดน้อยลงไปมากแทบไม่มีเลย หรือไม่ได้เกิดขึ้น ซึ่งแต่ละกิจกรรมเท่านั้น แต่ความสงบที่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์หรือสัมพันธภาพอันดีระหว่างผู้บริหาร คณาจารย์และนักศึกษาของทั้งสองสถาบัน ที่เกิดความสัมพันธ์กันมาอย่างต่อเนื่อง และสร้างความไว้วางใจกันจนเกิดขึ้นอย่างแนบแน่น

ณัฐฐาภรณ์ โสภณทัต (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย “พฤติกรรมการใช้ความรุนแรง กรณีศึกษาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์และสามารถพยากรณ์ระดับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง ได้แก่ ปัจจัยด้านจิตวิทยา ปัจจัยการคบหาเพื่อนที่กระทำผิด โดยวิเคราะห์ผ่านปัจจัยค่านิยมการใช้ความรุนแรงในสถาบัน ซึ่งส่งผลให้ปัจจัยทั้งสองด้านนี้ มีความสัมพันธ์กันทั้งทางตรงและทางอ้อมกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง ส่วนปัจจัยทางด้านครอบครัวและชุมชน พบว่า มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง แต่เมื่อนำมาวิเคราะห์ผ่านปัจจัยค่านิยมการใช้ความรุนแรงในสถาบัน พบว่า ปัจจัยด้านครอบครัวและชุมชนไม่มีความสัมพันธ์ทางตรง แต่มีความสัมพันธ์ทางอ้อมกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง โดยปัจจัยทั้ง 3 ด้าน สามารถพยากรณ์ระดับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง กรณีศึกษาการทะเลาะวิวาทได้ร้อยละ 57.3 จากการศึกษาระดับพฤติกรรม การใช้ความรุนแรง พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง และจากการศึกษาเปรียบเทียบระดับพฤติกรรม การใช้ความรุนแรงของสถาบันอาชีวศึกษาภาครัฐ และเอกชน พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

สรยุทธ จิโรภาส (2558, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย “ปัจจัยที่มีผลต่อการทะเลาะวิวาทของนักศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ” ผลการศึกษาพบว่า สภาพปัญหาการทะเลาะวิวาทเกิดจากความเชื่อมโยงใน 3 ประเด็นหลัก คือ 1) ด้านนักศึกษา 2) ภาวะด้านครอบครัว และ 3) ด้านสภาวะแวดล้อม เนื่องจากนักศึกษาอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนต้น ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกายและอารมณ์สูง ขอบลองในสิ่งที่ทำทนาย ขาดการดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดจากครอบครัว ประกอบกับการจัดตารางเวลาเรียน และกิจกรรมที่มีเวลาเรียนตรงกับสถาบันคู่อริ อีกทั้งจำนวนเจ้าหน้าที่ตำรวจและฝ่ายปกครองมีจำนวนไม่เพียงพอ เมื่อเกิดเหตุจึงไม่สามารถเข้าระงับเหตุได้อย่างทันท่วงที ทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินและชีวิตอยู่บ่อยครั้ง โดยมีปัจจัยที่มีผลต่อการทะเลาะวิวาทในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ ทั้งหมดที่ศึกษา 8 ปัจจัย คือ อายุ ช่วงเวลาเรียน การคิดก่อนกระทำผิด การควบคุมทางสังคม การคบเพื่อน ความผูกพันทางสังคม สัญลักษณ์ของสถาบัน และการควบคุมตนเอง ซึ่งมีแนวทางการป้องกันและแก้ไขหลัก โดยให้สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ต้องกำหนดแผนและวิธีป้องกันการก่อเหตุ

กฤตพร ชุมสุวรรณ (2559, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย “การศึกษาแนวทางเพื่อจัดการปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนแห่งหนึ่ง” ผลการวิจัยพบว่า การทะเลาะวิวาทมีสาเหตุหลักมาจากปัจจัยสำคัญ 4 ด้าน 1) ด้านเพื่อนและรุ่นพี่ 2) ด้านสิ่งแวดล้อมภายในครอบครัว 3) ด้านวัฒนธรรมการดำเนินชีวิตของนักเรียน และ 4) ด้านสถานที่ตั้งของวิทยาลัย โดยปัจจุบันการทะเลาะวิวาทไม่ได้เกิดจากการด่าทอ เมื่อเจอหน้ากันเท่านั้น แต่มีการขู่ข่ม สบประมาทหรือด่าทอผ่านสื่อสังคมออนไลน์ด้วย โดยมาตรการตามยุทธศาสตร์การป้องกัน และแก้ไขปัญหการทะเลาะวิวาทของกระทรวงศึกษาธิการนั้น สามารถลดปัญหาความรุนแรงในการทะเลาะวิวาทได้ และกฎหมายมาตรา 44 ที่รัฐบาลประกาศใช้สำหรับแก้ปัญหาการทะเลาะวิวาท ก็สามารถช่วยลดปัญหาการทะเลาะวิวาทได้เป็นอย่างมากเช่นกัน ทั้งนี้ วิธีการแก้ปัญหาโดยให้ผู้อำนวยความสะดวกระหว่างสถาบัน เพื่อแก้ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษานั้น พบว่า วิธีดังกล่าวไม่สามารถแก้ปัญหาได้ ดังนั้น วิทยาลัยควรที่จะปรับเปลี่ยนการแก้ปัญหา โดยการเริ่มปลูกฝังค่านิยมให้กับนักเรียน อาศัยรุ่นพี่ช่วยกันปลูกกระตมแนวคิดใหม่ ๆ ให้กับรุ่นน้อง ช่วยเหลือแก้ไขปัญหให้กับนักเรียนด้วยความเป็นธรรม ทั้งนี้ต้องอาศัยความร่วมมือกับสถานศึกษาใกล้เคียง เพื่อที่จะได้แก้ปัญหาให้สอดคล้องกัน และเป็นไปในบริบทเดียวกัน รวมทั้งผู้ปกครองที่ต้องช่วยดูแลให้ความอบอุ่น และรุ่นพี่ที่นักเรียนให้ความเคารพ เพื่อที่จะปรับเปลี่ยนความคิด และค่านิยมที่นำไปสู่การแก้ไขปัญหการทะเลาะวิวาทได้แบบยั่งยืน

ณภัทรรัตน์ ไชยอัศรกุลปี (2559, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย “การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาเครือข่ายกลุ่มเยาวชนในการป้องกันการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา” ผลจากการวิจัยพบว่า รูปแบบในการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา มี 5 รูปแบบ อันแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุ ผลที่เกิดขึ้น และวิธีการแก้ไขปัญหา ได้แก่ รูปแบบทำตามรุ่นพี่ รูปแบบภักดีในสถานศึกษา รูปแบบทำทนายในศักดิ์ศรี รูปแบบอวดดีในโลกออนไลน์ และรูปแบบเพื่อนไปไหนไปตามกัน และผลการสร้างและสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาเครือข่าย กลุ่มเยาวชนในการป้องกันการทะเลาะวิวาทในนักเรียนอาชีวศึกษา พบว่ามี 3 รูปแบบ เป็นรูปแบบที่เกิดขึ้นภายในสถานศึกษา คือ รูปแบบริเริ่มสร้างเครือข่าย เป็นรูปแบบที่เน้นการให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการทะเลาะวิวาท และฝึกทักษะการทำงานร่วมกัน ระหว่างสมาชิกในเครือข่าย ทำให้เกิดความกล้า และความสัมพันธ์อันดีระหว่างรุ่นและระหว่างสาขา ในขณะที่อีก 2 รูปแบบ เป็นรูปแบบที่เกิดขึ้นระหว่างสถานศึกษา คือ รูปแบบทลายกำแพงกัน เป็นรูปแบบการพัฒนาเครือข่ายที่เน้นการฝึกทักษะการทำงานร่วมกัน และทักษะการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ เป็นตัวเชื่อมในการพัฒนาความสัมพันธ์ ระหว่างเครือข่ายกลุ่มเยาวชนที่อยู่ต่างสถานศึกษา ทำให้เกิดการเห็นคุณค่าในตนเอง เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักเรียนอาชีวศึกษาที่อยู่ต่างสถานศึกษา และสุดท้ายรูปแบบสานสัมพันธ์ร่วมกันพัฒนา ที่เน้นการพัฒนาความสัมพันธ์ผ่านระบบออนไลน์ ทำให้เกิดเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ที่สามารถแลกเปลี่ยนสิ่งต่าง ๆ ระหว่างกันได้อย่างรวดเร็ว โดยรายละเอียดในแต่ละรูปแบบจะแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะกิจกรรม ขั้นตอนการดำเนินการ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและผลลัพธ์ รวมถึงผลการสร้างคู่มือการพัฒนาเครือข่ายกลุ่มเยาวชน ในการป้องกันการทะเลาะวิวาทในนักเรียนอาชีวศึกษา พบว่า คู่มือที่สร้างนั้น ได้นำเนื้อหาจากประสบการณ์ การมีส่วนร่วมในการวิจัยของกลุ่มผู้ร่วมวิจัย โดยคู่มือมีส่วนประกอบที่สำคัญ ได้แก่ ชื่อคู่มือ วัตถุประสงค์ ขอบเขต คำชี้แจง คำจำกัดความ กิจกรรมที่เหมาะสม ขั้นตอนในการดำเนินการ และผู้รับผิดชอบ

สมพร ชูทอง และคณะ (2559, น. 267) ได้ศึกษาวิจัย “การพัฒนากลยุทธ์การจัดการศึกษาเพื่อป้องกันปัญหาทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ” ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการจัดการศึกษา เพื่อป้องกันปัญหาทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ คือ สภาพแวดล้อมของสถานศึกษาอยู่ในสภาพที่ไม่น่าพึงพอใจ เนื่องจากไม่สะอาดและไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย ยิ่งไปกว่านั้นหลักสูตรที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ทั้งระดับชั้น ปวช. และ ปวส. ไม่ยืดหยุ่นและเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน นอกจากนี้สถานศึกษายังไม่ได้มีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน สำหรับการจัดการกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ที่มุ่งป้องกันการทะเลาะ

วิวาทของนักเรียนในสถานศึกษา นอกจากปัญหาที่กล่าวมาแล้ว ปัญหาความยุ่งยากทางด้านการเงินและงบประมาณยังก่อให้เกิดปัญหา ทั้งต่อสถานศึกษาและผู้ปกครองนักเรียน นอกจากนี้สถานศึกษายังไม่มีการศึกษาวิจัยอย่างจริงจัง ในเรื่องปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียน รวมทั้งไม่มีความร่วมมือกันอย่างแข็งขันและต่อเนื่อง ระหว่างสถานศึกษาและชุมชน เพื่อมุ่งแก้ปัญหาดังกล่าว 2) ความพยายามที่จะพัฒนากลยุทธ์ เพื่อป้องกันปัญหาทะเลาะวิวาทของนักเรียน อาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ก่อให้เกิด 5 กลยุทธ์หลัก ได้แก่ (1) กลยุทธ์พัฒนาผู้เรียนและศิษย์เก่าให้มีความเข้มแข็งมีกลยุทธ์รอง 4 กลยุทธ์ (2) กลยุทธ์การจัดการศึกษาและการประสานงาน ซึ่งมีกลยุทธ์รอง 5 กลยุทธ์ (3) กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ หลักสูตรการพัฒนาศักยภาพ และเทคโนโลยี มีกลยุทธ์รอง 7 กลยุทธ์ (4) กลยุทธ์การบริหารงบประมาณและบริหารทรัพยากรทางการศึกษา ซึ่งมีกลยุทธ์รอง 2 กลยุทธ์ และ (5) กลยุทธ์การมีส่วนร่วมและเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อจัดการศึกษาร่วมกัน มีกลยุทธ์รอง 3 กลยุทธ์ ทั้งนี้ มีวิธีการที่จะทำให้กลยุทธ์ประสบความสำเร็จทั้งสิ้น จำนวน 85 วิธีการ

นวรรตน์ ทรงเกียรติกุล (2560, น. 63) ได้ศึกษาวิจัย “มาตรการป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล” ผลการวิจัยพบว่า 1) สาเหตุของปัญหาการทะเลาะวิวาทเกิดจากปัจจัยส่วนบุคคล (ภายใน) และปัจจัยสภาพแวดล้อม (ภายนอก) 2) แนวทางการป้องกันปัญหามี 5 แนวทาง โดยสถาบันการอาชีวศึกษาคครอบคลุม กระบวนการยุติธรรมและกฎหมายภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคม และแนวทางการแก้ไขและบำบัดฟื้นฟู 3) มาตรการป้องกันทะเลาะวิวาทแบ่งออกเป็น 9 มาตรการ ได้แก่ (1) การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ (2) พ่อแม่ ผู้ปกครอง (3) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (4) สถาบันอาชีวศึกษาต่าง ๆ (5) ผู้บริหารสถาบัน (6) บุคลากรในกระบวนการยุติธรรม และกฎหมาย (7) การจัดสภาพแวดล้อม (8) กระบวนการคัดเลือกและพัฒนาครูฝ่ายปกครอง และครูที่ปรึกษา (9) มาตรการแก้ไขปัญหาและบำบัดฟื้นฟูภายหลังจากการเกิดทะเลาะวิวาท

ปุ่นยภรณ์ แสงเทศ (2560, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย “มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันการทะเลาะวิวาท ให้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษาตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546” ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาการกำหนดสัดส่วนของคณะกรรมการคุ้มครองเด็กของระดับผู้บริหารเป็นข้าราชการระดับสูงเป็นส่วนใหญ่ ส่วนในภาคประชาชนเป็นส่วนน้อยจึงไม่สมดุลกัน และการกำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ขาดทักษะในการปฏิบัติต่อเด็กตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติ ส่วนที่สอง การป้องกันโดยการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กยังไม่เหมาะสมกับสภาพ และส่วนสุดท้าย มาตรการในการกำหนดโทษความรับผิดชอบ สำหรับบิดามารดา ผู้ปกครอง

โดยการวางข้อกำหนดหรือให้วางประกัน เพื่อป้องกันการกระทำความผิดยังมีข้อบกพร่องหลายประการ งานวิจัยฉบับนี้ จึงเสนอให้มีการบัญญัติเพิ่มเติมในพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 เกี่ยวกับการกำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมของคณะกรรมการคุ้มครองเด็ก และการกำหนดอำนาจหน้าที่เจ้าพนักงาน ให้มีความชัดเจนในเรื่องคุณสมบัติที่เหมาะสม นอกจากนั้นแล้ว ในส่วนของการป้องกันโดยการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กที่เหมาะสม ส่วนความรับผิดชอบของบิดามารดา และผู้ปกครอง ซึ่งตามคำสั่งคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 30/2559 ในการวางข้อกำหนดหรือให้วางประกัน เพื่อป้องกันเป็นตัวเงินนั้น เห็นควรนำมาเป็นวิธีการเพื่อความปลอดภัยมาบังคับใช้ โดยให้นำมาบัญญัติเพิ่มเติมในพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 เพื่อป้องกันการทะเลาะวิวาท ใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษาให้ชัดเจน และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

สถาบันพระปกเกล้า หลักสูตรประกาศนียบัตรแนวคิดพื้นฐานจัดการความขัดแย้ง ด้วยสันติวิธี รุ่นที่ 3 กลุ่มเพทาย (2561, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย “แนวทางแก้ไขปัญหาทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา กรณีศึกษา: นักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกสมุทรปราการ และนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีกรุงเทพ” ผลศึกษาพบว่าสาเหตุหลักของปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา เกิดจาก 7 ประเด็นหลัก ได้แก่ ค่านิยมและความเชื่อที่ผิด ช่วงอายุวัยของนักเรียนนักศึกษา พฤติกรรมการลอกเลียนแบบที่ผิด ๆ การยั่วยุทำร้ายกัน ความอ่อนแอของสถาบันครอบครัว และชุมชน การบริหารจัดการปัญหาการทะเลาะวิวาทของสถานศึกษา และการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เนื่องจากนักเรียนนักศึกษาอยู่ในช่วงวัยรุ่น มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกายและอารมณ์สูง ขาดการดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดจากครอบครัว ประกอบกับการจัดตารางเรียนและกิจกรรมที่มีเวลาเรียนตรงกันกับสถาบันคู่อริ อีกทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจและฝ่ายปกครองมีจำนวนไม่เพียงพอ เมื่อเกิดเหตุจึงไม่สามารถเข้าระงับเหตุได้อย่างทันท่วงที ทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินและชีวิตบ่อยครั้ง คณะผู้ศึกษาวิจัยได้เสนอแนวทางแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา ทั้ง 2 สถาบัน ทั้งสิ้น 9 ประเด็น เริ่มจากการปลูกฝังค่านิยม ทศนคติในเชิงบวก และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน จัดทำข้อตกลงร่วมกันกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ในการรับนักเรียนนักศึกษา ไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพและฝึกอาชีพ จัดกิจกรรมส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และจัดโครงการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม การควบคุมสื่อออนไลน์ ให้มีการนำเสนอข่าวการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาอย่างถูกต้องและเหมาะสม ประสานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และร่วมกันเฝ้าระวังจุดเสี่ยงต่าง ๆ ให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ข้อกฎหมายและความรับผิดชอบต่อผู้ปกครอง ในการควบคุม

ดูแลนักเรียน นักศึกษา และการสร้างภาคีเครือข่ายผู้ปกครองและชุมชน ในการเฝ้าระวังปัญหา การทะเลาะวิวาท ผู้บริหารสถานศึกษาต้องให้ความสำคัญ ดูแลเอาใจใส่ต่อปัญหาอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง สถานศึกษามีมาตรการในการควบคุมตรวจสอบ การพกพาอาวุธของนักเรียน นักศึกษา บังคับใช้กฎระเบียบของสถานศึกษา รวมถึงเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องบังคับใช้กฎหมาย อย่างจริงจัง และคณะผู้ศึกษาวิจัย ได้มีข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาคารทะเลาะวิวาทของ นักเรียนนักศึกษา กรณีศึกษา : นักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ และนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีกรุงเทพ แบ่งเป็น 2 มิติ ได้แก่ เซึ่งป้องกัน และเชิงแก้ไข เยี่ยวยา โดยเชิงป้องกันมีข้อเสนอแนะทั้งสิ้น 10 ประเด็น คือ การปลูกฝังทัศนคติค่านิยมเชิงบวก การจัดทำข้อตกลงกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ในการรับนักเรียนนักศึกษาไปฝึก ประสบการณ์วิชาชีพและฝึกอาชีพ การจัดโครงการส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ จัดโครงการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม และทัศนคติที่ดี ให้สถานศึกษาประสานความร่วมมือกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันเฝ้าระวังตามจุดเสี่ยงต่าง ๆ รวมถึงจัดให้มีรถรับส่งของแต่ละสถาบัน เพื่อช่วยลดปัญหาในการก่อเหตุทะเลาะวิวาท ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องต้องให้ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับข้อกฎหมายและความรับผิดชอบของผู้ปกครอง ในการควบคุมดูแลนักเรียนนักศึกษา สร้างเครือข่ายผู้ปกครองและชุมชน ในการเฝ้าระวังปัญหาการทะเลาะวิวาท การใช้สารเสพติดและ สิ่งมีนเมา ผู้บริหารสถานศึกษาต้องให้ความสำคัญดูแลเอาใจใส่ปัญหา สถานศึกษาต้องมี มาตรการในการควบคุม ตรวจสอบการพกพาอาวุธของนักเรียนนักศึกษา มีการแลกเปลี่ยนข้อมูล ที่เป็นประโยชน์อย่างถูกต้องตรงไปตรงมา และต้องดำเนินการแก้ไขปัญหอย่างจริงจังต่อเนื่อง นอกจากนี้ รัฐบาลต้องมีนโยบายและมาตรการในการป้องกันแก้ไขปัญหอย่างเป็นรูปธรรม โดยการสนับสนุนงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนการเตรียมความพร้อมในการป้องกันแก้ไข และระงับเหตุในวันสำคัญต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดเหตุทะเลาะวิวาท ส่วนมิติเชิงแก้ไขเยี่ยวยา มีด้วยกัน 3 ประเด็น คือ ภาครัฐจัดให้มีแนวทางในการควบคุมสื่อออนไลน์ ให้มีการนำเสนอข่าว การทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา อย่างถูกต้องเหมาะสม โดยให้หน่วยงานที่มีหน้าที่ รับผิดชอบประชาสัมพันธ์ข่าวสารของนักเรียน นักศึกษาในเชิงสร้างสรรค์ เพื่อสร้างแรงจูงใจและ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ให้เกิดการยอมรับในสังคม สถานศึกษาต้องบังคับใช้กฎระเบียบของ สถานศึกษาอย่างเคร่งครัด และเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง รวมถึงส่งเสริม ให้สถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจัดการศึกษาระบบทวิภาคี

ปัทิตตา รัตนจิระพงศ์ (2560, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย “ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการกระทำรุนแรงของนักเรียนชายอาชีวศึกษาในจังหวัดนครปฐม” ผลการวิจัยพบว่า 1) พฤติกรรมการกระทำรุนแรง การได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนหรือรุ่นพี่ การได้รับอิทธิพลจากสื่อ อยู่ในระดับน้อย การเห็นคุณค่าในตนเอง และสัมพันธภาพภายในครอบครัวอยู่ในระดับกลาง 2) นักเรียนชายอาชีวศึกษาในจังหวัดนครปฐม สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดนครปฐม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและประสิทธิภาพการถูกลงโทษอย่างรุนแรง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนระดับชั้นเรียน ความพอเพียงของรายได้และลักษณะการพักอาศัยไม่พบความแตกต่าง 3) การได้รับอิทธิพลจากสื่อ การได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนหรือรุ่นพี่ และความสัมพันธภาพภายในครอบครัว สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการกระทำรุนแรงของนักเรียนชายอาชีวศึกษาในจังหวัดนครปฐม ได้ร้อยละ 48.9 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

หทัยรัตน์ นามดี (2562, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย “การทะเลาะวิวาทนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ผลการวิจัยพบว่า 1) พฤติกรรมการทะเลาะวิวาทของนักศึกษาสามารถแบ่งออกตามความรุนแรง เรียงลำดับจากน้อยไปมาก 4 กลุ่ม ดังนี้ (1) การยั่วด้วยคำพูดเมื่อพบหน้ากัน (2) แสดงความรุนแรงด้วยการกระทำข่มขู่ (3) การทำร้ายร่างกายแบบตัวต่อตัว และ (4) การทะเลาะวิวาทแบบกลุ่ม 2) สาเหตุการทะเลาะวิวาท สรุปได้ 4 ด้าน ดังนี้ (1) ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มวัยรุ่น เกิดจากให้ความสำคัญกับเพื่อน เจตคติ และการควบคุมอารมณ์ (2) ด้านครอบครัว เกิดจากรูปแบบการเลี้ยงดู ปัญหาเศรษฐกิจของครอบครัว พฤติกรรมการเลียนแบบ (3) ด้านสภาพสถานศึกษา เกิดจากขาดความใกล้ชิด การดูแลเอาใจใส่ของคณาจารย์ กิจกรรมที่ถ่ายทอดจนเป็นค่านิยมระหว่างรุ่นพี่สู่อุ่นน้อง ระเบียบและข้อบังคับที่เก๋าล้าสมัย (4) ด้านสภาพแวดล้อมและสังคม/สื่อ เกิดจากสื่อสาธารณะ อินเทอร์เน็ต สังคมและชุมชนขาดความรับผิดชอบ การเป็นแบบอย่างที่ไม่เหมาะสม 3) แนวทางแก้ไขการทะเลาะวิวาท มีดังนี้ (1) ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มวัยรุ่น นักศึกษาควรให้ความสำคัญกับตัวเอง มีสติ เลือกต้นแบบที่ดีและเหมาะสมกับตนเอง (2) ด้านครอบครัว เลี้ยงดูด้วยความรัก ความเข้าใจ ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงและการเป็นแบบอย่างที่ดี สร้างความร่วมมือที่ดีระหว่างคนในครอบครัว (3) ด้านสถานศึกษา ควรส่งเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวและสถานศึกษา และปรับปรุงแก้ไขระเบียบให้สอดคล้องกับเหตุการณ์ปัจจุบัน ควบคุมการจัดกิจกรรมที่สร้างสรรค์ (4) ด้านสภาพแวดล้อมและสังคม สังคมต้องร่วมกันรับผิดชอบ ช่วยกันสอดส่องดูแลเป็นแบบอย่างที่ดีและการนำเสนอสื่อในทางสร้างสรรค์

ฐานันท์ เรื่องรัตนพงศ์ และศศิภัทรา ศิริวาโท (2563, น. 991) ได้ศึกษาวิจัย “ปัจจัยที่มีผลต่อการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวะ: กรณีศึกษาสถาบันอาชีวะศึกษาในพื้นที่อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ” ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยและสาเหตุของการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวะศึกษา เกิดจากความคึกคะนองตามธรรมชาติและถูกยั่วยุได้ง่าย เนื่องจากอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนต้น (14-16 ปี) เมื่อถูกทำร้าย และกฎหมาย รวมถึงเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถเอาผิดกับผู้กระทำผิดได้ จึงทำให้เกิดความต้องการเอาคืน เพื่อแก้แค้นและเป็นการรักษาศักดิ์ศรี นอกจากนี้ยังมีพฤติกรรมเลียนแบบสื่อ และปัญหาความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว ที่เป็นปัจจัยสำคัญทำให้เด็กมีพฤติกรรมรุนแรง เพราะเชื่อว่าจะได้รับความสนใจและได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน สำหรับผลการศึกษา แนวทางในการป้องกันการทะเลาะวิวาทในนักเรียนอาชีวะศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยพบว่า กฎหมายที่บังคับใช้ในปัจจุบันยังไม่มี ความรวดเร็วและเด็ดขาดที่มากพอที่จะทำให้เกรงกลัวการกระทำผิด รวมถึงสื่อต่าง ๆ ก็ยังนำเสนอภาพความรุนแรงต่าง ๆ โดยไม่มีการเซนเซอร์ และไม่มีการให้ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับผลเสีย และการลงโทษตามกฎหมาย เพราะฉะนั้น จึงควรมีการแก้ไขกฎหมาย เพิ่มกำลังคนหรืองบประมาณ เพื่อดูแลความสงบเรียบร้อยให้มากขึ้น และควรมีแผนยุทธศาสตร์ ในการแก้ปัญหาพฤติกรรมรุนแรงอย่างเป็นรูปธรรมระหว่างนักเรียน คณะครู เจ้าหน้าที่ตำรวจและชุมชน

ชิษณุชา นวลปาน และศรัณย์ ธิติลักษณ์ (2563, น. 28) ได้ศึกษาวิจัย “ปัญหาความรุนแรง: กระบวนการครอบงำความคิดของนักเรียนอาชีวะในเขตกรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการครอบงำความคิดของนักศึกษาอาชีวะมีอยู่ 3 กระบวนการ ได้แก่ 1) กระบวนการรับน้อง 2) กระบวนการถ่ายทอดประสบการณ์ความรุนแรงจากรุ่นพี่สู่รุ่นน้อง และ 3) กระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ของนักศึกษาอาชีวะศึกษาเอง ส่วนปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักศึกษาอาชีวะ เกิดจากองค์ประกอบ 2 ส่วน ได้แก่ 1) องค์ประกอบภายในที่แสดงออกมาจากความรู้สึกนึกคิด ภายในสภาพบังคับของจิตใจ คือกระบวนการครอบงำความคิด เป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลโดยตรงต่อพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของนักศึกษาอาชีวะศึกษา 2) องค์ประกอบภายนอกสภาพแวดล้อมทั่วไป เป็นปัจจัยที่สนับสนุนพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง คือ ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านสถาบัน ทั้งนี้ ผู้วิจัยมีเสนอแนะแนวทางการจัดการปัญหาความรุนแรง รวม 5 มาตรการ คือ มาตรการเกลี้ยจุ่มเกลี้ย มาตรการตัดช่วงกระบวนการสืบทอดความคิด มาตรการหลอมรวมทัศนคติที่ดีของสถาบัน มาตรการเฝ้าระวังพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงและการให้คุณค่าใหม่กับบุคคล และมาตรการสื่อสารเชิงบวก

พงษ์ศักดิ์พิล ทาแก้ว (2563, น. 52) ได้ประเมิน “การประเมินโครงการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคเดชอุดม” ผลการประเมินพบว่า 1) ด้านบริบท โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 2) ด้านปัจจัยนำเข้า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 3) ด้านกระบวนการ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 4) ด้านผลผลิต โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

สุดใจ ภูเทศ (2563, บทคัดย่อ) ได้ประเมิน “การประเมินโครงการส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคเดชอุดม สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา” ผลการประเมินพบว่า 1) ด้านบริบทของโครงการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 3) ด้านกระบวนการของโครงการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 4) ด้านผลผลิตของโครงการ จำแนกตามกลุ่มเป็น (1) กลุ่มผู้บริหาร ครู บุคลากร และกลุ่มนักเรียนนักศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผลการประเมินผ่านเกณฑ์ (2) ผลผลิตของโครงการ ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมโครงการส่งเสริมให้เป็นคนดีที่มีความรับผิดชอบ มีวินัย ความมีน้ำใจ และการเป็นคนเก่งที่มีมนุษยสัมพันธ์ และมีความรู้ทักษะวิชาชีพของนักเรียนนักศึกษา โดยภาพรวมคิดเป็นร้อยละ 80.42 ผลการประเมินผ่านเกณฑ์

Owens (1994, p. 200) ได้ศึกษาวิจัย “มิติในการมองตนเอง โดยเน้นเรื่องผลกระทบจากการเห็นคุณค่าของตนเอง กับผลกระทบความรู้สึกว่าตนเองไร้ค่าที่มีต่อปัญหาเยาวชน” ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการรับรู้ที่แปรปรวน เป็นผลมาจากมิติทั้งสองของการมองตนเอง ทั้งในเชิงการเห็นคุณค่ากับความรู้สึกไร้ค่าของตนเอง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสรุปว่า การพัฒนาทฤษฎีที่เกี่ยวกับการศึกษาการประเมินตนเองกับปัญหาสังคมของเยาวชน ควรจะให้ความสำคัญกับการมีตัวแปรทั้งสองมิติในการวัดประเมินตนเอง นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังสรุปว่า การศึกษานี้เป็นสิ่งยืนยันความสัมพันธ์ระหว่างการมองตนเองกับการเกิดปัญหาของเยาวชน

Gratz & Claffey (1996, p. 243) ได้ศึกษา “ปัจจัยเสี่ยงในการกระทำผิดโดยมี การตั้งใจของนักเรียน นักศึกษาระดับวิทยาลัย” ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านความไม่มั่นคงในการเลี้ยงดู การแยกจากกันในวัยเด็ก การถูกเพิกเฉยทางด้านอารมณ์ การถูกล่วงละเมิดทางเพศ การแตกแยก สามารถทำนายการเกิดการทำผิดโดยตั้งใจของนักเรียน นักศึกษาระดับวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้

McEvoy & Welker (2000, p. 130) การศึกษา พฤติกรรมการต่อต้านสังคม ความล้มเหลวทางวิชาการ และบรรยากาศในโรงเรียน: การทบทวนสาเหตุการวิจัยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพฤติกรรมต่อต้านสังคม และความล้มเหลวทางวิชาการในหมู่นักศึกษา การศึกษา ในปัจจุบันออกแบบมาเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม 2 รูปแบบ คือ 1) เงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยแยกจากเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรุนแรงหรือต่อต้านสังคมอื่น ๆ 2) มุ่งเน้นการปรับเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจหรือลักษณะบุคลิกภาพของแต่ละบุคคล เช่น การเปลี่ยนทัศนคติและความเชื่อ พฤติกรรมต่อต้านสังคมและความล้มเหลวทางวิชา การสร้างบรรยากาศสามารถระบุพฤติกรรมที่เป็นปัญหาได้อย่างสมเหตุสมผล และยังสามารถปรับเปลี่ยนเพื่อลดพฤติกรรมดังกล่าวได้ ความสำเร็จของการป้องกันจึงขึ้นอยู่กับความสามารถในการปรับเปลี่ยนบรรยากาศเพื่อลดการต่อต้านสังคม และลดพฤติกรรมต่อต้านสังคมในหมู่นักเรียนที่ถูกระบุว่าเป็น "กลุ่มเสี่ยง" ที่อาจเกิดขึ้นได้ การศึกษาดังกล่าวมีความสอดคล้องกับการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างบรรยากาศของโรงเรียนและโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพอีกด้วย

Chen & Astro (2016, p. 568) ทำการศึกษา เรื่องการกระทำผิดด้านความรุนแรงในโรงเรียนในไต้หวัน มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะบรรยายถึงสภาวะการใช้ความรุนแรงในโรงเรียนในไต้หวัน ผลการศึกษาในครั้งนี้ จะช่วยให้เกิดความเข้าใจว่าทำไมผู้กระทำความผิดจึงต้องใช้ความรุนแรงต่อผู้คนรอบข้าง ผลของการศึกษาได้เสนอแนะว่า ความแพร่หลายในการกระทำผิดจะมีความผันแปรจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง แต่ทว่าอิทธิพลของอายุ เพศ และ ประเภทของโรงเรียนที่มีต่อการเกิดความรุนแรงในไต้หวันนั้น มีแนวโน้มที่จะคล้ายคลึงกับสิ่งที่ทฤษฎีคาดการณ์บนพื้นฐานของการศึกษาในวัฒนธรรมตะวันตก ผู้กระทำผิดเป็นจำนวนมากได้รายงานการใช้ความรุนแรงที่เกิดจากการเล่นหุกคะเมนตีลังกาแบบโลดโผน รวมทั้งเกิดจากสถานการณ์ที่เริ่มจากการเล่นล้อเลียนตลกขบขัน ผลของการวิจัยเสนอแนะว่าการส่งเสริมให้เกิดปฏิสัมพันธ์ที่มีคุณภาพของคนรอบข้างจะเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญในการป้องกันการเกิดความรุนแรง

Devries et al. (2018, pp. 303-304) ทำการศึกษาเรื่อง การลดความรุนแรงทางด้านร่างกายของนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบว่าชุดเครื่องมือการวิจัยที่นำมาใช้ในครั้งนี้จะสามารถนำมาใช้ในการช่วยลดความรุนแรงที่กระทำโดยรอบข้าง และเจ้าหน้าที่โรงเรียนต่อนักเรียนที่พิการ และมีร่างกายปกติในโรงเรียนประถมศึกษาของยูกันดาได้หรือไม่ ผลการศึกษาพบว่า ในขั้นต้นคือ การใช้ความรุนแรงทางด้านร่างกายที่ผ่านไป 1 สัปดาห์ ที่ได้รับจากการกระทำโดยเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนที่ถูกวัดโดยรายงานส่วนตัวของนักเรียนชั้นประถมจำนวน 5, 6, และ 7 คน ที่มีช่วงอายุระหว่าง

11-14 ปี ที่ใช้สังคมนระหว่างประเทศสำหรับการป้องกันความรุนแรงในเด็ก และสถาบันที่ทำหน้าที่ตรวจสอบการละเลยการล่วงละเมิดในเด็ก สภาวะความพิการทางด้านร่างกายจะถูกประเมินโดยชุด 6 คำถามแบบสั้นของ Washington Group และการวิเคราะห์จากการทดลองจะถูกนำมาช่วยในการเยียวยา ซึ่งพบว่า ในช่วงสุดท้ายพบว่า 53 % ของนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มควบคุมที่มีสภาพร่างกายเป็นปกติและ 84 % ของนักเรียนที่มีความพิการทางด้านร่างกายได้แสดงรายงานด้านการเกิดความรุนแรงที่เกิดจากคนรอบข้าง และเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนหลังจากผ่านไป 1 สัปดาห์ ความรุนแรงในโรงเรียนที่ถูกแทรกแซงลดลงน้อยกว่าความรุนแรงที่เกิดในโรงเรียนควบคุมและหลังจากการแทรกแซงแล้วในกลุ่มนักเรียนชั้นประถมที่มีร่างกายปกติ อัตราความน่าจะเป็นที่ถูกรับแล้ว (Adjusted Odds Ratio) มีค่าเท่ากับ 0.41 ด้วยระดับความเชื่อมั่นที่ 95 % และในกลุ่มนักเรียนที่มีความพิการทางด้านร่างกายบางส่วน ส่วนอัตราความน่าจะเป็นที่ถูกรับแล้ว (Adjusted Odds Ratio) มีค่าเท่ากับ 0.36 ด้วยระดับความเชื่อมั่นที่ 95 % ในกลุ่มนักเรียนที่มีความพิการทางด้านร่างกาย อัตราความน่าจะเป็นที่ถูกรับแล้ว (Adjusted Odds Ratio) มีค่าเท่ากับ 0.29 ด้วยระดับความเชื่อมั่นที่ 95 % ดังนั้น การแทรกแซงกับคนรอบข้างจะช่วยลดความรุนแรงที่มีต่อกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นได้ โดยที่ไม่มีหลักฐานทางด้านความแตกต่างในผลของสถานะความพิการทางด้านร่างกาย ดังนั้น ชุดของเครื่องมือโรงเรียนจะทำหน้าที่เป็นตัวแทรกแซงที่มีประสิทธิภาพในการช่วยลดความรุนแรงที่เกิดจากคนรอบข้าง และเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนที่กระทำต่อนักเรียนชั้นประถมที่มีสภาพร่างกายพิการในประเทศยูกันดา

Ahmady & Shahbazi (2020, p. 1) การศึกษา เรื่องการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงคุณภาพของปัญหาของนักเรียน: สามารถระบุปัญหาและการบริหารจัดการอย่างไร วัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อแก้ปัญหาให้กับผู้เรียนสาขาเกษตรศาสตร์ โดยพยายามระบุปัญหาของนักเรียนและวิธีการจัดการกับนักเรียนกลุ่มนี้จากมุมมองของผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง และการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหาตามแนวทางของไฮเดกเกอร์ (Heidegger) โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา 12 คน ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านปัญหาของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า จากการวิเคราะห์ข้อมูล ได้มีการแยกนักเรียนเป็น 5 กลุ่ม และ 28 ประเภท และ 164 รายการ สาเหตุของปัญหาของนักเรียนคือขาดทักษะการควบคุมตนเอง ขาดการปฏิสัมพันธ์กับกลุ่ม ความล้มเหลวของหลักสูตร ขาดนโยบายการแก้ไขและแนวทางแก้ไขที่ต่อเนื่อง ผลการวิจัยพบว่า แม้จะมีการปรับปรุงหลักสูตร แต่ก็ยังมีข้อบกพร่องในการแก้ปัญหา และการจัดการกับนักเรียนที่มีปัญหา จากข้อมูลของผู้เข้าร่วมการสัมภาษณ์ ให้ข้อเสนอแนะว่าควรมีการแก้ปัญหาที่ครอบคลุมและจัดตั้งศูนย์

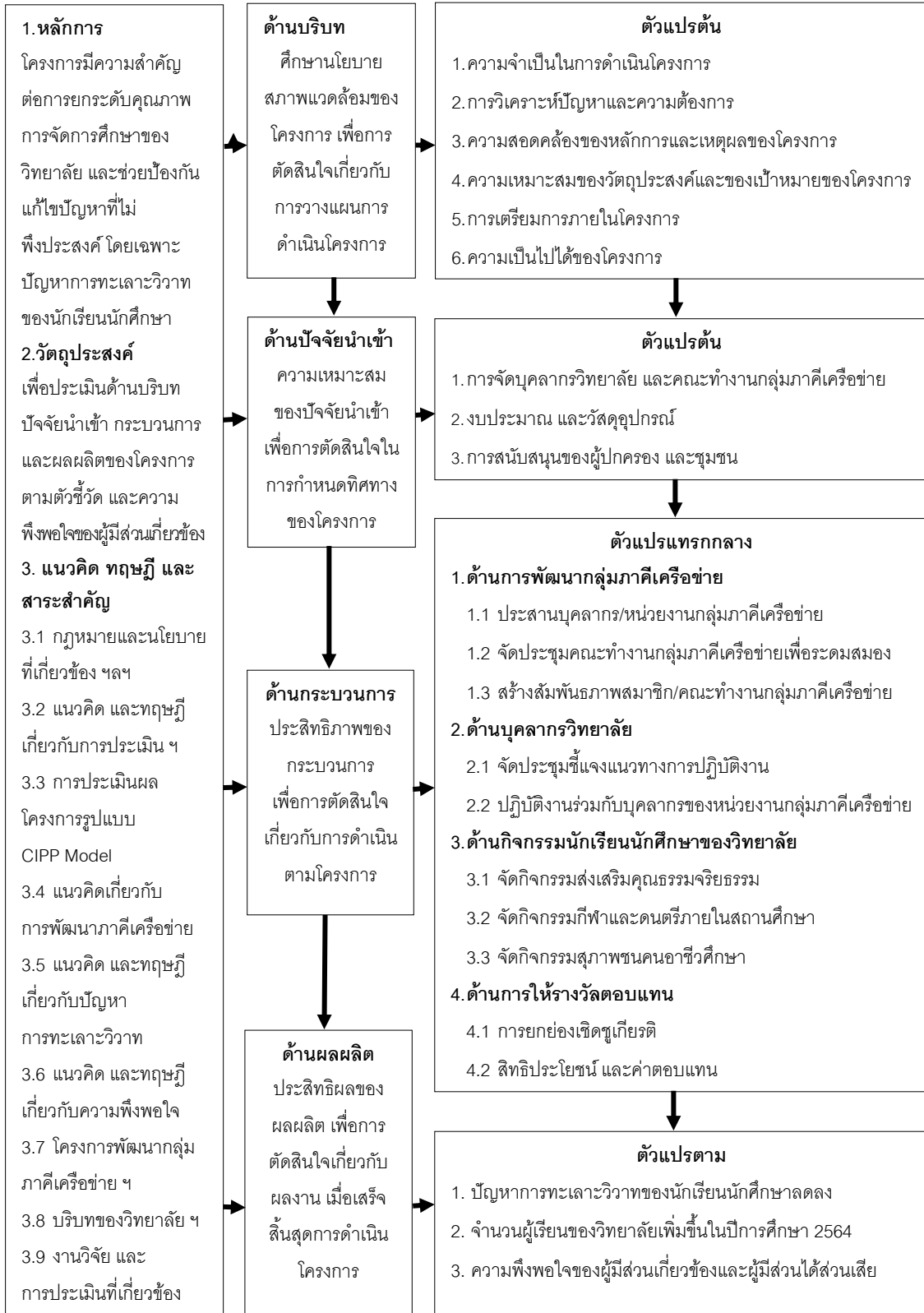
ให้คำปรึกษา เพื่อสามารถแก้ปัญหาของนักเรียนได้อย่างรวดเร็ว ในทางกลับกันควรมีการพัฒนาทักษะการกำกับดูแลตนเอง วิธีการสอนเชิงรุก และการประเมินรายบุคคล การใช้กลยุทธ์สนับสนุนให้นักเรียนที่มีปัญหาสามารถสำเร็จการศึกษาได้ การศึกษาครั้งนี้ยังเน้นการพัฒนาคุณาจารย์ ทบพจนกระบวนกรสรรหาคณาจารย์ เสริมสร้างศูนย์ให้คำปรึกษา และปรับปรุงการสอบ

Tribolet et al. (2023, pp. 1-2) ได้ศึกษา การใช้เครือข่ายความร่วมมือของนักฟุตบอลมืออาชีพในประเทศออสเตรเลีย เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้เล่น พบว่า การศึกษาเรื่องการใช้เครือข่ายความร่วมมือของนักฟุตบอลมืออาชีพในประเทศออสเตรเลียเพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้เล่นมีวัตถุประสงค์ เพื่อรายงานแนวทางการปรับพฤติกรรมเชิงซ้อนโดยสังเกตจากบุคลิก ลักษณะการเล่นฟุตบอลของผู้เล่นในประเทศออสเตรเลีย โดยดูจากพฤติกรรมตลอดระยะเวลาในการเล่นการรับส่งการเตะลูกบอลตลอดฤดูกาลการเล่นฟุตบอลโดยกระบวนกรการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก เพื่อลดพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ผ่านเครือข่ายความร่วมมือผลงานวิจัยพบว่า จากการวิเคราะห์องค์ประกอบหลักสามารถแบ่งพฤติกรรมของผู้เล่นได้เป็นสองประเภท คือ ลักษณะการเล่นแบบเป็นทีมและการเล่นแบบแยกตัวเล่นเฉพาะบุคคลจากผลการศึกษาดังกล่าว ทำให้สรุปได้ว่าการที่จะปรับพฤติกรรมต่าง ๆ การสร้างความเข้าใจและความร่วมมือจากทุกภาคส่วนทั้งผู้เล่นผู้ฝึกสอนเพื่อให้การฝึกประสบความสำเร็จการแสดงออกของผู้เล่นถือว่าเป็นสิ่งสำคัญ และควรมีการปรับเปลี่ยนก่อนลงเล่นเป็นเบื้องต้น

จากการศึกษางานวิจัยและการประเมินที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า การศึกษาทำให้ทราบถึงสาเหตุของการเกิดปัญหา และกระบวนกร วิธีการหรือแนวทางที่สำคัญในการป้องกันแก้ไขปัญหการทะเลาะวิวาทของนักเรียน ซึ่งส่วนใหญ่เกิดมาจากสาเหตุที่สำคัญ คือ ความขัดแย้งต่อเนื่องของสถานศึกษาคู่อริในอดีต รุ่นพี่ที่ถ่ายทอดสนับสนุนแนวคิดในทางที่ผิดมายังรุ่นน้อง ค่านิยมการใช้ความรุนแรงแก้ไขปัญหา ความรักเพื่อน ความรักสถาบัน การขาดความเอาใจใส่จากครอบครัว การขาดการควบคุมอารมณ์ ความต้องการในการแสดงออกให้ผู้อื่นยอมรับ ตลอดจนผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องขาดการบังคับกฎหมายอย่างจริงจัง และแนวทางการป้องกันแก้ไขที่มีความต่อเนื่อง ส่วนกระบวนกร วิธีการหรือแนวทางป้องกันแก้ไขปัญหการทะเลาะวิวาทของนักเรียน ควรเน้นที่การป้องกันการเกิดปัญหาด้วยการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม การเปลี่ยนทัศนคติและความเชื่อ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เช่น การบำเพ็ญประโยชน์ กีฬา ดนตรี และการให้ผู้ปกครองเข้ามาช่วยดูแลให้ความอบอุ่น ที่สำคัญที่สุดคือทุกภาคส่วนที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องและมีส่วนร่วมได้ส่วนเสียต้องร่วมกันแก้ไขปัญหาร่วมกัน อย่างต่อเนื่องโดยการจัดตั้งกลุ่มภาคีเครือข่ายความร่วมมือ ประกอบด้วย ผู้ปกครอง สถานศึกษาด้านอาชีวศึกษา และบุคลากร

ในกระบวนการยุติธรรม และกฎหมาย ตลอดจนควรมีการแก้ปัญหาที่ครอบคลุม และมีการจัดตั้ง ศูนย์ให้คำปรึกษาหรือศูนย์ความปลอดภัย เพื่อสามารถแก้ปัญหาของนักเรียนนักศึกษาได้อย่าง รวดเร็ว จากข้อมูลงานวิจัยและการประเมินที่เกี่ยวข้องที่ได้สรุปมานั้น สามารถนำมาใช้กำหนดเป็น แนวคิดเบื้องต้นสำหรับการประเมินโครงการในครั้งนี้ได้

10. กรอบแนวคิดการประเมินโครงการ

ภาพที่ 2.9 แสดงกรอบแนวคิดการประเมินโครงการ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการประเมิน

การประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบซิป โมเดล (CIPP Model) ของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam, 1983, p. 123) ซึ่งมีรูปแบบการประเมินใน 4 ด้านประกอบด้วย 1) การประเมินด้านบริบท (Context Evaluation) 2) การประเมินด้านปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) 3) การประเมินด้านกระบวนการ (Process Evaluation) และ 4) การประเมินด้านผลผลิต (Product Evaluation) ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ขั้นตอนการดำเนินโครงการ
2. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการ และเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการ และเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการ และเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการประเมินโครงการ

1. ขั้นตอนการดำเนินโครงการ

ผู้ประเมินศึกษาเอกสาร หลักการ แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัย และการประเมินที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อมูลมาใช้ในการดำเนินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ รวมทั้งแนวทางป้องกัน แก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท ซึ่งจะส่งผลให้เกิดสวัสดิภาพแก่นักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัย รวมทั้งการสร้างเชื่อมั่น และความพึงพอใจ ให้แก่ผู้ปกครอง และชุมชน รวมทั้งบุคคลหรือหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อปัญหาดังกล่าว

1.1 รายละเอียดขั้นตอนการประเมินผลโครงการ

1.1.1 การประเมินด้านบริบท (Context Evaluation)

1) ขอบเขตด้านเนื้อหา เป็นการประเมินก่อนที่จะลงมือดำเนินงานตามโครงการ เพื่อศึกษาความจำเป็นในการดำเนินโครงการ การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของ

โครงการ ความสอดคล้องของหลักการและเหตุผลของโครงการ ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของโครงการ รวมทั้งเป้าหมายของโครงการ วิธีดำเนินงานของโครงการ ระยะเวลาของการดำเนินงานโครงการ และความเป็นไปได้ของการดำเนินงานโครงการ

2) ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การประเมินด้านบริบท มีการใช้ทั้งประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

(1) ประชากร ได้แก่ บุคลากรวิทยาลัย รวมจำนวน 69 คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 2 คน ครูผู้สอน จำนวน 47 คน และบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 20 คน รวมจำนวน 69 คน (ยกเว้นนักการภารโรง และผู้ประเมิน)

(2) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องต่อปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา ฯ โดยตรง รวมจำนวน 30 คน ได้แก่ ข้าราชการตำรวจ จำนวน 10 คน ผู้อำนวยการสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 10 คน และพนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา (พสน.) จำนวน 10 คน จากประชากรที่สังกัดหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ชลบุรี และกรุงเทพมหานคร โดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling)

3) ขอบเขตด้านตัวแปร ตัวแปรที่จะศึกษา ได้แก่ (1) ความจำเป็นในการดำเนินโครงการ (2) การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการ (3) ความสอดคล้องของหลักการและเหตุผล (4) ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของโครงการ (5) ความเหมาะสมของการเตรียมการภายในโครงการ และ (6) ความเป็นไปได้ของโครงการ

4) ขอบเขตด้านระยะเวลา ประเมินก่อนการดำเนินโครงการ ในช่วงภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

รายละเอียดกรอบการประเมินด้านบริบท โครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ แสดงได้ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 กรอบการประเมินด้านบริบทของโครงการ

วัตถุประสงค์	ประเด็นการประเมิน	แหล่งข้อมูล	วิธีการ/เครื่องมือ	การวิเคราะห์	เกณฑ์การประเมิน
เพื่อประเมินด้านบริบทโครงการ พัฒนากลุ่มภาคี เครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกสมุทรปราการ	บริบทด้าน 1. ความจำเป็นในการดำเนินโครงการ 2. การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการ 3. ความสอดคล้องของหลักการและเหตุผล 4. ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการ 5. การเตรียมการภายในโครงการ 6. ความเป็นไปได้ของโครงการ	- ประชากร 1. ผู้บริหาร 2. ครูผู้สอน 3. บุคลากรทางการศึกษา - กลุ่มตัวอย่าง 1. ข้าราชการตำรวจ 2. ผู้อำนวยการสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา 3. พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนนักศึกษา (พสน.)	แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีการวัดแบบ Likert scale	μ, σ และ $\bar{X}, S.D.$	ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป ($\mu \geq 3.51$) ($\bar{X} \geq 3.51$)

1.1.2 การประเมินด้านปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation)

1) ขอบเขตด้านเนื้อหา เป็นการประเมินก่อนที่จะลงมือดำเนินงานตามโครงการ เพื่อศึกษาความจำเป็นของโครงการ และการพิจารณาความเหมาะสมเกี่ยวกับการจัดบุคลากรวิทยาลัยในการดำเนินงานตามโครงการ ความเหมาะสมของผู้เข้าร่วมเป็นคณะทำงาน กลุ่มภาคีเครือข่าย การใช้งบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ รวมทั้งการได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้ปกครอง และชุมชน

2) ขอบเขตด้านประชากร

(1) ประชากร ได้แก่ บุคลากรวิทยาลัย ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 2 คน ครูผู้สอน จำนวน 47 คน และบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 20 คน จำนวน 69 คน และ

คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย จำนวน 23 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 92 คน (ยกเว้นนักการภารโรง และผู้ประเมิน)

(2) ตัวแปรที่จะศึกษา ได้แก่ ความเหมาะสมเกี่ยวกับการจัดบุคลากร วิทยาลัย คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และการสนับสนุนจากผู้ปกครองและชุมชน

3) ขอบเขตด้านระยะเวลา ประเมินก่อนการดำเนินโครงการ ในช่วงภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

รายละเอียดการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า โครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่าย เพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ แสดงได้ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 กรอบการประเมินด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ

วัตถุประสงค์	ประเด็นการประเมิน	แหล่งข้อมูล	วิธีการ/เครื่องมือ	การวิเคราะห์	เกณฑ์การประเมิน
เพื่อประเมินด้านปัจจัยนำเข้า โครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกสมุทรปราการ	ปัจจัยนำเข้า ด้าน 1. การจัดบุคลากร วิทยาลัย 2. คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย 3. งบประมาณ 4. วัสดุอุปกรณ์ 5. การสนับสนุน จากผู้ปกครอง และชุมชน	ประชากร 1. ผู้บริหาร วิทยาลัย 2. ครูผู้สอน 3. บุคลากรทางการศึกษา 4. คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย	แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีการวัดแบบ Likert scale	μ, σ	ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป ($\mu \geq 3.51$)

1.1.3 การประเมินด้านกระบวนการ (Process Evaluation)

1) ขอบเขตด้านเนื้อหา เป็นการประเมินระหว่างการดำเนินโครงการ เพื่อศึกษากระบวนการปฏิบัติงานตามโครงการในทุก ๆ ขั้นตอนของกิจกรรมภายใต้โครงการ ว่ามีการปฏิบัติกิจกรรมอย่างเป็นระบบ ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ และวิธีการดำเนินโครงการ

รวมทั้งสามารถตรวจสอบได้หรือไม่ เพื่อหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจสั่งการในการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินกิจกรรมย่อยในทุก ๆ ขั้นตอน ของกิจกรรมภายใต้โครงการ

2) ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร ได้แก่ (1) บุคลากรวิทยาลัย ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 2 คน ครูผู้สอน จำนวน 47 คน และบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 20 คน รวมจำนวน 69 คน (ยกเว้นนักการภารโรง และผู้ประเมิน) และ (2) คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย ประกอบด้วย ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธร จำนวน 7 คน ผู้บริหารสถานศึกษาสายอาชีวศึกษา จำนวน 8 คน ผู้บริหารสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 3 คน ขนส่งจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 1 คน ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 1 คน และกรรมการวิทยาลัย จำนวน 3 คน รวมจำนวน 23 คน (ยกเว้นผู้ประเมิน) รวมจำนวนทั้งสิ้น 92 คน

3) ขอบเขตด้านตัวแปร ตัวแปรที่จะศึกษา ได้แก่ กระบวนการปฏิบัติงานตามกิจกรรมทุก ๆ กิจกรรม ที่ดำเนินการภายใต้โครงการที่มีการปฏิบัติอย่างเป็นระบบ ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และสามารถตรวจสอบ และประเมินผลได้ ประกอบด้วยกิจกรรม ดังนี้

(1) ด้านการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่าย ได้แก่ กิจกรรมประสานงานบุคคล หรือหน่วยงานกลุ่มภาคีเครือข่าย จัดประชุมคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย เพื่อระดมสมอง และสร้างสัมพันธภาพกับสมาชิกในคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย

(2) ด้านบุคลากรวิทยาลัย ได้แก่ จัดประชุมชี้แจงแนวทางการปฏิบัติงาน และการปฏิบัติงานร่วมกับบุคลากรหน่วยงานกลุ่มภาคีเครือข่าย

(3) ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัย ได้แก่ กิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม กิจกรรมกีฬาและดนตรีภายในสถานศึกษา และกิจกรรมสุขภาพชนคนอาชีวศึกษา

(4) ด้านการให้รางวัลตอบแทน ได้แก่ การยกย่องเชิดชูเกียรติ สิทธิประโยชน์ และเงินค่าตอบแทน

4) ขอบเขตด้านระยะเวลา ประเมินระหว่างการดำเนินกิจกรรมภายใต้โครงการ ในช่วงภาคเรียนที่ 1-2 ปีการศึกษา 2563

รายละเอียดการรอบการประเมินด้านกระบวนการ โครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่าย เพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ดังแสดงตามตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 กรอบการประเมินด้านกระบวนการของโครงการ

วัตถุประสงค์	ประเด็นการประเมิน	แหล่งข้อมูล	วิธีการ/เครื่องมือ	การวิเคราะห์	เกณฑ์การประเมิน
เพื่อประเมินด้านกระบวนการโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกสมุทรปราการ	กระบวนการดำเนินงาน 1. คณะทำงาน กลุ่มภาคี เครือข่าย 2. บุคลากร วิทยาลัย 3. กิจกรรม นักเรียนนักศึกษา ของวิทยาลัย 4. การให้รางวัล ตอบแทน	ประชากร 1. ผู้บริหาร วิทยาลัย 2. ครูผู้สอน 3. บุคลากร ทางการศึกษา 4. คณะทำงาน กลุ่มภาคีเครือข่าย	แบบประเมิน มาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ และ แบบสอบถาม ด้าน กระบวนการ	μ, σ	ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป ($\mu \geq 3.51$)

1.1.4 การประเมินด้านผลผลิต (Product Evaluation)

การประเมินด้านผลผลิตของโครงการ เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบว่าผลที่เกิดขึ้น เมื่อสิ้นสุดการดำเนินโครงการเกิดผลลัพธ์ตามวัตถุประสงค์ของโครงการหรือไม่ คุณภาพของผลลัพธ์เป็นอย่างไรและเกิดผลกระทบอื่นใดหรือไม่ จึงกำหนดให้มีการประเมินเพื่อให้ครอบคลุมประเด็นดังกล่าว ดังนี้

1) จำนวนการเกิดเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาลดลง ในปีการศึกษา 2563 หลังจากการดำเนินการตามโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา (งานปกครองและงานครูที่ปรึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกสมุทรปราการ. (2562, น. 1-5).

(1) ขอบเขตด้านเนื้อหา เป็นการประเมินผลจำนวนการเกิดเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2562 เปรียบเทียบกับ ปีการศึกษา 2563 หลังจากการดำเนินการตามโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

(2) ขอบเขตด้านระยะเวลา ประเมินเมื่อสิ้นสุดการดำเนินโครงการ

2) จำนวนนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยเพิ่มขึ้น ในปีการศึกษา 2564 หลังจากการดำเนินการตามโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

(1) ขอบเขตด้านเนื้อหา เป็นการประเมินผลจำนวนผู้เรียนของวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2563 เปรียบเทียบกับ ปีการศึกษา 2564 หลังจากการดำเนินการตามโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ (งานทะเบียนวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ, 2564, น. 1-2)

(2) ขอบเขตด้านระยะเวลา ประเมินเมื่อสิ้นสุดการดำเนินโครงการ

3) ความพึงพอใจของบุคลากรวิทยาลัย ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

(1) ขอบเขตด้านเนื้อหา เป็นการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรวิทยาลัยที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

(2) ขอบเขตด้านประชากร ประชากร ได้แก่ บุคลากรวิทยาลัย ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 2 คน ครูผู้สอน จำนวน 47 คน และบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 24 คน รวมจำนวน 73 คน (ยกเว้นผู้ประเมิน)

(3) ขอบเขตด้านระยะเวลา ประเมินเมื่อสิ้นสุดการดำเนินโครงการ

4) ความพึงพอใจของนักเรียนนักศึกษา (กลุ่มเสี่ยงปัญหาการทะเลาะวิวาท) ของวิทยาลัย ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

(1) ขอบเขตด้านเนื้อหา เป็นการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนนักศึกษา (กลุ่มเสี่ยงปัญหาการทะเลาะวิวาท) ของวิทยาลัย ที่มีต่อกิจกรรมภายใต้โครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

(2) ขอบเขตด้านประชากร ประชากร ได้แก่ นักเรียนนักศึกษา (กลุ่มเสี่ยงปัญหาการทะเลาะวิวาท) ของวิทยาลัย ประกอบด้วย นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 จำนวน 27 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 33 คน และ ชั้นปีที่ 3 จำนวน 15 คน รวมจำนวน 75 คน

และ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 จำนวน 12 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 87 คน (งานปกครองวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ, 2562, น. 1-2)

(3) *ขอบเขตด้านระยะเวลา* ประเมินเมื่อสิ้นสุดการดำเนินกิจกรรมหลัก จำนวน 3 กิจกรรม ภายใต้โครงการ

5) *ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษา* (กลุ่มเสียงปัญหาการทะเลาะวิวาท) ของวิทยาลัย ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

(1) *ขอบเขตด้านเนื้อหา* เป็นการประเมินความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษา (กลุ่มเสียงปัญหาการทะเลาะวิวาท) ของวิทยาลัย ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่าย เพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

(2) *ขอบเขตด้านประชากร* ประชากร ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษา (กลุ่มเสียงปัญหาการทะเลาะวิวาท) ของวิทยาลัย ประกอบด้วย ผู้ปกครองนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 จำนวน 27 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 33 คน และ ชั้นปีที่ 3 จำนวน 15 คน รวมจำนวน 75 คน และ ผู้ปกครองนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 จำนวน 12 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 87 คน (งานปกครองวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ, 2562, น. 1-2)

(3) *ขอบเขตด้านระยะเวลา* ประเมินเมื่อสิ้นสุดการดำเนินโครงการ

6) *ความพึงพอใจของผู้อำนวยการ และครูแนะแนวโรงเรียน* เครือข่ายความร่วมมือของวิทยาลัย ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

(1) *ขอบเขตด้านเนื้อหา* เป็นการประเมินความพึงพอใจของผู้อำนวยการ และครูแนะแนวโรงเรียนเครือข่ายความร่วมมือของวิทยาลัย ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

(2) *ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่าง* กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ 1) ผู้อำนวยการ จำนวน 17 คน และ 2) ครูแนะแนว จำนวน 16 คน รวมจำนวน 33 คน

(3) *ขอบเขตด้านระยะเวลา* ประเมินเมื่อสิ้นสุดการดำเนินโครงการ

7) ความพึงพอใจของคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

(1) ขอบเขตด้านเนื้อหา เป็นการประเมินความพึงพอใจของคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

(2) ขอบเขตด้านประชากร ประชากร ได้แก่ คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย จำนวน 23 คน (ยกเว้นผู้ประเมิน)

(3) ขอบเขตด้านระยะเวลา ประเมินเมื่อสิ้นสุดการดำเนินโครงการ รายละเอียดการประเมินด้านผลผลิต โครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ดังแสดงตามตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4 กรอบการประเมินด้านผลผลิตของโครงการ

วัตถุประสงค์	ประเด็นการประเมิน	แหล่งข้อมูล	วิธีการ/เครื่องมือ	การวิเคราะห์	เกณฑ์การประเมิน
เพื่อประเมินด้านผลผลิตของโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกสมุทรปราการ	1. จำนวนการเกิดเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัย	งานปกครองวิทยาลัย และคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย	แบบบันทึกข้อมูล จำนวนการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท	ค่าร้อยละ	จำนวนการเกิดเหตุทะเลาะวิวาททั้ง 15 ระดับความรุนแรงลดลงมากกว่าร้อยละ 70
	2. จำนวนนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยเพิ่มขึ้นในปีการศึกษา 2564 เมื่อเทียบกับปีการศึกษา 2563 (ก่อน และ หลังการดำเนินโครงการ)	งานทะเบียนของวิทยาลัย	แบบบันทึกข้อมูล จำนวนนักเรียนนักศึกษา	ค่าร้อยละ	จำนวนนักเรียนนักศึกษารวมทุกระดับ และทุกสาขาวิชาเพิ่มมากขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 25
	3. ความพึงพอใจของบุคลากรวิทยาลัย	บุคลากรวิทยาลัย	แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามวิธีการวัดแบบ Likert scale	μ, σ	ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป ($\mu \geq 3.51$)

ตารางที่ 3.4 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	ประเด็นการประเมิน	แหล่งข้อมูล	วิธีการ/ เครื่องมือ	การวิเคราะห์	เกณฑ์การประเมิน
เพื่อประเมินด้าน ผลผลิตของโครงการ พัฒนากลุ่มภาคี เครือข่ายเพื่อแก้ไข ปัญหาการทะเลาะ วิวาทของนักเรียน นักศึกษา	4. ความพึงพอใจ ของนักเรียน นักศึกษา (กลุ่มเสี่ยง ปัญหาการ ทะเลาะวิวาท) ของวิทยาลัย	นักเรียน นักศึกษา (กลุ่มเสี่ยงฯ) ของวิทยาลัย	แบบประเมิน มาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีการวัด แบบ Likert scale	μ, σ	ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป ($\mu \geq 3.51$)
วิทยาลัยเทคนิค กาญจนภิเษก สมุทรปราการ	5. ความพึงพอใจ ของผู้ปกครอง นักเรียนนักศึกษา (กลุ่มเสี่ยง ปัญหาการ ทะเลาะวิวาท) ของวิทยาลัย	ผู้ปกครอง นักเรียน นักศึกษา (กลุ่มเสี่ยงฯ) ของวิทยาลัย	แบบประเมิน มาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีการวัด แบบ Likert scale	μ, σ	ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป ($\mu \geq 3.51$)
	6. ความพึงพอใจ ของผู้บริหาร และครูแนะแนว โรงเรียน เครือข่าย ความร่วมมือ ของวิทยาลัย	ผู้อำนวยการ และครูแนะ แนวการ โรงเรียน เครือข่าย ความร่วมมือ ของวิทยาลัย	แบบประเมิน มาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีการวัด แบบ Likert scale	$\bar{X}, S.D.$	ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป ($\bar{X} \geq 3.51$)
	7. ความพึงพอใจ ของคณะทำงาน กลุ่มภาคี เครือข่าย	คณะทำงาน กลุ่มภาคี เครือข่าย	แบบประเมิน มาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีการวัด แบบ Likert scale	μ, σ	ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป ($\mu \geq 3.51$)

1.2 เกณฑ์การประเมินที่ใช้ในการแปลผลข้อมูล

เกณฑ์การประเมินที่ใช้ในการแปลผลข้อมูล โครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่าย ประกอบด้วย รายการประเมิน เกณฑ์การประเมิน และค่าสถิติ ดังแสดงตามตารางที่ 3.5

ตารางที่ 3.5 เกณฑ์การประเมินที่ใช้ในการแปลผลข้อมูล

รายการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน	ค่าสถิติ
1. ด้านบริบท	1. ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป	$(\mu \text{ และ } \bar{x} \geq 3.51)$
2. ด้านปัจจัยนำเข้า	2. ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป	$(\mu \geq 3.51)$
3. ด้านกระบวนการ	3. ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป	$(\mu \geq 3.51)$
4. ด้านผลผลิต		
4.1 จำนวนการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท ของนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัย	4.1 จำนวนการเกิดเหตุทะเลาะ วิวาท ลดลงมากกว่าร้อยละ 70 ในปีการศึกษา 2563	ลดลงมากกว่าร้อยละ 70
4.2 จำนวนยอดนักเรียนนักศึกษา ในปีการศึกษา 2563 เปรียบเทียบกับ ปีการศึกษา 2564	4.2 จำนวนนักเรียนนักศึกษา ของวิทยาลัยเพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 25 ในปีการศึกษา 2564	เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 25
4.3 ความพึงพอใจของบุคลากร วิทยาลัย ที่มีต่อโครงการ	4.3 ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป	$(\mu \geq 3.51)$
4.4 ความพึงพอใจของนักเรียน นักศึกษา (กลุ่มเสียง) ของวิทยาลัย ที่มีต่อกิจกรรมภายใต้โครงการ	4.4 ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป	$(\mu \geq 3.51)$
4.5 ความพึงพอใจของผู้ปกครอง นักเรียนนักศึกษา (กลุ่มเสียง) ของวิทยาลัย ที่มีต่อโครงการ	4.5 ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป	$(\mu \geq 3.51)$
4.6 ความพึงพอใจของผู้บริหาร และครูแนะแนวโรงเรียนเครือข่าย ความร่วมมือของวิทยาลัย ที่มีต่อ โครงการ	4.6 ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป	$(\bar{x} \geq 3.51)$
4.7 ความพึงพอใจของคณะทำงาน กลุ่มภาคีเครือข่าย ที่มีต่อโครงการ	4.7 ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป	$(\mu \geq 3.51)$

จากตารางที่ 3.5 เกณฑ์การประเมินที่ใช้ในการแปลผลข้อมูล และรายละเอียดการประเมินโดยรวม โครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบชิป (CIPP Model) ของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam, 1983, p. 123)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการและเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการและเก็บรวบรวมข้อมูล โดยที่ผู้ประเมินสร้างขึ้น โดยอาศัยการศึกษาข้อมูลเอกสาร หลักการ แนวคิด ทฤษฎี รวมทั้งกรอบการประเมินโครงการ และวัตถุประสงค์ของโครงการ รวมจำนวน 10 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ (**ด้านบริบท**) แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ (**ด้านบริบท**) เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามวิธีการวัดแบบลิเคิร์ตเกล (Likert, 1970, p. 15) ตั้งแต่ "มากที่สุด" ถึง "น้อยที่สุด" ซึ่งคะแนนสูงแสดงถึงความเหมาะสมสูง และ คะแนนต่ำแสดงถึงความเหมาะสมต่ำ (พงศเทพ จิระโร, 2559, น. 15-16) มีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

ระดับคะแนน 5 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับคะแนน 4 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ระดับคะแนน 3 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับคะแนน 2 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

ระดับคะแนน 1 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ฉบับที่ 2 แบบประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ (**ด้านปัจจัยนำเข้า**) แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ (ด้านปัจจัยนำเข้า) เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามวิธีการวัดแบบลิเคิร์ตเกล (Likert, 1970, p. 15) ตั้งแต่ "มากที่สุด" ถึง "น้อยที่สุด" ซึ่งคะแนนสูงแสดงถึงความเหมาะสมสูง และคะแนนต่ำแสดงถึงความเหมาะสมต่ำ (พงศเทพ จิระโร, 2559, 15-16) มีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

ระดับคะแนน 5 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับคะแนน 4 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ระดับคะแนน 3 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับคะแนน 2 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

ระดับคะแนน 1 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ฉบับที่ 3 แบบประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ (ด้านกระบวนการ) แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ (ด้านกระบวนการ) เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามวิธีการวัดแบบลิเคิร์ตเกล (Likert, 1970, p. 15) ตั้งแต่ "มากที่สุด" ถึง "น้อยที่สุด" ซึ่งคะแนนสูงแสดงถึงความเหมาะสมสูง และคะแนนต่ำแสดงถึงความเหมาะสมต่ำ (พงศเทพ จิระโร, 2559, น. 15-16) มีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

ระดับคะแนน 5 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับคะแนน 4 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ระดับคะแนน 3 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับคะแนน 2 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

ระดับคะแนน 1 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ฉบับที่ 4 แบบบันทึกข้อมูลจำนวนการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท ผู้ประเมินติดตามข้อมูลจากงานปกครอง วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ฉบับที่ 5 แบบบันทึกข้อมูลจำนวนนักเรียนนักศึกษา ผู้ประเมินติดตามข้อมูลจากงานทะเบียน วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ฉบับที่ 6 แบบประเมินความพึงพอใจ **ของบุคลากรวิทยาลัย** ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของบุคลากรวิทยาลัย ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามวิธีการวัดแบบลิเคิทสเกล (Likert, 1970, p. 15) ตั้งแต่ "มากที่สุด" ถึง "น้อยที่สุด" ซึ่งคะแนนสูงแสดงถึงความพึงพอใจสูง และคะแนนต่ำแสดงถึงความพึงพอใจต่ำ (พงศ์เทพ จิระโร, 2559, น. 15-16) มีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

ระดับคะแนน 5 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับคะแนน 4 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ระดับคะแนน 3 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับคะแนน 2 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

ระดับคะแนน 1 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ฉบับที่ 7 แบบประเมินความพึงพอใจ **ของนักเรียนนักศึกษา (กลุ่มเสี่ยงฯ)** ที่มีต่อกิจกรรมภายใต้โครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักเรียนนักศึกษา (กลุ่มเสี่ยงปัญหาการทะเลาะวิวาท) ของวิทยาลัย ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามวิธีการวัดแบบลิเคิทสเกล (Likert, 1970, น. 15) ตั้งแต่

“มากที่สุด” ถึง “น้อยที่สุด” ซึ่งคะแนนสูงแสดงถึงความพึงพอใจสูง และคะแนนต่ำแสดงถึงความพึงพอใจต่ำ (พงศ์เทพ จิระโร, 2559, น. 15-16) มีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

ระดับคะแนน 5 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับคะแนน 4 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ระดับคะแนน 3 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับคะแนน 2 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

ระดับคะแนน 1 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ฉบับที่ 8 แบบประเมินความพึงพอใจ ของผู้ประกอบการนักเรียนนักศึกษา (กลุ่มเสี่ยงฯ)

ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของผู้ประกอบการนักเรียนนักศึกษา (กลุ่มเสี่ยงปัญหาการทะเลาะวิวาท) ของวิทยาลัย ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามวิธี การวัดแบบลิเคิทสเกล (Likert, 1970, p. 15) ตั้งแต่ “มากที่สุด” ถึง “น้อยที่สุด” ซึ่งคะแนนสูงแสดงถึงความพึงพอใจสูง และคะแนนต่ำแสดงถึงความพึงพอใจต่ำ (พงศ์เทพ จิระโร, 2559, น. 15-16) มีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

ระดับคะแนน 5 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับคะแนน 4 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ระดับคะแนน 3 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับคะแนน 2 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

ระดับคะแนน 1 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ฉบับที่ 9 แบบประเมินความพึงพอใจ ของผู้อำนวยการ และครูแนะแนวโรงเรียน

เครือข่ายความร่วมมือของวิทยาลัย ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของผู้อำนวยการ และครูแนะแนวโรงเรียนเครือข่ายความร่วมมือของวิทยาลัย ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามวิธีการวัดแบบลิเคิร์ตสเกล (Likert, 1970, น. 15) ตั้งแต่ "มากที่สุด" ถึง "น้อยที่สุด" ซึ่งคะแนนสูงแสดงถึงความพึงพอใจสูง และคะแนนต่ำแสดงถึงความพึงพอใจต่ำ (พงศ์เทพ จิระโร, 2559, น. 15-16) มีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

ระดับคะแนน 5 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับคะแนน 4 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ระดับคะแนน 3 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับคะแนน 2 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

ระดับคะแนน 1 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ฉบับที่ 10 แบบประเมินความพึงพอใจ ของคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามวิธีการวัดแบบลิเคิร์ตสเกล (Likert, 1970, p. 15) ตั้งแต่ "มากที่สุด" ถึง "น้อยที่สุด" ซึ่งคะแนนสูงแสดงถึงความพึงพอใจสูง และคะแนนต่ำแสดงถึงความพึงพอใจต่ำ (พงศ์เทพ จิระโร, 2559, น. 15-16) มีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

ระดับคะแนน 5 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับคะแนน 4 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ระดับคะแนน 3 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับคะแนน 2 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

ระดับคะแนน 1 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการ

เครื่องมือที่ใช้ประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ จำนวน 10 ฉบับ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามวิธีการวัดแบบลิเคิทสเกล (Likert, 1970, p. 15) ผู้ประเมินดำเนินการ ดังนี้

3.1 ดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ เอกสาร หลักการ แนวคิด ทฤษฎี กรอบการประเมินโครงการ วัตถุประสงค์ของโครงการ และข้อมูลพื้นฐานวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

3.2 สร้างเครื่องมือที่ใช้ประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

3.3 นำเครื่องมือที่ใช้ประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ทั้ง 8 ฉบับ เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ซึ่งผู้ประเมินได้กำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีคุณสมบัติอย่างน้อย 2 ข้อ ดังต่อไปนี้ 1) มีหรือเคยมีหน้าที่ความรับผิดชอบในลักษณะงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา 2) สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาเอก 3) มีตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป 4) มีวิทยฐานะ ตั้งแต่ชำนาญการพิเศษขึ้นไป และ 5) มีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งหน้าที่ไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 5 คน ดังนี้

3.3.1 ดร.ชลัท ประเทืองรัตนา

สำนักสันติวิธีและธรรมาภิบาล สถาบันพระปกเกล้า

3.3.2 ดร.รุจิรา พุเจริญ

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคดุสิต สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

3.3.3 ผศ.วิฑูรย์ อบรม

ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและบริการวิชาการ สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน

3.3.4 รศ.ดร.ประยูร สุรินทร์

รักษาราชการแทนอธิการบดี สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน

3.3.5 ผศ.ดร.ศศิธร กาญจนสุวรรณ

อาจารย์ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ของแต่ละข้อคำถาม การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ผู้ประเมินนำเครื่องมือให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบข้อคำถาม และข้อเสนอแนะอื่น ๆ โดยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้

คะแนน + 1 หมายถึง เมื่อข้อคำถามมีความเหมาะสมตรงกับวัตถุประสงค์หรือประเด็นที่ต้องการถามในแต่ละด้าน

คะแนน 0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความเหมาะสมตรงกับวัตถุประสงค์หรือประเด็นที่ต้องการถามในแต่ละด้าน

คะแนน - 1 หมายถึง เมื่อข้อคำถามไม่เหมาะสม และไม่ตรงกับวัตถุประสงค์หรือประเด็นที่ต้องการถามในแต่ละด้าน

3.4 ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม พร้อมทั้งนำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ และค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) ตั้งแต่ 0.80-1.00 ข้อคำถามจะมีความเที่ยงตรง ส่วนค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) น้อยกว่า 0.80 ตัดทิ้งหรือนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง เพื่อให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3.5 การทดลองใช้เครื่องมือ (Try Out) เมื่อให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความถูกต้องเหมาะสม และปรับปรุงแก้ไขแล้วนำมาหาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ของเครื่องมือ โดยนำไปทดลองใช้ดังนี้

ฉบับที่ 1-3 และ ฉบับที่ 6 นำไปทดลองใช้ (Try Out) กับบุคลากรของวิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ จำนวน 30 คน และ คณะทำงานกลุ่มเผื่อระวังเพื่อป้องกันการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา กลุ่มสวนหลวง ร.9 จำนวน 30 คน และผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง และกลุ่มประชากรที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

ฉบับที่ 7 นำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนนักศึกษา ของวิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มประชากรที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน 30 คน

ฉบับที่ 8 นำไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มประชากรที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน 30 คน

ฉบับที่ 9 นำไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้อำนวยการ และครูแนะแนวโรงเรียนเครือข่ายความร่วมมือของวิทยาลัย ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง รวมจำนวน 30 คน

ฉบับที่ 10 นำไปทดลองใช้ (Try Out) กับคณะทำงานกลุ่มเฝ้าระวังเพื่อป้องกันการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา กลุ่มสวนหลวง ร.9 และผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มประชากร “คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ” ที่ไม่ใช่กลุ่มประชากร จำนวน 30 คน

4. การหาคุณภาพของเครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 การหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้ประเมินหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือ ทั้ง 8 ฉบับ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ด้วยวิธีของ ครอนบาค (Cronbach, 1970) ได้ค่าความเชื่อมั่น (ข้อมูลดังแสดงในภาคผนวก ข)

4.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ประเมินได้ทำการติดตามผล และเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แบบสอบถาม จำนวน 8 ฉบับ โดยฉบับที่ 1-3 ผู้ประเมินจัดเก็บข้อมูลในช่วงปีการศึกษา 2562 และ ฉบับที่ 6-9 ผู้ประเมินจัดเก็บข้อมูลในช่วงภาคเรียนที่ 2/2563 2) แบบบันทึกข้อมูลจำนวนการเกิดเหตุทะเลาะวิวาทนักเรียนนักศึกษา ผู้ประเมินติดตามข้อมูลจากงานปกครอง ของวิทยาลัย โดยจัดเก็บข้อมูลในช่วงภาคเรียนที่ 2/2563 และ 3) แบบบันทึกข้อมูลจำนวนนักเรียนนักศึกษา ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2564 ผู้ประเมินติดตามข้อมูลจากงานทะเบียน ของวิทยาลัย โดยจัดเก็บข้อมูลในช่วงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2564 โดยได้รับข้อมูลอ้างอิงครบถ้วน 100 %

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ประเมินได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลอย่างละเอียด ผู้ประเมินดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างละเอียดทันที ที่มีการรวบรวมข้อมูลสิ้นสุดลง เพื่อใช้เป็นข้อมูลสรุปสำหรับการเขียนรายงานการวิเคราะห์ผลการประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

5.1.2 การวิเคราะห์เพื่อสรุปภาพรวม ผู้ประเมินดำเนินการสรุปภาพรวมอีกครั้ง เมื่อการดำเนินการเสร็จสิ้น เพื่อสรุปผล และอภิปรายผลการประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ประเมินวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากการสำรวจ โดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้เกณฑ์การประเมินตามวิธีวัดแบบลิเคิร์ตสเกล (Likert, 1970, p. 15) และเกณฑ์การประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (พงศ์เทพ จิระโร, 2559, น. 15-16) ดังนี้

ระดับคะแนน 5 หมายถึง ผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับคะแนน 4 หมายถึง ผลการประเมินอยู่ในระดับมาก

ระดับคะแนน 3 หมายถึง ผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับคะแนน 2 หมายถึง ผลการประเมินอยู่ในระดับน้อย

ระดับคะแนน 1 หมายถึง ผลการประเมินอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ส่วนการวัดระดับความพึงพอใจ ผู้ประเมินใช้เกณฑ์การพิจารณา 5 ระดับคะแนน (พงศ์เทพ จิระโร: 2559, น. 15-16) ดังนี้

ระดับคะแนน 5 หมายถึง ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ระดับคะแนน 4 หมายถึง ความพึงพอใจในระดับมาก

ระดับคะแนน 3 หมายถึง ความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ระดับคะแนน 2 หมายถึง ความพึงพอใจในระดับน้อย

ระดับคะแนน 1 หมายถึง ความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

6. สถิติที่ใช้ในการประเมินโครงการ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล การประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ มีดังต่อไปนี้

6.1 ค่าร้อยละสูตร ของบุญชม ศรีสะอาด (2556, น. 102-103)

$$\text{สูตร } P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

f แทน ความถี่

N แทน จำนวนคะแนนทั้งหมด

6.2 ค่าเฉลี่ยประชากร μ โดยใช้สูตรของ ชูศรี วงศ์รัตน์ (2560, น. 34-35)

$$\text{สูตร } \mu = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ μ = แทนค่าเฉลี่ยของประชากร

$\sum X$ = แทนผลรวมทั้งหมดของข้อมูล

n = แทนจำนวนข้อมูลทั้งหมดของประชากร

6.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) สูตรของ ชูศรี วงศ์รัตน์ (2560, น. 60-61)

$$\text{สูตร } \sigma = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ σ = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร

n = จำนวนข้อมูลหรือขนาดประชากร

x = ข้อมูลแต่ละจำนวน

6.4 ค่าเฉลี่ย \bar{X} โดยใช้สูตร ชูศรี วงศ์รัตน์ (2560, น. 34-35)

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{X} = แทนค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum X$ = แทนผลรวมทั้งหมดของข้อมูล

n = แทนจำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง

6.5 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้สูตร ชูศรี วงศ์รัตน์ (2560, น. 60-61)

$$\text{สูตร } S.D. = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. = ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

n = จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

$\sum X$ = ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด

$(\sum X)^2$ = ผลรวมของข้อมูลแต่ละตัวยกกำลังสอง

6.6 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence = IOC) ของแบบสอบถาม โดยผู้เชี่ยวชาญพิจารณา ดังนี้ สูตรของ ศิริชัย พงษ์วิชัย (2558, น. 141-142)

$$\text{สูตร IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน คะแนนรวมที่ผู้เชี่ยวชาญทุกคนให้

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

คะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญกำหนดเป็น +1 หรือ 0 หรือ -1 ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าจุดประสงค์สอดคล้องกับเนื้อหาหรือแบบสอบถามนั้น
สอดคล้องกับจุดประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าจุดประสงค์สอดคล้องกับเนื้อหาหรือแบบสอบถามนั้น
สอดคล้องกับจุดประสงค์

-1 หมายถึง แน่ใจว่าจุดประสงค์ไม่สอดคล้องกับเนื้อหาหรือแบบสอบถามนั้น
ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

6.7 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค สูตรของ บุญชม ศรีสะอาด (2556, น. 117)

$$\text{สูตร } \alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ α = ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

k = จำนวนข้อของแบบสอบถาม

S_i^2 = ความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อ

S^2 = ความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

โครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการ ดังนี้

1. เพื่อประเมินด้านบริบท โครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
2. เพื่อประเมินด้านปัจจัยนำเข้า โครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
3. เพื่อประเมินด้านกระบวนการ โครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
4. เพื่อประเมินด้านผลผลิต โครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ แบ่งออกเป็น 7 ส่วน คือ

4.1 จำนวนการเกิดเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาลดลง หลังจากดำเนินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

4.2 จำนวนนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยเพิ่มขึ้น ในปีการศึกษา 2564 หลังจากดำเนินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

4.3 ความพึงพอใจของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

4.4 ความพึงพอใจของนักเรียนนักศึกษา (กลุ่มเสี่ยงปัญหาการทะเลาะวิวาท) ของวิทยาลัย ที่มีต่อกิจกรรมภายใต้โครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

4.5 ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษา (กลุ่มเสี่ยงปัญหาการทะเลาะวิวาท) ของวิทยาลัย ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

4.6 ความพึงพอใจของผู้อำนวยการ และครูแนะแนวโรงเรียนเครือข่ายความร่วมมือของวิทยาลัย ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

4.7 ความพึงพอใจของคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

กลุ่มประชากร ที่ใช้ในการประเมิน ประกอบด้วย 1) บุคลากรวิทยาลัย จำนวน 69 คน 2) นักเรียนนักศึกษา (กลุ่มเสี่ยงปัญหาการทะเลาะวิวาท) ของวิทยาลัย จำนวน 87 คน 3) ผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษา (กลุ่มเสี่ยงปัญหาการทะเลาะวิวาท) ของวิทยาลัย จำนวน 87 คน และ 4) คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย จำนวน 23 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 266 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมิน ประกอบด้วย 1) ข้าราชการตำรวจ จำนวน 10 คน 2) ผู้อำนวยการสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 10 คน 3) พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา จำนวน 10 คน และ 4) ผู้อำนวยการ และครูแนะแนวโรงเรียนเครือข่ายความร่วมมือของวิทยาลัย จำนวน 33 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 63 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 8 ฉบับ แบบบันทึกข้อมูลจำนวน การเกิดเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา จำนวน 1 ฉบับ และแบบบันทึกข้อมูลจำนวนนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัย จำนวน 1 ฉบับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งผลการประเมินสามารถสรุป อภิปรายผล และเสนอแนะตามลำดับดังต่อไปนี้

1. สรุป

จากการประเมินโครงการพัฒนามูลุ่มาคคีครือข่ายเพือแกไขปัญหาคารทะเลาะวิวาทของนักเรียนนัคคีกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเศก สมุทรปราการ ผู้ประเมินขอสรุปผลการประเมินเป็นรายด้านทั้ง 4 ด้าน คีอ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ดังนี้

1.1 ด้านบริบท

1.1.1 ผลการประเมินโครงการด้านบริบท ตามความคิดเห็นของกลุ่มประชากร
ประกอบด้วย ผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษา ของโครงการพัฒนามูลุ่มาคคีครือข่ายเพือแกไขปัญหาคารทะเลาะวิวาทของนักเรียนนัคคีกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเศก สมุทรปราการ พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ผ่านเกณฑ์การประเมินเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีความเหมาะสมสูงสุด ได้แก่ ความต้องการและความจำเป็นของโครงการ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ โครงการได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง และชุมชน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทุกข้อ

1.1.2 ผลการประเมินโครงการด้านบริบท ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง
ประกอบด้วย ข้าราชการตำรวจ ผู้อำนวยการสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และพนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนัคคีกษา ของโครงการพัฒนามูลุ่มาคคีครือข่ายเพือแกไขปัญหาคารทะเลาะวิวาทของนักเรียนนัคคีกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเศก สมุทรปราการ พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ผ่านเกณฑ์การประเมินเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีความเหมาะสมสูงสุด ได้แก่ หลักการและเหตุผลของโครงการ สอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ความต้องการและความจำเป็นของโครงการ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทุกข้อ

1.2 ด้านปัจจัยนำเข้า

ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน บุคลากรทางการศึกษา และคณะทำงานกลุ่มมาคคีครือข่าย ของโครงการพัฒนามูลุ่มาคคีครือข่ายเพือแกไขปัญหาคารทะเลาะวิวาทของนักเรียนนัคคีกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเศก สมุทรปราการ พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ผ่านเกณฑ์การประเมิน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีความเหมาะสมสูงสุด ได้แก่ งบประมาณสนับสนุนมีเพียงพอต่อการดำเนินกิจกรรมภายใต้โครงการ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ โครงการมีการ

วางแผน และกระบวนการดำเนินงานที่มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทุกข้อ

1.3 ด้านกระบวนการ

ผลการประเมินด้านกระบวนการ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน บุคลากรทางการศึกษา และคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย ของโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่าย เพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ผ่านเกณฑ์การประเมิน แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่าย 2) ด้านบุคลากรวิทยาลัย 3) ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัย และ 4) ด้านการให้รางวัลตอบแทน สรุปเป็นรายด้านได้ดังต่อไปนี้

การพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่าย พบว่า ข้อที่มีความเหมาะสมสูงสุด ได้แก่ การประสานการทำงานระหว่างบุคลากรวิทยาลัยกับคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ การสร้างสัมพันธภาพ และความเข้มแข็งภายในกลุ่มภาคีเครือข่าย มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทุกข้อ

ด้านบุคลากรวิทยาลัย พบว่า ข้อที่มีความเหมาะสมสูงสุด ได้แก่ มีการตรวจสอบติดตาม และประเมินผลการดำเนินงาน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ การมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทุกข้อ

ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัย พบว่า ข้อที่มีความเหมาะสมสูงสุด ได้แก่ กิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมช่วยแก้ไขปัญหาได้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ มีการนำข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบมาพัฒนาการจัดกิจกรรม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทุกข้อ

ด้านการให้รางวัลตอบแทน พบว่า ข้อที่มีความเหมาะสมสูงสุด ได้แก่ สิทธิประโยชน์ของคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย และบุคลากรวิทยาลัย มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ การยกย่องเชิดชูเกียรติ ให้แก่ คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย และบุคลากรวิทยาลัย มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทุกข้อ

1.4 ด้านผลผลิต

1.4.1 ผลการประเมินจำนวนการเกิดเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัย พบว่า ในปีการศึกษา 2563 มีจำนวนลดลงคิดเป็นร้อยละ 83.00 ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้

1.4.2 ผลการประเมินจำนวนนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัย พบว่า ในปีการศึกษา 2564 มีจำนวนนักเรียนนักศึกษาเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 35.80 ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้

1.4.3 ผลการประเมินด้านผลผลิต พบว่า ความพึงพอใจของบุคลากรวิทยาลัย ประกอบด้วย ผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษา ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกสมุทรปราการ พบว่า โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์การประเมิน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีความพึงพอใจสูงสุด ได้แก่ โครงการส่งผลทำให้มีผู้สนใจมาสมัครเรียนมากขึ้น มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ โครงการทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีความตระหนักต่อปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทุกข้อ

1.4.4 ผลการประเมินด้านผลผลิต พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนนักศึกษา (กลุ่มเสี่ยงปัญหาการทะเลาะวิวาท) ของวิทยาลัย ที่มีต่อกิจกรรมหลัก จำนวน 3 กิจกรรม ภายใต้โครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกสมุทรปราการ โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์การประเมิน เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรม ทุกกิจกรรมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด กิจกรรมที่มีความพึงพอใจสูงสุด ได้แก่ กิจกรรมพัฒนาสุขภาพชนคนอาชีวศึกษา รองลงมา ได้แก่ ด้านภาพรวมของกิจกรรม ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทุกกิจกรรม เมื่อพิจารณาในแต่ละกิจกรรม พบว่า

1) **กิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนนักศึกษา** พบว่า ทุกข้อ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีความพึงพอใจสูงสุด ได้แก่ กิจกรรมส่งผลให้วุฒิภาวะทางอารมณ์ของนักเรียนนักศึกษาสูงขึ้น รองลงมา ได้แก่ รูปแบบการจัดกิจกรรมมีคุณภาพ และมีความเหมาะสม

2) **กิจกรรมพัฒนาสุขภาพชนคนอาชีวศึกษา** พบว่า ข้อที่มีความพึงพอใจสูงสุด ได้แก่ นักเรียนนักศึกษามีความสุข และเห็นประโยชน์ของการทำกิจกรรม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ กิจกรรมส่งผลให้นักเรียนนักศึกษาคิดถึงเป้าหมายในชีวิต มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

3) *กิจกรรมส่งเสริมการแข่งขันกีฬาและดนตรีภายในสถานศึกษา* พบว่า ข้อที่มีความพึงพอใจสูงสุด ได้แก่ นักเรียนนักศึกษามีความสุข และเห็นประโยชน์ของการทำกิจกรรม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ กิจกรรมส่งผลให้นักเรียนนักศึกษา มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

4) *ด้านภาพรวมของกิจกรรม* พบว่า ข้อที่มีความพึงพอใจสูงสุด ได้แก่ กิจกรรมส่งผลให้ปัญหาการทะเลาะวิวาทลดลง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ กิจกรรมที่วิทยาลัยจัดขึ้นสร้างความพึงพอใจให้กับนักเรียนนักศึกษา มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

1.4.5 ผลการประเมินด้านผลผลิต พบว่า ความพึงพอใจของผู้ปกครอง นักเรียนนักศึกษา (กลุ่มเสี่ยงปัญหาการทะเลาะวิวาท) ของวิทยาลัย ที่มีต่อโครงการพัฒนา กลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์การประเมิน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีความพึงพอใจสูงสุด ได้แก่ กิจกรรมภายใต้โครงการที่จัดให้นักเรียนนักศึกษาสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้ปกครอง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ กิจกรรมภายใต้โครงการสำหรับนักเรียนนักศึกษา ควรดำเนินการต่อไปในอนาคต มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทุกข้อ

1.4.6 ผลการประเมินด้านผลผลิต พบว่า ความพึงพอใจของผู้อำนวยการ และครูแนะแนวโรงเรียนเครือข่ายความร่วมมือของวิทยาลัย ที่มีต่อการประเมินโครงการพัฒนา กลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์การประเมิน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีความพึงพอใจสูงสุด ได้แก่ โครงการช่วยปรับสภาพลักษณะของนักเรียนนักศึกษา และวิทยาลัย มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ โครงการสร้างความพึงพอใจ ให้กับบุคลากรในโรงเรียนของท่าน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทุกข้อ

1.4.7 ผลการประเมินด้านผลผลิต พบว่า ความพึงพอใจของคณะทำงาน กลุ่มภาคีเครือข่าย ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์การประเมิน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีความพึงพอใจสูงสุด ได้แก่ โครงการทำให้ประชาชน และชุมชนเกิดความเชื่อมั่นต่อหน่วยงานภายในกลุ่มภาคีเครือข่าย

มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ โครงการสร้างความพึงพอใจ ให้แก่ คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทุกข้อ

2. อภิปรายผล

จากผลการประเมินการดำเนินงานโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ที่นำเสนอข้างต้น ผู้ประเมินดำเนินการอภิปรายผลเฉพาะในประเด็นหลักที่สำคัญตามผลการประเมินทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ดังต่อไปนี้

2.1 ด้านบริบท

ผลการประเมินด้านบริบท พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาผลการประเมินรายข้อ จากค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2 ลำดับแรก พบว่า ลำดับแรก ความต้องการและความจำเป็นของโครงการ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ลำดับสอง คือ โครงการได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองและชุมชน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกข้อ อาจเนื่องจาก วิทยาลัยมีการประชุมวางแผนโครงการ และมีการเตรียมความพร้อมในการดำเนินโครงการอย่างรอบคอบ อีกทั้งผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ในการดำเนินโครงการทุกคนมีความพร้อมในการดำเนินงาน และยังเป็น การสนองนโยบาย และจุดเน้นที่สำคัญของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) ซึ่งเป็นส่วนราชการ ต้นสังกัดของวิทยาลัย และยังมี การสร้างความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของโครงการต่อผู้ที่มี ส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการ ตลอดจนปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาส่งผลกระทบต่อ ชุมชนและสังคมเป็นวงกว้างก่อให้เกิดความสูญเสียทั้งด้านร่างกายและทรัพย์สิน โดยเฉพาะ การเกิดเหตุกับประชาชนที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาดังกล่าว โครงการจึงเป็นที่ต้องการของ ชุมชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ทำให้การประเมินด้านบริบทของโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่าย เพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ ประกาศวิทยาลัยเทคนิค กาญจนาภิเษก สมุทรปราการ โดยคณะกรรมการวิทยาลัยได้มีมติกำหนดให้เป็น “วาระแห่ง วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ปีการศึกษา 2560 -2563” ในข้อที่ 2 การป้องกัน การทะเลาะวิวาทและการรับน้องของนักเรียนนักศึกษา และสอดคล้องกับแนวคิดของ พิเชิต ฤทธิ์จรูญ (2555, น. 10-11) กล่าวว่า ลักษณะโครงการที่ดีต้องเป็นโครงการที่สามารถนำไปปฏิบัติ

ให้สอดคล้องกับแผนงานหลักขององค์การ และโครงการต้องตอบสนองความต้องการของชุมชน สังคม และประเทศชาติ และสอดคล้องกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ (2547 อ้างถึงใน สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2556, น. 7-10) ที่กำหนดให้สถาบัน สถานศึกษา หน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง ถือเป็นแนวปฏิบัติ 10 ข้อ โดยเฉพาะในข้อที่ 3 ให้สถาบัน สถานศึกษา สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ศิษย์เก่า ผู้ปกครอง และนักเรียนนักศึกษาปัจจุบัน เพื่อปรับเปลี่ยนวัฒนธรรม ความเชื่อ ค่านิยมในเชิงสร้างสรรค์ รวมทั้ง มาตรการของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้กำหนด 9 มาตรการ ป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาท (นวรรตน์ ทรงเกียรติกุล, 2560, น. 70)

2.2 ด้านปัจจัยนำเข้า

ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาผลการประเมินรายข้อ จากค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2 ลำดับแรก พบว่า ลำดับแรกงบประมาณสนับสนุนมีเพียงพอต่อการดำเนินกิจกรรมภายใต้โครงการ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ลำดับสอง คือ โครงการมีการวางแผนและกระบวนการดำเนินงานที่มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกข้อ อาจเนื่องจาก คณะกรรมการบริหารสถานศึกษาของวิทยาลัยได้มีมติจัดสรรงบประมาณสำหรับการดำเนินงานโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2562 และ 2563 ของวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งวิทยาลัยมีการวางแผนพัฒนาศักยภาพของครูปกครองและครูที่ปรึกษา โดยมีนโยบายส่งเสริมให้เข้ารับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ “ด้านระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน” และ การฝึกอบรมหลักสูตรพนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา (พสน.) รวมจำนวนมากกว่าร้อยละ 80 จากจำนวนบุคลากรทั้งหมดของวิทยาลัย ที่สำคัญวิทยาลัยมีการประชุมวางแผนเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการเชิญบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกมาเข้าร่วมเป็นคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา โดยได้กำหนดคุณสมบัติที่สำคัญ คือ ต้องดำรงตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและมีส่วนได้ส่วนเสียต่อปัญหาโดยตรง และมีที่ตั้งของหน่วยงานอยู่ในเขตพื้นที่การเกิดปัญหาการทะเลาะวิวาท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภานันท์ เรืองรัตนพงศ์ และศศิภัทรา ศิริวิทา (2563, น. 991) ได้ศึกษาวิจัย เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวะ: กรณีศึกษาสถาบันอาชีวศึกษาในพื้นที่อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ ผลการศึกษาพบว่า ควรมีการแก้ไขกฎหมาย เพิ่มกำลังคน

หรืองบประมาณ เพื่อดูแลความสงบเรียบร้อยให้มากขึ้น อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนเดช อรรถสิงห์ (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย เรื่องการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียน ในโรงเรียนอาชีวศึกษา เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการ ทะเลาะวิวาท ในด้านสถานศึกษา ฝ่ายปกครองขาดอุปกรณ์ และเครื่องมือในการออกตรวจป้องกันการ ทะเลาะวิวาทของนักเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษา สอดคล้องกับแนวคิดของ พิเชิต ฤทธิ์จรูญ (2555, น. 11) กล่าวว่า ลักษณะโครงการที่ดีต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารทุกด้าน โดยเฉพาะด้านทรัพยากรที่จำเป็น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สรยุทธ จิโรภาส (2558, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการทะเลาะวิวาทของนักศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ ผลการศึกษาพบว่า สภาพปัญหาการทะเลาะวิวาทเกิดจากเจ้าหน้าที่ตำรวจและฝ่ายปกครอง มีจำนวนไม่เพียงพอ เมื่อเกิดเหตุจึงไม่สามารถเข้าระงับเหตุได้อย่างทันท่วงที ทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินและชีวิตอยู่บ่อยครั้ง

2.3 ด้านกระบวนการ

ผลการประเมินด้านกระบวนการ พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ใน ระดับมาก แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่าย ในภาพรวมมีความ เหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาผลการประเมินรายข้อ จากค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2 ลำดับแรก พบว่า ลำดับแรก การประสานการทำงานระหว่างบุคลากรวิทยาลัยกับคณะทำงานกลุ่มภาคี เครือข่าย มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ลำดับสอง คือ การสร้างสัมพันธภาพและความ เข้มแข็งภายในในกลุ่มภาคีเครือข่าย มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ ผ่านเกณฑ์ การประเมินทุกข้อ อาจเนื่องจาก สมาชิกคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่ายที่จัดตั้งขึ้นได้เข้าร่วม การประชุมเพื่อระดมสมองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศ และองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ ต่อการป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้เกิด แนวทางและวิธีการที่ชัดเจนในการประสานการทำงานของบุคลากรผู้ปฏิบัติงานของแต่ละ หน่วยงานอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพร ชูทอง และคณะ (2559, น. 267-268) ได้ศึกษาวิจัย เรื่องการพัฒนากลยุทธ์การจัดการศึกษา เพื่อป้องกันปัญหาทะเลาะวิวาท ของนักเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ ผลจากการวิจัยพบว่า ความพยายามที่จะพัฒนา กลยุทธ์ เพื่อป้องกันปัญหาทะเลาะวิวาทของนักเรียน อาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ก่อให้เกิด 5 กลยุทธ์ โดยกลยุทธ์ที่ 5 คือ การมีส่วนร่วมและเครือข่ายความร่วมมือเพื่อจัดการศึกษาร่วมกัน มีกลยุทธ์รอง 3 กลยุทธ์ นอกจากนี้ข้อที่รองลงมา คือ การสร้างสัมพันธภาพและความเข้มแข็ง ภายในในกลุ่มภาคีเครือข่าย มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ด้านบุคลากรวิทยาลัย พบว่า

ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาผลการประเมินรายข้อ จากค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2 ลำดับแรก พบว่า ลำดับแรก การตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงาน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ลำดับสอง คือ การมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบ มีความเหมาะสม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกข้อ อาจเนื่องจาก วิทยาลัยและหน่วยงานที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย มีการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารที่รวดเร็วและสะดวกในการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงาน อีกทั้งวิทยาลัยได้จัดทำคำสั่งวิทยาลัย เพื่อมอบหมายการปฏิบัติหน้าที่ของครูฝ่ายปกครอง และครูที่ปรึกษาในการป้องกันแก้ไขปัญหาทะเลาะวิวาทและการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือ ผู้เรียน ตามลำดับอย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ นวรัตน์ ทรงเกียรติกุล (2560, น. 63-34) ได้ศึกษาวิจัยมาตรการป้องกันแก้ไขปัญหาคารทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผลการวิจัยพบว่า มาตรการป้องกันการทะเลาะวิวาท แบ่งออกเป็น 9 มาตรการ ซึ่งกระบวนการคัดเลือกและพัฒนาครูฝ่ายปกครอง และครูที่ปรึกษา เป็นหนึ่งในมาตรการป้องกันแก้ไขปัญหาคารทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา 3) ด้านกิจกรรม นักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัย พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา ผลการประเมินรายข้อ จากค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2 ลำดับแรก พบว่า ลำดับแรก กิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมช่วยแก้ไขปัญหาค่าได้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ลำดับสอง คือ การนำข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบมาพัฒนาการจัดกิจกรรม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกข้อ อาจเนื่องจากวิทยาลัยมีห้องปฏิบัติการที่มีความพร้อมสำหรับใช้จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ให้แก่ นักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ อีกทั้งยังมีการสำรวจความคิดเห็นจากนักเรียนนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลัท ประเทืองรัตนา (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย เรื่องแนวทางในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติระหว่างนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีปทุมวันกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตอุเทนถวาย จากข้อเสนอแนะในการศึกษา พบว่า การดำเนินการแก้ไขปัญหาค่าความรุนแรงที่เกิดขึ้น ควรเน้นที่การป้องกันการเกิดปัญหาด้วยการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม 4) ด้านการให้รางวัลตอบแทน พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาผลการประเมินรายข้อ จากค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2 ลำดับแรก พบว่า ลำดับแรก สิทธิประโยชน์ของคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่ายและบุคลากรวิทยาลัย มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ลำดับสอง คือ การยกย่องเชิดชูเกียรติ ให้แก่ คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย และบุคลากรวิทยาลัย มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ ผ่านเกณฑ์การประเมิน

ทุกข้อ อาจเนื่องจาก วิทยาลัยและหน่วยงานที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย มีการเบิกจ่ายค่าตอบแทน และมีการยกย่องเชิดชูเกียรติ โดยการจัดทำเกียรติบัตรและโล่รางวัล มอบให้แก่คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย และบุคลากรวิทยาลัย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่ได้จาก เกียรติพงษ์ อุดมธนะธีระ (2563ข, น. 1-2) ตามทฤษฎีของ Maslow กล่าวว่า ความต้องการการยกย่อง จากผู้อื่น (esteem needs) ที่อยู่ในรูปของอำนาจเกียรติยศชื่อเสียงหรือสถานะทางสังคมเป็นสิ่งที่ นำมาซึ่งใจได้ อาจทำเป็นรูป “สัญลักษณ์” บางอย่างที่สื่อถึงการได้รับเกียรติยศ การยกย่อง และมีคุณค่าทางสังคม เช่น การประกาศเกียรติยศ เชิดชูเกียรติ โล่เกียรติยศ

2.4 ด้านผลผลิต

2.4.1 ผลการประเมินจำนวนการเกิดเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา ของวิทยาลัย พบว่า ในภาพรวมการเกิดเหตุทะเลาะวิวาทลดลงคิดเป็นร้อยละ 83.0 เมื่อพิจารณา ผลการประเมินรายข้อ ๆ ที่มีจำนวนลดลงน้อยที่สุด จากค่าร้อยละน้อยที่สุด พบว่า ยั่วยุทำร้ายกัน ทางสื่อสังคมออนไลน์ และตะโกนด่าทอทำร้ายกันด้วยคำหยาบ ลดลงร้อยละ 76.0 ผ่านเกณฑ์ การประเมินทุกข้อ อาจเนื่องจาก คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่ายได้มีการประชุมปรึกษาหารือ เพื่อกำหนดมาตรการและแนวทางป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา อย่างต่อเนื่องตลอดปีการศึกษา 2563 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Kelman (2009, pp. 389-390) กล่าวว่า กระบวนการสันติสนทนานี้ว่าเป็น “การแก้ปัญหาด้วยการสื่อสารระหว่างกัน” (interactive problem-solving) โดยเป็นการจัดการพูดคุยในลักษณะของการประชุม

2.4.2 ผลการประเมินจำนวนนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัย พบว่า ปีการศึกษา 2564 การขึ้นทะเบียนเป็นนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 35.8 ผ่านเกณฑ์การประเมิน อาจเนื่องจากการป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษาของวิทยาลัย โดยการจัดตั้งกลุ่มภาคีเครือข่าย ๖ ประสบความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับ คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 30/2559 ข้อ 4 ให้โรงเรียนและสถานศึกษา มีหน้าที่ จัดให้มีกิจกรรมในการแนะแนว เพื่อตอบสนองต่อการแก้ไขปัญหา นักเรียนและนักศึกษาทะเลาะ วิวาท โดยร่วมมือกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งกวดขันและเร่งรัดจัดทำมาตรการเพื่อป้องกัน และแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนและนักศึกษาให้เป็นรูปธรรม

2.4.3 ผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรวิทยาลัยที่มีต่อการประเมิน โครงการ พบว่า ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาผลการประเมิน รายข้อ จากค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2 ลำดับแรก พบว่า ลำดับแรก โครงการส่งผลทำให้มีผู้สนใจมาสมัคร เรียนมากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ลำดับสอง คือ โครงการทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีความตระหนัก

ต่อปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกข้อ อาจเนื่องจาก วิทยาลัยดำเนินโครงการแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาประสบผลสำเร็จ โดยคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่ายและบุคลากรวิทยาลัยมีความตระหนัก และให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหานั้น ซึ่งสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ของโครงการข้อที่ 3 เพื่อปรับภาพลักษณ์ของวิทยาลัยให้มีผู้สนใจมาสมัครเรียนต่อมากยิ่งขึ้น และยังสอดคล้องกับเป้าหมาย และตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ เชิงคุณภาพ ข้อที่ 1 เกิดการประสานความร่วมมือ ของผู้มีหน้าที่รับผิดชอบต่อปัญหาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและมีส่วนได้ส่วนเสีย

2.4.4 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนนักศึกษา (กลุ่มเสี่ยงปัญหาการทะเลาะวิวาท) ที่มีต่อกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม ภายใต้โครงการ พบว่า ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาผลการประเมินรายกิจกรรม จากค่าเฉลี่ยรวมมากที่สุด 2 ลำดับแรก พบว่า ลำดับแรก กิจกรรมสุขภาพชนคนอาชีวศึกษา มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ลำดับสอง คือ ด้านภาพรวมของกิจกรรม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกข้อ อาจเนื่องจาก กิจกรรมทำให้นักเรียนนักศึกษากลุ่มเสี่ยง เกิดความภาคภูมิใจและเห็นคุณค่าของตนเอง ส่งผลให้นักเรียนนักศึกษามีความคิด ความเชื่อ ค่านิยมในทางบวก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Owens (1994, pp. 200-201) ได้ศึกษาวิจัย เรื่องมิติในการมองตนเอง โดยเน้นเรื่องผลกระทบจากการเห็นคุณค่าของตนเอง กับผลกระทบความรู้สึกว่าตนเองไร้ค่าที่มีต่อปัญหาเยาวชน ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการรับรู้ที่แปรปรวน เป็นผลมาจากมิติทั้งสองของการมองตนเอง ทั้งในเชิงการเห็นคุณค่ากับความรู้สึกไร้ค่าของตนเอง และยังสอดคล้องกับการประเมินโครงการของ สุดใจ ภูเทศ (2563, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา เรื่องการประเมินโครงการส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคเดชอุดม สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผลการประเมินพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผลการประเมินผ่านเกณฑ์ ด้านผลผลิตของโครงการ ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมโครงการส่งเสริมให้เป็นคนดีที่มีความรับผิดชอบ มีวินัย ความมีน้ำใจ ผลการประเมินผ่านเกณฑ์

2.4.5 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษา (กลุ่มเสี่ยงปัญหาการทะเลาะวิวาท) ของวิทยาลัยที่มีต่อโครงการ พบว่า ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาผลการประเมินรายข้อ จากค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2 ลำดับแรก พบว่า ลำดับแรก กิจกรรมภายใต้โครงการที่จัดให้นักเรียนนักศึกษาสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้ปกครอง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ลำดับสอง คือ กิจกรรมภายใต้โครงการสำหรับนักเรียนนักศึกษาควรดำเนินการต่อไปในอนาคต มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกข้อ อาจเนื่องจาก รูปแบบของกิจกรรมมีความเหมาะสมและส่งผลให้เกิดการแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท อีกทั้งก่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียน นักศึกษาในทางที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายแก้ไข ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ข้อ 5 เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและความพึงพอใจให้แก่ผู้ปกครอง และยังสอดคล้องกับ McEvoy & Welker (2000, pp. 130-131). การศึกษาพฤติกรรมการต่อต้านสังคม ความล้มเหลวทางวิชาการ และบรรยากาศในโรงเรียน พบว่า การสร้างบรรยากาศสามารถระบุพฤติกรรมที่เป็นปัญหาได้อย่าง สมเหตุสมผลและยังสามารถปรับเปลี่ยนเพื่อลดพฤติกรรมดังกล่าวได้ ความสำเร็จของการป้องกัน จึงขึ้นอยู่กับความสามารถในการปรับเปลี่ยนบรรยากาศเพื่อลดการต่อต้านสังคมและลดพฤติกรรม ต่อต้านสังคมในหมู่นักเรียนที่ถูกระบุว่าเป็น "กลุ่มเสี่ยง" ที่อาจเกิดขึ้นได้

2.4.6 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้อำนวยการ และครูแนะแนว โรงเรียนเครือข่ายความร่วมมือของวิทยาลัย ที่มีต่อโครงการ พบว่า ในภาพรวมมีความ พึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาผลการประเมินรายข้อ จากค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2 ลำดับแรก พบว่า ลำดับแรก โครงการช่วยปรับสภาพลักษณะของนักเรียนนักศึกษาและวิทยาลัย มีความ พึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ลำดับสอง คือ โครงการสร้างความพึงพอใจให้กับบุคลากร ในโรงเรียนของท่าน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกข้อ อาจเนื่องจาก ผลสำเร็จของการดำเนินโครงการ ช่วยลดภาพจำในอดีตของชุมชนที่มีต่อนักเรียน นักศึกษาของวิทยาลัยเกี่ยวกับปัญหาการทะเลาะวิวาทที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ของโครงการ ข้อ 4 เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและความพึงพอใจให้แก่ ชุมชน และ ข้อ 5 เพื่อสร้างความความพึงพอใจให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

2.4.7 ผลการประเมินความพึงพอใจของคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย ที่มีต่อโครงการ พบว่า ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาผล การประเมินรายข้อ จากค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2 ลำดับแรก พบว่า ลำดับแรก โครงการทำให้ประชาชน และชุมชนเกิดความเชื่อมั่นต่อหน่วยงานภายในกลุ่มภาคีเครือข่าย มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด ลำดับสอง คือ โครงการสร้างความพึงพอใจให้แก่ คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย มีความ พึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกข้อ อาจเนื่องจาก ปัญหาการ ทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาในเขตพื้นที่เฝ้าระวังของคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย มีอัตรา การเกิดเหตุลดลงก่อให้เกิดความคุ้มค่าและเกิดผลดีต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ของโครงการ ข้อ 5 เพื่อสร้างความความพึงพอใจให้แก่ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและผู้มี ส่วนได้ส่วนเสีย

3. ข้อเสนอแนะ

จากผลการประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ มีข้อเสนอแนะในประเด็นสำคัญ ดังต่อไปนี้

3.1 ข้อเสนอแนะต่อสถานศึกษา

3.1.1 ควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่ส่งผลให้นักเรียนนักศึกษา มีความคิด ความเชื่อ ค่านิยมในทางบวก และการเห็นคุณค่าของตนเองต่อเนื่องทุก ๆ ปีการศึกษา

3.1.2 ควรสนับสนุนด้านงบประมาณ และทรัพยากรที่จำเป็นในการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาอย่างเพียงพอและต่อเนื่อง

3.1.3 ควรส่งเสริมสนับสนุนให้มีการใช้อุปกรณ์ที่ทันสมัย และการนำเทคโนโลยีประสิทธิภาพสูง มาใช้ในการดำเนินงานเพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา

3.1.4 ควรให้ความสำคัญด้านการพัฒนาคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย เนื่องด้วยเป็นกลไกสำคัญในการป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา

3.1.5 ควรดำเนินโครงการที่มีความเกี่ยวข้องในการพัฒนาปรับปรุง “ระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน” ให้แก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

3.1.6 ควรดำเนินโครงการ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาทักษะการดำเนินชีวิต ให้แก่ นักเรียนนักศึกษาอย่างต่อเนื่องทุก ๆ ปีการศึกษา

3.1.7 ควรดำเนินการประเมินโครงการ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสันติวัฒนธรรมในสถานศึกษา ให้แก่ นักเรียนนักศึกษาอย่างต่อเนื่องทุก ๆ ปีการศึกษา

3.1.8 ควรดำเนินการประเมินโครงการ ที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ให้แก่ นักเรียนนักศึกษาอย่างต่อเนื่องทุก ๆ ปีการศึกษา

3.2 ข้อเสนอแนะต่อผู้เรียน

3.2.1 ควรเข้าร่วมกิจกรรมที่สถานศึกษาจัดให้ ได้แก่ กิจกรรมส่งเสริมความคิด ความเชื่อ ค่านิยมในทางบวก และการเห็นคุณค่าของตนเอง รวมทั้งกิจกรรมส่งเสริมด้านคุณธรรม จริยธรรมอย่างต่อเนื่องในทุก ๆ ปีการศึกษา

3.2.2 ควรเข้าร่วมกิจกรรมชมรมวิชาชีพขององค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย (อวท.) ตามโครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

3.2.3 ควรศึกษาคู่มีือนักเรียนนักศึกษาอย่างละเอียด และประพฤติปฏิบัติตนให้อยู่ในกฎระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษาอย่างเคร่งครัด

3.2.4 หากเห็นสิ่งผิดปกติให้รีบแจ้งครูปกครองหรือครูที่ปรึกษา เพื่อให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ส่งผลดีต่อการเฝ้าระวังการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท

3.2.5 ควรเดินทางมาเรียนที่สถานศึกษา และเดินทางกลับที่พักอาศัยตามเวลาที่สถานศึกษากำหนดไว้ เพื่อส่งเสริมมาตรการเฝ้าระวังปัญหาการทะเลาะวิวาท

3.3 ข้อเสนอแนะต่อผู้ปกครอง ชุมชน

3.3.1 ผู้ปกครอง และชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มภาคีเครือข่ายความร่วมมือ และติดตาม ตรวจสอบ สนับสนุนการทำงานของกลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา

3.3.2 ผู้ปกครองควรให้ความสำคัญต่อปัญหาการทะเลาะวิวาท และมีเวลาในการอบรมสั่งสอนให้ความรักความอบอุ่นในการดูแลนักเรียนนักศึกษาที่เป็นบุตรหลานของตนเอง

3.3.3 ผู้ปกครอง และชุมชนควรให้ความดูแลเอาใจใส่ให้มากยิ่งขึ้น และต้องให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ให้แก่ สถานศึกษา ตำรวจ และครูปกครองของกลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา

3.3.4 ผู้ปกครอง และชุมชนควรดำเนินการปรับปรุงสภาพแวดล้อม เช่น การกำจัดแหล่งเสื่อมโทรม แหล่งมั่วสุมของเยาวชน โดยดำเนินการให้ถนนมีแสงสว่างเพียงพอสร้างความปลอดภัยให้เกิดขึ้นในชุมชน

3.3.5 หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย เกี่ยวข้องกับการป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาในเขตพื้นที่ต้องบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ ชุมภู และจิระศักดิ์ สารรัตน์. (2556). การมีส่วนร่วมของสภาผู้ชมและผู้ฟังรายการ ที่มีต่อองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย. *วารสาร การสื่อสารมวลชน*, 3(1), 1-17.
- กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา สถาบันการพัฒนาชุมชน. (2563). *รายงานการศึกษา รูปแบบการทำงาน ของพัฒนากรที่ส่งผลให้ชุมชนเข้มแข็ง*. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2562, จาก <https://train.cdd.go.th/wp-content/uploads/sites/104/2020/10/รายงานการศึกษา รูปแบบการทำงานของพัฒนากรท.pdf> (หน้า 18).
- กฤตพร ชุมสุวรรณ. (2559). *การศึกษาแนวทางเพื่อจัดการปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนแห่งหนึ่ง*. (การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร, กรุงเทพฯ. (หน้า บทคัดย่อ).
- กาญจนา วัฒนสุนทร (2551). “การออกแบบวิจัยเพื่อพัฒนาโมเดล” ใน *แนวทางการศึกษาชุดวิชา ระเบียบวิธีวิจัยขั้นสูง*. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัย- ธรรมมาธิราช. (หน้า 52-83).
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2555). *การคิดเชิงประยุกต์*. กรุงเทพฯ: ชัดเชส มีเดีย. (หน้า 197).
- เกียรติพงษ์ อุดมธนะธีระ. (2563ก). *ผู้จัดการเครือข่าย*. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2563, จาก <https://www.iok2u.com/article/logistics-supply-chain/networking-network-manager> (หน้า 1-2).
- _____. (2563ข). *องค์ประกอบของเครือข่าย*. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2563, จาก <https://www.iok2u.com/article/logistics-supply-chain/networking-networking-elements> (หน้า 1-3).
- คณะกรรมการการศึกษา สภาผู้แทนราษฎร. (2555). *ปัญหาการทะเลาะวิวาทและการใช้ ความรุนแรงของนักเรียนนักศึกษา*. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2562, จาก https://www.senate.go.th/document/Ext2187/2187453_0002.PDF (หน้า 32-33).
- คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2553). *การสร้างเครือข่ายและการมีส่วนร่วม*. สืบค้น เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2562, จาก <https://www.slideserve.com/moe/5241944> (หน้า 33).

- คมสัน อินทเสน และคณะ. (2560). *ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลนาหว้า อำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น*. (การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐศาสตร บัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคามมหาสารคามวิทยาลัย, นครปฐม. (หน้า 8).
- งานทะเบียนวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ. (2563). *ข้อมูลจำนวนนักเรียนนักศึกษา ประจำปีการศึกษา 2563 ตามข้อมูลการรายงานในระบบ ศธ. 02 ออนไลน์* [ไฟล์ข้อมูล]. สมุทรปราการ: วิทยาลัย เทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ. (หน้า 1-5)
- _____. (2564). *ข้อมูลงานทะเบียนวิทยาลัย* [ไฟล์ข้อมูล]. สมุทรปราการ: วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ. (หน้า 1-10)
- งานบุคลากรวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ. (2563). *ข้อมูลจำนวนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ปีการศึกษา 2563* [ไฟล์ข้อมูล]. สมุทรปราการ: วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ. (หน้า 1-5)
- งานปกครองวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ. (2562). *ข้อมูลจำนวนการเกิดปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา ประจำปีการศึกษา 2560, 2561 และ 2562* [ไฟล์ข้อมูล]. สมุทรปราการ: วิทยาลัย เทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ. (หน้า 1-5)
- งานปกครองและงานครูที่ปรึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ. (2562). *ข้อมูลงานปกครอง และงานครูที่ปรึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562* [ไฟล์ข้อมูล]. สมุทรปราการ: วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ. (หน้า 1-5)
- _____. (2563). *ข้อมูลจำนวนนักเรียนนักศึกษากลุ่มเสี่ยงด้านปัญหาการทะเลาะวิวาทภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563* [ไฟล์ข้อมูล]. สมุทรปราการ: วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ. (หน้า 1-5)
- งานปกครองวิทยาลัยและคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย. (2563). *ข้อมูลโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา* [ไฟล์ข้อมูล]. สมุทรปราการ: วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ. (หน้า 1-20)
- งานวางแผนและงบประมาณวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ. (2563). *แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2563* [ไฟล์ข้อมูล]. สมุทรปราการ: วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ. (หน้า 1-30)

- จักรภพ เนวะมาตย์. (2559). การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของวิทยาลัยเทคนิคตาก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2562, จาก www.taktc.ac.th/download/1_THE%20MODEL%20DEVELOPMENT%20OF%20STUDENT%20CARE%20SYSTEM%20MANAGEMENT.pdf (หน้า 5-6).
- จิตตินันท์ นันทไพบูลย์. (2555). จิตวิทยาการบริการ. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น. (หน้า 180-181).
- จิรวรรณ สำเนาทอง. (2555). การประเมินการสร้างเครือข่ายอาสาสมัครคมนาคมปลอดภัยจังหวัดกำแพงเพชร. ใน การประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 50 สาขาศึกษาศาสตร์ สาขาเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (น. 347-353). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จิรวิทย์ มั่นคงวัฒนะ. (2555). การบริหารสถานศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ. กรุงเทพฯ: ครีเอทีฟคอมมอนส์. (หน้า 1-5).
- ฉวีวรรณ พันวัน. (2552). การนิเทศภายในโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาอำพูน เขต 2 (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่. (หน้า 42).
- ชลธิชา เฟ่งบรรเทา. (2557). การประเมินโครงการแข่งขันความเป็นเลิศทางวิชาการโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี, กาญจนบุรี. (หน้า 27).
- ชลัท ประเทืองรัตนา. (2557). แนวทางในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติระหว่างนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีปทุมวันกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตอุเทนถวาย. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า. (หน้า บทคัดย่อ).
- ชัชวาลย์ เรืองประพันธ์. (2558). สถิติพื้นฐาน. ขอนแก่น: ภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (หน้า 105).
- ชิษณุชา นวลปาน และศรัณย์ ธิติลักษณ์. (2563). ปัญหาความรุนแรง: กระบวนการครอบงำความคิดของนักเรียนอาชีวะในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารวิจัยบัณฑิตศึกษาในกลุ่มธุรกิจและสังคมศาสตร์, 6(1), 28-41.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2560). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ: อมรรการพิมพ์. (หน้า 34-35 และหน้า 60-61)

- เชาว์ อินโย. (2555). *การประเมินโครงการ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (หน้า 4-12).
- ฐิติพร ศักดิ์ณรงค์. (2554). *การนำกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์มาใช้แก้ปัญหาคาชทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาในระดับอาชีวศึกษา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ปทุมธานี. (หน้า บทคัดย่อ และ หน้า 118-119).
- ฐานันท์ เรืองรัตนพงศ์ และศศิภัทรา ศิริวาโท. (2563). *ปัจจัยที่มีผลต่อการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีววะ: กรณีศึกษาสถาบันอาชีววะศึกษาในพื้นที่อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ. การประชุมวิชาการระดับชาติ ประจำปี 2563 มหาวิทยาลัยรังสิต* (หน้า 991-1000). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ณภัทรรัตน์ ไชยอัศวกรศิลป์. (2559). *การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อสร้างรูปแบบมีส่วนร่วมเพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาเครือข่ายกลุ่มเยาวชนในการป้องกันการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ปทุมธานี. (หน้า บทคัดย่อ และ หน้า 16).
- ณัฐฐาภรณ์ ไสภักดิ์. (2557). *พฤติกรรมการใช้ความรุนแรง กรณีศึกษาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยมหิดล, นครปฐม. (หน้า บทคัดย่อ).
- ดวงสมร บุญผดุง. (2560). *ปัจจัยที่มีผลต่อจิตวิญญาณในการทำงานของบุคลากรทางการแพทย์ในโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราช*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, กรุงเทพฯ. (หน้า 18-24).
- ทวี อุปลุขิน. (2554). *รายงานการประเมินโครงการการพัฒนาการจัดการศึกษาด้านอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาลำพูน เขต 1*. ลำพูน: สพป.ลำพูน เขต 1. (หน้า 65-66).
- ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์. (2556). *ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ*. กรุงเทพฯ: แชนพอร์ พรินติ้ง. (หน้า 434).
- ธนา ประมุขกุล. (2547). *มุ่งสู่คุณภาพการศึกษา*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช. (หน้า 40).
- ธนเดช อรรถสิงห์. (2557). *การก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษา เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร*. (สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต, กรุงเทพฯ. (หน้า บทคัดย่อ).

- ธีระศักดิ์ อุ่นอารมย์เลิศ. (2556). *การประเมินโครงการ*. นครปฐม: ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. (หน้า 8).
- ธีระชัย ช่างบุญศรี. (2558). การพัฒนารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของ โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค. *วารสารสุขุทัยธรรมมาธิราช*, 27(1), 33-49.
- นพพร โพธิ์รังสิยากร. (2561). *จุดจบความขัดแย้ง: คู่มือไกล่เกลี่ยข้อพิพาทสำหรับผู้นำท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยพัฒนากการปกครองท้องถิ่น สถาบันพระปกเกล้า. (หน้า 40).
- นพพร จันทร์ดำ. (2548). *ความพึงพอใจของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลที่มีต่อ สื่อการศึกษาทางไกลใน โครงการพัฒนากการศึกษาทางไกลด้วยระบบผ่านดาวเทียม*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ. (หน้า 71-79).
- นวรรตน์ ทองเกียรติกุล. (2560). *มาตรการป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล*. *วารสารมนุษยสังคมปริทัศน์*, 19(2), 63-81.
- นิตา ชูโต. (2558). *การวิจัยเชิงคุณภาพ*. กรุงเทพฯ: พรินโพร. (หน้า 9).
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น. (หน้า 102-103 และ หน้า 117).
- ปัทมา รัตนจิระพงศ์. (2560). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการกระทำรุนแรงของนักเรียนชาย อาชีวศึกษาในจังหวัดนครปฐม*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม. (หน้า บทคัดย่อ).
- ประลอง ครูทน้อย, สังวร รัตตะโทก, สมคิด พรหมจ้อย, และสุพัทธ์ พิบูลย์. (2563). การประยุกต์ใช้ การประเมินที่ขับเคลื่อนด้วยทฤษฎีในการพัฒนาและประเมินโครงการพัฒนา บุคลิกภาพประชาธิปไตยของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ.*, 13(1), 98-113.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). *จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ. (หน้า 126).
- บัณณวัชร พัทธราวลัย. (2558). *ความพึงพอใจต่อคุณภาพการบริการ และการรับรู้ภาพลักษณ์ธนาคาร เฉพาะกิจที่ส่งผลต่อความภักดีในการใช้บริการของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, ปทุมธานี. (หน้า 8).

- บุญภรณ์ แสงเทศ. (2559). *มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันการทะเลาะวิวาทใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษาตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546.* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีปทุม, กรุงเทพฯ. (หน้า บทคัดย่อ และ หน้า 24).
- พงศ์เทพ จิระโร. (2559). การทำงานประจำให้เป็นงานวิจัย (Routine to research: R to R) สำหรับการวิจัยทางการศึกษา. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*, 27(1), 15-27.
- พงษ์ศักดิ์พล ทาแก้ว. (2563). การประเมินโครงการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคเดชอุดม. *e-Journal of Education Studies, Burapha University*, 2(3), 52-69.
- พระครูปฐมศีลาภรณ์. (2557). การศึกษากับการแก้ปัญหาการทะเลาะวิวาทในทัศนะพระพุทธศาสนา. *วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์*, 1(1), 159-171.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542. (2542, 19 สิงหาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. หน้า 1-23.
- พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พุทธศักราช 2546. (2546, 24 กันยายน). *ราชกิจจานุเบกษา*. หน้า 1-32.
- พินิต แต่งจวง. (2554). *รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ดวงกมลพับลิชชิ่ง. (หน้า 26).
- พิชิต ฤทธิจัญญ์. (2555). *การวิจัยทางการบริหารการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร. (หน้า 10-76).
- พิสนุ พงศ์ศรี. (2553). *เทคนิควิธีการประเมินโครงการ*. กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์. (หน้า 12-13).
- ภัทรวรรณ นิลแก้วบวรวิชัย. (2559). *รูปแบบการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี. (หน้า 27).
- มณีรัตน์ รัตนวิชัย. (2553). *การศึกษาความต้องการการนิเทศภายในสถานศึกษาเอกชน*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ. (หน้า 51).
- มติคณะรัฐมนตรี. (2553). *มติ ครม. ที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงศึกษาธิการ 7 กันยายน 2553*. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2562, จาก <https://resolution.soc.go.th/> (หน้า 44-48).

- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2554). *การประเมินโครงการ*. นนทบุรี: สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (หน้า 30).
- ยิ่งภัสสร พิมพิสัย. (2555). *รายงานวิจัยเรื่อง ศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง. (หน้า 61).
- เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี. (2556). *แนวคิดและแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (หน้า 105-305).
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. (2560, 6 เมษายน). *ราชกิจจานุเบกษา*. หน้า 1-90.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2557. (2557, 22 กรกฎาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. หน้า 1-17.
- รัตน์ะ บัวสนธิ์. (2554). *การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา*. นครสวรรค์: หจก.ริมปิงการพิมพ์. (หน้า 18-19).
- รัตนภรณ์ ศรีหาพล และ รอปีมิง แมะเราะ. (2556). *รายงานวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจต่อการให้บริการระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา*. ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. (หน้า 64-65).
- วรายุทธ แก้วประทุม. (2556). *การศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการบริหารงานของโรงเรียนบ้านหินแร่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2*. (งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี. (หน้า 61).
- วัชรกร ศุภกาญจนรุจิ. (2558). *การประเมินโครงการจัดทำระบบสารสนเทศการบริหารทรัพยากรบุคคลระดับกรม (DPIS): กรณีศึกษากรมทางหลวง*. (การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ปทุมธานี. (หน้า 12-31).
- วิเชียร วิทยอุดม. (2554). *ทฤษฎีองค์การ*. กรุงเทพฯ: ธนรัช การพิมพ์. (หน้า 37).
- ศิริชัย พงษ์วิชัย. (2558). *การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (หน้า 141-142).
- ศุภามณ จันทรสกุล. (2557). *ยุคสมัยของการประเมินผลและแนวคิดทฤษฎีของนักประเมินวารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสต์เทิร์นเอเชีย ฉบับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี*, 8(1), 68-79.

- ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการสหกรณ์ที่ 3 จังหวัดชลบุรี. (2563). *การออกแบบสอบถามเพื่อการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ*. ชลบุรี: ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการสหกรณ์ที่ 3 จังหวัดชลบุรี. (หน้า 3).
- ศูนย์บูรณาการพันธกิจสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์. (2564). คู่มือหลักสูตรการสร้างและบริหารเครือข่าย. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2564, จาก [HTTPS://INFO.URU.AC.TH/KMCOURSE/WP-CONTENT/UPLOADS/2021/07/หลักสูตรการสร้างและบริหารเครือข่าย-F-1.PDF](https://info.uru.ac.th/kmcourse/wp-content/uploads/2021/07/หลักสูตรการสร้างและบริหารเครือข่าย-F-1.pdf) (หน้า 24-25).
- ศูนย์พัฒนา ส่งเสริม ประสานงานกิจการนักศึกษาและกิจการพิเศษ. (2562). *แต่งตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจเฝ้าระวังการก่อเหตุทะเลาะวิวาท การมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมของนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา*. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2562, จาก <https://pdo.vec.go.th/default.aspx> (หน้า 1-19).
- สถาบันพระปกเกล้า หลักสูตรประกาศนียบัตรแนวคิดพื้นฐานจัดการความขัดแย้งด้วยสันติวิธี รุ่นที่ 3 กลุ่มแพทย์. (2561). *แนวทางแก้ไขปัญหาทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษากรณีศึกษา: นักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ และนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีกรุงเทพ. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า. (หน้า บทคัดย่อ).*
- สมชาย วรภิเษมสกุล. (2554). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. อุดรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี. (หน้า 6).
- สมบูรณ์ บุรศิริรักษ์. (2553). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเข้มแข็งของภาคีเครือข่ายของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย. *วารสารบริหารการศึกษา*, 7(12), 11-24.
- สมพร ชูทอง, ทวีศิลป์ กุลนภาดล, สุธี ประจักษ์ดี, และปรีชา ดิลกภูมิสิทธิ์. (2559). การพัฒนากลยุทธ์การจัดการ ศึกษาเพื่อป้องกันปัญหาทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ. *วารสารวิจัยและพัฒนาวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 11(3), 267-280.
- สมหมาย กลางหิน. (2553). *ความพึงพอใจของผู้ป่วยโรคเบาหวานและกลุ่มเสี่ยงที่มีต่อการให้บริการของสถานีนามัยหนองไผ่ ตำบลหนองไผ่ อำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย, นครปฐม. (หน้า 8).

- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2553). *วิธีวิทยาการประเมิน: ศาสตร์แห่งคุณค่า*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (หน้า 64-115).
- สรยุทธ จิโรภาส. (2558). *ปัจจัยที่มีผลต่อการทะเลาะวิวาทของนักศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ. (หน้า บทคัดย่อ).
- สังคม ศุภรัตน์กุล และประจัญ กิ่งมิ่งแธ. (2556). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของเด็กวัยรุ่น จังหวัดหนองบัวลำภู*. *วารสารช่อพะยอม*, 24, 151-162.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2561). *สอศ.ออกมาตรการป้องกันปัญหาทะเลาะวิวาท*. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2562, จาก <https://www.thaihealth.or.th/สอศ-ออกมาตรการป้องกันปี/> (หน้า 1-2).
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2561). *สอศ. และ สช. หาข้อสรุปการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาทะเลาะวิวาท*. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2562, จาก <https://www.vec.go.th/Portals/15/Icon/0611-1991%20มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาทะเลาะวิวาท.pdf> (หน้า 1-3).
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2556). *แนวทางการแก้ปัญหาความรุนแรงในสถานศึกษา*. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2562, จาก <https://backoffice.onec.go.th/uploads/Book/1155-file.pdf> (หน้า 1-19).
- สำราญ มีแจ้ง. (2558). *การประเมินผลการปฏิบัติงานแนวใหม่: ทฤษฎีและปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (หน้า 6).
- สุกัญญา สีลาดเลา. (2557). *ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด*. (สารนิพนธ์สาขาวิชารัฐศาสตร์ การปกครอง ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, นครปฐม. (หน้า 12).
- สุจรรยา น้ำทองคำ. (2558). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมตัดสินใจซื้อสินค้าของผู้บริโภคทางสื่อออนไลน์*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพฯ. (หน้า 26).
- สุดา มงคลสิทธิ์. (2562). *กลยุทธ์การสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาในโรงเรียนเอกชนจังหวัดชลบุรี*. *วารสารมหาจุฬานาครทรรค*, 6(19), 5843-5859.

- สุดใจ ภูเทศ. (2563). รายงานวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคเดชอุดม สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
อุบลราชธานี: วิทยาลัยเทคนิคเดชอุดม อำเภอเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี.
(หน้า บทคัดย่อ).
- สุนันทา เลานันท์. (2553). การพัฒนาองค์การ. กรุงเทพฯ: ดี.ดี. บุ๊คสโตร์. (หน้า 86-87).
- สุภาฯ พรหมศร. (2554). การมองเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนอาชีวศึกษาในสถานศึกษา
ที่เข้าร่วมโครงการคาราวานความดีอาชีวศึกษาพัฒนาสังคม. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ปทุมธานี. (หน้า 124).
- สุภาพร พิศาลบุตร. (2555). การวางแผนและการบริหารโครงการ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สวนดุสิต. (หน้า 222).
- สุภาพร อัจฉ. (2555). เอกสารประกอบการพิจารณาเรื่อง ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียน
นักศึกษา คณะกรรมการการศึกษา สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 24. กรุงเทพฯ: สำนักงาน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (หน้า 1-5).
- โสภา ชูพิกุลชัย ชปิลมันน์. (2548). บุคลิกภาพและพัฒนาการ: แนวโน้มสู่การมีพฤติกรรมปกติ
หรือพฤติกรรมเบี่ยงเบนของเด็กและเยาวชน. กรุงเทพฯ: เสมาธรรม (หน้า 200).
- หทัยรัตน์ งามดี. (2562). การทะเลาะวิวาทของนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย: กรณีศึกษา
มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาคตะวันออก. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้
ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี. (หน้า บทคัดย่อ).
- อนันต์ นามทองต้น. (2557). การประเมินโครงการทางการศึกษา: ปฏิบัติจริง. นนทบุรี: สหมิตร
พรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง. (หน้า 1-3).
- อุดม บุตตะ. (2558). รายงานการศึกษาส่วนบุคคล เรื่อง การศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไข
การทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษาเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ:
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ. (หน้า 10).
- อุทุมพร จามรมาน และคณะ. (2553). การควบคุม การวัดประเมิน และการจัดการความรู้. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (หน้า 85).
- เอกพันธ์ ปิณฑวณิช. (2561). ความขัดแย้งและการป้องกันความขัดแย้ง: ทฤษฎีความขัดแย้งและ
การป้องกันความขัดแย้งที่เป็นความรุนแรง. กรุงเทพฯ: สำนักสันติวิธีและธรรมาภิบาล
สถาบันพระปกเกล้า. (หน้า 2-17).

- อำภา บุญช่วย. (2553). *การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน*. กรุงเทพฯ: โอเอสพริ้นติ้งเฮาส์. (หน้า 68-70).
- Ahmady, S., & Shahbazi, S. (2020). Impact of social problem-solving training on critical thinking and decision making of nursing students. *BMC Nursing*, 19(94), 1-8.
- Alkin, C.R. (1972). Evaluation Theory Development. In *Evaluation Action Program: Readings in Social Action and Education*. Boston: Allyn and Bacon. (p. 107).
- Al-Tanciji, S.O. (2001). *The Relationship between Parental Involvement and School Success in the United Arab Emirates*. Colorado: University of Colorado. (p. 200).
- benba555. (2562). *ลักษณะโครงการที่ดี*. สืบค้นเมื่อวันที่ 8 กันยายน 2562, จาก <https://benba555.wordpress.com/tag/ลักษณะของโครงการที่ดี/> (pp. 1-2).
- Berghof Foundation. (2012). *Berghof glossary on conflict transformation: 20 notions for theory and practice*. Berlin, Germany: Berghof Foundation. (pp. 14-16).
- Bohm, D. (1996). *On Dialogue*. London: Lee Nichol Routledge. (p. 8).
- Chen, J.K., & Astro, R.A. (2016). The Perpetration of School Violence in Taiwan an Analysis of Gender, Grade Level and School Type. *School Psychology International*, 36, 568-584.
- Cole, A.L., & Knowles, J.G. (2000). *Researching teaching: Exploring teacher development through reflexive inquiry*. Boston: Allyn and Bacon. (abstract).
- Cronbach, L.J. (1970). *Essentials of Psychological Testing*. New York: Harper & Row, Publishers, Inc., (p. 7).
- Devries, K., Kuper, H., Knight, L., Allen, E., Kyegombe, N., Banks, L.M, Kelly, S., & Naker, D. (2018). Reducing Physical Violence Toward Primary School Students With Disabilities. *Journal of Adolescent Health*, 62, 303-310.
- Ferguson, C.J., San Miguel, C., & Richard, D.H. (2009). *A Multivariate Analysis of Youth Violence and Aggression: The Influence of Family, Peers, Depression, and Media Violence*. Retrieved September 10, 2021, from <https://christopherjferguson.com/LYOJPed.pdf> (p. 1-2).
- Freng, A., & Esbensen, F. (2007). Race and gang affiliation: An examination of multiple marginality. *Justice Quarterly*. 24(4): 600-628.

- Gratz, R.R., & Claffey, A. (1996). Adult health in child care: Health status, behaviors, and concerns of teachers, directors, and family child care providers. *Early Childhood Research Quarterly*, 11(2), 243-267
- Hawkins, J.D., Farrington, D.P., & Catalano, R.F. (1998). Reducing violence through the schools. In *Violence in American Schools: A New Perspective*, edited by D.S. Elliott, B.A. Hamburg, and K.R. Williams. New York, NY: Cambridge University Press, pp. 188–216.
- Kahane, A. (2009). *Power and love: A theory and practice of social change*. San Francisco: Berrett-Koehler publishers. (p. 200).
- Kelman, H.C. (2010). Interactive problem solving: Changing political culture in the pursuit of conflict resolution. *Peace and Conflict: Journal of Peace Psychology*, 16(4), 389-413.
- Kirkpatrick, D.L. (1975). *Evaluating Training Program*. Wisconsin: American Society for Training and Development, Inc. (pp. 3-15).
- Kotler, P. (2003). *Marketing Management*. New Jersey: Prentice-Hall. (p. 7).
- Lahey, B.B. (2007). *PSYCHOLOGY: an introduction*. San Francisco: McGraw Hill. (p. 563).
- Likert, R.N. (1932). *A technique for the measurement of attitude*. *Attitude Measurement*. Chicago: Ronald McNally & Company. (pp. 15-20).
- Liu, N., Wang, M.B., & Mao, J.Q. (2022). The Effect of Cooperative Network Dynamics of the Scientific Research Project on Project Performance: The Moderating Role of Project Leader's Network Position. *International Journal of Business and Management*, 17(11), 31-40.
- Maslow, A.H. (1970). *Motivation and Personality*. New York: Harper and Row. (pp. 122-144)
- McEvoy, A., & Welker, R. (2000). Antisocial Behavior, Academic Failure, and School Climate A Critical Review. *Journal of Emotional and Behavioral Disorders*, 8(3), 130-140.
- Owens, T.J. (1994). Two Dimensions of Self-esteem: Reciprocal Effects of Positive Self-worth and Self-deprecation on Adolescent Problem. *American Sociological Review*, 59(3), 200-208.

- Provus, M.N. (1971). *Discrepancy Evaluation*. California: McCutcheon Publishing., Co. (pp. 33-44).
- Rosenberg, M.B. (2005). *Social psychological perspectives*. New York: Basic Book. (pp. 197-200).
- Schirch, L., & Campt, D. (2007). *The Little Book of Dialogue for Difficult Subjects: A Practical, Hands-On Guide (Little Books of Justice & Peacebuilding)*. U.S.A.: Montgomery (pp. 68-70).
- Scriven, M.S. (1967). The Methodology of Evaluation. *In Perspectives of Curriculum Evaluation (AERA Monograph Series on Curriculum Evaluation, No. 1)*. Chicago: Rand McNally. (pp. 339-340).
- Smith, J., & Wohlstetter, P. (2006). Understanding the Different Faces of Partnering: A Typology of Public-Private Partnerships School Leadership and Management. *School Leadership & Management*, 26(3), 249-298.
- Snyder, M., & Swann, W.B. (1978). Confirmation in social interaction: From social perception to social reality. *Journal of Experimental Social Psychology*, 14, 148-162.
- Stake, R.E. (1967). The Countenance of Educational Evaluation. *Teachers College Record*, 68, 523-540.
- Stufflebeam, D.L. (1968). *Evaluation as Enlightenment for Decision-Making*. Ohio: Ohio
The CIPP Model for Program Evaluation. Boston: Kluwer-Nijhoff. (pp. 6-8).
- _____. (1983). *evaluation model checklist: A tool for applying the CIPP Model to assess long-term enterprises*. Retrieved September 10, 2019, from <http://www.wmich.edu>. (p.123).
- _____. (2015). *CIPP*. Retrieved December 2, 2019 from https://wmich.edu/sites/default/files/attachments/u58/2015/Evaluation_Models.pdf (pp. 8-10).
- Stufflebeam, D.L., & Shinkfield, A.J. (2014). *Evaluation Theory, Models, & Applications*. San Francisco: John Wiley & Sons. (pp. 3-6).
- Swanson, J.L. (2010). *Career theory and practice: learning through case studies*. Los Angeles: Sage. (pp. 409-410).

- Teed, C.M. (2002). *Meeting Students Social and Emotion Need: Elementary Teachers' Perceptions of Counseling in the Classroom*. Retrieved September 10, 2021, from <https://www.proquest.com/openview/c7ba3e7a702c0bb54a104e3a84b9cd14/1?pq-origsite=gscholar&cbl=18750&diss=y> (abstract).
- Tribolet, R., Sheehan, W., Novak, A., Watsford, M., & Fransen, J. (2023). *An observational study of player behaviours under varying task constraints in professional Australian football players*. Retrieved April 10, 2024, from https://www.researchgate.net/publication/375958173_An_observational_study_of_player_behaviours_under_varying_task_constraints_in_professional_Australian_football_players (pp. 1-10).
- Tyler, R.W. (1988). *Educational Evaluation: New Roles, New Means*. Chicago: University of Chicago Press. (pp. 4-5).
- Welch, W.W. (1974). The Process of Evaluation. *Journal of research on Science Teaching*, 11(2): 175-183.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ประกอบด้วย

1. รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ
2. หนังสือราชการ
3. แบบตอบรับ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ (แบบสอบถาม)
การประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

รูปภาพ	ชื่อ/สกุล-ตำแหน่ง
	ดร.ชลัท ประเทืองรัตนา นักวิชาการ สำนักสันติวิธีและธรรมาภิบาล สถาบันพระปกเกล้า
	ดร.รุจิรา พุเจริญ ผู้อำนวยการ วิทยาลัยเทคนิคดุสิต
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิฑูรย์ อบรม ผู้อำนวยการ สำนักวิจัยและบริการวิชาการ สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน
	รองศาสตราจารย์ ดร.ประยูร สุรินทร์ รักษาราชการแทนอธิการบดี สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิธร กาญจนสุวรรณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ที่ ศธ 0670.13/ 116

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
เลขที่ 259 หมู่ 8 ถนนรัตนโกสินทร์ 200 ปี
ต.บางบ่อ อ.บางบ่อ จ.สมุทรปราการ 10560

3 กุมภาพันธ์ 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือประเมินโครงการ
เรียน ดร.ชลัท ประเทืองรัตนา

สิ่งที่ส่งมาด้วย	1. โครงร่างการประเมินโครงการ	จำนวน 1 ชุด
	2. แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญ	จำนวน 1 ชุด
	3. เครื่องมือประเมินโครงการ	จำนวน 10 ฉบับ
	4. แบบประเมินเครื่องมือ	จำนวน 10 ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นายรังสรรค์ ยั่งยืน ตำแหน่งผู้อำนวยการ วิทยาลัยนานาชาติการพิเศษ ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง การประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่าย เพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ เพื่อใช้ในการขอเลื่อนวิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ

ในการนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการประเมินเพื่อเก็บข้อมูล และให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงเครื่องมือการประเมิน จักเป็นประโยชน์ในการพัฒนางานด้านวิชาการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นายรังสรรค์ ยั่งยืน)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ฝ่ายบริหารทรัพยากร/งานบริหารทั่วไป

โทร 0-21305-383

www.kpsptc.ac.th

แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการประเมินโครงการ (แบบสอบถาม)

เรื่อง การประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

1. ชื่อ – สกุล.....ดร.ชลัท ประเทืองรัตนนา.....
2. ตำแหน่ง.....นักวิชาการผู้ชำนาญการ.....
3. สถานที่ทำงาน.....สำนักสันติวิธีและธรรมาภิบาล สถาบันพระปกเกล้า.....
4. โทรศัพท์มือถือ..... 081-6854-518.....
5. การตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ (โปรดระบุโดยใส่เครื่องหมายใน)
 - ยินดีรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ
 - ไม่สามารถรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ
 เนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....

(ดร.ชลัท ประเทืองรัตนนา)

ตำแหน่ง นักวิชาการ สำนักสันติวิธีและธรรมาภิบาล สถาบันพระปกเกล้า

วันที่ 18 ก.พ. 2563

กรุณาส่ง แบบตอบรับกลับมายัง วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อ นายรังสรรค์ ยั่งยืน ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ โทรศัพท์ 086-899-8035

ที่ ศธ 0670.13/ 116

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
เลขที่ 259 หมู่ 8 ถนนรัตนโกสินทร์ 200 ปี
ต.บางบ่อ อ.บางบ่อ จ.สมุทรปราการ 10560

3 กุมภาพันธ์ 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือประเมินโครงการ
เรียน ผอ.ดร.รุจิรา พุเจอร์ญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย	1. โครงร่างการประเมินโครงการ	จำนวน 1 ชุด
	2. แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญ	จำนวน 1 ชุด
	3. เครื่องมือประเมินโครงการ	จำนวน 10 ฉบับ
	4. แบบประเมินเครื่องมือ	จำนวน 10 ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นายรังสรรค์ ยังน้อย ตำแหน่งผู้อำนวยการ วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ
ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง การประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่าย
เพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
เพื่อใช้ในการขอเลื่อนวิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ

ในการนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ
การประเมินเพื่อเก็บข้อมูลฯ และให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงเครื่องมือ
การประเมิน จักเป็นประโยชน์ในการพัฒนางานด้านวิชาการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นายรังสรรค์ ยังน้อย)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ฝ่ายบริหารทรัพยากร/งานบริหารทั่วไป

โทร 0-21305-383

www.kpsptc.ac.th

สถานศึกษารางวัลพระราชทาน ประจำปีการศึกษา 2559

แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการประเมินโครงการ (แบบสอบถาม)

เรื่อง การประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของ
นักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

1. ชื่อ – สกุล ดร.รุจิรา พุเจริญ
2. ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคดุสิต
3. สถานที่ทำงาน วิทยาลัยเทคนิคดุสิต
4. โทรศัพท์มือถือ 081-9412-571
5. การตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ (โปรดระบุโดยใส่เครื่องหมายใน)
 - ยินดีรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ
 - ไม่สามารถรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ
 เนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....

(ดร.รุจิรา พุเจริญ)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคดุสิต

วันที่ 20 ก.พ. 2563

กรุณาส่ง แบบตอบรับกลับมายัง วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อ นายรังสรรค์ ยังน้อย ผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ โทรศัพท์ 086-899-8035

ที่ ศธ 0670.13/ 116

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
เลขที่ 259 หมู่ 8 ถนนรัตนโกสินทร์ 200 ปี
ต.บางบ่อ อ.บางบ่อ จ.สมุทรปราการ 10560

3 กุมภาพันธ์ 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือประเมินโครงการ
เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิฑูรย์ อบรม

สิ่งที่ส่งมาด้วย	1. โครงร่างการประเมินโครงการ	จำนวน 1 ชุด
	2. แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญ	จำนวน 1 ชุด
	3. เครื่องมือประเมินโครงการ	จำนวน 10 ฉบับ
	4. แบบประเมินเครื่องมือ	จำนวน 10 ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นายรังสรรค์ ยังน้อย ตำแหน่งผู้อำนวยการ วิทยาลัยนานาชาติการพิเศษ ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง การประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่าย เพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ เพื่อใช้ในการขอเลื่อนวิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ

ในการนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือประเมินเพื่อเก็บข้อมูลฯ และให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงเครื่องมือประเมิน จักเป็นประโยชน์ในการพัฒนางานด้านวิชาการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นายรังสรรค์ ยังน้อย)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ฝ่ายบริหารทรัพยากร/งานบริหารทั่วไป

โทร 0-21305-383

www.kpsptc.ac.th

สถานศึกษารางวัลพระราชทาน ประจำปีการศึกษา 2559

แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการประเมินโครงการ (แบบสอบถาม)

เรื่อง การประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

1. ชื่อ – สกุล..... ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิฑูรย์ อบรม.....
2. ตำแหน่ง..... ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและบริการวิชาการ.....
3. สถานที่ทำงาน..... สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน.....
4. โทรศัพท์มือถือ..... 089-0513-074.....
5. การตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ (โปรดระบุโดยใส่เครื่องหมายใน)
 - ยินดีรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ
 - ไม่สามารถรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ
 เนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิฑูรย์ อบรม)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและบริการวิชาการ

วันที่ 13 ก.พ. 2563

กรุณาส่ง แบบตอบรับกลับมายัง วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อ นายรังสรรค์ ยั่งยืน ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ โทรศัพท์ 086-899-8035

ที่ ศธ 0670.13/ 116

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
เลขที่ 259 หมู่ 8 ถนนรัตนโกสินทร์ 200 ปี
ต.บางบ่อ อ.บางบ่อ จ.สมุทรปราการ 10560

3 กุมภาพันธ์ 2563

เรื่อง ขอลงความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือประเมินโครงการ

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ประยูร สุรินทร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย	1. โครงร่างการประเมินโครงการ	จำนวน 1 ชุด
	2. แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญ	จำนวน 1 ชุด
	3. เครื่องมือประเมินโครงการ	จำนวน 10 ฉบับ
	4. แบบประเมินเครื่องมือ	จำนวน 10 ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นายรังสรรค์ ยั่งยืน ตำแหน่งผู้อำนวยการ วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ พิเศษ ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง การประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่าย เพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ เพื่อใช้ในการขอเลื่อนวิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ

ในการนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการประเมินเพื่อเก็บข้อมูลฯ และให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงเครื่องมือการประเมิน จักเป็นประโยชน์ในการพัฒนางานด้านวิชาการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นายรังสรรค์ ยั่งยืน)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ฝ่ายบริหารทรัพยากร/งานบริหารทั่วไป

โทร 0-21305-383

www.kpsptc.ac.th

แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการประเมินโครงการ (แบบสอบถาม)

เรื่อง การประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของ
นักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

1. ชื่อ – สกุล.....รองศาสตราจารย์ ดร.ประยูร สุรินทร์.....
2. ตำแหน่ง.....รักษาราชการแทนอธิการบดี.....
3. สถานที่ทำงาน.....สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน.....
4. โทรศัพท์มือถือ..... 089-6914-893.....
5. การตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ (โปรดระบุโดยใส่เครื่องหมายใน)
 - ยินดีรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ
 - ไม่สามารถรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ
 เนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....

(รศ.ดร.ประยูร สุรินทร์)

ตำแหน่ง รักษาราชการแทนอธิการบดี สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน

วันที่ 26 ก.พ. 2563

กรุณาส่ง แบบตอบรับกลับมายัง วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อ นายรังสรรค์ ยั่งยืน ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ โทรศัพท์ 086-899-8035

ที่ ศธ 0670.13/ 116

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
เลขที่ 259 หมู่ 8 ถนนรัตนโกสินทร์ 200 ปี
ต.บางบ่อ อ.บางบ่อ จ.สมุทรปราการ 10560
3 กุมภาพันธ์ 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือประเมินโครงการ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิธร กาญจนสุวรรณ

สิ่งที่ส่งมาด้วย	1. โครงร่างการประเมินโครงการ	จำนวน 1 ชุด
	2. แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญ	จำนวน 1 ชุด
	3. เครื่องมือประเมินโครงการ	จำนวน 10 ฉบับ
	4. แบบประเมินเครื่องมือ	จำนวน 10 ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นายรังสรรค์ ยั่งยืน ตำแหน่งผู้อำนวยการ วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ พิเศษ ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง การประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่าย เพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ เพื่อใช้ในการขอเลื่อนวิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ

ในการนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือประเมินเพื่อเก็บข้อมูลฯ และให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงเครื่องมือประเมิน จักเป็นประโยชน์ในการพัฒนางานด้านวิชาการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นายรังสรรค์ ยั่งยืน)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ฝ่ายบริหารทรัพยากร/งานบริหารทั่วไป

โทร 0-21305-383

www.kpsptc.ac.th

สถานศึกษารางวัลพระราชทาน ประจำปีการศึกษา 2559

แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการประเมินโครงการ (แบบสอบถาม)

เรื่อง การประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของ
นักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

1. ชื่อ – สกุล..... ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศศิธร กาญจนสุวรรณ.....
2. ตำแหน่ง..... ผู้ช่วยศาสตราจารย์.....
3. สถานที่ทำงาน..... มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.....
4. โทรศัพท์มือถือ..... 099-6462-615.....
5. การตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ (โปรดระบุโดยใส่เครื่องหมายใน)
 - ยินดีรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ
 - ไม่สามารถรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ
 เนื่องจาก.....

ลงชื่อ..... ศศิธร กาญจนสุวรรณ.....

(ดร. ศศิธร กาญจนสุวรรณ)

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

วันที่ 24 ก.พ. 2563

กรุณาส่ง แบบตอบรับกลับมายัง วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อ นายรังสรรค์ ยั่งยืน ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ โทรศัพท์ 086-899-8035

ภาคผนวก ข

ประกอบด้วย

1. ตารางแสดงค่าสถิติ คุณภาพของเครื่องมือเก็บข้อมูล
2. เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 10 ฉบับ
3. ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา
4. ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)
5. หนังสือขอทดลองเครื่องมือ และแบบตอบรับ

ตารางแสดงค่าสถิติ คุณภาพของเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

รายการประเมิน	จำนวนข้อ (ร่าง)	ค่า IOC	จำนวนข้อ หลังการ ปรับปรุง	ค่า Reliability	N
ฉบับที่ 1 ด้านบริบท	14	0.80-1.00	14	0.86	30
ฉบับที่ 2 ด้านปัจจัยนำเข้า	12	0.80-1.00	12	0.95	30
ฉบับที่ 3 ด้านกระบวนการ	25	0.80-1.00	25	0.94	30
ด้านผลผลิต (ฉบับที่ 6-10)					
ฉบับที่ 6 ความพึงพอใจ ของบุคลากรวิทยาลัย ที่มีต่อโครงการ	12	0.80-1.00	12	0.96	30
ฉบับที่ 7 ความพึงพอใจของ นักเรียนนักศึกษา (กลุ่ม เสี่ยง) ที่มีต่อโครงการ	18	0.80-1.00	18	0.92	30
ฉบับที่ 8 ความพึงพอใจของ ผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษา (กลุ่มเสี่ยง) ที่มีต่อโครงการ	14	0.80-1.00	14	0.88	30
ฉบับที่ 9 ความพึงพอใจของ ผู้อำนวยการ และครูแนะแนว โรงเรียนเครือข่ายความ ร่วมมือของวิทยาลัย ที่มีต่อ โครงการ	12	0.80-1.00	12	0.92	30
ฉบับที่ 10 ความพึงพอใจ ของคณะกรรมการกลุ่มภาคี เครือข่าย ที่มีต่อโครงการ	14	0.80-1.00	14	0.94	30

แบบสอบถาม (ด้านบริบท)
การประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่าย เพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
2. ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ (บุคลากรวิทยาลัย และบุคคลผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง/มีส่วนได้ส่วนเสีย)

3. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่าย เพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ (ด้านบริบท)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เกี่ยวกับการประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่าย เพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

4. เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริง อันจะเป็นประโยชน์ต่อการประเมินโครงการ ขอความกรุณา ท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงทุกข้อ โดยไม่มีผลกระทบกับตัวท่านแต่อย่างใด ข้อมูลที่ท่านตอบแบบสอบถามนี้จะนำไปวิเคราะห์ และสรุปในภาพรวม

ผู้จัดทำขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงในการตอบแบบสอบถามนี้

นายรังสรรค์ ยั่งยืน
วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่เป็นจริงของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. ปฏิบัติหน้าที่

ผู้บริหาร

ครูผู้สอน

บุคลากรทางการศึกษา

ข้าราชการตำรวจ

ผู้อำนวยการสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียน และนักศึกษา (พสน.)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ (ด้านบริบท)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหมายเลข 5, 4, 3, 2 หรือ 1 โดยแต่ละหมายเลข
มีความหมาย ดังนี้

5 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	รายการ	ระดับ				
		5	4	3	2	1
1	ความต้องการและความจำเป็นของโครงการ					
2	มีการวิเคราะห์ปัญหาและผลตอบแทนของโครงการ					
3	มีการประชาสัมพันธ์โครงการให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และหน่วยงานเครือข่ายของวิทยาลัย					
4	หลักการและเหตุผลของโครงการสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล					
5	หลักการและเหตุผลของโครงการสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ					
6	หลักการและเหตุผลของโครงการสอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา					
7	หลักการและเหตุผลของโครงการสอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ					
8	การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการเหมาะสม					
9	ขั้นตอน วิธีการ ระยะเวลา ในการดำเนินโครงการมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ					
10	การเตรียมความพร้อมในการดำเนินโครงการ มีความเหมาะสม					
11	โครงการมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ					
12	โครงการเป็นที่ต้องการของนักเรียนนักศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน					
13	โครงการได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง และชุมชน					
14	โครงการนี้เป็นประโยชน์ต่อชุมชน สังคม และประเทศชาติ					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (ถ้ามีโปรดระบุ)

.....

.....

.....

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ

โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

การประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ (ด้านบริบท)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
3.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
6.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11.	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
12.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

สรุปผลในภาพรวมค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามการประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ด้านบริบท มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80-1.00

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

ของแบบสอบถามการประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหา
การทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
ด้านบริบท

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่าย
เพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
ด้านบริบท เท่ากับ 0.86

Reliability

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.860	.883	14

Summary Item Statistics

	Mean	Minimum	Maximum	Range	Maximum / Minimum	Variance	N of Items
Item Means	4.705	4.222	4.909	.687	1.163	.039	14

แบบสอบถาม (ด้านปัจจัยนำเข้า)
การประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่าย เพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

2. ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ (บุคลากรวิทยาลัย และคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย)

3. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่าย เพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ (ด้านปัจจัยนำเข้า)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เกี่ยวกับการประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่าย เพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

4. เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริง อันจะเป็นประโยชน์ต่อการประเมินโครงการ ขอความกรุณา ท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงทุกข้อ โดยไม่มีผลกระทบกับตัวท่านแต่อย่างใด ข้อมูลที่ท่านตอบแบบสอบถามนี้จะนำไปวิเคราะห์ และสรุปในภาพรวม

ผู้จัดทำขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงในการตอบแบบสอบถามนี้

นายรังสรรค์ ยั่งยืน

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่เป็นจริงของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

- ชาย
 หญิง

2. สถานภาพ

- ผู้บริหาร
 ครูผู้สอน
 บุคลากรทางการศึกษา
 คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย

ตอนที่ 2 ความคิดเห็น เกี่ยวกับโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ (ด้านปัจจัยนำเข้า)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหมายเลข 5, 4, 3, 2 หรือ 1 โดยแต่ละหมายเลขมีความหมาย ดังนี้

5 หมายถึง	ความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
4 หมายถึง	ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
3 หมายถึง	ความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
2 หมายถึง	ความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
1 หมายถึง	ความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน (ด้านปัจจัยนำเข้า)	ระดับ				
		5	4	3	2	1
1	บุคลากรวิทยาลัยมีความพร้อมในการดำเนินกิจกรรมภายใต้โครงการ					
2	บุคคล/หน่วยงานที่เข้าร่วมเป็นคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่ายมีความเหมาะสม					
3	กลยุทธ์ และวิธีการประสานบุคคลเข้าร่วมคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย					
4	คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่ายพร้อมให้ความร่วมมือในการดำเนินงาน					
5	บุคลากรวิทยาลัย และคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่ายมีองค์ความรู้ด้านการแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท					
6	งบประมาณสนับสนุนมีเพียงพอต่อการดำเนินกิจกรรมภายใต้โครงการ					
7	วัสดุ/อุปกรณ์ มีคุณภาพ และเพียงพอต่อการดำเนินกิจกรรมภายใต้โครงการ					
8	สถานที่จัดประชุมคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่ายมีความพร้อมและเหมาะสม					
9	โครงการมีระบบการบริหารจัดการตามแผนงานที่วางไว้					
10	โครงการมีการวางแผน และกระบวนการดำเนินงานที่มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ					
11	โครงการมีแผนการตรวจสอบ และประเมินผล					
12	คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย และบุคลากรวิทยาลัยได้รับการสนับสนุนจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (ถ้ามีโปรดระบุ)

.....

.....

.....

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ
โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
ของแบบสอบถาม (ด้านปัจจัยนำเข้า)
การประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
6.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11.	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
12.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

สรุปผลในภาพรวมค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามการประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ด้านปัจจัยนำเข้า มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80-1.00

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

ของแบบสอบถามการประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหา
การทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
ด้านปัจจัยนำเข้า

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่าย
เพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก
สมุทรปราการ ด้านปัจจัยนำเข้าเท่ากับ 0.95

Reliability

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.951	.954	12

Summary Item Statistics

	Mean	Minimum	Maximum	Range	Maximum / Minimum	Variance	N of Items
Item Means	4.338	3.880	4.554	.674	1.174	.047	12

แบบสอบถาม (ด้านกระบวนการ)

การประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
2. ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ (บุคลากรวิทยาลัย และคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย)
3. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ (ด้านกระบวนการ)
 - ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เกี่ยวกับการประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
4. เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แท้จริง อันจะเป็นประโยชน์ต่อการประเมินโครงการ ขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงทุกข้อ โดยไม่มีผลกระทบกับตัวท่านแต่อย่างใด ข้อมูลที่ท่านตอบแบบสอบถามนี้จะนำไปวิเคราะห์ และสรุปในภาพรวม

ผู้จัดทำขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงในการตอบแบบสอบถามนี้

นายรังสรรค์ ยั่งยืน

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่เป็นจริงของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. สถานภาพ

ผู้บริหาร

ครูผู้สอน

บุคลากรทางการศึกษา

คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย

ตอนที่ 2 ความคิดเห็น เกี่ยวกับโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ (ด้านกระบวนการ)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหมายเลข 5, 4, 3, 2 หรือ 1 โดยแต่ละหมายเลข มีความหมาย ดังนี้

5 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน (ด้านกระบวนการ)	ระดับ				
		5	4	3	2	1
1. ด้านการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่าย						
1.1	การประสานการทำงานระหว่างบุคลากรวิทยาลัยกับคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย					
1.2	รูปแบบการจัดประชุมระดมสมองของคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย					
1.3	การนำผลการประชุมของกลุ่มภาคีเครือข่ายลงสู่การปฏิบัติ					
1.4	คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่ายดำเนินงานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง					
1.5	คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่ายให้ความร่วมมือในการดำเนินงาน					
1.6	ข้อมูล/สารสนเทศมีความถูกต้องครบถ้วนในการดำเนินงาน					
1.7	การดำเนินงานตามแผนงาน และวิธีการที่กำหนดไว้					
1.8	การติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานของกลุ่มภาคีเครือข่าย					
1.9	การนำข้อมูลป้อนกลับมาปรับปรุงการดำเนินกิจกรรม					
1.10	การสร้างสัมพันธภาพ และความเข้มแข็งภายในกลุ่มภาคีเครือข่าย					
2. ด้านบุคลากรวิทยาลัย						
2.1	การประชุมวางแผนสร้างการรับรู้ และความเข้าใจในการดำเนินงาน					
2.2	การมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบมีความเหมาะสม					
2.3	บุคลากรมีสมรรถนะการทำงานเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพ					
2.4	การพัฒนาความรู้/ทักษะที่เกี่ยวข้องให้กับบุคลากรอย่างต่อเนื่อง					
2.5	การประสานการทำงานกับบุคลากรของหน่วยงานกลุ่มภาคีเครือข่าย					
2.6	การดำเนินงานตามแผนงาน และวิธีการที่กำหนดไว้					
2.7	การตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงาน					
2.8	การนำข้อมูลสารสนเทศมาปรับปรุงแก้ไขปัญหาการดำเนินงาน					
3. ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัย						
3.1	กิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมช่วยแก้ไขปัญหาคือ					
3.2	กิจกรรมกีฬาและนันทนาการช่วยแก้ไขปัญหาคือ					
3.3	กิจกรรมสุขภาพชนคนอาชีวศึกษาช่วยแก้ไขปัญหาคือ					
3.4	กิจกรรมย่อยที่วิทยาลัยจัดให้แก่ นักเรียนนักศึกษาช่วยแก้ไขปัญหาคือ					
3.5	ขั้นตอน วิธีการในการจัดกิจกรรมให้แก่ นักเรียนนักศึกษา					

ข้อ	รายการประเมิน (ด้านกระบวนการ)	ระดับ				
		5	4	3	2	1
3. ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัย (ต่อ)						
3.6	ระยะเวลาและช่วงเวลา ในการจัดกิจกรรมให้แก่เรียนนักศึกษา					
3.7	การจัดกิจกรรมให้แก่เรียนนักศึกษาเป็นไปตามแผนงานที่กำหนด					
3.8	การตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลการจัดกิจกรรม					
3.9	การนำข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบ มาพัฒนาการจัดกิจกรรม					
3.10	นักเรียนนักศึกษาให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมทำกิจกรรม					
4. ด้านการให้รางวัลตอบแทน						
4.1	รูปแบบการจัดกิจกรรม เพื่อมอบรางวัลตอบแทน					
4.2	การยกย่องเชิดชูเกียรติ ให้แก่คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย และบุคลากรวิทยาลัย					
4.3	สิทธิประโยชน์ของคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย และบุคลากรวิทยาลัย					
4.4	เงินค่าตอบแทนของคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย และบุคลากรวิทยาลัย					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (ถ้ามีโปรดระบุ)

.....

.....

.....

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ
โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม (ด้านกระบวนการ)
การประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหา
การทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
6.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9.	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
10.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14.	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
15.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
21.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22.	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
23.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
24.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
26.	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
27.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
28.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
29.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
30.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
31.	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
32.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

สรุปผลในภาพรวมค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามการประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ด้านกระบวนการ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80-1.00

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)
ของแบบสอบถามการประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหา
การทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
ด้านกระบวนการ

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ด้านกระบวนการ เท่ากับ 0.94

Reliability**Scale: ALL VARIABLES****Case Processing Summary**

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.945	.942	32

Summary Item Statistics

	Mean	Minimum	Maximum	Range	Maximum / Minimum	Variance	N of Items
Item Means	3.733	3.207	4.239	1.033	1.322	.086	32

**แบบบันทึกข้อมูลจำนวนการเกิดเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา
โครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ**

โดยการเปรียบเทียบข้อมูลจำนวนการเกิดเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาก่อนและหลัง
การดำเนินโครงการ ระหว่างปีการศึกษา 2562 กับ ปีการศึกษา 2563

ระดับความรุนแรงของปัญหา การทะเลาะวิวาท	จำนวนการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท ของนักเรียนนักศึกษา		
	ปีการศึกษา 2562	ปีการศึกษา 2563	ลดลง ร้อยละ (%)
1. ยั่วยุทำร้ายกันทางสื่อสังคมออนไลน์			
2. ตะโกนด่าทอทำร้ายกันด้วยคำหยาบ			
3. การขว้างปาสิ่งของเข้าใส่กัน			
4. เตรียมการก่อเหตุทะเลาะวิวาท			
5. วิ่งไล่กวาดเพื่อจะทำร้ายกัน			
6. ถูกกรรโชกทรัพย์สิน (ตบทรัพย์สิน)			
7. ทรัพย์สินผู้ร่วมก่อเหตุเสียหาย			
8. สร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนและ สังคม			
9. ทรัพย์สินผู้ไม่เกี่ยวข้องเสียหาย			
10. ถูกทำร้ายบาดเจ็บเล็กน้อย			
11. ได้รับผลกระทบต่อสภาพจิตใจ			
12. ตกเป็นคดีความตามกฎหมาย			
13. ถูกทำร้ายบาดเจ็บสาหัส			
14. ถูกทำร้ายสูญเสียอวัยวะ/พิการ			
15. ถูกทำร้ายสูญเสียชีวิต			
รวมทั้งสิ้น			

แบบบันทึกข้อมูลจำนวนนักเรียนนักศึกษา
โครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ตารางแสดงข้อมูลจำนวนนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยที่เพิ่มมากขึ้น ในปีการศึกษา 2564 ด้วยการเปรียบเทียบร้อยละของจำนวนนักเรียนนักศึกษา ที่ได้รับการขึ้นทะเบียน เป็นนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2563 กับ จำนวนนักเรียนนักศึกษาที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2564

ระดับหลักสูตรที่จัดการศึกษา	จำนวนนักเรียนนักศึกษาที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัย		
	ปีการศึกษา 2563 (คน)	ปีการศึกษา 2564 (คน)	จำนวนนักเรียนนักศึกษาเพิ่มขึ้น (%)
1. ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)			
2. ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)			
รวมจำนวนนักเรียนนักศึกษา			

แบบสอบถามความพึงพอใจ
การประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อประเมินความพึงพอใจที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

2. ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ (บุคลากรวิทยาลัย)

3. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของบุคลากรวิทยาลัย ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เกี่ยวกับการประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

4. เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริง อันจะเป็นประโยชน์ต่อการประเมินโครงการ ขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงทุกข้อ โดยไม่มีผลกระทบกับตัวท่านแต่อย่างใด ข้อมูลที่ท่านตอบแบบสอบถามนี้จะนำไปวิเคราะห์ และสรุปในภาพรวม

ผู้จัดทำขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงในการตอบแบบสอบถามนี้

นายรังสรรค์ ยั่งยืน
 วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่เป็นจริงของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. บุคลากรวิทยาลัย

ผู้บริหาร

ครูผู้สอน

บุคลากรทางการศึกษา

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจ ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหมายเลข 5, 4, 3, 2 หรือ 1 โดยแต่ละหมายเลข มีความหมาย ดังนี้

5 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	รายการประเมินความพึงพอใจ	ระดับ				
		5	4	3	2	1
1	การพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา					
2	การให้ความร่วมมือของคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย					
3	โครงการมีขั้นตอนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ					
4	โครงการส่งผลให้การทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาลดลง					
5	โครงการช่วยปรับภาพลักษณ์นักเรียนนักศึกษา และวิทยาลัย					
6	โครงการส่งผลทำให้มีผู้สนใจมาสมัครเรียนมากขึ้น					
7	กิจกรรมภายใต้โครงการช่วยละลายพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนนักศึกษา					
8	โครงการทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีความตระหนักต่อปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา					
9	โครงการสร้างความพึงพอใจให้แก่บุคลากรวิทยาลัย					
10	โครงการมีประโยชน์ต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วน					
11	ผลที่ได้รับจากการดำเนินโครงการมีความคุ้มค่า					
12	โครงการควรมีการส่งเสริมและพัฒนาต่อยอด					
13	โครงการควรมีการดำเนินการต่อไปในอนาคต					
14	ภาพรวมของการดำเนินโครงการประสบผลสำเร็จ					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (ถ้ามีโปรดระบุ)

.....

.....

.....

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ
โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
ของแบบสอบถามความพึงพอใจ
ของบุคลากรวิทยาลัยที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหา
การทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
6.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11.	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
12.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

สรุปผลในภาพรวมค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามแบบสอบถามความพึงพอใจของบุคลากรวิทยาลัยที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80-1.00

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)
ของแบบสอบถามความพึงพอใจ
ของบุคลากรวิทยาลัยที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหา
การทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจของบุคลากรวิทยาลัยที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ เท่ากับ 0.96

Reliability

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.967	.967	14

Summary Item Statistics

	Mean	Minimum	Maximum	Range	Maximum / Minimum	Variance	N of Items
Item Means	4.047	3.580	4.406	.826	1.231	.051	14

แบบสอบถามความพึงพอใจ
การประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้จัดทำมุ่งหมาย เพื่อประเมินความพึงพอใจที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

2. ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ (นักเรียนนักศึกษา)

3. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจ นักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัย ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เกี่ยวกับการประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

4. เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แท้จริง อันจะเป็นประโยชน์ต่อการประเมินโครงการ ขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงทุกข้อ โดยไม่มีผลกระทบกับตัวท่านแต่อย่างใด ข้อมูลที่ท่านตอบแบบสอบถามนี้จะนำไปวิเคราะห์ และสรุปในภาพรวม

ผู้จัดทำขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงในการตอบแบบสอบถามนี้

นายรังสรรค์ ยั่งยืน

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่เป็นจริงของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. วุฒิการศึกษา

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหมายเลข 5, 4, 3, 2 หรือ 1 โดยแต่ละหมายเลขมีความหมาย ดังนี้

5 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	รายการประเมินความพึงพอใจ	ระดับ				
		5	4	3	2	1
1. กิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม						
1.1	รูปแบบการจัดกิจกรรมมีคุณภาพ และมีความเหมาะสม					
1.2	นักเรียนนักศึกษามีความสุข และเห็นประโยชน์ของการทำกิจกรรม					
1.3	กิจกรรมส่งผลให้นักเรียนนักศึกษาตระหนักรู้คุณค่าของตนเอง					
1.4	กิจกรรมส่งผลให้วุฒิภาวะทางอารมณ์ของนักเรียนนักศึกษาสูงขึ้น					
2. กิจกรรมสุขภาพชนคนอาชีวศึกษา						
2.1	รูปแบบการจัดกิจกรรมมีคุณภาพ และมีความเหมาะสม					
2.2	นักเรียนนักศึกษามีความสุข และเห็นประโยชน์ของการทำกิจกรรม					
2.3	กิจกรรมส่งผลให้มีความคิด ความเชื่อ ค่านิยมในทางบวก					
2.4	กิจกรรมส่งผลให้นักเรียนนักศึกษาคิดถึงเป้าหมายในชีวิต					
3. กิจกรรมกีฬาและนันทนาการ						
3.1	รูปแบบการจัดกิจกรรมมีคุณภาพ และมีความเหมาะสม					
3.2	นักเรียนนักศึกษามีความสุข และเห็นประโยชน์ของการทำกิจกรรม					
3.3	กิจกรรมส่งผลให้นักเรียนนักศึกษามีวินัยในตนเอง					
3.4	กิจกรรมส่งผลให้นักเรียนนักศึกษามีความรับผิดชอบต่อหน้าที่					
3.5	กิจกรรมส่งผลให้นักเรียนนักศึกษารู้ถึงผลเสียของสารเสพติด					
4. ด้านภาพรวมของกิจกรรม						
4.1	กิจกรรมที่วิทยาลัยจัดขึ้นสร้างความพึงพอใจให้กับนักเรียนนักศึกษา					
4.2	กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนตระหนักรู้ถึงผลเสียของการทะเลาะวิวาท					
4.3	สามารถนำความรู้/ประสบการณ์ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
4.4	คุณภาพของกิจกรรมที่ทางวิทยาลัยจัดให้แก่เรียนนักศึกษา					
4.5	กิจกรรมส่งผลให้ปัญหาการทะเลาะวิวาทลดลง					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (ถ้ามีโปรดระบุ)

.....

.....

.....

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ

โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมภายใต้โครงการ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
6.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7.	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
8.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11.	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
12.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

สรุปผลในภาพรวมค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนนักศึกษา (กลุ่มเสี่ยงปัญหาการทะเลาะวิวาท) ของวิทยาลัยที่มีต่อกิจกรรมภายใต้โครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80-1.00

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

ของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัย ที่มีต่อกิจกรรม ภายใต้โครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนนักศึกษา (กลุ่มเสี่ยง ปัญหาการทะเลาะวิวาท) ของวิทยาลัยที่มีต่อกิจกรรม ภายใต้โครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่าย เพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ เท่ากับ 0.92

Reliability

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.924	.919	18

Summary Item Statistics

	Mean	Minimum	Maximum	Range	Maximum / Minimum	Variance	N of Items
Item Means	4.583	4.425	4.736	.310	1.070	.009	18

แบบสอบถามความพึงพอใจ
การประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อประเมินความพึงพอใจที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

2. ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ (ผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษา)

3. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัย ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เกี่ยวกับการประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

4. เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริง อันจะเป็นประโยชน์ต่อการประเมินโครงการ ขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงทุกข้อ โดยไม่มีผลกระทบกับตัวท่านแต่อย่างใด ข้อมูลที่ท่านตอบแบบสอบถามนี้จะนำไปวิเคราะห์ และสรุปในภาพรวม

ผู้จัดทำขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงในการตอบแบบสอบถามนี้

นายรังสรรค์ ยั่งยืน
วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่เป็นจริงของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

- ชาย
 หญิง

2. อาชีพ

- ข้าราชการ/หน่วยงานภาครัฐ
 หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ
 หน่วยงานภาคเอกชน
 อาชีพอิสระ/รับจ้างทั่วไป
 ประกอบธุรกิจส่วนตัว
 อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหมายเลข 5, 4, 3, 2 หรือ 1 โดยแต่ละหมายเลขมีความหมาย ดังนี้

- 5 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
4 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
3 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
2 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
1 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	รายการประเมินความพึงพอใจ	ระดับ				
		5	4	3	2	1
1	รูปแบบการจัดกิจกรรมภายใต้โครงการ ให้แก่นักเรียนนักศึกษา					
2	พฤติกรรมของนักเรียนนักศึกษาหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการ					
3	กิจกรรมภายใต้โครงการช่วยปรับภาพลักษณ์ของวิทยาลัยและนักเรียนนักศึกษา					
4	กิจกรรมภายใต้โครงการส่งผลให้การทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาลดลง					
5	กิจกรรมภายใต้โครงการมีประโยชน์ต่อนักเรียนนักศึกษา					
6	กิจกรรมภายใต้โครงการที่จัดให้นักเรียนนักศึกษาสร้างความพึงพอใจ ให้แก่ผู้ปกครอง					
7	คุณภาพ/ผลลัพธ์การจัดกิจกรรมภายใต้โครงการที่จัดให้นักเรียนนักศึกษา					
8	ผลที่ได้รับจากกิจกรรมภายใต้โครงการที่จัดให้นักเรียนนักศึกษา มีความคุ้มค่า					
9	ควรเพิ่มจำนวนกิจกรรมภายใต้โครงการที่จัดให้แก่นักเรียนนักศึกษา					
10	กิจกรรมภายใต้โครงการสำหรับนักเรียนนักศึกษา ควรดำเนินการต่อไปในอนาคต					
11	ช่องทางการติดต่อสื่อสารระหว่างวิทยาลัย กับเครือข่ายผู้ปกครอง					
12	ผู้ปกครองมีความภาคภูมิใจในสถานศึกษาแห่งนี้					

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ
โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
ของแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยที่มีต่อ
โครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียน
นักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
4.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
6.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7.	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
8.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12.	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้

สรุปผลในภาพรวมค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษา (กลุ่มเสี่ยงปัญหาการทะเลาะวิวาท) ของวิทยาลัยที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80-1.00

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

ของแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยที่มีต่อ
โครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา
วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษา
(กลุ่มเสี่ยงปัญหาการทะเลาะวิวาท) ของวิทยาลัย ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่าย
เพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก
สมุทรปราการ เท่ากับ 0.88

Reliability

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.887	.875	12

Summary Item Statistics

	Mean	Minimum	Maximum	Range	Maximum / Minimum	Variance	N of Items
Item Means	4.573	4.425	4.736	.310	1.070	.008	12

แบบสอบถามความพึงพอใจ
การประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อประเมินความพึงพอใจที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

2. ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ (ผู้อำนวยการ และครูแนะแนวการศึกษา) โรงเรียนเครือข่ายความร่วมมือของวิทยาลัย

3. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของผู้บริหาร และครูแนะแนวการศึกษา โรงเรียนเครือข่ายความร่วมมือของวิทยาลัย ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เกี่ยวกับการประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

4. เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริง อันจะเป็นประโยชน์ต่อการประเมินโครงการ ขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงทุกข้อ โดยไม่มีผลกระทบกับตัวท่านแต่อย่างใด ข้อมูลที่ท่านตอบแบบสอบถามนี้จะนำไปวิเคราะห์ และสรุปในภาพรวม

ผู้จัดทำขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงในการตอบแบบสอบถามนี้

นายรังสรรค์ ยั่งยืน

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่เป็นจริงของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. สถานภาพ

ผู้อำนวยการ

ครูแนะแนวการศึกษา

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจ ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะ

วิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหมายเลข 5, 4, 3, 2 หรือ 1 โดยแต่ละหมายเลข

มีความหมาย ดังนี้

5 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	รายการประเมินความพึงพอใจ	ระดับ				
		5	4	3	2	1
1	การประชาสัมพันธ์โครงการ ให้แก่บุคลากรของโรงเรียนเครือข่าย ความร่วมมือ					
2	โครงการช่วยป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา					
3	โครงการส่งผลให้ปัญหาการทะเลาะวิวาทลดลง และเกิดประโยชน์ ต่อทุกภาคส่วน					
4	โครงการสร้างความพึงพอใจ ให้กับบุคลากรในโรงเรียนของท่าน					
5	โครงการสร้างความเชื่อมั่น ให้ครูแนะแนวส่งนักเรียนมาเรียน ต่อที่วิทยาลัย					
6	โครงการส่งผลให้นักเรียนในสังกัดของท่าน สนใจมาสมัครเรียน ต่อที่วิทยาลัย					
7	คุณภาพปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรวิทยาลัย ในการแก้ไขปัญหา การทะเลาะวิวาท					
8	โครงการช่วยปรับภาพลักษณ์ของนักเรียนนักศึกษา และวิทยาลัย					
9	โครงการนี้มีประโยชน์ต่อชุมชน สังคม และประเทศชาติ					
10	โครงการควรมีการส่งเสริม และพัฒนาต่อยอด					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (ถ้ามีโปรดระบุ)

.....

.....

.....

**ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ
โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)**

ของแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้อำนวยการ และครูแนะแนวการศึกษา
โรงเรียนเครือข่ายความร่วมมือของวิทยาลัย ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่าย
เพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก
สมุทรปราการ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
5.	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
6.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7.	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
8.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

สรุปผลในภาพรวมค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจ
ของผู้อำนวยการ และครูแนะแนวการศึกษา โรงเรียนเครือข่ายความร่วมมือของวิทยาลัยที่มีต่อ
โครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา
วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80-1.00

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

ของแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้อำนวยการ และครูแนะแนว โรงเรียนเครือข่าย
ความร่วมมือของวิทยาลัย ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหา
การทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้อำนวยการ และครูแนะแนว
โรงเรียนเครือข่ายความร่วมมือของวิทยาลัย ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไข
ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
เท่ากับ 0.92

Reliability

Scale: ALL VARIABLES

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.926	.925	10

	Mean	Minimum	Maximum	Range	Maximum / Minimum	Variance	N of Items
Item Means	4.027	3.788	4.364	.576	1.152	.055	10

แบบสอบถามความพึงพอใจ
การประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อประเมินความพึงพอใจที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
 2. ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ (คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย)
 3. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่ายฯ ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
 - ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เกี่ยวกับการประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
 4. เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แท้จริง อันจะเป็นประโยชน์ต่อการประเมินโครงการ ขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงทุกข้อ โดยไม่มีผลกระทบกับตัวท่านแต่อย่างใด ข้อมูลที่ท่านตอบแบบสอบถามนี้จะนำไปวิเคราะห์ และสรุปในภาพรวม
- ผู้จัดทำขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงในการตอบแบบสอบถามนี้

นายรังสรรค์ ยั่งยืน

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่เป็นจริงของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. สถานภาพ

คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจ ที่มีต่อโครงการพัฒนามูลนิธิเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะ

วิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหมายเลข 5, 4, 3, 2 หรือ 1 โดยแต่ละหมายเลข

มีความหมาย ดังนี้

5 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	รายการประเมินความพึงพอใจ	ระดับ				
		5	4	3	2	1
1	การพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา					
2	การทำงานเป็นทีมของบุคลากรในสังกัดหน่วยงานภายในกลุ่มภาคีเครือข่าย					
3	ความเข้มแข็งของกลุ่มภาคีเครือข่าย					
4	โครงการทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง มีความตระหนักต่อปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา					
5	โครงการส่งผลให้การทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาลดลง					
6	โครงการทำให้ประชาชน และชุมชนเกิดความเชื่อมั่นต่อหน่วยงานภายในกลุ่มภาคีเครือข่าย					
7	โครงการสร้างความพึงพอใจ ให้แก่คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย					
8	โครงการนี้มีประโยชน์ต่อชุมชน สังคม และประเทศชาติ					
9	ผลที่ได้รับจากการดำเนินโครงการมีความคุ้มค่า					
10	โครงการควรมีการส่งเสริม และพัฒนาต่อยอด					
11	โครงการควรมีการดำเนินการต่อไปในอนาคต					
12	ภาพรวมของการดำเนินโครงการประสบผลสำเร็จ					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (ถ้ามีโปรดระบุ)

.....

.....

.....

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ

โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ของแบบสอบถามความพึงพอใจของคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่ายที่มีต่อโครงการ
พัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา
วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
5.	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
6.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7.	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
8.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

สรุปผลในภาพรวมค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจ
ของคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย ที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญห
การทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ มีค่าดัชนี
ความสอดคล้องระหว่าง 0.80-1.00

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)
ของแบบสอบถามความพึงพอใจของคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่ายที่มีต่อโครงการ
พัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา
วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจของคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่ายที่มีต่อโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ เท่ากับ 0.94

Reliability**Scale: ALL VARIABLES****Case Processing Summary**

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.945	.948	12

Summary Item Statistics

	Mean	Minimum	Maximum	Range	Maximum / Minimum	Variance	N of Items
Item Means	3.775	3.304	4.304	1.000	1.303	.160	12

ที่ ศธ 0670.13/225

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
 เลขที่ 259 หมู่ 8 ถนนรัตนโกสินทร์ 200 ปี
 ต.บางบ่อ อ.บางบ่อ จ.สมุทรปราการ 10560

9 มีนาคม 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือประเมินโครงการ

เรียน ประธานกรรมการคณะกรรมการอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถาม (การประเมินโครงการ) จำนวน 6 ฉบับ
 2. แบบตอบรับ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นายรังสรรค์ ยั่งยืน ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก
 สมุทรปราการ ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง การประเมินโครงการพัฒนามูลุมภาคี
 เครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก
 สมุทรปราการ เพื่อใช้ประกอบในการขอเลื่อนวิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ

ในการนี้ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ จึงขอความอนุเคราะห์
 จากท่านดำเนินการทดลองใช้เครื่องมือประเมินโครงการ กับบุคลากรของวิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ
 และคณะทำงานกลุ่มเผื่อระวังเพื่อป้องกันการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา (กลุ่มสวนหลวง ร.9)
 ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย เพื่อทดลองใช้เครื่องมือประเมินโครงการ เพื่อหาความเชื่อมั่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน
 ด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายรังสรรค์ ยั่งยืน)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

งานบริหารงานทั่วไป ฝ่ายบริหารทรัพยากร

โทร. 099-016-7600

www.kpsptc.ac.th

ที่ ศธ 0617.5/อศจ.144

สำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ
วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ
336 ถนนสุขุมวิท ตำบลบางปูใหม่
อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ 10280

18 มีนาคม 2563

เรื่อง ตอบรับการทดลองใช้เครื่องมือประเมินโครงการ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

อ้างถึง หนังสือวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ที่ ศธ 0670.13/376

ลงวันที่ 1 กรกฎาคม 2563

ตามหนังสือที่อ้างถึง นายรังสรรค์ ยั่งยืน ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการ เรื่อง การประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ เพื่อใช้ประกอบในการขอเลื่อนวิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ ตามความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

ในการนี้ วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ มีความยินดีให้ท่านดำเนินการทดลองใช้เครื่องมือ ประเมินโครงการของท่าน เพื่อประโยชน์ในการพัฒนางานวิชาการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

จำสืบเอก

(ดร. สมพร ชูทอง)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ

ประธานคณะกรรมการอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ

อาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ

โทร. 02-3239009 โทรสาร. 02-3239010

E-mail: osj.sp2560@gmail.com

ภาคผนวก ค

ประกอบด้วย

1. ประกาศ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
2. รายนามคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย
3. หนังสือราชการ
4. แบบตอบรับ

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
เรื่อง คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา
วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีนโยบายในการป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา เพื่อป้องกันแก้ไขเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาสายอาชีวศึกษาต่างสถาบันการศึกษา ในเขตพื้นที่เสี่ยงของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

เพื่อให้การดำเนินงานวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และตอบสนองนโยบายให้เกิดผลสำเร็จเป็นรูปธรรม สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จึงประกาศ คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ประกอบด้วยผู้ดำรงตำแหน่ง และมีรายชื่อดังต่อไปนี้

คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย ประกอบด้วย

๑.๑	นายศุภมิตร	ศิริกัณฐะมากุล	ศึกษาธิการจังหวัดสมุทรปราการ	คณะทำงาน
๑.๒	จำสืบเอก	ดร.สมพร ชูทอง	ประธานกรรมการอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ	คณะทำงาน
๑.๓	ดร.วิชัย	จันทร์จำรูญ	ประธานกรรมการ วท.กาญจนาภิเษก สมุทรปราการ	คณะทำงาน
๑.๔	นายรังสรรค์	ยงน้อย	ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ	คณะทำงาน
๑.๕	นายประเสริฐ	กลิ่นชู	ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคตะวันออก (อี.เทค)	คณะทำงาน
๑.๖	ดร.พงศ์ศิลป์	รัตนอุดม	ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพกาญจนาภิเษกหนองจอก	คณะทำงาน
๑.๗	ดร.เอกมล	แสงหิรัญ	ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีกรุงเทพ	คณะทำงาน
๑.๘	นายสมหมาย	ศรประสิทธิ์	ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคจุฬารัตน์ (ลาดขวาง)	คณะทำงาน
๑.๙	ดร.วรรณมา	ตันประภัสร์	ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีชลบุรี	คณะทำงาน
๑.๑๐	นายพิรุฬห์	วิริยะประกอบ	ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพบางประกง	คณะทำงาน
๑.๑๑	พันตำรวจเอกมงคล	อ่อนแก้ว	ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรบางแก้ว	คณะทำงาน
๑.๑๒	พันตำรวจเอกกิตติสันต์	ชนะ	ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรบางปะกง	คณะทำงาน
๑.๑๓	พันตำรวจเอกกฤษณ์รัฐ	วงศ์กล้าหาญ	ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรบางบ่อ	คณะทำงาน
๑.๑๔	พันตำรวจเอกสุรภกิจ	อินอ่ำ	ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรเปี๊ยะ	คณะทำงาน
๑.๑๕	พันตำรวจเอกนิรันดร	พิทสุบัน	ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรบางเสาธง	คณะทำงาน
๑.๑๖	พันตำรวจวิโรจน์	ตัดไส	ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรบางพลี	คณะทำงาน

/๑.๑๗ พันตำรวจเอกสายชล.....

๑.๑๗	พันตำรวจเอกสายชล สุวรรณบุตร	ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบางพลีน้อย	คณะทำงาน
๑.๑๘	นางสุนิสา อนันตกุล	ขนส่งจังหวัดสมุทรปราการ	คณะทำงาน
๑.๑๙	นายภัคภท อินทองคำ	ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสมุทรปราการ	คณะทำงาน
๑.๒๐	นางสาววันเพ็ญ หงส์บิน	ผู้อำนวยการกลุ่มลูกเสือ ยุวกาชาด และกิจการนักเรียน สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรปราการ	คณะทำงาน
๑.๒๑	นางปาลิกา นิธิประเสริฐกุล	ผู้อำนวยการกลุ่มลูกเสือ ยุวกาชาด และกิจการนักเรียน สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรปราการ	คณะทำงาน
๑.๒๒	นายเชาวลิตร บุญรอด	ประธานชมรมผู้ปกครอง วท.กาญจนานิกเชก สมุทรปราการ	คณะทำงาน
๑.๒๓	นายดำรงฤทธิ์ จำปาทอง	ประธานชมรมศิษย์เก่า วท.กาญจนานิกเชก สมุทรปราการ	คณะทำงาน
๑.๒๔	นายสมบัติ อภิบาลศรี	รองผู้อำนวยการ วท.กาญจนานิกเชก สมุทรปราการ	คณะทำงาน

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายอรรถพล สังขวาสี)

ผู้ช่วยเลขาธิการ รักษาราชการแทน

รองเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

รายนามคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

รูปภาพ	ชื่อ/สกุล – ตำแหน่ง
	<p>นายศุภมิตร ศิริกัณฑ์ทะมากุล ศึกษาธิการจังหวัดสมุทรปราการ เบอร์โทร 061-4211-718</p>
	<p>จ่าสิบเอก ดร.สมพร ชูทอง ประธานกรรมการอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ เบอร์โทร 086-3880-515</p>
	<p>นายรังสรรค์ ยั่งน้อย ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ เบอร์โทร 086-8998-035</p>
	<p>ดร.ประเสริฐ กลินันชู ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคตะวันออก (อี.เทค) เบอร์โทร 094-8794-162</p>
	<p>ดร.พงศ์สิลป รัตนอุดม ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพกาญจนาภิเษกหนองจอก เบอร์โทร 087-5824-304</p>

ตาราง (ต่อ)

รูปภาพ	ชื่อ/สกุล - ตำแหน่ง
	<p>ดร.เอกมล แสงหิรัญ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีกรุงเทพ เบอร์โทร 081-8705-701</p>
	<p>นายสมหมาย ศรประสิทธิ์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคจุฬารัตน์ (ลาดขวาง) เบอร์โทร 081-8534-514</p>
	<p>ดร.วรรณา ตันประสิทธิ์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีชลบุรี เบอร์โทร 081-8502-452</p>
	<p>พันตำรวจเอกมงคล อ่อนแก้ว ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบางแก้ว เบอร์โทร 083-5914-444</p>
	<p>พันตำรวจเอกกิตติสันต์ ชะนะ ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบางปะกง เบอร์โทร 081-4421-705</p>
	<p>พันตำรวจเอกกฤษณัฐ วงษ์กล้าหาญ ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบางบ่อ เบอร์โทร 089-2053-551</p>

ตาราง (ต่อ)

รูปภาพ	ชื่อ/สกุล - ตำแหน่ง
	<p>พันตำรวจเอกสุรกิจ อินอ่ำ ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรเป็ริง เบอร์โทร 085-7335-353</p>
	<p>พันตำรวจเอกนิรันดร พักสุบัน ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบางเสาธง เบอร์โทร 092-5391-549</p>
	<p>พันตำรวจวิโรจน์ ตัดโส ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบางพลี เบอร์โทร 091-9758-888</p>
	<p>พันตำรวจเอกสายชล สุวรรณบุตร ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบางพลีน้อย เบอร์โทร 083-4388-353</p>
	<p>นายดำรงฤทธิ์ จำปาทอง ประธานชมรมศิษย์เก่า วท.กาญจนานภิเชก สมุทรปราการ เบอร์โทร 095-5854-836</p>
	<p>นางสุนิสา อนันตกุล ขนส่งจังหวัดสมุทรปราการ เบอร์โทร 081-7326-049</p>

ตาราง (ต่อ)

รูปภาพ	ชื่อ/สกุล - ตำแหน่ง
	<p>นายภัคภพ อินทองคำ ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัด สมุทรปราการ เบอร์โทร 081-9091-067</p>
	<p>นางสาววันเพ็ญ หงส์บิน ผู้อำนวยการกลุ่มลูกเสือ ยุวกาชาด และกิจการนักเรียน สำนักงาน ศึกษาธิการจังหวัดสมุทรปราการ เบอร์โทร 062-8875-058</p>
	<p>นางปาลิกา นิธิประเสริฐกุล ผู้อำนวยการกลุ่มลูกเสือ ยุวกาชาด และกิจการนักเรียน สำนักงาน ศึกษาธิการจังหวัดสมุทรปราการ เบอร์โทร 086-8209-616</p>
	<p>ดร.วิชัย จันทรจรรย์ ประธานกรรมการ วท.กาญจนานิเชก สมุทรปราการ เบอร์โทร 086-9720-634</p>
	<p>นายพิรุฬห์ วิริยะประกอบ ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพบางปะกง เบอร์โทร 080-9988-956</p>

ตาราง (ต่อ)

รูปภาพ	ชื่อ/สกุล - ตำแหน่ง
	<p>นายเชาวลิตร นุญรอด ประธานชมรมผู้ปกครอง วท.กาญจนานิเชก สมุทรปราการ เบอร์โทร 081-8031-433</p>
	<p>นายสมบัติ อภิบาลศรี รองผู้อำนวยการ วท.กาญจนานิเชก สมุทรปราการ เบอร์โทร 087-6053-153</p>

ศธ 0670.13/ 224

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
เลขที่ 259 หมู่ 8 ถนนรัตนโกสินทร์ 200 ปี
ต.บางบ่อ อ.บางบ่อ จ.สมุทรปราการ 10560

9 มีนาคม 2563

เรื่อง เชิญเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย

เรียน ศึกษาธิการจังหวัดสมุทรปราการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการ จำนวน 1 ชุด
2. แบบตอบรับ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ตระหนักต่อปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาในเขตพื้นที่เฝ้าระวังของวิทยาลัย กับสถาบันการศึกษาอื่น เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ให้เกิดผลสัมฤทธิ์เป็นรูปธรรมและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนนักศึกษา ประชาชน และสังคม

ทางวิทยาลัย จึงได้ดำเนินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ จึงเรียนเชิญท่านซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายรังสรรค์ ยั่งยืน)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา

โทร. 0-2130-5383 ,099-0167-600 <http://www.kpsptc.ac.th>

สถานศึกษารางวัลพระราชทาน ประจำปีการศึกษา 2559

แบบตอบรับ

เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ชื่อ – สกุล..... นายศุภมิตร ศิริกัณฑ์ทะมากุล.....

ตำแหน่ง..... ศึกษาธิการจังหวัดสมุทรปราการ.....

ชื่อหน่วยงาน..... สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรปราการ.....

โทรศัพท์มือถือ..... 061-421-1718.....

การตอบรับเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย (โปรดระบุโดยใส่เครื่องหมายใน)

- ยินดีเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
- ไม่สามารถเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
เนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....

(นายศุภมิตร ศิริกัณฑ์ทะมากุล)

ตำแหน่ง..... ศึกษาธิการจังหวัดสมุทรปราการ

วันที่ 16 มีนาคม 2563

กรุณาส่ง แบบตอบรับกลับมายัง วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อ นายรังสรรค์ ยังน้อย ผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ โทรศัพท์ 086-899-8035

ศธ 0670.13/ 224

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
เลขที่ 259 หมู่ 8 ถนนรัตนโกสินทร์ 200 ปี
ต.บางบ่อ อ.บางบ่อ จ.สมุทรปราการ 10560

9 มีนาคม 2563

เรื่อง เชิญเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย

เรียน ประธานกรรมการอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการ จำนวน 1 ชุด
2. แบบตอบรับ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ตระหนักต่อปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาในเขตพื้นที่เฝ้าระวังของวิทยาลัย กับสถาบันการศึกษาอื่น เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ให้เกิดผลสัมฤทธิ์เป็นรูปธรรมและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนนักศึกษา ประชาชน และสังคม

ทางวิทยาลัย จึงได้ดำเนินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ จึงเรียนเชิญท่านซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายจรัสร์ค ยังน้อย)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา

โทร. 0-2130-5383 ,099-0167-600 <http://www.kpsptc.ac.th>

สถานศึกษารางวัลพระราชทาน ประจำปีการศึกษา 2559

แบบตอบรับ

เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ชื่อ - สกุล จำสืบเอก ดร.สมพร ชูทอง
ตำแหน่ง ประธานคณะกรรมการอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ
ชื่อหน่วยงาน สำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ
โทรศัพท์มือถือ 086-388-0515

การตอบรับเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย (โปรดระบุโดยใส่เครื่องหมายใน)

- ยินดีเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
 ไม่สามารถเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
เนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....

(จำสืบเอก ดร.สมพร ชูทอง)

ตำแหน่ง ประธานคณะกรรมการอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ

วันที่ 19 มีนาคม 2563

กรุณาส่ง แบบตอบรับกลับมายัง วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อ นายรังสรรค์ ยั่งยืน้อย ผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ โทรศัพท์ 086-899-8035

ศธ 0670.13/ 224

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
เลขที่ 259 หมู่ 8 ถนนรัตนโกสินทร์ 200 ปี
ต.บางบ่อ อ.บางบ่อ จ.สมุทรปราการ 10560

9 มีนาคม 2563

เรื่อง เชิญเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคตะวันออก (อี.เทค)

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการ จำนวน 1 ชุด

2. แบบตอบรับ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ตระหนักต่อปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาในเขตพื้นที่เฝ้าระวังของวิทยาลัย กับสถาบันการศึกษาอื่น เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ให้เกิดผลสัมฤทธิ์เป็นรูปธรรมและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนนักศึกษา ประชาชน และสังคม

ทางวิทยาลัย จึงได้ดำเนินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ จึงเรียนเชิญท่านซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายรังสรรค์ ยั่งยืน)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา

โทร. 0-2130-5383 ,099-0167-600 <http://www.kpsptc.ac.th>

สถานศึกษารางวัลพระราชทาน ประจำปีการศึกษา 2559

แบบตอบรับ

เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ชื่อ - สกุล..... นายประเสริฐ กลิ่นชู.....

ตำแหน่ง..... ผู้อำนวยการ.....

ชื่อหน่วยงาน..... วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคตะวันออก (อี.เทค).....

โทรศัพท์มือถือ..... 094-879-4162.....

การตอบรับเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย (โปรดระบุโดยใส่เครื่องหมายใน)

- ยินดีเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
- ไม่สามารถเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
- เนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....

(ดร. ประเสริฐ กลิ่นชู)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคตะวันออก (อี.เทค)

วันที่ 17 มีนาคม 2563

กรุณาส่ง แบบตอบรับกลับมายัง วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อ นายรังสรรค์ ยั่งยืน ผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ โทรศัพท์ 086-899-8035

ศธ 0670.13/ 224

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
เลขที่ 259 หมู่ 8 ถนนรัตนโกสินทร์ 200 ปี
ต.บางบ่อ อ.บางบ่อ จ.สมุทรปราการ 10560

9 มีนาคม 2563

เรื่อง เชิญเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพกาญจนาภิเษกหนองจอก

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการ จำนวน 1 ชุด
2. แบบตอบรับ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ตระหนักต่อปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาในเขตพื้นที่เฝ้าระวังของวิทยาลัย กับสถาบันการศึกษาอื่น เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ให้เกิดผลสัมฤทธิ์เป็นรูปธรรมและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนนักศึกษา ประชาชน และสังคม

ทางวิทยาลัย จึงได้ดำเนินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ จึงเรียนเชิญท่านซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายรังสรรค์ ยังน้อย)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา

โทร. 0-2130-5383 ,099-0167-600 <http://www.kpsptc.ac.th>

สถานศึกษารางวัลพระราชทาน ประจำปีการศึกษา 2559

แบบตอบรับ

เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ชื่อ - สกุล ดร.พงศศิณี รัตน์อุดม

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ

ชื่อหน่วยงาน วิทยาลัยการอาชีพกาญจนาภิเษกหนองจอก

โทรศัพท์มือถือ 087-582-4304

การตอบรับเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย (โปรดระบุโดยใส่เครื่องหมายใน)

- ยินดีเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
- ไม่สามารถเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
เนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....

(ดร.พงศศิณี รัตน์อุดม)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพกาญจนาภิเษกหนองจอก

วันที่ 20 มีนาคม 2563

กรุณาส่ง แบบตอบรับกลับมายัง วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อ นายรังสรรค์ ยั่งยืน ผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ โทรศัพท์ 086-899-8035

ศธ 0670.13/ 224

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
เลขที่ 259 หมู่ 8 ถนนรัตนโกสินทร์ 200 ปี
ต.บางบ่อ อ.บางบ่อ จ.สมุทรปราการ 10560

9 มีนาคม 2563

เรื่อง เชิญเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีกรุงเทพ

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการ จำนวน 1 ชุด
2. แบบตอบรับ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ตระหนักต่อปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาในเขตพื้นที่เฝ้าระวังของวิทยาลัย กับสถาบันการศึกษาอื่น เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ให้เกิดผลสัมฤทธิ์เป็นรูปธรรมและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนนักศึกษา ประชาชน และสังคม

ทางวิทยาลัย จึงได้ดำเนินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ จึงเรียนเชิญท่านซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายรังสรรค์ ยังน้อย)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา

โทร. 0-2130-5383 ,099-0167-600 <http://www.kpsptc.ac.th>

สถานศึกษารางวัลพระราชทาน ประจำปีการศึกษา 2559

แบบตอบรับ

เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ชื่อ - สกุล.....ดร. เอกมล แสงหิรัญ.....

ตำแหน่ง.....ผู้อำนวยการ.....

ชื่อหน่วยงาน.....วิทยาลัยเทคโนโลยีกรุงเทพ.....

โทรศัพท์มือถือ.....081-870-5701.....

การตอบรับเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย (โปรดระบุโดยใส่เครื่องหมายใน)

- ยินดีเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
- ไม่สามารถเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
- เนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....

(ดร. เอกมล แสงหิรัญ)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีกรุงเทพ

วันที่ 19 มีนาคม 2563

กรุณาส่ง แบบตอบรับกลับมายัง วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อ นายรังสรรค์ ยั่งยืน ผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ โทรศัพท์ 086-899-8035

ศธ 0670.13/ 224

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
เลขที่ 259 หมู่ 8 ถนนรัตนโกสินทร์ 200 ปี
ต.บางบ่อ อ.บางบ่อ จ.สมุทรปราการ 10560
9 มีนาคม 2563

เรื่อง เชิญเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคจุฬารัตน์ (ลาดขวาง)

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการ จำนวน 1 ชุด
2. แบบตอบรับ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ตระหนักต่อปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาในเขตพื้นที่เฝ้าระวังของวิทยาลัย กับสถาบันการศึกษาอื่น เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ให้เกิดผลสัมฤทธิ์เป็นรูปธรรมและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนนักศึกษา ประชาชน และสังคม

ทางวิทยาลัย จึงได้ดำเนินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ จึงเรียนเชิญท่านซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายรังสรรค์ ยั่งยืน)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา

โทร. 0-2130-5383 ,099-0167-600 <http://www.kpsptc.ac.th>

สถานศึกษารางวัลพระราชทาน ประจำปีการศึกษา 2559

แบบตอบรับ

เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ชื่อ - สกุล นายสมหมาย ศรีประสิทธิ์

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ

ชื่อหน่วยงาน วิทยาลัยเทคนิคจุฬารัตน์ (ลาดขวาง)

โทรศัพท์มือถือ 081-853-4514

การตอบรับเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย (โปรดระบุโดยใส่เครื่องหมายใน)

- ยินดีเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
- ไม่สามารถเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
- เนื่องจาก

ลงชื่อ.....

(นายสมหมาย ศรีประสิทธิ์)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคจุฬารัตน์ (ลาดขวาง)

วันที่ 23 มีนาคม 2563

กรุณาส่ง แบบตอบรับกลับมายัง วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อ นายรังสรรค์ ยั่งยืน้อย ผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ โทรศัพท์ 086-899-8035

ศธ 0670.13/ 224

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
เลขที่ 259 หมู่ 8 ถนนรัตนโกสินทร์ 200 ปี
ต.บางบ่อ อ.บางบ่อ จ.สมุทรปราการ 10560

9 มีนาคม 2563

เรื่อง เชิญเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีชลบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการ จำนวน 1 ชุด
2. แบบตอบรับ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ตระหนักต่อปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาในเขตพื้นที่เฝ้าระวังของวิทยาลัย กับสถาบันการศึกษาอื่น เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ให้เกิดผลสัมฤทธิ์เป็นรูปธรรมและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนนักศึกษา ประชาชน และสังคม

ทางวิทยาลัย จึงได้ดำเนินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ จึงเรียนเชิญท่านซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายรังสรรค์ ยั่งยืน)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา

โทร. 0-2130-5383 ,099-0167-600 <http://www.kpsptc.ac.th>

สถานศึกษารางวัลพระราชทาน ประจำปีการศึกษา 2559

แบบตอบรับ

เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ชื่อ - สกุล.....ดร.วรรณา ตันประภัสร์.....

ตำแหน่ง.....ผู้อำนวยการ.....

ชื่อหน่วยงาน.....วิทยาลัยเทคโนโลยีชลบุรี.....

โทรศัพท์มือถือ.....081-850-2452.....

การตอบรับเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย (โปรดระบุโดยใส่เครื่องหมายใน)

- ยินดีเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
- ไม่สามารถเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
- เนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....

(ดร.วรรณา ตันประภัสร์)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีชลบุรี

วันที่ 23 มีนาคม 2563

กรุณาส่ง แบบตอบรับกลับมายัง วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อ นายรังสรรค์ ยั่งยืน ผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ โทรศัพท์ 086-899-8035

ศธ 0670.13/ 224

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
เลขที่ 259 หมู่ 8 ถนนรัตนโกสินทร์ 200 ปี
ต.บางบ่อ อ.บางบ่อ จ.สมุทรปราการ 10560

9 มีนาคม 2563

เรื่อง เชิญเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย

เรียน ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบางแก้ว

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการ จำนวน 1 ชุด
2. แบบตอบรับ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ตระหนักต่อปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาในเขตพื้นที่เฝ้าระวังของวิทยาลัย กับสถาบันการศึกษาอื่น เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ให้เกิดผลสัมฤทธิ์เป็นรูปธรรมและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนนักศึกษา ประชาชน และสังคม

ทางวิทยาลัย จึงได้ดำเนินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ จึงเรียนเชิญท่านซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายรังสรรค์ ยั่งยืน)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา

โทร. 0-2130-5383 ,099-0167-600 <http://www.kpsptc.ac.th>

สถานศึกษารางวัลพระราชทาน ประจำปีการศึกษา 2559

แบบตอบรับ

เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ชื่อ - สกุล..... พันตำรวจเอกมงคล อ่อนแก้ว.....

ตำแหน่ง..... ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบางแก้ว.....

ชื่อหน่วยงาน..... สถานีตำรวจภูธรบางแก้ว.....

โทรศัพท์มือถือ..... 083-5914-444.....

การตอบรับเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย (โปรดระบุโดยใส่เครื่องหมายใน)

- ยินดีเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
- ไม่สามารถเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
- เนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....

(พันตำรวจเอกมงคล อ่อนแก้ว)

ตำแหน่ง ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบางแก้ว

วันที่ 19 มีนาคม 2563

กรุณาส่ง แบบตอบรับกลับมายัง วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อ นายรังสรรค์ ยั่งยืน้อย ผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ โทรศัพท์ 086-899-8035

ศธ 0670.13/ 224

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
เลขที่ 259 หมู่ 8 ถนนรัตนโกสินทร์ 200 ปี
ต.บางบ่อ อ.บางบ่อ จ.สมุทรปราการ 10560

9 มีนาคม 2563

เรื่อง เชิญเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย

เรียน ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบางปะกง

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการ จำนวน 1 ชุด
2. แบบตอบรับ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ตระหนักต่อปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาในเขตพื้นที่เฝ้าระวังของวิทยาลัย กับสถาบันการศึกษาอื่น เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ให้เกิดผลสัมฤทธิ์เป็นรูปธรรมและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนนักศึกษา ประชาชน และสังคม

ทางวิทยาลัย จึงได้ดำเนินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ จึงเรียนเชิญท่านซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายรังสรรค์ ยั่งยืน)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา

โทร. 0-2130-5383 ,099-0167-600 <http://www.kpsptc.ac.th>

สถานศึกษารางวัลพระราชทาน ประจำปีการศึกษา 2559

แบบตอบรับ

เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ชื่อ - สกุล..... พันตำรวจเอกกิตติศักดิ์ ชะนะ.....

ตำแหน่ง..... ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบางปะกง.....

ชื่อหน่วยงาน..... สถานีตำรวจภูธรบางปะกง.....

โทรศัพท์มือถือ..... 081-4421-705.....

การตอบรับเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย (โปรดระบุโดยใส่เครื่องหมายใน)

- ยินดีเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
- ไม่สามารถเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
- เนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....

(พันตำรวจเอกกิตติศักดิ์ ชะนะ)

ตำแหน่ง ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบางปะกง

วันที่ 24 มีนาคม 2563

กรุณาส่ง แบบตอบรับกลับมายัง วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อ นายรังสรรค์ ยั่งยืน ผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ โทรศัพท์ 086-899-8035

ศธ 0670.13/ 224

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
เลขที่ 259 หมู่ 8 ถนนรัตนโกสินทร์ 200 ปี
ต.บางบ่อ อ.บางบ่อ จ.สมุทรปราการ 10560

9 มีนาคม 2563

เรื่อง เชิญเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย

เรียน ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบางบ่อ

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการ จำนวน 1 ชุด
2. แบบตอบรับ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ตระหนักต่อปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาในเขตพื้นที่เฝ้าระวังของวิทยาลัย กับสถาบันการศึกษาอื่น เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ให้เกิดผลสัมฤทธิ์เป็นรูปธรรมและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนนักศึกษา ประชาชน และสังคม

ทางวิทยาลัย จึงได้ดำเนินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ จึงเรียนเชิญท่านซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายรังสรรค์ ยังน้อย)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา

โทร. 0-2130-5383 ,099-0167-600 <http://www.kpsptc.ac.th>

สถานศึกษารางวัลพระราชทาน ประจำปีการศึกษา 2559

แบบตอบรับ

เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ชื่อ - สกุล พันตำรวจเอกกฤษณ์รัฐ วงษ์กล้าหาญ

ตำแหน่ง ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบางบ่อ

ชื่อหน่วยงาน สถานีตำรวจภูธรบางบ่อ

โทรศัพท์มือถือ 089-2053-551

การตอบรับเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย (โปรดระบุโดยใส่เครื่องหมายใน)

- ยินดีเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
- ไม่สามารถเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
- เนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....

(พันตำรวจเอกกฤษณ์รัฐ วงษ์กล้าหาญ)

ตำแหน่ง ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบางบ่อ

วันที่ 13 มีนาคม 2563

กรุณาส่ง แบบตอบรับกลับมายัง วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อ นายรังสรรค์ ยั่งยืน้อย ผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ โทรศัพท์ 086-899-8035

ศธ 0670.13/ 224

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
เลขที่ 259 หมู่ 8 ถนนรัตนโกสินทร์ 200 ปี
ต.บางบ่อ อ.บางบ่อ จ.สมุทรปราการ 10560

9 มีนาคม 2563

เรื่อง เชิญเข้าร่วมเป็นคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย

เรียน ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรเป็ริง

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการ จำนวน 1 ชุด
2. แบบตอบรับ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ตระหนักต่อปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาในเขตพื้นที่เฝ้าระวังของวิทยาลัย กับสถาบันการศึกษาอื่น เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ให้เกิดผลสัมฤทธิ์เป็นรูปธรรมและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนนักศึกษา ประชาชน และสังคม

ทางวิทยาลัย จึงได้ดำเนินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ จึงเรียนเชิญท่านซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมเป็นคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายรังสรรค์ ยั่งยืน)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา

โทร. 0-2130-5383 ,099-0167-600 <http://www.kpsptc.ac.th>

สถานศึกษารางวัลพระราชทาน ประจำปีการศึกษา 2559

แบบตอบรับ

เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ชื่อ - สกุล..... พันตำรวจเอกสุรกิจ อินอ่ำ.....

ตำแหน่ง..... ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรเป็ริง.....

ชื่อหน่วยงาน..... สถานีตำรวจภูธรเป็ริง.....

โทรศัพท์มือถือ..... 085-733-5353.....

การตอบรับเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย (โปรดระบุโดยใส่เครื่องหมายใน)

- ยินดีเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
- ไม่สามารถเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
- เนื่องจาก.....

ลงชื่อ..... .....

(พันตำรวจเอกสุรกิจ อินอ่ำ)

ตำแหน่ง..... ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรเป็ริง.....

วันที่ 17 มีนาคม 2563

กรุณาส่ง แบบตอบรับกลับมายัง วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อ นายรังสรรค์ ยั่งยืน ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ โทรศัพท์ 086-899-8035

ศธ 0670.13/ 224

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
เลขที่ 259 หมู่ 8 ถนนรัตนโกสินทร์ 200 ปี
ต.บางบ่อ อ.บางบ่อ จ.สมุทรปราการ 10560

9 มีนาคม 2563

เรื่อง เชิญเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย

เรียน ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบางเสาธง

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการ จำนวน 1 ชุด
2. แบบตอบรับ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ตระหนักต่อปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาในเขตพื้นที่เฝ้าระวังของวิทยาลัย กับสถาบันการศึกษาอื่น เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ให้เกิดผลสัมฤทธิ์เป็นรูปธรรมและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนนักศึกษา ประชาชน และสังคม

ทางวิทยาลัย จึงได้ดำเนินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ จึงเรียนเชิญท่านซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายจรัสร์ค ยั่งยืน)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา

โทร. 0-2130-5383 ,099-0167-600 <http://www.kpsptc.ac.th>

สถานศึกษารางวัลพระราชทาน ประจำปีการศึกษา 2559

แบบตอบรับ

เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ชื่อ – สกุล พันตำรวจเอกนิรันดร พักสุบัน

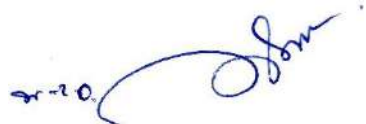
ตำแหน่ง ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบางเสาธง

ชื่อหน่วยงาน สถานีตำรวจภูธรบางเสาธง

โทรศัพท์มือถือ 092-539-1549

การตอบรับเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย (โปรดระบุโดยใส่เครื่องหมายใน)

- ยินดีเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
- ไม่สามารถเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
เนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....

(พันตำรวจเอกนิรันดร พักสุบัน)

ตำแหน่ง ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบางเสาธง

วันที่ 23 มีนาคม 2563

กรุณาส่ง แบบตอบรับกลับมายัง วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อ นายรังสรรค์ ยั่งยืน ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ โทรศัพท์ 086-899-8035

ศธ 0670.13/ 224

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
เลขที่ 259 หมู่ 8 ถนนรัตนโกสินทร์ 200 ปี
ต.บางบ่อ อ.บางบ่อ จ.สมุทรปราการ 10560

9 มีนาคม 2563

เรื่อง เชิญเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย

เรียน ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบางพลี

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการ จำนวน 1 ชุด
2. แบบตอบรับ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ตระหนักต่อปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาในเขตพื้นที่เฝ้าระวังของวิทยาลัย กับสถาบันการศึกษาอื่น เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ให้เกิดผลสัมฤทธิ์เป็นรูปธรรมและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนนักศึกษา ประชาชน และสังคม

ทางวิทยาลัย จึงได้ดำเนินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ จึงเรียนเชิญท่านซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายรังสรรค์ ยั่งยืน)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา

โทร. 0-2130-5383 ,099-0167-600 <http://www.kpsptc.ac.th>

สถานศึกษารางวัลพระราชทาน ประจำปีการศึกษา 2559

แบบตอบรับ

เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ชื่อ - สกุล พันตำรวจวิโรจน์ ตัดโส

ตำแหน่ง ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบางพลี

ชื่อหน่วยงาน สถานีตำรวจภูธรบางพลี

โทรศัพท์มือถือ 091-975-8888

การตอบรับเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย (โปรดระบุโดยใส่เครื่องหมายใน)

- ยินดีเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
- ไม่สามารถเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
- เนื่องจาก

ลงชื่อ.....

(พันตำรวจวิโรจน์ ตัดโส)

ตำแหน่ง ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบางพลี

วันที่ 25 มีนาคม 2563

กรุณาส่ง แบบตอบรับกลับมายัง วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อ นายรังสรรค์ ยั่งยืน้อย ผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ โทรศัพท์ 086-899-8035

ศธ 0670.13/ 224

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
เลขที่ 259 หมู่ 8 ถนนรัตนโกสินทร์ 200 ปี
ต.บางบ่อ อ.บางบ่อ จ.สมุทรปราการ 10560

9 มีนาคม 2563

เรื่อง เชิญเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย

เรียน ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบางพลีน้อย

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการ จำนวน 1 ชุด
2. แบบตอบรับ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ตระหนักต่อปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาในเขตพื้นที่เฝ้าระวังของวิทยาลัย กับสถาบันการศึกษาอื่น เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ให้เกิดผลสัมฤทธิ์เป็นรูปธรรมและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนนักศึกษา ประชาชน และสังคม

ทางวิทยาลัย จึงได้ดำเนินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ จึงเรียนเชิญท่านซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายรังสรรค์ ยังน้อย)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา

โทร. 0-2130-5383 ,099-0167-600 <http://www.kpsptc.ac.th>

สถานศึกษารางวัลพระราชทาน ประจำปีการศึกษา 2559

แบบตอบรับ

เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ชื่อ - สกุล..... พันตำรวจเอกสายชล สุวรรณบุตร.....

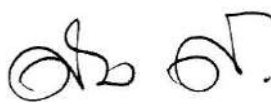
ตำแหน่ง..... ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบางพลีน้อย.....

ชื่อหน่วยงาน..... สถานีตำรวจภูธรบางพลีน้อย.....

โทรศัพท์มือถือ..... 083-438-8353.....

การตอบรับเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย (โปรดระบุโดยใส่เครื่องหมายใน)

- ยินดีเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
- ไม่สามารถเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
- เนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....

(พันตำรวจเอกสายชล สุวรรณบุตร)

ตำแหน่ง ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบางพลีน้อย

วันที่ 23 มีนาคม 2563

กรุณาส่ง แบบตอบรับกลับมายัง วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อ นายรังสรรค์ ยั่งยืน ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ โทรศัพท์ 086-899-8035

ศธ 0670.13/ 224

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
เลขที่ 259 หมู่ 8 ถนนรัตนโกสินทร์ 200 ปี
ต.บางบ่อ อ.บางบ่อ จ.สมุทรปราการ 10560

9 มีนาคม 2563

เรื่อง เชิญเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย

เรียน ประธานชมรมศิษย์เก่า วท.กาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการ จำนวน 1 ชุด
2. แบบตอบรับ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ตระหนักต่อปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาในเขตพื้นที่เฝ้าระวังของวิทยาลัย กับสถาบันการศึกษาอื่น เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ให้เกิดผลสัมฤทธิ์เป็นรูปธรรมและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนนักศึกษา ประชาชน และสังคม

ทางวิทยาลัย จึงได้ดำเนินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ จึงเรียนเชิญท่านซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายรังสรรค์ ยั่งยืน)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา

โทร. 0-2130-5383 ,099-0167-600 <http://www.kpsptc.ac.th>

สถานศึกษารางวัลพระราชทาน ประจำปีการศึกษา 2559

แบบตอบรับ

เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ชื่อ - สกุล..... นายดำรงฤทธิ จำปาทอง.....

ตำแหน่ง..... ประธานชมรมศิษย์เก่า.....

ชื่อหน่วยงาน..... ชมรมศิษย์เก่าวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ.....

โทรศัพท์มือถือ..... 095-585-4836.....

การตอบรับเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย (โปรดระบุโดยใส่เครื่องหมายใน)

- ยินดีเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
- ไม่สามารถเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
- เนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....

(นายดำรงฤทธิ จำปาทอง)

ตำแหน่ง ประธานชมรมศิษย์เก่า

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

วันที่ 18 มีนาคม 2563

กรุณาส่ง แบบตอบรับกลับมายัง วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อ นายรังสรรค์ ยังน้อย ผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ โทรศัพท์ 086-899-8035

ศธ 0670.13/ 224

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
เลขที่ 259 หมู่ 8 ถนนรัตนโกสินทร์ 200 ปี
ต.บางบ่อ อ.บางบ่อ จ.สมุทรปราการ 10560

9 มีนาคม 2563

เรื่อง เชิญเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย

เรียน ขนส่งจังหวัดสมุทรปราการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการ จำนวน 1 ชุด
2. แบบตอบรับ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ตระหนักต่อปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาในเขตพื้นที่เฝ้าระวังของวิทยาลัย กับสถาบันการศึกษาอื่น เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ให้เกิดผลสัมฤทธิ์เป็นรูปธรรมและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนนักศึกษา ประชาชน และสังคม

ทางวิทยาลัย จึงได้ดำเนินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ จึงเรียนเชิญท่านซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายรังสรรค์ ยั่งยืน)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา

โทร. 0-2130-5383 ,099-0167-600 <http://www.kpsptc.ac.th>

สถานศึกษารางวัลพระราชทาน ประจำปีการศึกษา 2559

แบบตอบรับ

เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ชื่อ - สกุลนางสุนิสา อนันตกุล.....

ตำแหน่งขนส่งจังหวัดสมุทรปราการ.....

ชื่อหน่วยงานสำนักงานขนส่งจังหวัดสมุทรปราการ.....

โทรศัพท์มือถือ 081-732-6049.....

การตอบรับเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย (โปรดระบุโดยใส่เครื่องหมายใน)

- ยินดีเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
- ไม่สามารถเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
- เนื่องจาก.....

ลงชื่อ..... .....

(นางสุนิสา อนันตกุล)

ตำแหน่ง ขนส่งจังหวัดสมุทรปราการ

วันที่ 20 มีนาคม 2563

กรุณาส่ง แบบตอบรับกลับมายัง วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อ นายรังสรรค์ ยั่งยืน ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ โทรศัพท์ 086-899-8035

ศธ 0670.13/ 224

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
เลขที่ 259 หมู่ 8 ถนนรัตนโกสินทร์ 200 ปี
ต.บางบ่อ อ.บางบ่อ จ.สมุทรปราการ 10560

9 มีนาคม 2563

เรื่อง เชิญเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย

เรียน ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสมุทรปราการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการ จำนวน 1 ชุด
2. แบบตอบรับ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ตระหนักต่อปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาในเขตพื้นที่เฝ้าระวังของวิทยาลัย กับสถาบันการศึกษาอื่น เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ให้เกิดผลสัมฤทธิ์เป็นรูปธรรมและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนนักศึกษา ประชาชน และสังคม

ทางวิทยาลัย จึงได้ดำเนินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ จึงเรียนเชิญท่านซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายจรัสสรรค์ ยั่งยืน)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา

โทร. 0-2130-5383 ,099-0167-600 <http://www.kpsptc.ac.th>

สถานศึกษารางวัลพระราชทาน ประจำปีการศึกษา 2559

แบบตอบรับ

เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ชื่อ - สกุล นายภคภพ อินทองคำ

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ

ชื่อหน่วยงาน สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสมุทรปราการ

โทรศัพท์มือถือ 081-909-1067

การตอบรับเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย (โปรดระบุโดยใส่เครื่องหมายใน)

- ยินดีเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
- ไม่สามารถเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
- เนื่องจาก

ลงชื่อ.....

(นายภคภพ อินทองคำ)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชนจังหวัดสมุทรปราการ

วันที่ 25 มีนาคม 2563

กรุณาส่ง แบบตอบรับกลับมายัง วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อ นายรังสรรค์ ยั่งยืน ผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ โทรศัพท์ 086-899-8035

ศธ 0670.13/ 224

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
เลขที่ 259 หมู่ 8 ถนนรัตนโกสินทร์ 200 ปี
ต.บางบ่อ อ.บางบ่อ จ.สมุทรปราการ 10560

9 มีนาคม 2563

เรื่อง เชิญเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย

เรียน ผู้อำนวยการกลุ่มลูกเสือยุวกาชาด และกิจการนักเรียน สำนักงานศึกษาธิการ จ.สมุทรปราการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการ จำนวน 1 ชุด
2. แบบตอบรับ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ตระหนักต่อปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาในเขตพื้นที่เฝ้าระวังของวิทยาลัย กับสถาบันการศึกษาอื่น เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ให้เกิดผลสัมฤทธิ์เป็นรูปธรรมและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนนักศึกษา ประชาชน และสังคม

ทางวิทยาลัย จึงได้ดำเนินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ จึงเรียนเชิญท่านซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายรังสรรค์ ยังน้อย)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา

โทร. 0-2130-5383 ,099-0167-600 <http://www.kpsptc.ac.th>

สถานศึกษารางวัลพระราชทาน ประจำปีการศึกษา 2559

แบบตอบรับ

เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ชื่อ - สกุล นางสาววันเพ็ญ หงษ์บิน

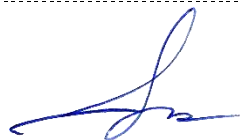
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกลุ่มลูกเสือ ยุวกาชาด และกิจการนักเรียน

ชื่อหน่วยงาน สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรปราการ

โทรศัพท์มือถือ 062-887-5058

การตอบรับเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย (โปรดระบุโดยใส่เครื่องหมายใน)

- ยินดีเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
- ไม่สามารถเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
- เนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....

(นางสาววันเพ็ญ หงษ์บิน)

ตำแหน่ง นักวิชาการศึกษาธิการปฏิบัติหน้าที่
ผู้อำนวยการกลุ่มลูกเสือ ยุวกาชาด และกิจการนักเรียน
วันที่ 19 มีนาคม 2563

กรุณาส่ง แบบตอบรับกลับมายัง วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อ นายรังสรรค์ ยั่งยืน ผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ โทรศัพท์ 086-899-8035

ศธ 0670.13/ 224

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
เลขที่ 259 หมู่ 8 ถนนรัตนโกสินทร์ 200 ปี
ต.บางป่อ อ.บางป่อ จ.สมุทรปราการ 10560

9 มีนาคม 2563

เรื่อง เชิญเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย

เรียน ผู้อำนวยการกลุ่มลูกเสือ ยุวกาชาด และกิจการนักเรียน สำนักงานศึกษาธิการ จ. ชลบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการ จำนวน 1 ชุด
2. แบบตอบรับ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ตระหนักต่อปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาในเขตพื้นที่เฝ้าระวังของวิทยาลัย กับสถาบันการศึกษาอื่น เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ให้เกิดผลสัมฤทธิ์เป็นรูปธรรมและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนนักศึกษา ประชาชน และสังคม

ทางวิทยาลัย จึงได้ดำเนินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ จึงเรียนเชิญท่านซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายรังสรรค์ ยั่งยืน)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา

โทร. 0-2130-5383 ,099-0167-600 <http://www.kpsptc.ac.th>

สถานศึกษารางวัลพระราชทาน ประจำปีการศึกษา 2559

แบบตอบรับ

เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ชื่อ - สกุล.....นางปาลิกา นิธิประเสริฐกุล.....

ตำแหน่ง.....ผู้อำนวยการกลุ่มลูกเสือ ยุวกาชาด และกิจการนักเรียน.....

ชื่อหน่วยงาน.....สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดชลบุรี.....

โทรศัพท์มือถือ.....086-820-9616.....

การตอบรับเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย (โปรดระบุโดยใส่เครื่องหมายใน)

- ยินดีเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
- ไม่สามารถเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
- เนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....

(นางปาลิกา นิธิประเสริฐกุล)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกลุ่มลูกเสือ ยุวกาชาด และกิจการนักเรียน

วันที่ 23 มีนาคม 2563

กรุณาส่ง แบบตอบรับกลับมายัง วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อ นายรังสรรค์ ยังน้อย ผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ โทรศัพท์ 086-899-8035

ศธ 0670.13/ 224

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
เลขที่ 259 หมู่ 8 ถนนรัตนโกสินทร์ 200 ปี
ต.บางป่อ อ.บางป่อ จ.สมุทรปราการ 10560

9 มีนาคม 2563

เรื่อง เชิญเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย

เรียน ประธานกรรมการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการ จำนวน 1 ชุด
2. แบบตอบรับ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ตระหนักต่อปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาในเขตพื้นที่เฝ้าระวังของวิทยาลัย กับสถาบันการศึกษาอื่น เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ให้เกิดผลสัมฤทธิ์เป็นรูปธรรมและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนนักศึกษา ประชาชน และสังคม

ทางวิทยาลัย จึงได้ดำเนินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ จึงเรียนเชิญท่านซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายจรัสร์ค ยังน้อย)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา

โทร. 0-2130-5383 ,099-0167-600 <http://www.kpsptc.ac.th>

สถานศึกษารางวัลพระราชทาน ประจำปีการศึกษา 2559

แบบตอบรับ

เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ชื่อ - สกุล ดร.วิชัย จันทร์จำริญญ์

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

ชื่อหน่วยงาน กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในจังหวัดสมุทรปราการ

โทรศัพท์มือถือ 086-972-0634

การตอบรับเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย (โปรดระบุโดยใส่เครื่องหมายใน)

- ยินดีเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
- ไม่สามารถเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
- เนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....

(ดร.วิชัย จันทร์จำริญญ์)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

วันที่ 17 มีนาคม 2563

กรุณาส่ง แบบตอบรับกลับมายัง วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อ นายรังสรรค์ ยั่งยืน้อย ผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ โทรศัพท์ 086-899-8035

ศธ 0670.13/ 224

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
เลขที่ 259 หมู่ 8 ถนนรัตนโกสินทร์ 200 ปี
ต.บางบ่อ อ.บางบ่อ จ.สมุทรปราการ 10560

9 มีนาคม 2563

เรื่อง เชิญเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพบางปะกง

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการ จำนวน 1 ชุด
2. แบบตอบรับ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ตระหนักต่อปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาในเขตพื้นที่เฝ้าระวังของวิทยาลัย กับสถาบันการศึกษาอื่น เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ให้เกิดผลสัมฤทธิ์เป็นรูปธรรมและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนนักศึกษา ประชาชน และสังคม

ทางวิทยาลัย จึงได้ดำเนินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ จึงเรียนเชิญท่านซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายรังสรรค์ ยังน้อย)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา

โทร. 0-2130-5383 ,099-0167-600 <http://www.kpsptc.ac.th>

สถานศึกษารางวัลพระราชทาน ประจำปีการศึกษา 2559

แบบตอบรับ

เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ชื่อ - สกุล..... นายพิรุฬห์ วิริยะประกอบ.....

ตำแหน่ง..... ผู้อำนวยการ.....

ชื่อหน่วยงาน..... ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพบางปะกง.....

โทรศัพท์มือถือ..... 080 998 8956.....

การตอบรับเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย (โปรดระบุโดยใส่เครื่องหมายใน)

- ยินดีเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
- ไม่สามารถเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
- เนื่องจาก.....

ลงชื่อ..... .....

(นายพิรุฬห์ วิริยะประกอบ)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพบางปะกง

วันที่ 25 มีนาคม 2563

กรุณาส่ง แบบตอบรับกลับมายัง วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อ นายรังสรรค์ ยั่งยืน ผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ โทรศัพท์ 086-899-8035

ศธ 0670.13/ 224

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
เลขที่ 259 หมู่ 8 ถนนรัตนโกสินทร์ 200 ปี
ต.บางป่อ อ.บางป่อ จ.สมุทรปราการ 10560

9 มีนาคม 2563

เรื่อง เชิญเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย

เรียน ประธานชมรมผู้ปกครอง วท. กาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการ จำนวน 1 ชุด
2. แบบตอบรับ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ตระหนักต่อปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาในเขตพื้นที่เฝ้าระวังของวิทยาลัย กับสถาบันการศึกษาอื่น เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ให้เกิดผลสัมฤทธิ์เป็นรูปธรรมและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนนักศึกษา ประชาชน และสังคม

ทางวิทยาลัย จึงได้ดำเนินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ จึงเรียนเชิญท่านซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายรังสรรค์ ยั่งยืน)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา

โทร. 0-2130-5383 ,099-0167-600 <http://www.kpsptc.ac.th>

สถานศึกษารางวัลพระราชทาน ประจำปีการศึกษา 2559

แบบตอบรับ

เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ชื่อ - สกุล..... นายเชาวลิต บุญรอด.....

ตำแหน่ง..... ประธานชมรมผู้ปกครอง.....

ชื่อหน่วยงาน..... ชมรมผู้ปกครองวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกสมุทรปราการ.....

โทรศัพท์มือถือ..... 081-803-1433.....

การตอบรับเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย (โปรดระบุโดยใส่เครื่องหมายใน)

- ยินดีเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
- ไม่สามารถเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย
เนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....

(นายเชาวลิต บุญรอด)

ตำแหน่ง ประธานชมรมผู้ปกครองวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

วันที่ 19 มีนาคม 2563

กรุณาส่ง แบบตอบรับกลับมายัง วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อ นายรังสรรค์ ยังน้อย ผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ โทรศัพท์ 086-899-8035

ภาคผนวก ง

เล่มมาตรการแก้ไขปัญหาคารทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

มาตรการแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

การใช้ความรุนแรงและปัญหาการก่อเหตุทะเลาะวิวาทระหว่างนักเรียนนักศึกษาต่างสถาบันในระดับอาชีวศึกษา ก่อให้เกิดความสูญเสีย ทั้งในลักษณะของการบาดเจ็บและเสียชีวิต อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อสังคมเป็นวงกว้าง นอกจากนี้การก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาระหว่างสถาบันการศึกษา กลายเป็นค่านิยมสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่นมายาวนาน จึงมีความจำเป็นที่จะต้องได้รับการแก้ไขปัญหอย่างจริงจัง และดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ เป็นสถานศึกษาแห่งหนึ่งที่ประสบกับปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา กับสถาบันการศึกษาอื่น ทางวิทยาลัยจึงให้ความสำคัญต่อปัญหาดังกล่าว จึงได้มีการประชุมระดมสมองของคณะผู้บริหาร ครูปกครอง ครูที่ปรึกษา และคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่ายฯ ที่ประกอบด้วย หัวหน้าหน่วยงานที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบโดยตรง และมีส่วนเกี่ยวข้องในเขตพื้นที่ เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้เกิดประสิทธิภาพ จึงมีการจัดทำเอกสาร “มาตรการแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ” เพื่อใช้เป็นแนวทางประกอบการดำเนินงาน โดยสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา

งานปกครอง

ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

คำนิยม

การที่วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ได้จัดทำเอกสารเล่มมาตรการแก้ไข ปัญหาการทะเลาะวิวาทขึ้นมา จากการที่ได้ศึกษาเนื้อหา พบว่า เป็นการรวบรวมข้อมูลที่สำคัญ ของปัญหา เช่น สาเหตุ ปัจจัย การป้องกัน และการแก้ไข ไว้ในรูปแบบเล่มที่มีความชัดเจน อ่านแล้วเข้าใจได้ง่าย และที่สำคัญ คือ เป็นการถ่ายทอดออกมาจากประสบการณ์การทำงาน ร่วมกันของคณะทำงานทั้งภายใน ภายนอกสถานศึกษา และคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย ซึ่งผมและบุคลากรของสำนักงานศึกษาธิการ จังหวัดสมุทรปราการ ได้เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่ง ของคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย เพื่อร่วมแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยความยินดี

ข้าพเจ้าขอให้กำลังใจ และขอแสดงความชื่นชมในความตั้งใจของท่านผู้อำนวยการ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ที่มุ่งมั่นในการแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงของ เด็กและเยาวชน และปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาสายอาชีวศึกษา ในเขตพื้นที่ จังหวัดสมุทรปราการ และพื้นที่จังหวัดรอยต่อ ข้าพเจ้ามีความเชื่อมั่นเป็นอย่างยิ่งว่า เอกสาร มาตรการแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ เล่มนี้ จะมีคุณูปการต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการป้องกันและแก้ไข ปัญหา การทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาสายอาชีวศึกษา นำไปสู่การแก้ไขปัญหาย่างเป็นรูปธรรม

(นายศุภมิตร ศิริกัณฐะมากุล)

ศึกษาธิการจังหวัดสมุทรปราการ

คำชี้แจง

เอกสารมาตรการแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ มีสาระสำคัญดังนี้ ความเป็นมาของปัญหา สภาพปัญหา สาเหตุ การทะเลาะวิวาท ประโยชน์การแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท นิยามศัพท์เฉพาะ มาตรการ คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่ายและมาตรการของวิทยาลัย ที่จำเป็นต้องศึกษา ทำความเข้าใจ อย่างลึกซึ้ง ก่อนนำเล่มเอกสารมาตรการแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ นำสู่การปฏิบัติให้เกิดประสิทธิภาพต่อวิทยาลัย

มาตรการแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษามีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อสร้างความร่วมมือทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทะเลาะวิวาท
2. เพื่อป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา
3. เพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา
4. เพื่อลดปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา
5. เพื่อปรับภาพลักษณ์ (Rebranding) ของวิทยาลัย
6. เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและความพึงพอใจให้กับผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน

สารบัญ

คำนำ	ก
คำนิยม	ข
คำชี้แจง	ค
สารบัญ	ง
ส่วนที่ 1 บทนำ	1
1. ความเป็นมาของปัญหา	1
2. สภาพปัญหา	3
3. สาเหตุการทะเลาะวิวาท	5
4. ประโยชน์การแก้ไขปัญหาคารทะเลาะวิวาท	6
5. นิยามศัพท์เฉพาะ	7
ส่วนที่ 2 มาตรการคณะกรรมการทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย	9
1. มาตรการหลัก	9
2. มาตรการเสริม	12
ส่วนที่ 3 มาตรการของวิทยาลัย	14
1. ผู้บริหารวิทยาลัย	14
2. ครูที่ปรึกษา	15
3. ครูปกครอง	17
4. บุคลากรทางการศึกษา	19
บรรณานุกรม	21
ภาคผนวก ก	23
ผังคณะกรรมการทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย	24
รายชื่อและเบอร์โทรศัพท์คณะกรรมการทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย	25
รายชื่อและเบอร์โทรศัพท์ครูปกครองกลุ่มภาคีเครือข่าย	27
รายชื่อคณะผู้บริหาร ครูปกครองวิทยาลัย	30
ภาคผนวก ข	34
เครื่องมือและอุปกรณ์งานปกครอง/ข้อมูลรรับส่งนักเรียน	35
แบบประเมินความเสี่ยง/แบบสรุประดับความรุนแรง	39
กิจกรรม/โครงการป้องกันการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท	42
คำสั่ง วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ	43

ส่วนที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาของปัญหา

สภาพปัญหาของสังคมไทยในสถานการณ์ปัจจุบัน มีประเด็นปัญหาต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมาย แต่ปัญหาหนึ่งที่อยู่คู่กับสังคมไทยมาช้านาน และยังไม่มีความชัดเจนว่าจะพบทางออก รวมถึงวิธีการแก้ไข ปัญหาที่เหมาะสมนั้น คือปัญหาความรุนแรงในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการทะเลาะวิวาทของกลุ่มคนในช่วงวัยรุ่น วัยเรียน มีโอกาสเผชิญกับปัญหาที่จะเกิดกับผู้เรียนอาชีวศึกษา ซึ่งผลเสียที่เกิดขึ้นจากปัญหาดังกล่าว ส่งผลกระทบต่อสังคมเป็นวงกว้าง เช่น การได้รับบาดเจ็บ การสูญเสียชีวิตและทรัพย์สิน เป็นการสร้างความเดือดร้อนให้เกิดขึ้นกับประชาชนผู้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งไม่ได้รวมก่อเหตุแต่อยู่ในเหตุการณ์การทะเลาะวิวาท ก็พลอยได้รับผลกระทบไปด้วย ในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยในสังคม

ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของวิทยาลัย สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เป็นผลทำให้ปริมาณผู้เรียนสายอาชีวศึกษาลดลง ส่งผลต่อการผลิตและพัฒนากำลังคนสายอาชีวศึกษา เนื่องจากผู้ประกอบการมีทัศนคติที่เป็นภาพลบต่อการเรียนสายอาชีวศึกษา จึงไม่นิยมส่งบุตรหลานมาเรียน ทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนแรงงานระดับกลาง ซึ่งเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจของประเทศ กล่าวได้ว่าปัญหาการทะเลาะวิวาทเป็นปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจเลือกเรียนต่อของนักเรียน และผู้ประกอบการ

รัฐบาลเล็งเห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นเร่งด่วน ของปัญหาดังที่กล่าวมาข้างต้น จึงกำหนดนโยบายแนวทางการแก้ไขปัญหา โดยใช้มาตรการทางกฎหมาย (พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พุทธศักราช 2546, น 22) ได้กำหนดนโยบายการดูแลนักเรียนนักศึกษาตาม หมวด 7 การส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา มาตรา 63 โรงเรียนและสถานศึกษาต้องจัดให้มีระบบงานและกิจกรรมในการแนะแนวให้คำปรึกษาและอบรมแก่นักเรียนนักศึกษา ผู้ปกครอง เพื่อส่งเสริมความประพฤติที่เหมาะสม ความรับผิดชอบต่อสังคมและความปลอดภัยแก่นักเรียนนักศึกษา ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง มาตรา 64 นักเรียนและนักศึกษาต้องแต่งกายตามระเบียบของโรงเรียนหรือสถานศึกษา และต้องประพฤติตนตามระเบียบของโรงเรียนหรือสถานศึกษา และตามที่กำหนดในกฎกระทรวง มาตรา 65 นักเรียนหรือนักศึกษา ผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา 64 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด และมีอำนาจนำตัว

ไปมอบแก่ผู้บริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษาของนักเรียนหรือนักศึกษานั้น เพื่อดำเนินการสอบถามและอบรมสั่งสอนหรือลงโทษตามระเบียบ ในกรณีที่ไม่สามารถนำตัวไปมอบได้จะแจ้งด้วยวาจาหรือเป็นหนังสือก็ได้ เมื่อได้อบรมสั่งสอนหรือลงโทษนักเรียนนักศึกษาแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้บริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษาแจ้งให้ผู้ปกครองว่ากล่าวตักเตือนหรือสั่งสอนเด็กอีกชั้นหนึ่ง การลงโทษนักเรียน นักศึกษาให้กระทำเท่าที่สมควรหรือเพื่ออบรมสั่งสอนตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด นอกจากนี้ยังมีการออกกฎหมายในรูปแบบต่างๆ เพื่อการวางหลักเกณฑ์และแนวทางในการป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา ระดับอาชีวศึกษา ได้แก่ 1) คำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 30/2559 เรื่อง มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนและนักศึกษา 2) ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องนโยบายและมาตรการป้องกันนักเรียนนักศึกษา ก่อเหตุทะเลาะวิวาทและทำร้ายร่างกายกัน โดยประกาศฉบับดังกล่าวจะใช้กับสถานศึกษาทุกระดับครอบคลุมตั้งแต่การศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษา อุดมศึกษา (จурินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์, 2552, น. 3) หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ ศษ. 0611/6845 เรื่อง มาตรการการแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2560 (บุญส่ง จำปาโพธิ์, 2560)

ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาระดับอาชีวศึกษา มีความแตกต่างกันออกไปตามบริบทเฉพาะของแต่ละพื้นที่ สถานศึกษาที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบโดยตรงจึงจำเป็นต้องกำหนดวิธีการ รูปแบบ และกิจกรรมในการแก้ไขปัญหามาให้เหมาะสมกับสภาพปัญหาที่เป็นของตนเองมีความเป็นรูปธรรมและสามารถนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหาได้อย่างแท้จริง

ภาพที่ 1 การก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาสายอาชีวศึกษา

ภาพที่ 2 เตรียมการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา

2. สภาพปัญหา

วิทยาลัยเป็นสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาแห่งหนึ่ง ที่ประสบกับปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาเช่นเดียวกัน และเป็นปัญหาเรื้อรังต่อเนื่องยาวนานมากกว่า 10 ปี ในปีการศึกษา 2560 วิทยาลัยได้ดำเนินการจัดการประชุมคณะกรรมการวิทยาลัย และมีมติจากที่ประชุมให้มีการกำหนดแนวทางการป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา ให้เป็นวาระของวิทยาลัยในปีการศึกษา 2560-2563 ซึ่งผู้บริหาร ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของวิทยาลัย รวมถึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ต้องให้ความสำคัญ ตระหนัก และความพยายามในการประสานความร่วมมือ เพื่อดำเนินการป้องกันแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยวิทยาลัยได้มีการดำเนินการบริหารจัดการในรูปแบบที่หลากหลาย และสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ ที่จำเป็นในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคารทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา อย่างเพียงพอ อีกทั้งมีการดำเนินงานของคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่ายแก้ไขปัญหาคารทะเลาะวิวาท และเฝ้าระวังป้องกันการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา ตามคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ 47/2562 มีการแบ่งพื้นที่จุดเสี่ยงที่มีการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ตลอดเส้นทางถนนสายบางนา-ตราด จนถึงเขตจังหวัดชลบุรี และถนนสายลาดกระบัง - ฉะเชิงเทรา ทั้งนี้ เพื่อให้การป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพและเกิดผลเป็นรูปธรรมมากขึ้น วิทยาลัยจึงดำเนินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาคารทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ในปีการศึกษา 2563 โดยมีเป้าหมายหลักในการลดปัญหาคาร

ทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา รวมทั้งมีการรวบรวมข้อมูล ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ ซึ่งนำมาเป็นแนวทางการดำเนินงานให้อยู่ในรูปแบบ มาตรการแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ เพื่อใช้เป็นแนวทางการ ปฏิบัติของคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย ตลอดจนสถานศึกษา บุคคล และหน่วยงานที่มี ส่วนเกี่ยวข้องสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการป้องกันแก้ไขให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละ สถานศึกษา ทำให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการอาชีวศึกษาในวงกว้างต่อไป

ภาพที่ 3 การทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัย กับสถาบันการศึกษาคู่อริ

ภาพที่ 4 ผลกระทบจากปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัย

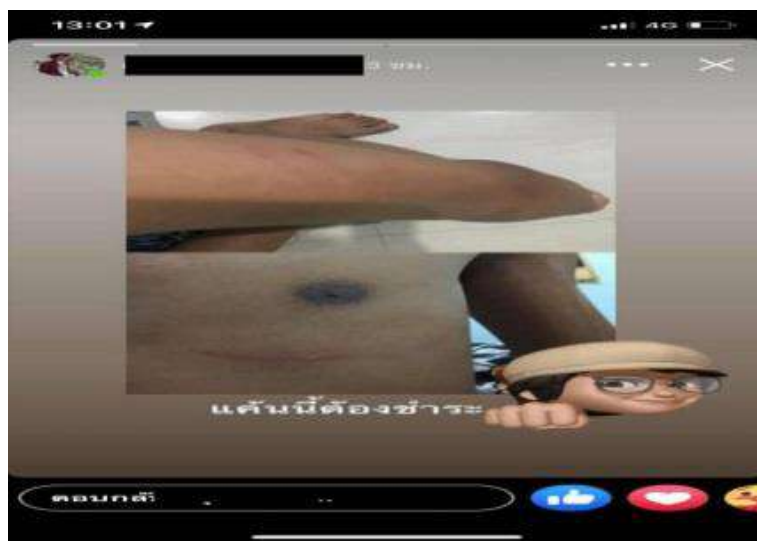
3. สาเหตุการทะเลาะวิวาท

สาเหตุการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาสายอาชีพศึกษามาจากเหตุปัจจัยหลายประการ ดังต่อไปนี้

- 1) การปลูกฝังค่านิยมและทัศนคติเกี่ยวกับความรักในสถาบันการศึกษาในทางที่ผิด
- 2) ค่านิยมในเรื่องศักดิ์ศรีของสถาบันโดยใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา
- 3) ค่านิยมการใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาจากรุ่นพี่สู่รุ่นน้อง
- 4) สภาพครอบครัวแตกแยก ขาดความอบอุ่นและการดูแลเอาใจใส่จากผู้ปกครอง
- 5) สภาพแวดล้อมของชุมชน สถานที่มีวุ่นวาย และแหล่งอบายมุข
- 6) ขาดการปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีต่อบทบาทการเป็นนักเรียนนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง
- 7) พฤติกรรมส่วนบุคคลที่ต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน รุ่นพี่และรุ่นน้อง
- 8) เกิดจากความเชื่อผิดๆ ในการให้ความสำคัญกับสัญลักษณ์ของสถาบันการศึกษา
- 9) การนำเสนอของสื่อในรูปแบบต่างๆ ทำให้เกิดการลอกเลียนแบบหรืออาจก่อให้เกิดความขัดแย้งเพิ่มขึ้น
- 10) การบังคับใช้กฎหมายที่ขาดประสิทธิภาพเนื่องจากมองว่าผู้ก่อเหตุเป็นเยาวชน
- 11) การแพร่ระบาด และการแก้ปัญหาโดยใช้สารเสพติด
- 12) ช่วงเวลาระหว่างมาเรียนและหลังเลิกเรียนที่กำหนดเวลาตรงกับสถาบันอื่น ทำให้นักเรียนนักศึกษาได้มีโอกาสรวมกลุ่มกันเป็นจำนวนมาก ทำให้มีโอกาสเผชิญหน้ากันและก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาทได้ง่าย
- 13) การถูกยั่วยุ ทำทนาย ทางสื่อสังคมออนไลน์
- 14) อยู่ในช่วงวัยรุ่น วัยคะนอง ทำให้สามารถก่อเหตุทะเลาะวิวาทได้ง่าย เนื่องมาจากความด้อยวุฒิภาวะ ขาดการควบคุมอารมณ์ การยังคิดในการกระทำต่างๆ ความแปรปรวนของอารมณ์จากช่วงเปลี่ยนวัยจากวัยเด็กสู่วัยรุ่น ความอ่อนด้อยประสบการณ์ทำให้ถูกชักจูงไปสู่การกระทำผิดได้ง่าย
- 15) ปัญหาส่วนตัวและปัญหาด้านคู่สาว

ภาพที่ 5 การรับน้องที่ไม่เหมาะสมของรุ่นพี่เพื่อปลูกฝังค่านิยมการรักสถาบันในทางที่ผิด

ภาพที่ 6 การทำทนายกันทางสื่อออนไลน์ของนักเรียนนักศึกษาสายอาชีพศึกษา

4. ประโยชน์การแก้ไขปัญหาคณะทะเลาะวิวาท

1. ได้คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่ายในการสร้างความร่วมมือทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับเพื่อแก้ปัญหาคณะทะเลาะวิวาทของสถานศึกษา
2. ได้มาตรการและแนวทางป้องกันปัญหาคณะทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา
3. ปัญหาคณะทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาได้รับการแก้ไขอย่างเป็นระบบ
4. ปัญหาคณะเกิดเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาลดน้อยลง

5. วิทยาลัยเกิดภาพลักษณ์ที่ดีขึ้นในมุมมองของผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม
6. วิทยาลัยได้รับความเชื่อมั่นและความพึงพอใจจากนักเรียนนักศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม
7. นักเรียนนักศึกษาได้รับการดูแลด้านความปลอดภัยทั้งด้านร่างกายและจิตใจ
8. นักเรียนนักศึกษาได้รับการปรับเปลี่ยนและส่งเสริมพฤติกรรมในทางที่ดีและเหมาะสม
9. นักเรียนนักศึกษาได้รับการดูแลเอาใจใส่จาก “ระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน” จากสถานศึกษา
10. ทำให้มีนักเรียน และประชาชน ผู้สนใจมาสมัครเรียนที่วิทยาลัยเพิ่มขึ้น
11. สถานประกอบการให้การยอมรับ และรับนักเรียนนักศึกษาเข้าฝึกงาน/ฝึกอาชีพ
12. ทำให้ผู้ปกครองและเยาวชนสนใจมาเรียนต่อสายอาชีวศึกษาเพิ่มมากขึ้น

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย หมายถึง การดำเนินการ และการประสานงาน โดยวิทยาลัยกับบุคคลที่เป็นหัวหน้า/ผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในเขตพื้นที่ของปัญหา การทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา และมีหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรงและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับปัญหา เพื่อรวมตัวเป็นคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย โดยมีวัตถุประสงค์หลักร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา

5.2 การแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา หมายถึง การประสานความร่วมมือกันของบุคคล/หน่วยงานที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกของกลุ่มภาคีเครือข่าย มีการระดมสมองร่วมกัน มีการพึ่งพาอาศัยกัน การให้ทรัพยากรร่วมกัน การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ และปฏิบัติงานร่วมกัน เพื่อสนับสนุนการป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ

5.3 ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา หมายถึง นักเรียนนักศึกษา ตั้งแต่ 2 คน ศึกษาต่างสถาบันการศึกษาและที่มีที่ตั้งของสถาบันเชื่อมต่อกับถนนหมายเลข 34 บางนา-ตราด และถนนทางหลวงแผ่นดิน 314-ลาดกระบัง ฉะเชิงเทรา เกิดการใช้วาจาข่มขู่ ดูหมิ่น ใต้ถ้อยคำทอกล้อ หรืออาจถึงขั้นใช้กำลังและอาวุธเข้าทำร้ายกัน อันส่งผลให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายได้รับอันตราย ทรัพย์สินเสียหาย บาดเจ็บเล็กน้อยทั้งทางด้านร่างกาย/จิตใจ พิกัดเสียชีวิต และส่งผลกระทบต่อประชาชนที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง

5.4 ครูปกครอง หมายถึง ครูที่อบรมสั่งสอนและดูแลนักเรียนนักศึกษาให้อยู่ในระเบียบวินัย และดูแลป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

5.5 คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย หมายถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานหรือผู้บริหารหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวข้อง มารวมตัวกันเป็นคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย โดยมีความสัมพันธ์แนวราบ มีความเสมอภาค เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัย และสถานศึกษาอื่น ๆ

5.6 สายอาชีพศึกษา หมายถึง กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการประกอบสัมมาชีพของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ที่จัดการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

5.7 วิทยาลัย หมายถึง วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

5.8 ชุมชน หมายถึง ประชาชน กลุ่มคนที่อาศัยอยู่ในบริเวณโดยรอบใกล้ที่ตั้งของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ และเป็นประชาชนกลุ่มเป้าหมายที่อาจส่งบุตรหลานมาเรียนต่อสายอาชีพศึกษาที่วิทยาลัย

5.9 พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา หมายถึง ผู้บริหาร และครูปกครองของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ที่ผ่านอบรมหลักสูตรพนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา

5.10 ผู้ปกครอง หมายถึง ผู้เป็นบิดา มารดา หรือบุคคลอื่นที่ให้การอบรมเลี้ยงดู ให้การศึกษาแก่เยาวชน ที่เป็นนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

5.11 นักเรียนนักศึกษา หมายถึง ผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักเรียนนักศึกษา ในสังกัดของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ส่วนที่ 2

มาตรการคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย

1. มาตรการหลัก

- 1) พัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
- 2) คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่ายร่วมกันกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาอย่างชัดเจน
- 3) บุคลากรในสังกัดหน่วยงานกลุ่มภาคีเครือข่ายร่วมกันประสานดำเนินการเฝ้าระวังการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา
- 4) คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่ายร่วมกันประชุมระดมสมองเพื่อกำหนดมาตรการและแนวทางป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาอย่างเป็นระบบอย่างต่อเนื่อง
- 5) หน่วยงานของคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่ายให้ความร่วมมือและสนับสนุนทรัพยากรเพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา
- 6) คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่ายร่วมแลกเปลี่ยนข้อมูล/สารสนเทศ ที่เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา
- 7) คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่ายมีการประเมิน ติดตาม และตรวจสอบการดำเนินงานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง
- 8) คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่ายมีการสร้างสัมพันธภาพที่ดี และการสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มภาคีเครือข่าย

ภาพที่ 7 การประชุมระดมสมองเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย

เงื่อนไขสู่ความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา 5 ประการ

- 1) คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย มีความจริงใจ และให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหา
- 2) คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย ดำเนินการแก้ไขปัญหอย่างต่อเนื่อง
- 3) คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย ประสานการทำงานและให้ความร่วมมือในรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือ
- 4) บุคลากรของวิทยาลัย มีสมรรถนะการทำงานเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพ
- 5) การจัดสรรงบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสนับสนุนการดำเนินงานของคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่ายได้อย่างเพียงพอและมีคุณภาพ

ภาพที่ 8 การประชุมเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทก่อนพัฒนาคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย

ภาพที่ 9 การประชุมคณะทำงานเฝ้าระวังเพื่อป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาท กลุ่มสวนหลวง ร. 9

2. มาตรการเสริม

- 1) จัดกิจกรรมสมานฉันท์ร่วมกันของสถานศึกษาภายในกลุ่มภาคีเครือข่าย
- 2) จัดทำช่องทางการสื่อสารรูปแบบออนไลน์ที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ
- 3) เพิ่มช่องทางการดูแลพฤติกรรมของนักเรียนนักศึกษาโดยเฉพาะทางสื่อสังคมออนไลน์
- 4) ประสานความร่วมมือของบุคลากรในกลุ่มภาคีเครือข่ายเฝ้าระวัง ดูแล ทำการตรวจค้นอาวุธ สารเสพติด และสิ่งผิดกฎหมาย
- 5) จัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้กับนักเรียน นักศึกษา ของสถานศึกษาในสังกัดกลุ่มภาคีเครือข่าย
- 6) จัดกิจกรรมเพื่อละลายพฤติกรรม และส่งเสริมความประพฤติให้กับนักเรียนนักศึกษา ในกลุ่มภาคีเครือข่าย
- 7) คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่ายมีการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการป้องกันแก้ไขปัญหา การทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาให้แก่บุคลากรของหน่วยงาน
- 8) ส่งเสริมสนับสนุนการบังคับใช้ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายอย่างเคร่งครัด
- 9) คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่ายแสวงหาความร่วมมือจากบุคคล/หน่วยงาน เพื่อประสานความร่วมมือในการแก้ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา

ภาพที่ 10 การตรวจค้นอาวุธนักเรียนนักศึกษาโดยคณะครูปกครองของวิทยาลัย

ภาพที่ 11 กิจกรรมปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัย

ภาพที่ 12 กิจกรรมการเพิ่มพูนคุณธรรมจริยธรรมนักเรียน อาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ

ส่วนที่ 3

มาตรการของสถานศึกษา

1. ผู้บริหารวิทยาลัย

- 1) ต้องให้ความสำคัญกับปัญหา โดยกำหนดเป็นนโยบายหลักหรือกำหนดเป็นวาระแห่งวิทยาลัยในการป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา
- 2) ต้องให้การสนับสนุนงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานด้านการดูแลนักเรียนนักศึกษาอย่างเพียงพอและมีคุณภาพ
- 3) ต้องส่งเสริมพัฒนาครูปกครองให้มีความรู้ความสามารถ เกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนและการป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา
- 4) ต้องกำกับ ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานการป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง
- 5) ให้คำปรึกษา แนะนำ และแก้ไขปัญหามาให้แก่บุคลากรผู้ปฏิบัติงาน
- 6) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการทำงานเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพให้แก่บุคลากรในสถานศึกษาในการป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา
- 7) ประสานงานกับผู้บังคับบัญชาของกลุ่มภาคีเครือข่ายและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 8) ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนรูปแบบ “อาชีวศึกษาระบบทวิภาคี” เพื่อให้ นักเรียนนักศึกษามีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง
- 9) สร้างขวัญกำลังใจให้การยกย่องเชิดชูเกียรติให้แก่บุคลากรของสถานศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านการแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาประสบความสำเร็จ

ภาพที่ 13 ป้ายประชาสัมพันธ์ วาระแห่งวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560 - 2563

ภาพที่ 14 ผู้บริหารตรวจเยี่ยมจุดเสี่ยงการเกิดปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา

2. ครูที่ปรึกษา

- 1) ต้องทำความรู้จักนักเรียนนักศึกษาเป็นรายบุคคล
- 2) ต้องทำการคัดกรอง/คัดแยก กลุ่มนักเรียนนักศึกษา โดยเฉพาะนักเรียนนักศึกษา กลุ่มเสี่ยงด้านการทะเลาะวิวาท
- 3) ต้องป้องกันแก้ไขปัญหาของนักเรียนนักศึกษา กลุ่มเสี่ยงด้านการทะเลาะวิวาท

- 4) ต้องส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนนักศึกษาให้ประพฤติปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับหน้าที่ของนักเรียนนักศึกษา
- 5) ต้องออกเยี่ยมบ้านนักเรียนนักศึกษากลุ่มเสี่ยงด้านการทะเลาะวิวาท
- 6) จัดทำข้อมูล ประวัติของนักเรียนนักศึกษาโดยเฉพาะนักเรียนนักศึกษากลุ่มเสี่ยงด้านการทะเลาะวิวาทเป็นรายบุคคล
- 7) ต้องประสานผู้ปกครองของนักเรียนนักศึกษาโดยเฉพาะนักเรียนนักศึกษากลุ่มเสี่ยงด้านการทะเลาะวิวาทเป็นรายบุคคลอย่างต่อเนื่อง
- 8) อบรมให้ความรู้เกี่ยวกับบทลงโทษด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา
- 9) จัดกิจกรรมเชิงบวก เช่น กิจกรรมจิตอาสา เล่นกีฬาและนันทนาการ กิจกรรมต่าง ๆ
- 10) ให้คำปรึกษา แนะนำ นักเรียนนักศึกษาในด้านการเรียนและการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง
- 11) รายงานความประพฤติของนักเรียนนักศึกษาให้ผู้บังคับบัญชา ผู้ปกครอง รับทราบถึงปัญหาและด้านอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์
- 12) มีกระบวนการในการส่งต่อในกรณีที่มีปัญหาที่มีความซับซ้อน ยากลำบากต่อการช่วยเหลือและแก้ไขด้วยตนเอง

ภาพที่ 15 กิจกรรมการคัดกรองนักเรียนนักศึกษาตามระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน

ภาพที่ 16 กิจกรรมการเยี่ยมบ้านนักเรียนนักศึกษากลุ่มเสี่ยงของครูที่ปรึกษา

3. สรุปการครอง

- 1) จัดประชุมคณะกรรมการดำเนินงาน วางแผน ประสานงานกับครูที่ปรึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมพฤติกรรมของนักเรียนนักศึกษา
- 2) ประสานงานกับครูผู้สอน แผนกวิชาต้นสังกัด และหัวหน้างานในการแก้ไขปัญหาของนักเรียนนักศึกษา
- 3) จัดทำแฟ้มข้อมูลจำนวนนักเรียนนักศึกษากลุ่มเสี่ยงด้านปัญหาการทะเลาะวิวาทและปัญหาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
- 4) จัดทำแฟ้มข้อมูลการเดินทางของนักเรียนนักศึกษากลุ่มเสี่ยงด้านปัญหาการทะเลาะวิวาท
- 5) ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบของคณะทำงานภาคีเครือข่ายในระดับปฏิบัติงาน
- 6) ประสานกับพนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนนักศึกษาและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และผู้ปกครองเพื่อแก้ไขปัญหาความประพฤตินักเรียนนักศึกษา
- 7) ปฏิบัติหน้าที่เฝ้าระวังดูแลนักเรียนนักศึกษา ตามจุดที่อาจมีปัญหาการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาตามที่ได้รับมอบหมาย
- 8) ปกครองดูแลนักเรียนนักศึกษาให้อยู่ในระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และกระทรวงศึกษาธิการ
- 9) ดำเนินการสอบสวน สืบสวน พิจารณาลงโทษนักเรียนนักศึกษาตามระเบียบของสถานศึกษา

10) ดำเนินการสรุปผลการปฏิบัติหน้าที่ เสนอต่อผู้บังคับบัญชา/ฝ่ายบริหารให้รับทราบผลการดำเนินงาน

11) รายงานการเกิดเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาต่อผู้บังคับบัญชา/ฝ่ายบริหารอย่างรวดเร็วและทันที่

12) จัดให้มีช่องทางการสื่อสารระหว่างสถานศึกษาผู้ปกครอง ครูที่ปรึกษา กลุ่มภาคีเครือข่าย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ปัญหาให้ทันต่อสถานการณ์

13) เชิญผู้ปกครองร่วมประชุมแก้ไขปัญหาเรียนนักศึกษาผู้ก่อเหตุทะเลาะวิวาท

14) การแสวงหาข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการเกิดทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา

15) ส่งเสริมกิจกรรมการแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา เช่น การตรวจ ค้นอาวุธ สารเสพติด และสิ่งผิดกฎหมาย

ภาพที่ 17 การปฏิบัติงานร่วมกันของครูปกครอง และบุคลากรของหน่วยงานในกลุ่มภาคีเครือข่าย

4. บุคลากรทางการศึกษา

- 1) สนับสนุนอำนวยความสะดวกให้ความช่วยเหลือครูผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา
- 2) พนักงานขับรถให้บริการออกตรวจร่วมกับครูปกครองเพื่อดูแลป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา
- 3) เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ตรวจสอบดูแลความปลอดภัยในสถานศึกษา ร่วมกับครูเวรประจำวัน
- 4) จัดทำแฟ้มข้อมูล และจัดเก็บข้อมูล ทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาคำนวณความเสียด้านเอกสารข้อมูล
- 5) ร่วมประสานงานกับผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับครูปกครองและครูที่ปรึกษาในการดำเนินแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา
- 6) ร่วมแก้ปัญหา ส่งเสริมพฤติกรรมร่วมกับครูที่ปรึกษา ครูปกครอง และผู้ปกครองของนักเรียนนักศึกษา
- 7) สนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการจัดการประชุมคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา
- 8) จัดเตรียมเอกสารข้อมูล วาระการประชุมและจัดทำรายงานการประชุม
- 9) คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา
- 10) ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาโดยเคร่งครัด

ภาพที่ 18 การป้องกันปัญหาทะเลาะวิวาทของบุคลากรทางการศึกษา กับบุคลากรของหน่วยงานกลุ่มภาคีเครือข่าย

ภาพที่ 19 มาตรการป้องกันปัญหาทะเลาะวิวาทของบุคลากรวิทยาลัย/กลุ่มภาคีเครือข่าย

บรรณานุกรม

- จิราภรณ์ อำนวยเถลิงศักดิ์. (2540). การศึกษาปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ชลัท ประเพ็ญรัตนา. (2556). แนวทางในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติระหว่างนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีปทุมวันกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออกวิทยาเขตอุเทนถวาย. วารสารพัฒนบริหารศาสตร์, 52(2), 151-173.
- ณัฐฐาภรณ์ ไส้กันทัต. (2557). พฤติกรรมการใช้ความรุนแรง กรณีศึกษาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารกระบวนการยุติธรรม, 7(3), 99-119.
- ณภัทรรัตน์ ไชยอัศวกรัลป์. (2559). การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาเครือข่ายกลุ่มเยาวชนในการป้องกันการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ
- เดือนใจ ชาลี. (2539). การศึกษามาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษาอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมสงเคราะห์มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ธนเดช อรรถสิงห์. (2557). การก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร. (สารนิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต, กรุงเทพฯ.
- นักศึกษากลุ่มแพทย. (2561). แนวทางการแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษากรณีศึกษา: นักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ และนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีกรุงเทพ. เอกสารวิชาการกลุ่ม (หลักสูตรประกาศนียบัตรแนวคิดพื้นฐานการจัดการความขัดแย้งด้วยสันติวิธี รุ่นที่ 3). กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.
- นworรัตน์ ทรงเกียรติกุล. (2560). มาตรการป้องกัน แก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุณวุฒิปริญญาตรี ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสวนดุสิต, กรุงเทพฯ.

- บุญภรณ์ แสงเทศ. (2560). *มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันการทะเลาะวิวาทใช้ความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษาตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546.* (วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีปทุม, กรุงเทพฯ.
- ผ่องพรรณ แววิเศษ. (2534). *ลักษณะจิตสังคมเพื่อการป้องกันพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของวัยรุ่น.* (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยมหิดล, นครปฐม.
- มาตรการเฝ้าระวังและแนวทางแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท.(2562). *มาตรการเฝ้าระวังและแนวทางแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท.* สมุทรปราการ: วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกสมุทรปราการ.
- วีรพล เจริญวิศาล. (2545). *การก่อการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา อาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร.* (สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเกริก. กรุงเทพฯ.
- สรยุทธ จิโรภาส. (2558). *ปัจจัยที่มีผลต่อการทะเลาะวิวาทของนักศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ.* (วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมวิทยามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2560). *การประชุมยกระดับการเฝ้าระวังป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท.* กรุงเทพฯ: โรงแรมตรัง.
- หน่วยศึกษานิเทศก์. (2557). *คู่มือปฏิบัติงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนอาชีวศึกษา.* กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
- หทัยรัตน์ งามดี. (2562). *การศึกษาเรื่อง การทะเลาะวิวาทของนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย: กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาคตะวันออก.* (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- เอกสารงานครุที่ปรึกษา. (2562). *แฟ้มประวัตินักเรียนนักศึกษา [ไฟล์ข้อมูล].* สมุทรปราการ: วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ.
- เอกสารงานพัสดุ. (2562). *ทะเบียนครุภัณฑ์. [ไฟล์ข้อมูล].* สมุทรปราการ: วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ.
- เอกสารงานปกครอง. (2562). *แฟ้มข้อมูลนักเรียนนักศึกษากลุ่มเสี่ยงทะเลาะวิวาท [ไฟล์ข้อมูล].* สมุทรปราการ: วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ.

ภาคผนวก ก

ประกอบด้วย

1. ผังคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย
2. รายชื่อและเบอร์โทรศัพท์คณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย
3. รายชื่อและเบอร์โทรศัพท์ครูปกครองกลุ่มภาคีเครือข่าย
4. รายชื่อคณะผู้บริหาร ครูปกครองวิทยาลัย

คณะกรรมการภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา

นายสุภมิตร ศิริกัณฑ์ตะมากุล

พันตำรวจเอกมงคล อ่อนแก้ว

นางสุนิสา อนันตกุล

จำรัสเอก ดร.สมพร ชูทอง

พันตำรวจเอกกิตติสันต์ ชะนะ

นายภัคภพ อินทองคำ

นายรังสรรค์ ยั่งยืน

พันตำรวจเอกกฤษณ์รัฐ วงษ์กล้าหาญ

นางสาววันเพ็ญ หงส์บิน

ดร.ประเสริฐ กลิ่นชู

พันตำรวจเอกสุรภกิจ อินอ้า

นางปาลิกา นิธิประเสริฐกุล

ดร.พงศศิลาปี รัตนอุดม

พันตำรวจเอกนิรันดร พักสุบัน

ดร.วิชัย จันทร์จำรูญ

ดร.เอกมล แสงหิรัญ

พันตำรวจจวิโรจน์ ตัดไธ

นายพิรุฬห์ วิริยะประภอบ

นายสมหมาย ศรีประสิทธิ์

พันตำรวจเอกสายชล สุวรรณบุตร

นายเชาวลิตร์ บุญรอด

ดร.วรรณา ตันประภัสร์

นายดำรงฤทธิ์ จำปาทอง

นายสมบัติ อภิบาลศรี

**รายชื่อคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ**

ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง / เบอร์โทรศัพท์
1. นายศุภมิตร ศิริกัณฐะมากุล	ศึกษาธิการจังหวัดสมุทรปราการ เบอร์โทร 061-4211-718
2. จำลิบเอก ดร.สมพร ชูทอง	ประธานกรรมการอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ เบอร์โทร 086-3880-515
3. นายรังสรรค์ ยั่งยืน	ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ เบอร์โทร 086-8998-035
4. นายประเสริฐ กลิ่นชู	ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคตะวันออก (อี.เทค) เบอร์โทร 094-8794-162
5. ดร.พงศสิลป์ รัตนอุดม	ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพกาญจนาภิเษก หนองจอก เบอร์โทร 087-5824-304
6. ดร.เอกมล แสงหิรัญ	ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีกรุงเทพ เบอร์โทร 081-8705-701
7. นายสมหมาย ศรประสิทธิ์	ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคจุฬารัตน์ (ลาดขวาง) เบอร์โทร 081-8534-514
8. ดร.วรรณดา ต้นประภัสร์	ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีชลบุรี เบอร์โทร 081-8502-452
9. พันตำรวจเอกมงคล อ่อนแก้ว	ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบางแก้ว เบอร์โทร 083-5914-444
10. พันตำรวจเอกกิตติศักดิ์ ชะนะ	ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบางปะกง เบอร์โทร 081-4421-705
11. พันตำรวจเอกกฤษณัฐ วงษ์กล้าหาญ	ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบางป่อ เบอร์โทร 089-2053-551
12. พันตำรวจเอกสุรกิจ อินอ่ำ	ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรเป็ริง เบอร์โทร 085-7335-353
13. พันตำรวจเอกนิรันดร พักสุบัน	ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบางเสาธง เบอร์โทร 092-5391-549

ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง / เบอร์โทรศัพท์
14. พันตำรวจวิโรจน์ ตัดใส	ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบางพลี เบอร์โทร 091-9758-888
15. พันตำรวจเอกสายชล สุวรรณบุตร	ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรบางพลีน้อย เบอร์โทร 083-4388-353
16. นายดำรงฤทธิ์ จำปาทอง	ประธานชมรมศิษย์เก่า วท.กาญจนานิกษก สมุทรปราการ เบอร์โทร 095-5854-836
17. นางสุนิสา อนันตกุล	ขนส่งจังหวัดสมุทรปราการ เบอร์โทร 081-7326-049
18. นายภัคภพ อินทองคำ	ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและ เยาวชนจังหวัดสมุทรปราการ เบอร์โทร 081-9091-067
19. นางสาววันเพ็ญ หงส์บิน	ผู้อำนวยการกลุ่มลูกเสือ ยุวกาชาด และกิจการ นักเรียน สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สมุทรปราการ เบอร์โทร 062-8875-058
20. นางปาติกา นิธิประเสริฐกุล	ผู้อำนวยการกลุ่มลูกเสือ ยุวกาชาด และกิจการ นักเรียน สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรปราการ เบอร์โทร 086-8209-616
21. ดร.วิชัย จันทร์จำรูญ	ประธานกรรมการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนานิกษก สมุทรปราการ เบอร์โทร 086-9720-634
22. นายพิรุฬห์ วิริยะประกอบ	ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพบางปะกง เบอร์โทร 095-9356-229
23. นายเชาวลิตร์ บุญรอด	ประธานชมรมผู้ปกครองวิทยาลัยเทคนิคกาญจนานิกษก สมุทรปราการ เบอร์โทร 081-8031-433
24. นายสมบัติ อภิบาลศรี	รองผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนานิกษก สมุทรปราการ เบอร์โทร 087-6053-153

รายชื่อคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

วิทยาลัยการอาชีพกาญจนาภิเษกหนองจอก

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	เบอร์โทรศัพท์	ตำแหน่ง
1	นายพงศ์ศิลป์ รัตนอุดม	086-873-9955	ผู้อำนวยการ
2	นายณัฐพล ฉลุทอง	081-905-0526	รองผู้อำนวยการ
3	นายมานิช ซอเฮง	081-447-4026	หัวหน้างานปกครอง
4	นายณัฐวัตร ทีชะพร	087-705-6241	ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง
5	นางสมพร ไชยภาสาศ	082-466-3134	ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง
6	ว่าที่ร้อยตรีหญิงมนฤดี แก้วประดิษฐ์	089-600-3417	ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง
7	นางสาวพัฒนชากร แสนจินดา	089-765-5639	ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง
8	นางสาวมนัสนันท์ มะกอง	089-639-7853	ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง
9	นางสาวพรกนก พวงมาลา	087-164-5234	ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง
10	นางสาวเจริญพร ทักทาย	061-399-7720	ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง
11	นางจิราภรณ์ ใจกล้า	094-551-7675	ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง
12	นางสาวบุศนา ศิริยามัน	085-510-2303	ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง
13	นางสาวอังคณา อินทร์ดา	085-169-3003	ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง
14	นางสาวพวงแก้ว นุดนาปี	086-882-2738	ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง
15	นางสาวกาญจนา สาดา	089-490-6123	ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง
16	นางสาววาสนา นุดนาปี	087-925-2585	ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง

วิทยาลัยการอาชีพบางปะกง

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	เบอร์โทรศัพท์	ตำแหน่ง
1	นายพิรุฬห์ วิริยะประกอบ	095-935-6229	ผู้อำนวยการ
2	นายณพพร กิ่งเฮง	086-623-3587	รองผู้อำนวยการ
3	นายพงศ์พันธ์ เสนาทัศน์เสถียร	080-633-8947	หัวหน้างานปกครอง
4	นางสาวรัตติยา วานิชกลาง	086-9011324	ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง
5	นายธีระพล บุญชัย	092-919-9903	ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง
6	นายประสิทธิ์ เกษประทุม	089-243-4835	ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง
7	นางสาวรัชก อุ่นจิตร	081-637-5665	ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง
8	นางสาวกัญญารัตน์ มิ่งอรุณ	094-423-9541	ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง
9	นายไกรวิทย์ ไตสงคราม	061-272-4632	ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง
10	นางอรอุษา แสงจรัส	086-836-7391	ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง
11	นางสุพรรณิ บุญนาค	092-710-4570	ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง

วิทยาลัยเทคนิคจุฬารักษ์ (ลาดขวาง)

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	เบอร์โทรศัพท์	ตำแหน่ง
1	นายสมหมาย ศรีประสิทธิ์	081-853-4514	ผู้อำนวยการ
2	นายเอกวิสต์ พุกสวัสดิ์	080-441-1022	รองผู้อำนวยการ
3	นายสุพจน์ ใจอารีย์	081-983-4839	หัวหน้างานปกครอง
4	นายวันนิวัต พรหมสุวรรณ	081-905-8186	ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง
5	นางสาวสุวรรณี เพ็ชรดี	086-093-3860	ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง
6	นางสาวปนัดดา เพ็ญเจริญชัยสกุล	086-395-9562	ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง
7	นายอนุชา อุดมพันธ์	086-888-5662	ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง
8	นายกฤษฎากร ม่วงศรี	063-220-9990	ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง
9	นายฤทธิกร ฐูปหอม	091-514-9656	ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง
10	นายเอกลักษณ์ นิลบรรจง	087-011-2527	ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง
11	นางสาวกนกวรรณ ทองทวี	095-662-5570	ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง
12	นางศิริญา ตุ่มศิริ	081-554-8648	ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง

วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคตะวันออก (อี.เทค)

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	เบอร์โทรศัพท์	ตำแหน่ง
1	นายประเสริฐ กลิ่นชู	094-879-4162	ผู้อำนวยการ
2	นายไพโรจน์ เลิศกิจเจริญผล	082-456-3355	รองผู้อำนวยการ
3	นายหาญณรงค์ จงเื้อนกลาง	081-292-2566	หัวหน้างานปกครอง
4	นายอนันท์ แสนยศ	089-002-2871	ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง
5	นายบัญญัติ คงชนะ	084-649-2114	ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง
6	นายวิชัย สุขเกษม	096-891-9787	ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง
7	นายเอนก ราชสมบุรณ์	092-629-2874	ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง

วิทยาลัยเทคโนโลยีกรุงเทพ (กรุงเทพช่าง)

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	เบอร์โทรศัพท์	ตำแหน่ง
1	ดร.เอกมล แสงหิรัญ	081-870-5701	ผู้อำนวยการ
2	นายสมชาย อ้วนสกุล	081-566-6174	รองผู้อำนวยการ
3	นายนิรันดร์ มากลั่น	086-8057641	หัวหน้างานปกครอง
4	นายประชิดศักดิ์ ชมภูแสง	088-0072951	ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง
5	นายสุวิชาติ ดลประสิทธิ์	086-0050427	ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง
6	นางสาวจุฑารัตน์ โคบุญ	080-3541578	ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง
7	นายไพฑูรย์ เกียรติทาทราย	086-1786243	ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง

วิทยาลัยเทคโนโลยีชลบุรี

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	เบอร์โทรศัพท์	ตำแหน่ง
1	ดร.วรรณดา ตันประภัสร์	081-850-4520	ผู้อำนวยการ
2	นายสมนึก น้อยใจนัก	095-060-1466	หัวหน้างานปกครอง
3	นายสนธยา สร้อยศิริ	089-602-5926	ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง

ข้อมูลคณะผู้บริหาร/ครูปกครอง วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

รูปภาพ	ชื่อ/สกุล-ตำแหน่ง
	<p>นายรังสรรค์ ยั่งยืน้อย ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ เจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนนักศึกษา (พสน.) รางวัล เสมารักษ์พิทักษ์ ปี 2563 จากสำนักปลัด ศธ. เบอร์โทร 086-899-8035</p>
	<p>นายสมบัติ อภิบาลศรี รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารทรัพยากร เจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนนักศึกษา (พสน.) รางวัล โล่รางวัลคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่ายฯ จาก สอศ. เบอร์โทร 087-605-3153</p>
	<p>นายชาคริต สุริยะฉาย รองผู้อำนวยการพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา เจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนนักศึกษา (พสน.) รางวัล เสมารักษ์พิทักษ์ ปี 2564 จากสำนักปลัด ศธ. เบอร์โทร 081-066-3310</p>
	<p>นายอุดม เผ่าพงษ์จันทร์ ครูปกครองวิทยาลัย เจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนนักศึกษา (พสน.) รางวัล โล่รางวัลคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่ายฯ จาก สอศ. เบอร์โทร 084-359-4620</p>

รูปภาพ	ชื่อ/สกุล-ตำแหน่ง
	<p>นายอดิเรก ทิวัทฒานนท์ ครูปกครองวิทยาลัย เจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนนักศึกษา (พสน.) รางวัล ครูสดุดี จาก ครูสภา เบอร์โทร 087-559-7232</p>
	<p>นายมนตรี เสนาทศนเสถียร ครูปกครองวิทยาลัย เจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนนักศึกษา (พสน.) รางวัล เกียรติบัตร เป็นผู้ส่งเสริมด้านพฤติกรรมและจัดการ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษา จาก สอศ. เบอร์โทร 092-262-3738</p>
	<p>นายฉัตรชัย พรหมสมบัติ ครูปกครองวิทยาลัย เจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนนักศึกษา (พสน.) รางวัล เกียรติบัตร เป็นผู้ส่งเสริมด้านพฤติกรรมและจัดการ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษา จาก สอศ. เบอร์โทร 082-008-1440</p>
	<p>จำลองตรีรัตน์ พุ่มจำปา ครูปกครองวิทยาลัย เจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนนักศึกษา (พสน.) รางวัล เกียรติบัตร เป็นผู้ส่งเสริมด้านพฤติกรรมและจัดการ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษา จาก สอศ. เบอร์โทร 080-063-6389</p>

รูปภาพ	ชื่อ/สกุล-ตำแหน่ง
	<p>นายวณัฐ สีริจามร ครูปกครองวิทยาลัย เจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนนักศึกษา (พสน.) รางวัล เกียรติบัตร เป็นผู้ส่งเสริมด้านพฤติกรรมและจัดการ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษา จาก สอศ. เบอร์โทร 080-730-6163</p>
	<p>นายชาติชาย ฉัตรทอง ครูปกครองวิทยาลัย เจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนนักศึกษา (พสน.) รางวัล เกียรติบัตร เป็นผู้ส่งเสริมด้านพฤติกรรมและจัดการ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษา จาก สอศ. เบอร์โทร 082-883-1220</p>
	<p>นายพงศธร สิงห์หาพรหม ครูปกครองวิทยาลัย เจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนนักศึกษา (พสน.) รางวัล เกียรติบัตร เป็นผู้ส่งเสริมด้านพฤติกรรมและจัดการ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษา จาก สอศ. เบอร์โทร 098-260-1109</p>
	<p>นายภัทรพงศ์ ภูมิวัตร ครูปกครองวิทยาลัย เจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนนักศึกษา (พสน.) รางวัล เกียรติบัตร เป็นผู้ส่งเสริมด้านพฤติกรรมและจัดการ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษา จาก สอศ. เบอร์โทร 087-545-9508</p>

รูปภาพ	ชื่อ/สกุล-ตำแหน่ง
	<p>นายธนภาพร อินวงศ์ ครูปกครองวิทยาลัย เจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนนักศึกษา (พสน.) รางวัล เกียรติบัตร เป็นผู้ส่งเสริมด้านพฤติกรรมและจัดการ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษา จาก สอศ. เบอร์โทร 083-040-5160</p>
	<p>นายพีรวิชญ์ เชาว์ช่างเหล็ก ครูปกครองวิทยาลัย เจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนนักศึกษา (พสน.) รางวัล เกียรติบัตร เป็นผู้ส่งเสริมด้านพฤติกรรมและจัดการ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษา จาก สอศ. เบอร์โทร 098-252-6300</p>
	<p>นายชลวิทย์ ภูทองนาค ครูปกครองวิทยาลัย เจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนนักศึกษา (พสน.) รางวัล เกียรติบัตร เป็นผู้ส่งเสริมด้านพฤติกรรมและจัดการ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษา จาก สอศ. เบอร์โทร 082-107-7443</p>

ภาคผนวก ข

ประกอบด้วย

1. เครื่องมือและอุปกรณ์งานปกครอง
2. ข้อมูลรรับส่งนักเรียน
3. แบบประเมินความเสี่ยงด้านปัญหาการทะเลาะวิวาท
4. แบบสรุประดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาท

เครื่องมือและอุปกรณ์งานปกครอง

โครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

รูปภาพ	ชื่อพาหนะ/อุปกรณ์การสื่อสาร
	<p>ชนิดพาหนะ รถตู้ จำนวน 9 ที่นั่ง</p> <p>การปฏิบัติงาน รับ-ส่ง ครูและเจ้าหน้าที่ ประจำจุดเสี่ยง</p> <p>ผู้ขับรถ นายสมใจ แพรเผือก</p> <p>เบอร์โทร 096-107-9466</p>
	<p>ชนิดพาหนะ รถตู้ จำนวน 14 ที่นั่ง</p> <p>การปฏิบัติงาน รับ-ส่ง ครูและเจ้าหน้าที่ ประจำจุดเสี่ยง</p> <p>ผู้ขับรถ นายประสงค์ ดวงสาย</p> <p>เบอร์โทร 089-762-3653</p>
	<p>ชนิดพาหนะ รถยนต์ จำนวน 5 ที่นั่ง</p> <p>การปฏิบัติงาน รถตรวจการณ์ ถนนบางนา-ตราด</p> <p>ผู้ขับรถ นายชาติชาย ฉัตรทอง</p> <p>เบอร์โทร 082-883-1220</p>
	<p>ชนิดพาหนะ รถยนต์ จำนวน 5 ที่นั่ง</p> <p>การปฏิบัติงาน รถตรวจการณ์ ถนนเทพราช-ลาดกระบัง</p> <p>ผู้ขับรถ นายพงศธร สิงห์หาพรหม</p> <p>เบอร์โทร 098-260-1109</p>

รูปภาพ	ชื่อพาหนะ/อุปกรณ์การสื่อสาร
	<p>ชนิดพาหนะ รถยนต์ 6 ล้อ จำนวน 20 ที่นั่ง การปฏิบัติงาน รับ-ส่ง นักเรียน นักศึกษา ถนนรัตนโกสินทร์ 200 ปี-ถนนบางนา-ตราด ผู้ขับรถ นายสมใจ แพรเผือก เบอร์โทร 096-107-9466</p>
	<p>ชนิดพาหนะ รถยนต์ 6 ล้อ จำนวน 20 ที่นั่ง การปฏิบัติงาน รับ-ส่ง นักเรียน นักศึกษา ถนนรัตนโกสินทร์ 200 ปี-ถนนบางนา-ตราด ผู้ขับรถ นายสมศักดิ์ พึ่งพร เบอร์โทร 082-444-5427</p>
	<p>ชนิดพาหนะ รถตู้ จำนวน 14 ที่นั่ง การปฏิบัติงาน รับ-ส่ง นักเรียน นักศึกษา ถนนรัตนโกสินทร์ 200 ปี-ถนนเทพราช-ลาดกระบัง ผู้ขับรถ นายวณัฐ สิริจามร เบอร์โทร 080-730-6136</p>
	<p>ชนิดพาหนะ รถยนต์ จำนวน 10 ที่นั่ง การปฏิบัติงาน รับ-ส่ง นักเรียน นักศึกษา ถนนรัตนโกสินทร์ 200 ปี-ถนนเทพราช-ลาดกระบัง เบอร์โทรผู้ขับรถ นายชลวิทย์ ภูทองนาค เบอร์โทร 082-107-7443</p>

รูปภาพ	ชื่อพาหนะ/อุปกรณ์การสื่อสาร
	<p>ชนิดอุปกรณ์ วิทยุสื่อสาร แบบแม่ข่าย</p> <p>การติดตั้ง รถตรวจการณ์ รถรับ-ส่ง นักเรียน</p> <p>จำนวน 2 เครื่อง</p>
	<p>ชนิดอุปกรณ์ วิทยุสื่อสาร แบบพกพา</p> <p>การติดตั้ง เจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียน</p> <p>นักศึกษา (พสน.)</p> <p>จำนวน 10 เครื่อง</p>

ข้อมูลรถรับส่งนักเรียน/การเฝ้าระวังของบุคลากรหน่วยงานภาคีเครือข่าย

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกสมุทรปราการ

หากมีข้อสงสัยติดต่อได้ที่เบอร์ดังต่อไปนี้

> หัวหน้างานงานปกครอง
นายพีรวิทย์ ชวรางเหล็ก
(อ.เอ็ม) 098-2526300

> ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง
นายมนตรี สมนาทิสมณเดียร
(อ.ด้น) 092-2623738

ตารางเดินรถ รับ-ส่ง
นักเรียน นักศึกษา

สายที่ 1 ถนนรัตนโกสินทร์ 200 ปี - ถนนบางนา-ตราด

ช่วงเช้า จำนวน 2 รอบ (รับเข้าวิทยาลัยฯ)

จุดรับ ปากทางถนนรัตนโกสินทร์ 200 ปี

-รอบที่ 1 เวลา 07.00 น.

-รอบที่ 2 เวลา 07.30 น.

สายที่ 2 ถนนรัตนโกสินทร์ 200 ปี - ถนนเทพราช-ลาดกระบัง - ถนนหลวงแพ่ง

ช่วงเช้า จำนวน 1 รอบ (รับเข้าวิทยาลัยฯ)

จุดรับที่ 1 หมู่บ้านเอื้ออาทรลาดกระบัง

ถนนหลวงแพ่ง (เวลา 06.45 น.)

จุดรับที่ 2 โรงเรียนวัดราชโกษา

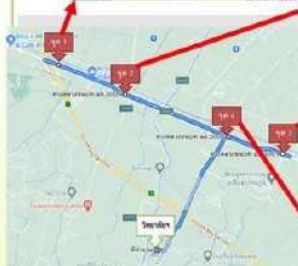
ถนนหลวงแพ่ง (เวลา 07.00 น.)

จุดรับที่ 3 นิคมอุตสาหกรรมเอเชีย

ถนนเทพราช-ลาดกระบัง
(เวลา 07.15 น.)

จุดรับที่ 4 สถานีตำรวจภูธรเป็ร็ง

ถนนเทพราช-ลาดกระบัง
(เวลา 07.30 น.)

หมายเหตุ วิทยาลัยฯ เลิกเรียน เวลา 16.00 น.

แบบประเมินความเสี่ยงด้านปัญหาการทะเลาะวิวาท วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อประเมินและคัดกรองนักเรียนนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยงปัญหาการทะเลาะวิวาท
2. เพื่อติดตาม/เฝ้าระวังในการป้องกันแก้ไขปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนนักศึกษา

กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

วิธีการใช้

ครูที่ปรึกษาและครูปกครองใช้ประเมินด้านปัญหาการทะเลาะวิวาทนักเรียนนักศึกษาแบบประเมินนี้ประกอบด้วยข้อคำถาม 12 ข้อ เป็นมาตรประมาณค่า 3 ระดับ (3 rating scale)

การแปลผลคะแนน

คะแนนรวม	0 คะแนน	หมายถึง	ไม่มีความเสี่ยง
คะแนนรวม ตั้งแต่ 1-4 คะแนน		หมายถึง	มีความเสี่ยง
คะแนนรวม ตั้งแต่ 5-8 คะแนน		หมายถึง	มีความเสี่ยงมาก
คะแนนรวม ตั้งแต่ 9 คะแนนขึ้นไป		หมายถึง	มีความเสี่ยงมากที่สุด

การนำไปใช้ประโยชน์

สำหรับครูที่ปรึกษา/ครูปกครองในการประเมิน และคัดกรองนักเรียนนักศึกษา

ผู้ให้แบบประเมิน

ครูครูที่ปรึกษา/ครูปกครอง

ข้อจำกัด

ไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อการวินิจฉัยความผิดปกติทางจิตเวช

การให้คะแนน	ไม่เคยทำเลย	0 คะแนน
	ทำเป็นบางครั้ง	1 คะแนน
	ทำค่อนข้างบ่อย	2 คะแนน

แบบประเมินความเสี่ยงด้านปัญหาการทะเลาะวิวาท 12 คำถาม

ชื่อ.....นามสกุลครูที่ปรึกษา.....

ระดับ.....ชั้นปีที่.....แผนกวิชา.....

โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับความจริง เกี่ยวกับนักเรียนนักศึกษาในช่วง 1 ภาคเรียนที่ผ่านมา

ข้อคำถาม	X ค่า น้ำหนัก	ไม่เคย ทำเลย	ทำเป็น บางครั้ง	ทำค่อนข้างบ่อย
1. ทำทนายช่วยกันทางสื่อออนไลน์	1			
2. เเชิญหน้าตะโกนด่าทอกัน	1			
3. คบกับเพื่อนที่มีปัญหาการทะเลาะวิวาท	1			
4. ถูกทำร้ายบาดเจ็บจากการทะเลาะวิวาท	1			
5. สนิทกับคนที่มีปัญหาการทะเลาะวิวาท	2			
6. พกพาอาวุธ เพื่อป้องกันตัว	2			
7. เตรียมการก่อเหตุทะเลาะวิวาท	2			
8. พกพาอาวุธ เพื่อเตรียมก่อเหตุ	3			
9. มีพฤติกรรมประกอบอาวุธใช้เอง	3			
10. อยู่ร่วมในเหตุการณ์ทะเลาะวิวาท	3			
11. เป็นผู้นำในการก่อเหตุทะเลาะวิวาท	4			
12. ก่อเหตุทะเลาะวิวาทตกเป็นคดีความ	4			
รวมคะแนน				

แบบฟอร์ม: งานปกครอง/งานครูที่ปรึกษา

ลงชื่อ.....ครูที่ปรึกษา

ลงชื่อ.....ครูปกครอง

(.....)

(.....)

...../...../.....

...../...../.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง

**แบบสรุประดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา
วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ**

ระดับความรุนแรง/ลักษณะของปัญหาการ ทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา	จำนวนปัญหาการทะเลาะวิวาท ของนักเรียนนักศึกษา		
	ภาคเรียนที่	ภาคเรียนที่	หมายเหตุ
1. ยั่วยุทำทายเป็นทางสื่อสังคมออนไลน์			
2. ตะโกนด่าทอทำทายเป็นด้วยคำหยาบ			
3. การขว้างปาสิ่งของเข้าใส่กัน			
4. เตรียมการก่อเหตุทะเลาะวิวาท			
5. วิ่งไล่กวดเพื่อจะทำร้ายกัน			
6. ถูกกรรโชกทรัพย์สิน (ตบทรัพย์)			
7. ทรัพย์สินผู้ร่วมก่อเหตุเสียหาย			
8. สร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนและสังคม			
9. ทรัพย์สินผู้ไม่เกี่ยวข้องเสียหาย			
10. ถูกทำร้ายบาดเจ็บเล็กน้อย			
11. ได้รับผลกระทบต่อสภาพจิตใจ			
12. ตกเป็นคดีความตามกฎหมาย			
13. ถูกทำร้ายบาดเจ็บสาหัส			
14. ถูกทำร้ายสูญเสียอวัยวะ/พิการ			
15. ถูกทำร้ายสูญเสียชีวิต			
รวมจำนวน (ครั้ง)			

แบบฟอร์ม: งานปกครอง/งานครูที่ปรึกษา

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

(.....)

ตำแหน่ง.....

กิจกรรม/โครงการป้องกันการทะเลาะวิวาท

กิจกรรม/โครงการหลัก

1. ส่งเสริมด้านคุณธรรมจริยธรรม
2. การแข่งขันกีฬาและดนตรีภายในสถานศึกษา
3. สุภาพชนคนอาชีวศึกษา

กิจกรรม/โครงการเสริม

1. โครงการปฐมนิเทศ และประชุมผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษาใหม่
2. โครงการจัดทำคู่มือนักเรียนนักศึกษา(ภาคปกติ)
3. โครงการคัดกรองผู้เรียนเพื่อจำแนกกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหาเพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนนักศึกษา
4. โครงการเยี่ยมบ้านนักเรียนนักศึกษา
5. โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาศักยภาพครูที่ปรึกษาและแนวทางการลดปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนอาชีวศึกษา
6. โครงการติดตามผู้เรียนอาชีวศึกษาที่ออกกลางคัน
7. โครงการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล
8. โครงการเข้าค่ายอบรมปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนนักศึกษา
9. โครงการประชุมเครือข่ายเฝ้าระวังป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนนักศึกษา
10. โครงการเฝ้าระวังความประพฤติของนักเรียนนักศึกษา(จุดเสี่ยง)
11. โครงการอบรมแกนนำเยาวชนรุ่นใหม่ห่างไกลยาเสพติด
12. โครงการประชุมผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษา
13. โครงการประชุมกลุ่มภาคีเครือข่ายฯ
14. โครงการกีฬาภายในด้านกีฬาเสพติด KPSP TECH SPORT DAY
15. โครงการแข่งขันกีฬาอาชีวะเกมส์ ระดับอาชีวศึกษาจังหวัด/ระดับภาค/ระดับชาติ
16. โครงการกีฬาภายในสถานศึกษา

คำสั่งวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ที่ ๙๓ / ๒๕๖๓

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมความประพฤตินักเรียน นักศึกษา
ประจำภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๓

ตามที่กระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีนโยบายส่งเสริมความประพฤตินักเรียน นักศึกษา และคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓๐/๒๕๕๙ เรื่อง มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา โดยให้วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ เป็นศูนย์เฝ้าระวังนักเรียน นักศึกษาทะเลาะวิวาท เพื่อป้องปรามนักเรียน นักศึกษาทะเลาะวิวาทและรายงานเหตุการณ์อย่างรวดเร็ว พร้อมเสริมสร้างให้นักเรียน นักศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ จึงจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษา อำนวยความสะดวกในการเดินทางและป้องกันมิให้นักเรียน นักศึกษามีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมที่สร้างความเดือดร้อนแก่ประชาชนทั่วไปหรือแก่ตัวนักเรียน นักศึกษาเองในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการที่เป็นจุดเสี่ยงต่อการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา ในช่วงวันจันทร์ถึงวันศุกร์ เวลา ๐๖.๐๐-๐๘.๐๐ น. เย็นเวลา ๑๗.๓๐-๑๘.๓๐ น. หรือ ๑๘.๓๐-๑๙.๓๐ น. ติดต่อประสานงาน ตลอด ๒๔ ชั่วโมง นั้น

เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงขอแต่งตั้งคณะกรรมการทำหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียน นักศึกษา มีรายนามดังนี้

๑. คณะกรรมการอำนวยการ มีหน้าที่ ประสานงานกับคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย ให้คำปรึกษาแนะนำ อำนวยความสะดวกให้คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ให้ดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย คณะกรรมการประกอบด้วย

๑.๑ นายรังสรรค์	ยังน้อย	ประธานกรรมการ
๑.๒ นายสมบัติ	อภิบาลศรี	กรรมการ
๑.๓ นายชาคริต	สุริยะฉาย	กรรมการ
๑.๔ นายอุดม	เผ่าพงษ์จันทร์	กรรมการและเลขานุการ

๒. คณะกรรมการฝ่ายตรวจวินัยนักเรียน นักศึกษา คณะกรรมการประกอบด้วย

ตรวจการณ์ แยกปากทางวัดบางบ่อ ถึง หน้าโฮมโปร บางพลี/ตลาดกิ่งแก้ว

๒.๑ นายมนตรี	เสนาทศนเสถียร	กรรมการ
๒.๒ นายชาติชาย	ฉัตรทอง	กรรมการ

จุดที่ ๑ แยกถนนรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี และหน้าโรงพยาบาลรวมชัยประชารักษ์ กม.๒๙

๒.๓ นายมนตรี	กมลนาวิน	กรรมการ
๒.๔ จำสับตรินท์	พุ่มจำปา	กรรมการ

/-๒- จุดที่ ๒ หน้าโรงพยาบาล

จุดที่ ๒ หน้าโรงพยาบาลบางนา ๒		
๒.๕ นายภัทรพงศ์	ภูมिवัตร	กรรมการ
๒.๖ นายอภิรักษ์	โทยหวล	กรรมการ
จุดที่ ๓ หน้ามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ		
๒.๗ นายทรงยศ	ชานอ่อนตา	กรรมการ
๒.๘ นายพีรวิชัย	เชาว์ช่างเหล็ก	กรรมการ
จุดที่ ๔ หน้าโฮมโปรบางพลี/ตลาดกิ่งแก้ว		
๒.๙ นายฉัตรชัย	พรหมสมบัติ	กรรมการ
๒.๑๐ นายสวิตต์	ศิริพงษ์	กรรมการ
จุดที่ ๕ หน้านิคมอุตสาหกรรมเอเชีย/หมู่บ้านสันติสุข		
๒.๑๑ นายวณัฐ	สิริจามร	กรรมการ
จุดที่ ๖ สี่แยกเป็ริง/หน้าวัดราชโกษา		
๒.๑๒ นายศุภเกียรติ	สิงห์หน	กรรมการ
๒.๑๓ นายธนาพร	อินวงศ์	กรรมการ

มีหน้าที่ ประสานงานกับคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย ออกตรวจประจำพื้นที่เสี่ยงโดยประสานงานกับคณะครู เจ้าหน้าที่ตำรวจ บุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องป้องปรามไม่ให้นักเรียน นักศึกษา ทะเลาะวิวาท เก็บหลักฐานภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว หรือสิ่งของอื่นใดที่เป็นหลักฐานอันเชื่อว่าจะก่อให้เกิดเหตุทะเลาะวิวาทโดยให้เรียกตรวจค้น เจริจา ไกล่เกลี่ยหรือต้อรอง มิให้เกิดเหตุ หากสุดวิสัย ให้ดำเนินการแจ้งตำรวจเพื่อระงับเหตุ รายงานเหตุการณ์ตามลำดับ

๓. คณะกรรมการฝ่ายประสานงาน คณะกรรมการประกอบด้วย

๓.๑ นายอุดม	เผ่าพงษ์จันทร์	รักษาการในตำแหน่ง รองผู้อำนวยการ	ประธานกรรมการ
๓.๒ นายพรหมเมศร์ ไกรวิชัย		ฝ่ายพัฒนากิจการฯ	กรรมการ
๓.๓ นายมนตรี กมลนาวัน		ครูปกครอง	กรรมการ
๓.๔ นายวณัฐ	สิริจามร	ครูปกครอง	กรรมการ
๓.๕ นายธวัชชัย	พัลวัฒน์	ครูปกครอง	กรรมการ
๓.๖ นายธนาพร	อินวงศ์	ครูปกครอง	กรรมการ
๓.๗ นายชาติชาย	ฉัตรทอง	ครูปกครอง	กรรมการ
๓.๘ นายกษิต์เดช	เพ็ญพวง	ครูปกครอง	กรรมการ
๓.๙ นางสาวรรษิษฐา คำขาว		ครูปกครอง	กรรมการ
๓.๑๐ นางสาววินัส โฉมทอง		ครูปกครอง	กรรมการ
๓.๑๑ นางสาวศิริญา นาราช		หัวหน้างานครูที่ปรึกษา	กรรมการ
๓.๑๒ นายพีรวิชัย	เชาว์ช่างเหล็ก	ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง	กรรมการ

/-๓- ๓.๑๓ นางสาวอรสา.....

๓.๑๓ นางสาวอรสา หมัดแสง เจ้าหน้าที่งานปกครอง กรรมการ
 ๓.๑๔ นายมนตรี เสนาทัศน์เสถียร หัวหน้างานปกครอง กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ ประสานงานกับคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย ประสานงานความร่วมมือกับหน่วยงานราชการ หน่วยงานเอกชนประชาชนทั่วไป ตรวจสอบบ้านนักเรียน นักศึกษากลุ่มเสี่ยง สรุปรายงานเหตุ เสนอผู้บริหารและ สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา ตามลำดับ

๔. คณะกรรมการฝ่ายยานพาหนะ คณะกรรมการประกอบด้วย

๔.๑ นายสมบัติ	อภิบาลศรี	ประธานกรรมการ
๔.๒ นายมนตรี	เสนาทัศน์เสถียร	กรรมการ
๔.๓ นายมนตรี	กมลนาวัน	กรรมการ
๔.๔ นายสุรเชษฐ์	จรรยาพิลาทิพย์	กรรมการ
๔.๕ นายชาติชาย	ฉัตรทอง	กรรมการ
๔.๖ นายพีรวิชัย	เชาว์ช่างเหล็ก	กรรมการ
๔.๗ นายศุภเกียรติ	สิงห์หน	กรรมการ
๔.๘ นายวณัฐ	สิริจามร	กรรมการ
๔.๙ นายชลวิทย์	ภูทองนาค	กรรมการ
๔.๑๐ นายพงศธร	สิงห์หาพรหม	กรรมการ
๔.๑๑ นายสมใจ	แพรเผือก	กรรมการ
๔.๑๒ นายประสงค์	ดวงสาย	กรรมการ
๔.๑๓ นายสมศักดิ์	พິงพร	กรรมการ
๔.๑๔ นายนิพนธ์พล	รัตนชู	กรรมการและเลขานุการ
๔.๑๕ นางสาวศิริภัสสร	น้อยปรีชา	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๔.๑๖ นางสาวนฤมล	ปัญญาคง	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่ ประสานงานกับคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย จัดเตรียมยานพาหนะส่วนกลางในการออกตรวจ ให้พร้อมใช้งานและรับส่งนักเรียน นักศึกษา

๑. นายประสงค์	ดวงสาย	พนักงานขับรถ
ใช้รถยนต์เลขทะเบียน นค ๖๑๔๒ สมุทรปราการ นำครูออกปฏิบัติหน้าที่ประจำจุดเสี่ยง		
๒. นายสมศักดิ์	พິงพร	พนักงานขับรถ
นายพงศธร	สิงห์หาพรหม	ครูประจำรถ
ใช้รถยนต์เลขทะเบียน ๔๐-๑๓๓๙ สมุทรปราการ รับ-ส่ง นักเรียน นักศึกษาหน้านิคมอุตสาหกรรมเอเชีย/หมู่บ้านสันติสุข/สี่แยกเป็ริง/หน้าวัดราชโกษา		
๓. นายสมใจ	แพรเผือก	พนักงานขับรถ
นายชลวิทย์	ภูทองนาค	ครูประจำรถ
ใช้รถยนต์เลขทะเบียน ๔๑-๓๕๐๖ กทม. รับ-ส่ง นักเรียน นักศึกษา แยกปากทางถนนรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี		
๔. นายวณัฐ	สิริจามร	พนักงานขับรถ/ครูประจำรถ
/-๔- ใช้รถยนต์.....		

ใช้รถยนต์ทะเบียน นง ๑๕๐๘ สมุทรปราการ รับ-ส่ง นักเรียน นักศึกษา หน้านิคม
อุตสาหกรรมเอเชีย/หมู่บ้านสันติสุข

๕. นายศุภเกียรติ สิงห์หน พนักงานขับรถ/ครูประจำรถ

ใช้รถยนต์ทะเบียน ๒ ฒฒ ๘๐๐๗ กทม. รับ-ส่ง นักเรียน นักศึกษา หน้าสี่แยกเป็ร็ง/
หน้าวัดราชโกษา

๖. นายมนตรี กมลนาวัน, นายฉัตรชัย พรหมสมบัติ, นายชาติชาย ฉัตรทอง ,นายพีรวิชัย เชาว
ช่างเหล็กนายภัทรพงศ์ ภูมิวัตร์, และนายธนาพร อินวงศ์ ใช้รถยนต์เลขทะเบียน กค ๔๒๑๖ สมุทรปราการ นำครู
ออกปฏิบัติหน้าที่ตรวจดูแลความเรียบร้อยของนักเรียน นักศึกษา ตามพื้นที่จุดเสี่ยง

๕. คณะกรรมการฝ่ายการเงินและการบัญชี คณะกรรมการประกอบด้วย

๕.๑ นายสมบัติ	อภิบาลศรี	ประธานกรรมการ
๕.๒ นางสาววินัส	โฉมทอง	กรรมการ
๕.๓ นางสาววรชัชชฎา	คำขาว	กรรมการ
๕.๔ นางสาวสายม่าน	ภูหล้า	กรรมการ
๕.๕ นางคณิง	สว่างแก้ว	กรรมการ
๕.๖ นางสาวนัยนา	พร้อมสิน	กรรมการและเลขานุการ
๕.๗ นายวีรยุทธ	บุญชู	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๕.๘ นางสาวจุฑารัตน์	บุญชู	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่ ควบคุมการเบิก-จ่ายเงิน ให้ถูกต้องตามหลักการบัญชีและสรุปรายงานผลต่อทางวิทยาลัยฯ

๖. คณะกรรมการฝ่ายประเมินผล คณะกรรมการประกอบด้วย

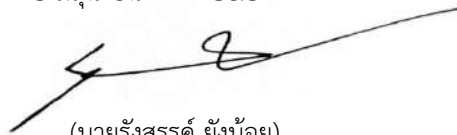
๖.๑ นายชาคริต	สุริยะฉาย	ประธานกรรมการ
๖.๒ นางสาวลลิตพรณ	ไพโรพิจิตร	กรรมการ
๖.๓ นางสาวศรัญญา	หอมละออ	กรรมการ
๖.๔ นายสวิตต์	ศิริพงษ์	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ จัดทำแบบสอบถามและสรุปรายงานผลประเมินกิจกรรม

ผู้ได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ได้รับมอบหมายด้วยความเสียสละ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่
เพื่อเป็นผลดีต่อนักเรียน นักศึกษาและวิทยาลัยฯ ทั้งนี้สามารถเบิกค่าใช้จ่ายได้ตามระเบียบฯ ต่อไป

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายรังสรรค์ ยั่งยืน)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

คำสั่งวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ที่ ๒๐๕ / ๒๕๖๓

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมความประพฤตินักเรียน นักศึกษา
ประจำภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๓

ตามที่กระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีนโยบายส่งเสริมความประพฤตินักเรียน นักศึกษา และคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓๐/๒๕๕๙ เรื่อง มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา โดยให้วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ เป็นศูนย์เฝ้าระวังนักเรียน นักศึกษาทะเลาะวิวาท เพื่อป้องปรามนักเรียน นักศึกษาทะเลาะวิวาทและรายงานเหตุการณ์อย่างรวดเร็ว พร้อมเสริมสร้างให้นักเรียน นักศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีความรับผิดชอบต่อตนเอง และสังคม วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ จึงจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษา อำนวยความสะดวกในการเดินทางและป้องกันมิให้นักเรียน นักศึกษามีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมที่สร้างความเดือดร้อนแก่ประชาชนทั่วไปหรือแก่ตัวนักเรียน นักศึกษาเองในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการที่เป็นจุดเสี่ยงต่อการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา ในช่วงวันจันทร์ถึงวันศุกร์ เข้าเวลา ๐๖.๐๐ – ๐๘.๐๐ น. เย็นเวลา ๑๗.๓๐ - ๑๘.๓๐ น. หรือ ๑๘.๓๐ – ๑๙.๓๐ น. ติดต่อประสานงาน ตลอด ๒๔ ชั่วโมง นั้น

เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงขอแต่งตั้งคณะกรรมการทำหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียน นักศึกษา มีรายนามดังนี้

๑. คณะกรรมการอำนวยการ มีหน้าที่ ประสานงานกับคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย ให้คำปรึกษา แนะนำ อำนวยความสะดวกให้คณะกรรมการฝ่ายต่างๆให้ดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย คณะกรรมการประกอบด้วย

๑.๑ นายรังสรรค์	ยงน้อย	ประธานกรรมการ
๑.๒ นายสมบัติ	อภิบาลศรี	กรรมการ
๑.๓ นายชาคริต	สุริยะฉาย	กรรมการ
๑.๔ นายอุดม	เผ่าพงษ์จันทร์	กรรมการและเลขานุการ

๒. คณะกรรมการฝ่ายตรวจวินัยนักเรียน นักศึกษา คณะกรรมการประกอบด้วย

ตรวจการณ์ แยกปากทางวัดบางบ่อ ถึง หน้าโฮมโปร บางพลี/ตลาดกิ่งแก้ว

๒.๑ นายมนตรี	เสนาทัศน์เสถียร	กรรมการ
๒.๒ นายชาติชาย	ฉัตรทอง	กรรมการ
จุดที่ ๑ แยกถนนรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี และหน้าโรงพยาบาลรวมชัยประชาวิทย์ กม.๒๙		
๒.๓ นายมนตรี	กมลนาวัน	กรรมการ
๒.๔ จำลิตรินทร์	พุ่มจำปา	กรรมการ

/-๒- จุดที่ ๒ หน้าโรงพยาบาล.....

จุดที่ ๒ หน้าโรงพยาบาลบางนา ๒			
๒.๕ นายภัทรพงศ์	ภูมिवัตร		กรรมการ
๒.๖ นายอภิรักษ์	โทยหวล		กรรมการ
จุดที่ ๓ หน้ามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ			
๒.๗ นายทรงยศ	ชานอ่อนตา		กรรมการ
๒.๘ นายพีรวิชัย	เชาว์ช่างเหล็ก		กรรมการ
จุดที่ ๔ หน้าโฮมโปรบางพลี/ตลาดกิ่งแก้ว			
๒.๙ นายฉัตรชัย	พรหมสมบัติ		กรรมการ
๒.๑๐ นายสวิตต์	ศิริพงษ์		กรรมการ
จุดที่ ๕ หน้านิคมอุตสาหกรรมเอเชีย/หมู่บ้านสันติสุข			
๒.๑๑ นายวณัฐ	สิริจามร		กรรมการ
จุดที่ ๖ สีแยกเป็ริง/หน้าวัดราชโกษา			
๒.๑๒ นายศุภเกียรติ	สิงห์หน		กรรมการ
๒.๑๓ นายธนาพร	อินวงศ์		กรรมการ

มีหน้าที่ ประสานงานกับคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย ออกตรวจประจำพื้นที่เสี่ยงโดยประสานงานกับคณะครู เจ้าหน้าที่ตำรวจ บุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องป้องปรามไม่ให้นักเรียน นักศึกษา ทะเลาะวิวาท เก็บหลักฐานภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว หรือสิ่งของอื่นใดที่เป็นหลักฐานอันเชื่อว่าจะก่อให้เกิดเหตุทะเลาะวิวาทโดยให้เรียกตรวจค้น เจรจา ไกล่เกลี่ยหรือต้อรอง มิให้เกิดเหตุ หากสุจริตย ให้ดำเนินการแจ้งตำรวจเพื่อระงับเหตุ รายงานเหตุการณ์ตามลำดับ

๓. คณะกรรมการฝ่ายประสานงาน คณะกรรมการประกอบด้วย

๓.๑ นายอุดม	เผ่าพงษ์จันทร์	รักษาการในตำแหน่ง รองผู้อำนวยการ	
		ฝ่ายพัฒนากิจการฯ	ประธานกรรมการ
๓.๒ นายพรหมเมศร์ ไกรวิชัย		ปกครองแผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์	กรรมการ
๓.๓ นายมนตรี กมลนาวิน		ปกครองแผนกวิชาช่างกลโรงงาน	กรรมการ
๓.๔ นายวณัฐ	สิริจามร	ปกครองแผนกวิชาช่างยนต์	กรรมการ
๓.๕ นายธวัชชัย	พัลวัฒน์	ปกครองแผนกวิชาช่างเชื่อมโลหะ	กรรมการ
๓.๖ นายธนาพร	อินวงศ์	ปกครองแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง	กรรมการ
๓.๗ นายชาติชาย	ฉัตรทอง	ปกครองแผนกวิชาช่างก่อสร้าง	กรรมการ
๓.๘ นายกษิต์เดช	เพ็ญพวง	ปกครองแผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	กรรมการ
๓.๙ นางสาววรชัชฐา คำขาว		ปกครองแผนกวิชาการตลาด	กรรมการ
๓.๑๐ นางสาววินัส โฉมทอง		ปกครองแผนกวิชาการบัญชี	กรรมการ
๓.๑๑ นางสาวศิริญา นาราช		หัวหน้างานครูที่ปรึกษา	กรรมการ
๓.๑๒ นายพีรวิชัย	เชาว์ช่างเหล็ก	ผู้ช่วยหัวหน้างานปกครอง	กรรมการ
๓.๑๓ นางสาวอรสา	หมัดแสง	เจ้าหน้าที่งานปกครอง	กรรมการ

/-๓- ๓.๑๔ นายมนตรี.....

๓.๑๔ นายมนตรี เสนาทัศน์เสถียร หัวหน้างานปกครอง กรรมการและเลขานุการ
มีหน้าที่ ประสานงานกับคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย ประสานงานความร่วมมือกับหน่วยงานราชการ
 หน่วยงานเอกชนประชาชนทั่วไป ตรวจสอบบ้านนักเรียน นักศึกษากลุ่มเสี่ยง สรุปรายงานเหตุ เสนอผู้บริหารและ
 สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา ตามลำดับ

๔.คณะกรรมการฝ่ายยานพาหนะ คณะกรรมการประกอบด้วย

๔.๑ นายสมบัติ	อภิบาลศรี	ประธานกรรมการ
๔.๒ นายมนตรี	เสนาทัศน์เสถียร	กรรมการ
๔.๓ นายมนตรี	กมลนาวัน	กรรมการ
๔.๔ นายสุรเชษฐ์	จรรยาพิลาทิพย์	กรรมการ
๔.๕ นายชาติชาย	ฉัตรทอง	กรรมการ
๔.๖ นายพีรวิชัย	เชาว์ช่างเหล็ก	กรรมการ
๔.๗ นายศุภเกียรติ	สิงห์หน	กรรมการ
๔.๘ นายวณัฐ	สิริจามร	กรรมการ
๔.๙ นายชลวิทย์	ภูทองนาค	กรรมการ
๔.๑๐ นายพงศธร	สิงห์หาพรหม	กรรมการ
๔.๑๑ นายสมใจ	แพรเผือก	กรรมการ
๔.๑๒ นายประสงค์	ดวงสาย	กรรมการ
๔.๑๓ นายสมศักดิ์	พึงพร	กรรมการ
๔.๑๔ นายนันทพล	รัตนชู	กรรมการและเลขานุการ
๔.๑๕ นางสาวศิริภัสสร	น้อยปรีชา	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๔.๑๖ นางสาวนฤมล	ปัญญาคง	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่ ประสานงานกับคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย จัดเตรียมยานพาหนะส่วนกลางในการออกตรวจ
 ให้พร้อมใช้งานและรับส่งนักเรียน นักศึกษา

๑. นายประสงค์	ดวงสาย	พนักงานขับรถ
ใช้รถยนต์เลขทะเบียน นค ๖๑๔๒ สมุทรปราการ นำครูออกปฏิบัติหน้าที่ประจำจุดเสี่ยง		
๒. นายสมศักดิ์	พึงพร	พนักงานขับรถ
นายพงศธร	สิงห์หาพรหม	ครูประจำรถ
ใช้รถยนต์เลขทะเบียน ๔๐-๑๓๓๙ สมุทรปราการ รับ-ส่ง นักเรียน นักศึกษาหน้านิคม อุตสาหกรรมเอเชีย/หมู่บ้านสันติสุข/สี่แยกเป็ริง/หน้าวัดราชโกษา		
๓. นายสมใจ	แพรเผือก	พนักงานขับรถ
นายชลวิทย์	ภูทองนาค	ครูประจำรถ
ใช้รถยนต์เลขทะเบียน ๔๑-๓๕๐๖ กทม. รับ-ส่ง นักเรียน นักศึกษา แยกปากทาง ถนนรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี		
๔. นายวณัฐ	สิริจามร	พนักงานขับรถ/ครูประจำรถ
/-๔- ใช้รถยนต์.....		

ใช้รถยนต์ทะเบียน นง ๑๕๐๘ สมุทรปราการ รับ-ส่ง นักเรียน นักศึกษา หน้านิคม
อุตสาหกรรมเอเชีย/หมู่บ้านสันติสุข

๕. นายศุภเกียรติ สิงห์หน พนักงานขับรถ/ครูประจำรถ

ใช้รถยนต์ทะเบียน ๒ คมฉ ๘๐๐๗ กทม. รับ-ส่ง นักเรียน นักศึกษา หน้าสี่แยกเป็ริง/
หน้าวัดราชโกษา

๖. นายมนตรี กมลนาวิน, นายฉัตรชัย พรหมสมบัติ, นายชาติชาย ฉัตรทอง, นายพีรวิชัย เชาว
ช่างเหล็กนายภัทรพงศ์ ภูมิวัตร์, และนายธนาพร อินวงศ์ ใช้รถยนต์เลขทะเบียน กฉ ๔๒๑๖ สมุทรปราการ นำครู
ออกปฏิบัติหน้าที่ตรวจดูแลความเรียบร้อยของนักเรียน นักศึกษา ตามพื้นที่จุดเสี่ยง

๕. คณะกรรมการฝ่ายการเงินและการบัญชี คณะกรรมการประกอบด้วย

๕.๑ นายสมบัติ	อภิบาลศรี	ประธานกรรมการ
๕.๒ นางสาววินัส	โฉมทอง	กรรมการ
๕.๓ นางสาววรชัชชฎา	คำขาว	กรรมการ
๕.๔ นางสาวสายม่าน	ภูหล้า	กรรมการ
๕.๕ นางคณิง	สว่างแก้ว	กรรมการ
๕.๖ นางสาวนัยนา	พร้อมสิน	กรรมการและเลขานุการ
๕.๗ นายวีรยุทธ	บุญชู	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๕.๘ นางสาวจุฑารัตน์	บุญชู	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่ ควบคุมการเบิก-จ่ายเงิน ให้ถูกต้องตามหลักการบัญชีและสรุปรายงานผลต่อทางวิทยาลัยฯ

๖. คณะกรรมการฝ่ายประเมินผล คณะกรรมการประกอบด้วย

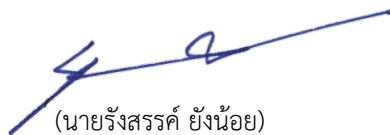
๖.๑ นายชาคริต	สุริยะฉาย	ประธานกรรมการ
๖.๒ นางสาวลลิตพรพรณ	ไพโรพิจิตร	กรรมการ
๖.๓ นางสาวศรัญญา	หอมละออ	กรรมการ
๖.๔ นายสวิตต์	ศิริพงษ์	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ จัดทำแบบสอบถามและสรุปรายงานผลประเมินกิจกรรม

ผู้ได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ได้รับมอบหมายด้วยความเสียสละ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่
เพื่อเป็นผลดีต่อนักเรียน นักศึกษาและวิทยาลัยฯ ทั้งนี้สามารถเบิกค่าใช้จ่ายได้ตามระเบียบฯ ต่อไป

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายรังสรรค์ ยั่งยืน)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

KANCHANAPISEK SAMUTHPRADARN TECHNICAL COLLEGE
VOCATIONAL EDUCATION COMMISSION
MINISTRY OF EDUCATION

สแกน QR CODE ชม VTR

แนะนำ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ภาคผนวก จ

ประกอบด้วย

กิจกรรม/โครงการ และภาพการดำเนินกิจกรรม 3 กิจกรรม

1. กิจกรรมสร้างเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนนักศึกษา
2. กิจกรรมพัฒนาสุขภาพชนคนอาชีวศึกษา
3. กิจกรรมส่งเสริมการแข่งขันกีฬาและดนตรีภายในสถานศึกษา

กิจกรรมสร้างเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนนักศึกษา

1. ชื่อบุคคล/หน่วยงานรับผิดชอบ งานกิจกรรม ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา
วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
2. ลักษณะโครงการ โครงการตาม พ.ร.บ. งบประมาณ
 โครงการตามภาระงานประจำ
 โครงการพิเศษ (ไม่ใช้งบประมาณ สอศ.)
ใช้งบประมาณจาก **เงินรายได้สถานศึกษา**
3. ความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ภายใต้แผนยุทธศาสตร์ นโยบาย จุดเน้น

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนแม่บทภายใต้ แผนยุทธศาสตร์ชาติ	แผนการปฏิรูป ประเทศ	แผนการปฏิรูป ประเทศด้าน การศึกษา
3. ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์	ข้อ 12 การพัฒนา การเรียนรู้ ข้อ 13 การเสริมสร้าง ให้คนไทยมีสุขภาพะที่ดี ข้อ 18 การเติบโต อย่างยั่งยืน	12. ด้านการศึกษา	ประเด็นปฏิรูปที่ 1.3 การขับเคลื่อน การจัดการศึกษา เพื่อการพัฒนาตนเอง และการศึกษาเพื่อ การเรียนรู้ ตลอดชีวิต เพื่อรองรับการพัฒนา ศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต

นโยบายหลัก 12 ด้าน	นโยบายเร่งด่วน
ข้อที่ 3 ทำนุบำรุงศาสนาและวัฒนธรรม ข้อที่ 7 การพัฒนาสร้างความเข้มแข็งจากฐานราก ข้อที่ 8 ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนา ศักยภาพของไทยทุกช่วงชั้น	7. การเตรียมคนไทยสู่ศตวรรษที่ 21

4. สภาพปัจจุบัน/หลักการเหตุผล

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศนโยบายเร่งรัดการปฏิรูปการศึกษาโดยยึดคุณธรรม นำความรู้ สร้างความตระหนักและปลูกจิตสำนึกในคุณค่าของปรัชญาพอเพียง ความสมานฉันท์ สันติวิธี วิถีประชาธิปไตย พัฒนาคนโดยใช้คุณธรรมเป็นพื้นฐานของกระบวนการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงความร่วมมือ ของสถาบันครอบครัว ชุมชน สถาบันศาสนาและสถาบันการศึกษาเพื่อพัฒนาเยาวชน ให้เป็นคนดีมีความรู้และอยู่ดีมีสุข ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญของการสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลแก่นักเรียนนักศึกษา ประกอบกับ กรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2562 ได้กำหนด ด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ หมายถึง ความเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ เจตคติและกิจนิสัยที่ดี ภูมิใจและรักษาเอกลักษณ์ของชาติไทย เคารพกฎหมาย เคารพสิทธิของผู้อื่น มีความรับผิดชอบ ตามบทบาทหน้าที่ของตนเอง ตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตสาธารณะและมีจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม

ปัญหาวิกฤติทางด้านคุณธรรมที่มีความรุนแรงมากที่สุดคือ ปัญหาความซื่อสัตย์ สุจริต การทุจริตคอร์รัปชัน รองลงมาคือ ปัญหาขาดความสามัคคีและปัญหาจิตสำนึกสาธารณะ ขาดความรับผิดชอบต่อสังคมเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าส่วนรวม ส่งผลกระทบต่อการ พัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง การปรับฐานความคิดทุกช่วงวัยให้สามารถแยกแยะระหว่าง ผลประโยชน์ส่วนตน และผลประโยชน์ส่วนรวม ส่งเสริมให้มีระบบและกระบวนการกล่อมเกลา ทางสังคมเพื่อต่อต้านการทุจริต เสริมพลังการมีส่วนร่วมของชุมชนและบูรณาการทุกภาคส่วน การปลูกฝังให้ผู้เรียนอาชีวศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม ไม่เพิกเฉยต่อการทุจริตทุกรูปแบบในสังคม แนวทางหนึ่งที่สามารถดำเนินการได้โดยใช้กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม โดยมุ่งหวังที่จะ สร้างเยาวชนที่มีคุณธรรม จริยธรรม ในการสร้างคนดี

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ โดยงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ได้จัดตั้งองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย จัดตั้งตามระเบียบ สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา ว่าด้วยองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2557 (ปรับปรุง พ.ศ. 2560) หมวด 1 ข้อ 5 (1) และหมวด 2 ข้อ 8(1) ในวันที่ 15 พฤษภาคม 2560 ซึ่งมีการบริหารจัดการ ตามระเบียบแบบแผนตามระเบียบอย่างถูกต้อง และต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน ภายใต้การบริหาร จัดการ ซึ่งได้ตระหนักถึงความสำคัญของคุณภาพของนักเรียนนักศึกษา จึงจัดทำโครงการสร้าง เสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนนักศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับสมาชิกองค์การ นักศึกษานักวิชาชีพฯ จึงออกแบบกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมและกิจกรรมส่งเสริมพัฒนา

ทักษะความรู้ความสามารถในวิชาชีพของนักเรียนนักศึกษา โดยวางแผน การดำเนินกิจกรรม ตลอดปีการศึกษา 2565 ภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 ได้มีการเตรียมความพร้อมสำหรับ สมาชิกองค์การนักวิชานักวิชาชีพ ผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม ที่ตั้งามควบคู่ไปกับพัฒนาความรู้ทักษะพื้นฐาน ทักษะในการปฏิบัติงาน โดยเน้นการสร้าง องค์ความรู้ด้านกระบวนการพัฒนาสถานศึกษา คุณธรรม ให้แก่กลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา ครูและ บุคลากรอาชีวศึกษา ตลอดจนนักเรียนนักศึกษา และชุมชนในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน สถานศึกษา คุณธรรม เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมผ่านโครงการคุณธรรม (Moral Project) ในการ เรียนรู้และปฏิบัติจริงของนักเรียน ครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาและชุมชน โดยการให้คำปรึกษาครูแกนนำ นักเรียนแกนนำ เพื่อผลักดันให้โครงการประสบความสำเร็จ สามารถลดปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ สร้างวินัยและความรับผิดชอบ ส่งผลให้ผู้สำเร็จ การศึกษาจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานการอาชีวศึกษา

5. วัตถุประสงค์

- 5.1 เพื่อให้ นักเรียนนักศึกษาได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
- 5.2 เพื่อให้ นักเรียนนักศึกษาได้พัฒนาด้านคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่ตั้งาม
- 5.3 เพื่อลดปัญหาที่ไม่พึงประสงค์ และปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา
- 5.4 เพื่อปลูกฝังนิสัยด้านจิตอาสาให้แก่ นักเรียนนักศึกษา

6. เป้าหมายเชิงปริมาณ/เชิงคุณภาพ

6.1 เชิงคุณภาพ

นักเรียนนักศึกษาสามารถมีความประพฤติดี และมีคุณธรรมจริยธรรม

6.2 เชิงปริมาณ

นักเรียน นักศึกษาใหม่ประจำปีการศึกษา 2562 จำนวน 300 คนได้เข้าร่วมกิจกรรม สร้างเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนนักศึกษา

7. กิจกรรมและหรือขั้นตอนดำเนินการ/ระยะเวลา/สถานที่

7.1 กิจกรรม

กิจกรรมปฏิบัติธรรม และนั่งสมาธิ รับฟังคำสอน เพื่อสร้างเสริมคุณธรรมจริยธรรม และการมีจิตอาสาของนักเรียนนักศึกษา

7.2 ขั้นตอนดำเนินการ/ระยะเวลา

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ช่วงระยะเวลาดำเนินงาน (ปีงบประมาณ)												
	พ.ศ. 2562			พ.ศ. 2563								พ.ศ. 2564	
	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	
1. เสนอโครงการ	←	→											
2. แต่งตั้งคณะทำงาน		←	→										
3. จัดประชุมวางแผน				←	→								
4. ดำเนินโครงการ										←	→	→	→
5. ประเมินโครงการ									←	→	→	→	→

7.3 สถานที่/พื้นที่ดำเนินการ ณ กองพลทหารราบที่ 11 ค่ายสมเด็จพระนั่งเกล้า จังหวัด

ฉะเชิงเทรา บ้านทิวบุญ และวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

8. งบประมาณ/ทรัพยากร และแหล่งที่มา การดำเนินโครงการ

หมวดรายจ่าย รายการ	จำนวน หน่วย	จำนวนเงินงบประมาณ					หมายเหตุ
		งบประมาณ		อุดหนุน	รายได้	อื่น ๆ	
		ปวช.	ปวส.				
หมวดค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ ค่าวัสดุ							
1. ค่าวัสดุอุปกรณ์							
1.1 ค่าป้าย 1 x 1 เมตร	1 ป้าย						600
1.2 กระดาษ A4	5 รีม						600
1.3 ปากกา	7 กล่อง						595
1.4 กระดาษโปสเตอร์	20 แผ่น						360
1.5 สีเทียน	10 กล่อง						250
1.6 พวงมาลัย/พานขอขมา	1 ชุด						600
1.7 ลูกโป่ง	2 คู่						200
1.8 บายศรี พร้อมสายสัญญาณ	1 ชุด						2,000
1.9 เทียนไข	6 แพ็ค						510

หมวดรายจ่าย รายการ	จำนวน หน่วย	จำนวนเงินงบประมาณ					หมายเหตุ
		งบประมาณ		อุดหนุน การศึกษา	รายได้ สถาน ศึกษา	อื่น ๆ	
		ปวช.	ปวส.				
หมวดค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ ค่าวัสดุ							
2. ค่าตอบแทน							
2.1 ปัจจัยถวายพระวิทยากร	140						1,200
2 ชั่วโมงๆ ละ 600 บาท							1,200
2.2 ค่าจ้างเหมาวิทยากร (คุณธรรม)	60						
2.3 ค่าบำรุงอุปกรณ์ วัด							500
3. ค่าใช้สอย							
3.1 ค่าอาหาร พร้อมน้ำดื่ม (300 คน x มื้อละ 35 บาท x 4 มื้อ)							42,000
3.2 ค่าอาหารว่างนักเรียนนักศึกษา (300 คน x มื้อละ 20 บาท x 3 มื้อ)							18,000
รวม							62,900

9. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- 9.1 นักเรียนนักศึกษาได้เตรียมความพร้อมในด้านการเรียน และการอยู่ร่วมกับผู้อื่น
- 9.2 นักเรียนนักศึกษาได้พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีงาม
- 9.3 นักเรียนนักศึกษาสามารถเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 9.4 ปัญหาที่ไม่พึงประสงค์ และปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาลดลง

10. การติดตาม และการประเมินผล โครงการ

- 10.1 แบบสอบถามความพึงพอใจนักเรียนนักศึกษา
- 10.2 การสังเกตจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนนักศึกษา

หมายเหตุ จัดเก็บข้อมูลด้านผลผลิตในช่วงภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 / ปีงบประมาณ 2564

ภาพกิจกรรมสร้างเสริมคุณธรรมจริยธรรม และการมีจิตอาสาของนักเรียนนักศึกษา
 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลใน ภาคเรียนที่ 2/2563 โดย งานกิจกรรม ฝ่ายพัฒนางานกิจการ ฯ
 ตามแผนปฏิบัตินโยบายประจำปีงบประมาณ 2564

กิจกรรมพัฒนาสภาพชนคนอาชีวศึกษา

1. บุคคล/หน่วยงานรับผิดชอบ งานปกครอง ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา
วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ
2. ลักษณะโครงการ โครงการตาม พ.ร.บ. งบประมาณ
 โครงการตามภาระงานประจำ
 โครงการพิเศษ (ไม่ใช้งบประมาณ สอศ.)
ใช้งบประมาณจาก เงินรายได้สถานศึกษา

3. ความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ภายใต้แผนยุทธศาสตร์ นโยบาย จุดเน้น

ยุทธศาสตร์ชาติ	แผนแม่บทภายใต้ แผนยุทธศาสตร์ชาติ	แผนการปฏิรูป ประเทศ	แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านการศึกษา
ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านความมั่นคง	ข้อ 1 ความมั่นคง ข้อ 22 กฎหมายและ กระบวนการยุติธรรม	ด้านกฎหมาย และ ด้านการศึกษา พัฒนาทรัพยากร มนุษย์	ประเด็นปฏิรูปที่ 1.2 การสร้างความร่วมมือ ระหว่างรัฐ องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น และ เอกชนเพื่อจัดการศึกษา

นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

นโยบายหลัก 12 ด้าน	นโยบายเร่งด่วน
ข้อที่ 2 สร้างความมั่นคงและปลอดภัย ของประเทศ และความสงบสุข	การแก้ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษาสายอาชีวศึกษา

4. สภาพปัจจุบัน/หลักการเหตุผล

การจัดการศึกษาอาชีวศึกษาได้พัฒนามาเป็นระยะเวลา 79 ปี ได้ดำเนินงานสอดคล้องยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580) นโยบายกระทรวงศึกษาธิการ และภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งสถานศึกษาในสังกัดได้มุ่งมั่น พัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนในการสร้างศักยภาพกำลังคนอาชีวศึกษาให้มีทักษะ ความรู้ และสมรรถนะตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน และสถานประกอบการ โดยพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะในศตวรรษที่ 21 ทั้งสมรรถนะทางวิชาชีพ ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และดิจิทัล รวมทั้งการฝึกให้ผู้เรียนมีจิตอาสา

และการช่วยเหลือสังคม ซึ่งสถาบันการศึกษาด้านอาชีวศึกษาได้สร้างสรรค์ผลงานทางด้านวิชาการภาคปฏิบัติที่ทรงคุณค่าเป็นจำนวนมาก สามารถผลิตนักเรียนนักศึกษาที่มีความเจริญเติบโตก้าวหน้าในการทำงานในสายงานด้านต่างๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ แต่อย่างไรก็ตาม ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงยังมีสถานการณ์ความขัดแย้ง การใช้ความรุนแรงในการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา ที่ปรากฏในสื่อสังคมออนไลน์นั้น ยังมีความรุนแรงเกิดขึ้นในแต่ละปีแตกต่างกันไปตามแต่บริบทของสังคมในแต่ละช่วงเวลา ในช่วงระยะ 10 ปีที่ผ่านมา ได้เกิดเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทของแต่ละปีเกิดขึ้นนับได้หลายครั้ง การทะเลาะวิวาทมีทั้งเกิดขึ้นภายในสถานศึกษา และระหว่างสถานศึกษา ความรุนแรงจากการทะเลาะวิวาทนี้ส่งผลให้เกิดความสูญเสีย เกิดผลกระทบทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจหลายสถาบันมีความพยายามในการจัดทำนโยบายและจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อแก้ไขปัญหาความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง มีทั้งการปรับเปลี่ยนทัศนคติ การขอความร่วมมือกับผู้ปกครองในการดูแลบุตรหลานของตนเอง การใช้แนวทางการพูดคุยด้วยความเมตตาในฐานะลูกศิษย์ การประสานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในการจัดทำสมุดรายชื่อนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและชื่อโรงเรียนกลุ่มเสี่ยง เป็นต้น

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ มีความตระหนัก และเห็นความสำคัญในการป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา จึงจัดกิจกรรมพัฒนาสุขภาพชนคนอาชีวศึกษา โดยร่วมมือกับสถานศึกษา 6 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคตะวันออก (อี.เทค), วิทยาลัยเทคโนโลยีกรุงเทพ, วิทยาลัยเทคโนโลยีชลบุรี, วิทยาลัยเทคนิคจุฬารัตน์ (ลาดขวาง), วิทยาลัยการอาชีพบางปะกง และวิทยาลัยเทคโนโลยีฉะเชิงเทรา โดยสถานศึกษาที่เข้าร่วมโครงการจะได้นำหลักคิดและแนวทางสันติวัฒนธรรมไปขับเคลื่อนให้เป็นรูปธรรมในสถานศึกษา เป็นวิธีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการอยู่ร่วมกัน ช่วยสร้างค่านิยมและภาพลักษณ์ที่เป็นรูปธรรม โดยการสร้างภาพลักษณ์ (Rebranding) แสดงให้เห็นถึงศักยภาพ ทักษะฝีมือ ของผู้เรียนอาชีวศึกษา เพื่อให้เกิดการยอมรับอย่างกว้างขวาง เกิดการบอกต่อและเกิดภาพจำ ทั้งยังเป็นการสร้างแรงกระตุ้นให้มีผู้เรียนเพิ่มขึ้น แสดงให้เห็นว่า อาชีวศึกษาเป็นการเรียนที่มีทิศทาง มีอนาคต มีรายได้ มีงานทำทันทีหลังเรียนจบ และเป็นพลังในการพัฒนาขับเคลื่อนประเทศ โดยมีสื่อที่เผยแพร่บอกกล่าวเรื่องราวที่สามารถสร้างภาพลักษณ์และค่านิยมให้กับอาชีวศึกษา และได้มีการดำเนินกิจกรรมภายใต้กิจกรรมพัฒนาสุขภาพชนคนอาชีวศึกษา อันจะทำให้เกิดบรรยากาศสภาพแวดล้อมที่ดีในการอยู่ร่วมกันในสถานศึกษา เกิดการพัฒนาในตนเองในผู้เรียน และเกิดการสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติต่อไป

5. วัตถุประสงค์

- 5.1 เพื่อให้นักเรียนนักศึกษามองเห็นคุณค่า และอนาคตของตนเอง
- 5.2 เพื่อสร้างทัศนคติที่ดีในการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข มีความสามัคคี
- 5.3 ให้นักเรียนนักศึกษาบุคลิกภาพดีขึ้นและมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่
- 5.4 เพื่อลดปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา

6. เป้าหมาย และตัวชี้วัดสำเร็จ

6.1 เชิงปริมาณ

- 6.1.1 นักเรียนนักศึกษาในสถานศึกษา (กลุ่มเสียง) จำนวน 87 คน
- 6.1.2 นักเรียนนักศึกษาในสถานศึกษา (กลุ่มเสียง) จำนวน 87 คน

6.2 เชิงคุณภาพ

- 6.2.1 ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรมสร้างสันติวัฒนธรรมของผู้เรียนภายในสถานศึกษา ระดับดี ร้อยละ 75
- 6.2.2 ทัศนคติที่ดีในการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขสมานสามัคคีของผู้เรียนอาชีวศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับดี ร้อยละ 75
- 6.2.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการนำกิจกรรมพัฒนาสุขภาพชนคนอาชีวศึกษาไปปรับใช้ในสถานศึกษาอื่น ร้อยละ 60

7. กิจกรรมและหรือขั้นตอนดำเนินการ/ระยะเวลา/สถานที่

7.1 กิจกรรม

ดำเนินกิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อละลายพฤติกรรม สร้างเสริมความเป็นสุขภาพชนคนอาชีวศึกษา

7.2 ขั้นตอนดำเนินการ/ระยะเวลา

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ช่วงระยะเวลาดำเนินงาน (ปีงบประมาณ)												
	พ.ศ. 2562			พ.ศ. 2563									พ.ศ. 2564
	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	
1. เสนอโครงการ	←	→											
2. แต่งตั้งคณะทำงาน		←	→										
3. จัดประชุมวางแผน				←	→								
4. ดำเนินโครงการ										←	→	→	→
5. ประเมินโครงการ									←	→	→	→	→

7.3 สถานที่/พื้นที่ดำเนินการ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

8. งบประมาณ/ทรัพยากร และแหล่งที่มาการดำเนินโครงการ

หมวดรายจ่าย รายการ	จำนวน หน่วย	จำนวนเงิน				หมายเหตุ	
		งปม.		อุดหนุน การศึกษา	รายได้ สถานศึกษา		อื่น ๆ
		ปวช.	ปวส.				
หมวดค่าตอบแทน วิทยากร 5 คนx13ชม.x600 บาท		39,000					
หมวดค่าใช้สอย 1.อาหาร/เครื่องดื่ม 82คนx50บาทx1มื้อx2วัน	82 คน	8,200					
2.อาหารว่าง 82คนx25บาทx2มื้อx2วัน	82 คน	8,200					
3. อุปกรณ์สำนักงาน	1 ชุด	3,000					
หมวดค่าวัสดุ ของที่ระลึกในพิธีเปิดโครงการฯ		1,500					
รวม		59,900					

9. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- 9.1 ช่วยป้องกัน และลดการเกิดการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา
- 9.2 ช่วยให้นักเรียนนักศึกษามองเห็นคุณค่า และอนาคตของตนเอง
- 9.3 ช่วยให้นักเรียนนักศึกษาบุคลิกภาพดีขึ้นและมีความรับผิดชอบต่อน้ำที่
- 9.4 ช่วยให้นักเรียนนักศึกษา สามารถอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างมีความสุข

10. การติดตาม และการประเมินผล โครงการ

- 10.1 ประเมินจากการสังเกตพฤติกรรมของผู้เข้าร่วมโครงการ
- 10.2 การสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนนักศึกษา

หมายเหตุ จัดเก็บข้อมูลด้านผลผลิตในช่วงภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563/ ปีงบประมาณ 2564

ภาพกิจกรรมพัฒนาสร้างเสริมสุขภาพชนคนอาชีวศึกษา ประจำปีการศึกษา 2563
ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลใน ภาคเรียนที่ 2/2563 โดย งานปกครอง ฝ่ายพัฒนากิจการ ฯ
ตามแผนปฏิบัตินโยบายประจำปีงบประมาณ 2564

กิจกรรมส่งเสริมการแข่งขันกีฬาและดนตรีภายในสถานศึกษา

1. ชื่อบุคคล/หน่วยงานรับผิดชอบ งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา
วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

2. ลักษณะโครงการ
 - โครงการตาม พ.ร.บ.งบประมาณ
 - โครงการตามภาระงานประจำ
 - โครงการพิเศษ (ไม่ใช้งบประมาณ สอศ.)
ใช้งบประมาณจาก **งบพัฒนาผู้เรียน**

3. ความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/ภายใต้ ยุทธศาสตร์ นโยบาย จุดเน้น และมาตรการ
 - 3.1 การบริหารจัดการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
สามห่วง คือ พอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว
สองเงื่อนไข คือ ความรู้ คุณธรรม
 - 3.2 นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา 4 มิติ
ด้านที่ 2 การพัฒนาคุณภาพด้านคุณภาพผู้เรียน ข้อที่ 2.7 พัฒนาคุณภาพผู้เรียน
ด้วยกิจกรรมองค์การวิชาชีพ การบริการสังคม จิตอาสาและกีฬา
 - 3.3 ยุทธศาสตร์ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา 4 ด้าน
4. เพิ่มประสิทธิภาพบริหารจัดการให้มีมาตรฐานและคุณภาพโดยใช้หลักธรรมาภิบาล
 - 3.4 ประกันคุณภาพภายใน สอศ./
มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์
ด้านที่ 3 ด้านคุณธรรมจริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์
 - 3.5 ประกันคุณภาพภายนอก สมศ.
มาตรฐานที่.....ตัวบ่งชี้ที่.....15.....
 - 3.6 สนองต่อแผนกลยุทธ์เพื่อพัฒนาสถานศึกษา ระยะ 5 ปี (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561-2565)
พันธกิจ ข้อ 6 ส่งเสริมกิจกรรม สืบสานวัฒนธรรม ประเพณี และรักษาสิ่งแวดล้อมให้แก่ท้องถิ่น ชุมชน สังคม
เป้าประสงค์ ข้อ 2 เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรมตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์

กลยุทธ์ ข้อ 11 จัดกิจกรรม สืบสานวัฒนธรรม ประเพณี และรักษาสิ่งแวดล้อมให้แก่ท้องถิ่น ชุมชน สังคม โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

3.7 พัฒนาสถานศึกษาตามอัตลักษณ์ “เรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ มุ่งมั่นสู่อาชีพ”

4. สภาพปัจจุบัน/หลักการและเหตุผล

ในปัจจุบันนักเรียนนักศึกษา มักมีปัญหาด้านสิ่งเสพติด มั่วเมออบายมุข ไม่สนใจต่อการศึกษาเล่าเรียน ซึ่งการทำกิจกรรมมั่วสุ่มในหมู่วัยรุ่นนั้น อาจก่อให้เกิดเหตุทะเลาะวิวาทเมื่อได้รับการข่มขู่ เพราะวัยรุ่นเหล่านี้ไม่ได้พัฒนาคุณภาพชีวิตด้านอารมณ์ ทำให้เกิดผลเสียต่อตนเองและครอบครัว

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดกิจกรรมสร้างความสมัครสมานสามัคคีและมีพละนาถมัยสมบูรณั ส่งผลให้นักเรียนนักศึกษาสามารถศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดให้มีการแข่งขันกีฬาหรือการแสดงออกทางด้านดนตรี จะทำให้นักเรียนนักศึกษา มีโอกาสได้ออกกำลังกายแสดงออกในทางที่ถูกต้องและห่างไกลยาเสพติด สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ การได้เข้าร่วมการแข่งขันซึ่งก่อให้เกิดประสบการณ์ทางด้านกีฬาและด้านดนตรี ไม่ว่าจะแพ้หรือชนะก็ตาม ผู้แข่งขันทุกคนได้ภูมิใจว่าได้ทำหน้าที่อย่างดีที่สุดแล้ว เพราะผลที่ตามมาก็คือทำให้รู้จักคำว่า “น้ำใจนักกีฬา” และการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของนักเรียน นักศึกษา ให้มีการคิดเป็น ทำเป็น อีกทั้งการวิเคราะห์และสามารถแก้ปัญหาได้อย่างมีระบบ ทางด้านร่างกายให้มีสุขภาพที่แข็งแรงสมบูรณ์ มีจิตใจอ่อนโยนจากการดนตรีช่วยให้เกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจและสังคม โดยให้นักเรียนนักศึกษาได้มีโอกาสแสดงออกถึงความสามารถด้านกีฬา ได้เล่นดนตรี ทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ ได้ฝึกความกล้าแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ ด้านความคิด ความเสียสละ มีมานะ อดทน รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย และสามัคคี

วิทยาลัยฯ จึงจัดกิจกรรมส่งเสริมการแข่งขันกีฬาและดนตรีภายในสถานศึกษา อันจะส่งผลให้ผู้เรียนได้มีกิจกรรมการออกกำลังกาย การดนตรี การร้องเพลง ได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์และห่างไกลจากยาเสพติด ซึ่งเป็นวิธีหนึ่งในการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน และยังเป็น การป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา ส่งผลดีต่อผู้เรียนที่จะเป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคต

5. วัตถุประสงค์

- 5.1 เพื่อให้นักเรียนนักศึกษาได้แสดงออกด้านกีฬาและดนตรีลดปัญหาที่ไม่พึงประสงค์
- 5.2 เพื่อให้นักเรียนนักศึกษาได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ห่างไกลยาเสพติด
- 5.3 เพื่อฝึกฝนให้นักเรียนนักศึกษาเป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีความรับผิดชอบ
- 5.4 เพื่อลดปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา

6. เป้าหมาย และตัวชี้วัดความสำเร็จ

6.1 เชิงปริมาณ

- 6.1.1 นักเรียนนักศึกษาได้แสดงออกด้านกีฬา ดนตรี ตามความถนัด ร้อยละ 75
- 6.1.2 นักเรียนนักศึกษาใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ห่างไกลยาเสพติด ร้อยละ 75
- 6.1.4 จำนวนตัวแทนนักกีฬาของวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขันกีฬากายนอก อย่างน้อย

3 ประเภท ได้แก่ ฟุตบอล ฟุตซอล แบดมินตัน เทเบิลเทนนิส และกรีฑา

6.2 เชิงคุณภาพ

6.2.1 ความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษา ที่มีต่อกิจกรรมกิจกรรมส่งเสริมการแข่งขันกีฬาและดนตรีภายในสถานศึกษา ระดับ ดี ร้อยละ 75

6.2.2 ความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อกิจกรรมกิจกรรมส่งเสริมการแข่งขันกีฬาและดนตรีภายในสถานศึกษา ระดับ ดี ร้อยละ 75

7. กิจกรรมและหรือขั้นตอนดำเนินการ/ระยะเวลา/สถานที่

7.1 กิจกรรม

ดำเนินจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬา และดนตรีภายในสถานศึกษา ตลอดปีการศึกษา

7.2 สถานที่

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

7.3 ขั้นตอนดำเนินการ/ระยะเวลา

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ช่วงระยะเวลาดำเนินงาน (ปีงบประมาณ)												
	พ.ศ. 2562			พ.ศ. 2563									พ.ศ. 2564
	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	
1. เสนอโครงการ	←	→											
2. แต่งตั้งคณะทำงาน		←	→										
3. จัดประชุมวางแผน				←	→								
4. ดำเนินโครงการ										←	→		→
5. ประเมินโครงการ									←	→			→

8. งบประมาณ/ทรัพยากร และแหล่งที่มา การดำเนินโครงการ

หมวดรายจ่าย รายการ	จำนวน หน่วย	จำนวนเงิน		
		งปม.	บกศ.	อุดหนุน
1. ค่าวัสดุ/อุปกรณ์				
- ถ้วยรางวัล 4 เส้า เบอร์ 9 จำนวน 5 ถ้วย	900			4,500
- ถ้วยรางวัล 3 เส้า เบอร์ 2 จำนวน 2 ถ้วย	500			1,000
- ถ้วยรางวัล 2 เส้า เบอร์ 2 จำนวน 2 ถ้วย	300			600
- ขนมขาไก่ทองแท้งค์ต้นตำรับ 5,000 กรัม จำนวน 4 ปี๊บ	325			1,300
- ขนมปังกะทิแยมสับปะรด 5,000 กรัม จำนวน 5 ปี๊บ	329			1,645
- ขนมขาไก่ทองแท้งค์ต้นตำรับ 1,800 กรัม จำนวน 5 ปี๊บ	285			1,425
- ขนมขาไก่ทองแท้งค์ต้นตำรับ 1,300 กรัม จำนวน 4 ปี๊บ	155			620
- แป้งเด็กแคร์ 180 กรัม จำนวน 4 กระป๋อง	30			120
- จานกระดาษ 7 นิ้ว จำนวน 1 แพ็ค	52			52
- ลูกโป่ง จำนวน 4 แพ็ค	30			120
- ยางรัดซอง จำนวน 1 ซีด	20			20
- เชือกฟาง จำนวน 2 ม้วน	20			40
2. ค่าใช้สอย				
- บ้ายไวนิล 3 x 3 จำนวน 1 บ้าย	1,350			1,350
- บ้ายไวนิล 1 x 3 จำนวน 1 บ้าย	450			450
- อาหารกลางวัน (ครู 80 x 50 บาท)	50			4,000
- อาหารว่าง (ครู 80 คน)	25			1,500
รวม				18,742

9. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- 9.1 นักเรียนนักศึกษาได้เล่นกีฬา/ดนตรี ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ไม่พึ่งพาสิ่งเสพติด
- 9.2 ลดปัญหาการทะเลาะวิวาท และพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ได้
- 9.2 นักเรียนนักศึกษามีสุขภาพร่างกาย และจิตใจแข็งแรงขึ้น
- 9.3 นักเรียนนักศึกษาได้รู้จักกฎ กติกา มารยาท ของการทำกิจกรรม
- 9.4 นักเรียนนักศึกษามีความสามัคคีในหมู่คณะ และสามารถอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

10. การติดตาม และการประเมินผล โครงการ

10.1 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนนักศึกษา

10.2 การสังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนนักศึกษา

11. จากข้อเสนอแนะที่ผ่านมา

จากการได้ดำเนินโครงการ คณะกรรมการผู้ประเมินแนะนำให้เพิ่มกิจกรรมให้หลากหลาย และครอบคลุม ดำเนินการต่อเนื่องทุกปี และควรจัดสรรงบประมาณให้เหมาะสมกับกิจกรรม และจำนวนสมาชิกผู้เข้าร่วมโครงการ

12. แนวทางปรับปรุง

จัดกิจกรรมที่หลากหลาย และได้เพิ่มจำนวนกลุ่มเป้าหมายผู้เข้าร่วมโครงการ และเพิ่มงบประมาณให้เหมาะสมกับกิจกรรม

หมายเหตุ จัดเก็บข้อมูลด้านผลผลิตในช่วงภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563/ ปีงบประมาณ 2564

ภาพกิจกรรมส่งเสริมการแข่งขันกีฬา และประกวดดนตรีภายในสถานศึกษา ปีการศึกษา 2563
 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ในภาคเรียนที่ 2/2563 โดย งานกิจกรรม ฝ่ายพัฒนากิจการ ฯ
 ตามแผนปฏิบัตินโยบายประจำปีงบประมาณ 2564

ภาคผนวก จ

ประกอบด้วย

ประมวลภาพขบวนการดำเนินงานของโครงการ 3 ด้าน

1. ด้านการพัฒนาคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย
2. ด้านบุคลากรวิทยาลัย
3. ด้านการยกย่องเชิดชูเกียรติ

ภาพขบวนการด้านการพัฒนาคณะทำงานกลุ่มภาคีเครือข่าย

ภาพขบวนการด้านบุคลากรวิทยาลัย

ภาพขบวนการด้านการยกย่องเชิดชูเกียรติ

ภาคผนวก ช

ประกอบด้วย

1. ภาพประกาศนียบัตร วุฒิบัตร และเกียรติบัตรที่เกี่ยวข้อง
2. โล่เชิดชูเกียรติคณะกรรมการกลุ่มภาคีเครือข่าย

ภาพประกาศนียบัตร วุฒิบัตร และเกียรติบัตรที่เกี่ยวข้อง

โล่เชิดชูเกียรติคณะกรรมการกาชาดชีวิตศึกษา

ประวัติผู้ประเมิน

นายรังสรรค์ ยั่งยืน

ชื่อผลงาน การประเมินโครงการพัฒนากลุ่มภาคีเครือข่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ประวัติการศึกษา

1. ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ
2. ประกาศนียบัตรครุเทคนิคชั้นสูง วิทยาลัยช่างกลปทุมวัน
3. วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน
4. ครุศาสตรบัณฑิตสาขารวมมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ประวัติการทำงาน

1. พ.ศ. 2537 อาจารย์ 1 ระดับ 3 วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา
2. พ.ศ. 2554 รองผู้อำนวยการชำนาญการ วชท. ศูนย์ศิลป์ป่าสีพบางไพร
3. พ.ศ. 2556 รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชาราม
4. พ.ศ. 2559 ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ วท.กาญจนาภิเษก สมุทรปราการ

ประสบการณ์ ความสำเร็จ

1. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการ (กต.ตร.) สถาบันตำรวจภูธรอำเภอบางปะ
2. พนักงานเจ้าหน้าที่คุมประพฤตินักเรียนนักศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

การศึกษาอบรม ดูงาน

1. ประกาศนียบัตรแนวคิดพื้นฐานการจัดการความขัดแย้งด้วยสันติวิธี สถาบันพระปกเกล้า พ.ศ. 2562
2. การจัดการความขัดแย้งด้วยสันติวิธี ณ Kyushu University in Japan พ.ศ. 2561
3. เรื่อง “Electrified Postwar Japan : and analysis of the Electrified company's PR strategy” ณ Hiroshima city University in Japan พ.ศ. 2561